

TREŠDIENA, 2009. GADA 11. MARTS

SĒDI VADA: H. G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

2. Priekšsēdētāja paziņojumi

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, es vēlos nākt klajā ar paziņojumu par godu piektajai Eiropas Terorisma upuru piemiņas dienai. Tā ir diena, kam ir jāpaliek mūsu atmiņā, diena, kad mēs pieminam visus nevainīgos terorisma upurus. Šajā nedēļas nogalē Ziemeļīrijas Antrimas grāfistē *Real IRA* nogalināja divus karavīrus, bet pirmsdien Armagas grāfistē tika nošauts policists. Nošautais policists bija precējies un viņam bija bērni. Šis barbariskais terora akts sagrāva vēl vienu ģimeni un sagādāja tai neiedomājas ciešanas. Vakar pašnāvnieka sarīkotā sprādzienā Šrilankas dienvidos tika nogalināti vismaz desmit cilvēki un vairāk nekā 20 tika nopietni ievainoti.

Eiropas Parlamenta vārdā es vēlos paust savu sašutumu par šiem zemiskajiem uzbrukumiem nevainīgiem cilvēkiem un izteikt dziļu līdzjūtību upuru ģimenēm. Viņi vienmēr paliks mūsu atmiņās.

Šodien mēs Eiropas Parlamentā vēlamies skaļi un skaidri paust savu nostāju pret terorisma nešķirojošo vardarbību. Mēs pilnībā nosodām bezjēdzīgo cilvēka dzīves iznīcināšanu, veselu ģimeņu bojāeju akla fanātisma dēļ, kas liek cilvēkiem nogalināt līdzās esošās dzīvās būtnes un mīdīt kājām cilvēka cieņu. Terorisms ir tiešs uzbrukums brīvībai, cilvēktiesībām un demokrātijai. Terorisms ir mēģinājums nešķirojot iznīcināt vērtības, kas mūs apvieno Eiropas Savienībā un mūsu dalībvalstīs.

Šie terorisma akti šokē mūs visus. Tie izraisa dziļas un sirdi plosošas sāpes, taču tie nevar un nevarēs sagraut demokrātiskas sabiedrības pamatus, kas veidoti uz mūsu kopīgām vērtībām.

Terorisms ir rīcība, kas nav pelnījusi saudzīgu attieksmi. Terorisms ir viens no lielākajiem draudiem starptautiskās kopienas drošībai, stabilitātei un demokrātiskajām vērtībām. Tas ir tiešs uzbrukums mūsu iedzīvotājiem, mums visiem. Eiropas Parlaments aktīvi darbojas, lai apkarotu terorismu un atbalstītu teroristu uzbrukumu upurus. Nevar būt par daudz atkārtot, ka terorismam nav attaisnojuma. Šī iemesla dēļ mums ir jāturpina sadarboties, lai apkarotu terorismu, piemērojot tiesiskuma principus un izmantojot visu likuma spēku. Šodien Eiropas Parlamentā mēs domām esam kopā ar terorisma upuriem visā pasaulē. Mēs vēlamies paust savu atbalstu viņiem. Es vēlos jūs lūgt ar klusuma brīdi pieminēt *Real IRA* un pašnāvnieka sarīkotā sprādziena Šrilankā upurus.

(Parlamenta deputāti piecēlās un ievēroja klusuma brīdi)

Dāmas un kungi, izcilais eiropietis *Jean Monnet*, viens no Eiropas integrācijas aizsācējiem, nomira pirms trīsdesmit gadiem 1979. gada 16. martā. Par godu viņa trīsdesmitajai nāves gadadienai es šīs Eiropas Parlamenta plenārsēdes sākumā vēlos īsumā pagodināt un izteikt atzinību viņa atstātajam mantojumam un darbam dzīve garumā pie Eiropas integrācijas.

Šodien mēs atceramies nenovērtējamo mantojumu, ko atstājis cilvēks, kas kopā ar *Robert Schuman*, vienu no Vācijas un Francijas izlīguma autoriem, spēra pirmo soli, lai izveidotu kopienu ar kopīgu likteni, kuras pamatā būtu miers, sapratne, demokrātija un sadarbība starp cilvēkiem Eiropā. Tagad, 21. gadsimta sākumā, principi, ko uzsvēra *Jean Monnet*, un metodes, ko viņš izmantoja, lai šos principus ieviestu, nav zaudējuši savu jēgu. Tieši pretēji, to nozīmi mēs visi saprotam. Lielie globalizācijas radītie izaicinājumi, ekonomiskā un finanšu krīze, kā arī globālā sasilšana liks eiropiešiem sadarboties vēl ciešāk, lai efektīvi aizsargātu mūsu kopīgās vērtības un intereses pasaulē. *Jean Monnet*, protams, atzinīgi vērtētu Lisabonas līguma uzlabojumus, kuru mērķis ir stiprināt demokrātisku Eiropas Savienību, kas spētu rīkoties un stāties pretī 21. gadsimta izaicinājumiem.

Un visbeidzot ir svarīgi piemēt, ka tā bija *Jean Monnet* izveidotā Eiropas Savienoto Valstu Rīcības komiteja, kas citastarp ierosināja tiešas Eiropas Parlamenta vēlēšanas. Pēdējo trīsdesmit gadu laikā kopš *Jean Monnet* nāves šis sapnis ir kļuvis par iespaidīgu realitāti ar ieviestu parlamentāro dimensiju Eiropas Savienībā. Mēs

visi esam šī izcilā eiropieša *Jean Monnet* darba turpinātāji, un viņa darbam ir ilgstoša ietekme. Tas ir būtiski mainījis attiecības Eiropas valstu starpā un vēl aizvien ietekmē visu mūsu iedzīvotāju dzīvi mūsdienās.

Par godu *Jean Monnet* trīsdesmitajai nāves gadadienai es vēlos, lai mēs padomātu par uzdevumiem, ka mūs sagaida, un mūsu pienākumiem nākotnē, kas ir turpināt *Jean Monnet* iesākto izcilo darbu pie mūsu kontinenta apvienošanas.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, cienījamie deputāti, „dažādu valstu starpā vienas valsts priekšrocības ierobežo tās pūļu rezultāti, tās ieguvumi salīdzinājumā ar kaimiņvalsti un grūtības, ko tā pārvar, lai dalītos. Mūsu Kopienā katras valsts priekšrocība ir vispārējās labklājības rezultāts”. Tā sacīja *Jean Monnet* 1954. gadā. Šie vārdi nav zaudējuši savu jēgu, drīzāk tieši pretēji.

Šajā martā, kā sacīja Pöttering kungs, apņemt trīsdesmit gadi kopš viņa nāves 1979. gadā. Tāpēc es vēlos godināt šo Eiropas dibinātāju, kuru mēs visi mīlam, šo izcilo eiropieti, kura atstātais mantojums šajā krīzes laikā var mūs tikai iedvesmot.

Nesen, arī lai atzīmētu Eiropas Komisijas piecdesmito gadadienu, mēs nolēmām veltīt Kolēģijas sanāksmju telpu — galveno telpu Eiropas Komisijā — *Jean Monnet* piemiņai ļoti vienkāršā, taču ļoti nozīmīgā ceremonijā, kurā man bija prieks un gods redzēt sev blakus ne tikai Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju *Hans-Gert Pöttering*, bet arī Eiropadomes priekšsēdētāju *Nicolas Sarkozy*.

Ar to es gribu teikt, ka mēs Komisijā lepojāmies ar *Jean Monnet* neaptvēramo mantojumu. Kā pirmais Eiropas Ogļu un tērauda kopienas priekšsēdētājs viņš patiesībā bija pirmais priekšsēdētājs iestādei, kas ir pamatā mūsu iestādei, Eiropas Komisijai, kas dara visu iespējamo, lai uzturētu dzīvus viņa ideālus, kas visu mieru, demokrātiju un solidaritāti mīlošo eiropiešu ideāli.

(Aplausi)

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Arī es vēlos pagodināt *Jean Monnet*, taču es lūdzu vārdu, lai apsveiktu priekšsēdētāja kungu ar viņa paziņojumu par godu Eiropas Terorisma upuru piemiņas dienai. Pirms pieciem gadiem tas bija mans ierosinājums pieņemt šo nostāju, ko Padome apstiprināja 25. marta sēdē pēc traģiskajiem uzbrukumiem Madridē. Tomēr mana runa ir aicinājums. Parlaments vienmēr ir patiesi atzīmējis šo dienu, taču diemžēl šī diena Eiropas iestādēs un dalībvalstīs vēl nav sasniegusi tādus apmērus, kā vajadzētu. Es uzskatu, ka šīs dienas atzīmēšana ir viens no nozīmīgākajiem veidiem, kādā mēs varam godināt upurus, kā to izdarīja priekšsēdētājs, taču arī veids, kādā palielināt sabiedrības izpratni. Es zinu, ka šī diena tiek atzīmēta Madridē, bet reti kur citur.

Tāpēc es aicinu Komisiju un Čehijas prezidentūru nodrošināt, lai turpmāk šī diena tiktu pienācīgi atzīmēta visās dalībvalstīs.

3. Gatavošanās 2009. gada 19. un 20. marta Eiropadomei - Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns - Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes - Kohēzijas politika: ieguldījums reālajā ekonomikā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir kopīga Padomes un Komisijas paziņojumu apspriešana: gatavošanās 2009. gada 19. un 20. marta Eiropadomei,

- ziņojums A6-0063/2009, ko Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā iesniedza *Elisa Ferreira*, par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu (2008/2334 (INI)),

- ziņojums A6-0052/2009, ko Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā iesniedza *Jan Andersson*, par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm (COM(2008)0869 - C6-0050/2009 - 2008/0252(CNS)),

- ziņojums A6-0075/2009, ko Reģionālās attīstības komitejas vārdā iesniedza *Evgeni Kirilov*, par Kohēzijas politiku: ieguldījumu reālajā ekonomikā (2009/2009(INI)).

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms ļaujiet man jums pievienoties *Jean Monnet* godināšanā. Mēs dzīvojam krīzes laikā, un es domāju, ka tieši šis ir laiks, kad mums ir nepieciešama spēcīga iestāde, un šī ir ļoti laba iespēja stiprināt *Jean Monnet* kā Eiropas integrācijas aizsācēja nozīmi.

Tomēr šīs dienas sanāksmes mērķis ir diskutēt par nākamo Eiropadomi. Šī Padome, kā mēs visi zinām, notiek Savienībai kritiskā laikā. Mēs saskaramies ar ļoti būtiskiem izaicinājumiem, ko izraisis neredzēts spiediens uz mūsu finanšu sistēmām un arī ekonomikām.

Papildus energoapgādes drošībai, klimata pārmaiņām un finansējumam, lai mazinātu klimata pārmaiņu sekas un pielāgotos tām, arī šis būs jautājums, kam tiks pievērsta uzmanība sanāksmē nākamajā nedēļā.

Kā šis Parlaments noteikti zina, Savienība un dalībvalstis ir veikušas daudz pasākumu saistībā ar finanšu krīzi. Mēs esam izvairījušies no finanšu sistēmas sabrukuma.

Tagad mūsu augstākā prioritāte ir kredītu plūsmu atjaunošana ekonomikā. Sevišķi mums ir jātiek galā ar banku „samazinātas vērtības aktīviem”, jo tie neļauj bankām atjaunot kredīšanu. Sanāksmē 1. martā valstu un valdību vadītāji vienojās, ka mums tas ir jādara saskaņoti, atbilstīgi Komisijas pamatnostādņēm.

Mums ir arī jādara vairāk, lai uzlabotu finanšu iestāžu regulējumu un uzraudzību. Tā ir skaidra krīzes dota mācība, un profilakse vairs nav svarīga. Pārrobežu bankas pārvalda līdz 80 % Eiropas banku aktīvu. Divas trešdaļas Eiropas banku aktīvu pārvalda tikai 44 starptautiskas uzņēmumu grupas. Tāpēc uzraudzības stiprināšana ir svarīga. Tas palīdzēs novērst krīzi nākotnē un stiprinās patērētāju un tirgu uzticēšanos.

Saistībā ar šo notiek svarīgs darbs. Prezidentūra ir pilnībā apņēmusies cieši sadarboties ar Eiropas Parlamentu ar mērķi ātri pieņemt Maksātnespējas II direktīvu (par apdrošināšanu), pārskatīto Kredīprasību direktīvu (par bankām) un PVKIU direktīvu (par pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem). Mēs arī strādājam, lai ātri pieņemtu noteikumus par banku noguldījumu aizsardzību un kredītreitinga aģentūrām.

Tomēr, iespējams, mums ir jāiet tālāk. Augsta līmeņa grupa *de Larosière* kunga vadībā, kā jūs zināt, ir izstrādājusi ļoti interesantus ieteikumus, un arī Komisijas 4. maija paziņojums sagatavo augsni būtiskām reformām šajā jomā. Tāpēc Eiropadomei ir jādod skaidrs signāls, ka šī ir prioritāte un ka lēmumi ir jāpieņem līdz jūnijam.

Kā jūs labi zināt, pašlaik dalībvalstu budžetu deficīti strauji aug. Protams, ekonomiskās lejupslīdes laikā deficīti neizbēgami pieaug. Automātiskie stabilizatori zināmā mērā var pozitīvi ietekmēt situāciju. 2005. gadā tieši šā iemesla dēļ tika pārskatīts Stabilizācijas un izaugsmes pakts, lai grūtos laikos nodrošinātu pietiekamu elastību. Tomēr šis elastīgums ir jāizmanto saprātīgi, ņemot vērā atšķirīgus sākumpunktus. Lai atjaunotu uzticēšanos, ir nepieciešams, lai arī valdības apņemtos nodrošināt pamatotu valsts līdzekļu izlietojumu, pilnībā ievērojot Stabilitātes un izaugsmes paktu. Dažas dalībvalstis jau ir strādājušas pie konsolidācijas. Lielākā daļa to darīs no 2010. gada. Arī šī būs svarīga ziņa no nākamās nedēļas sanāksmes.

Finanšu krīze tagad ietekmē reālo ekonomiku. Dalībvalstis ir ieviesušas nozīmīgas atveseļošanas programmas, kas tagad jau lielā mērā ir īstenotas. Kopējais šādas rīcības radītais stimuls, par ko tika panākta vienošanās, ir 1,5 % no IKP, taču, ja pieskaita automātiskos stabilizatorus, tie ir 3,3 % no ES IKP. Protams, dalībvalstu panākumi ir dažādi. Tās saskaras ar dažādām situācijām, un tām ir dažādas manevrēšanas iespējas, taču tās ir koordinētas un rīkojas saskaņā ar vienotiem principiem, kas noteikti pagājušajā decembrī apstiprinātajā Eiropas Atveseļošanas programmā. Tas ir svarīgi, lai mēs nodrošinātu sinerģijas un novērstu negatīvo domino efektu.

Konkrēta un mērķtiecīga rīcība ir izstrādāta sinerģiski Komisijas, dalībvalstu un prezidentūras starpā. Tas mums ļauj gan uzturēt līdzvērtīgus konkurences apstākļus, gan saskaņotā un efektīvā veidā cīnīties pret situācijas pasliktināšanos dažās Eiropas vadošajās ražošanas nozarēs, piemēram, autobūves nozarē.

Eiropadome vērtēs šīs programmas īstenošanas progresu. Arī šajā ziņā Komisijas 4. marta paziņojumā ir izklāstīti vairāki svarīgi principi, ko dalībvalstīm vajadzētu ievērot. Tie ietver nepieciešamību uzturēt atklātu iekšējo tirgu, nodrošināt nediskriminēšanu un strādāt pie ilgtermiņa politikas mērķiem, tādiem kā strukturālo reformu veicināšana, konkurētspējas stiprināšana un ekonomikas ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni veidošana.

Ciktāl Kopiena ir iesaistīta Atveseļošanas programmā, prezidentūra ļoti smagi strādā, lai Eiropadomē panāktu vienošanos par Komisijas priekšlikumu finansēt enerģētikas un lauku attīstības projektus. Kā jūs zināt, Padomē ir bijušas diskusijas par konkrētiem projektiem, kurus atbalstītu Kopiena, un veidu, kā tie būtu finansējami.

Ņemot vērā Parlamenta kā budžeta lēmēj institūcijas viena atzara un viena no likumdevējiem svarīgo nozīmi, prezidentūra ir apņēmusies cieši sadarboties ar jums nākamo nedēļu laikā ar mērķi pēc iespējas ātrāk vienoties.

Papildus īstermiņa pasākumiem ir jāpieliek arī ilgtermiņa pūles, ja mēs vēlamies nodrošināt mūsu ekonomiku konkurētspēju. Strukturālas reformas ir nepieciešams vairāk nekā jebkad agrāk, ja mēs vēlamies veicināt

izaugsmi un nodarbinātību. Tāpēc atjauninātā Lisabonas stratēģija arvien ir pareizais pamats ilgtspējīgas ekonomiskās izaugsmes stimulēšanai, kas savukārt veicinās jaunu darbavietu radīšanu.

Pašlaik mūsu iedzīvotāji ir sevišķi noraizējušies par ekonomiskās situācijas ietekmi uz bezdarba līmeni. Nākamnedēļ Eiropadomei ir jāvienojas par konkrētiem veidiem, kādos ES var mazināt krīzes radīto sociālo ietekmi. Šis būs arī temats, kam tiks pievērsta uzmanība speciālā augsta līmeņa sanāksmē maija sākumā.

Vēlos viest skaidrību vienā punktā: mēs neaizsargājam darbavietas, radot barjeras ārvalstu konkurentiem. Pirms desmit dienām valstu un valdību vadītāju sanāksmē tika skaidri pateikts, ka mums ir jādara viss iespējamais, lai izmantotu vienoto tirgu kā atveseļošanās stimulu. Protekcionisms noteikti nav pareizā atbilde šai krīzei — gluži pretēji. Vairāk nekā jebkad agrāk uzņēmumiem ir nepieciešami atklāti tirgi gan Savienībā, gan globālā līmenī.

Tā es nonāku pie G20 augsta līmeņa sanāksmes Londonā. Eiropadome noteiks Savienības nostāju pirms G20 augsta līmeņa sanāksmes. Mēs vēlamies, lai šī augsta līmeņa sanāksme būtu mērķtiecīga. Mēs nevaram atļauties, ka tā ir neveiksmīga.

Vadītāji diskutēs par izaugsmes un nodarbinātības perspektīvām, kā arī globālās finanšu sistēmas un starptautisko finanšu institūciju reformu. Viņi arī diskutēs par problēmām, ar ko saskaras jaunattīstības valstis. ES aktīvi darbojas visās šajās jomās, un tās nostājai ir jābūt stingrai, lai nodrošinātu, ka starptautiskā kopiena pieņem pareizos lēmumus.

Vēl viens svarīgs Eiropadomes darba kārtības punkts nākamnedēļ būs energoapgādes drošība. Nesenā enerģētikas krīze vairāk nekā skaidri parādīja, cik lielā mērā mums ir jāstiprina mūsu spēja nākotnē risināt energoapgādes problēmas, kādas mēs piedzīvojām šā gada sākumā.

Komisija ir ieviesusi dažus ļoti lietderīgus elementus Otrajā stratēģiskajā enerģētikas pārskatā. Pamatojoties uz šo pārskatu, prezidentūra paredz, ka Eiropadome vienosies par konkrētām darbībām, kuru mērķis būs stiprināt Savienības energoapgādes drošību īsā, vidējā un ilgtermiņā.

Īstermiņā tas nozīmē konkrētus pasākumus, ko varētu īstenot, ja mēs pēkšņi saskartos ar jaunu gāzes piegādes pārtraukumu. Tas arī nozīmē steidzamu pasākumu veikšanu infrastruktūras projektu īstenošanai, lai veicinātu enerģotiklu starpsavienojumus — tas noteikti ir svarīgi.

Vidējā termiņā tas nozīmē pielāgot mūsu tiesību aktus attiecībā uz naftas un gāzes krājumiem, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis rīkojas atbildīgi un solidāri. Tas nozīmē, ka ir jāveic piemēroti pasākumi energoefektivitātes uzlabošanai.

Ilgtermiņā tas nozīmē mūsu avotu, piegādātāju un piegādes ceļu dažādošanu. Mums ir jāsadarbojas ar mūsu starptautiskajiem partneriem, lai veicinātu Savienības intereses enerģētikas jomā. Mums ir jāizveido pilntiesīgs iekšējais elektroenerģijas un gāzes tirgus. Kā jūs zināt, prezidentūra ļoti cer pabeigt šo tiesību aktu izstrādi līdz Eiropas vēlēšanām.

Nākamās nedēļas sanāksmē diskutēs arī par gatavošanos Kopenhāgenas konferencei par klimata pārmaiņām. Mēs aizvien esam apņēmušies panākt globālu, vispusīgu vienošanos Kopenhāgenā nākamajā decembrī. Komisijas janvāra paziņojums ir ļoti lietderīgs pamats. Ir pilnīgi skaidrs, ka klimata pārmaiņas ir problēma, ko var risināt tikai ar plānotiem globāliem pasākumiem.

Visbeidzot Eiropadome arī uzsāks Austrumu partnerības iniciatīvu. Šī ir svarīga iniciatīva, kas palīdzēs veicināt visa kontinenta stabilitāti un labklājību. Tas arī paātrinās reformas un stiprinās mūsu apņemšanos sadarboties ar šīm valstīm.

Partnerībai ir divpusēja dimensija, kas tiek piemērota katrai partnervalstij. Tā paredz pārrunas par asociāciju līgumiem, kas varētu ietvert specifiskas un vispusīgas brīvas tirdzniecības jomas.

Daudzpusēji pasākumi ļaus risināt kopīgas problēmas. Būs četras politiskās platformas: demokrātija, laba pārvaldība un stabilitāte; ekonomikas integrācija; energoapgādes drošība un pēdējā, bet ne mazāk svarīga, cilvēku saskarsme.

No šīs prezentācijas jūs sapratīsiet, ka Eiropadomē nākamnedēļ ir jārisina daudz būtisku jautājumu. Mēs saskaramies ar daudziem nopietniem izaicinājumiem, ne mazākiem kā pašreizējā ekonomiskā krīze. Čehijas prezidentūra premjerministra *Topolānek* vadībā cer panākt, ka nākamās nedēļas sanāksme praktiski parādīs, ka Eiropas Savienība vēl aizvien ir uzticīga saviem ideāliem un ka tā stājas pretī šiem izaicinājumiem saskaņotā veidā un ar atbildību un solidaritāti.

(Aplausi)

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Vondra kungs, cienījamie deputāti, mēs dzīvojam pārbaudījumu laikā.

Šāda apmēra ekonomiskā krīze ietekmē ģimenes, strādniekus, visus sabiedrības slāņus un uzņēmumus visās četrās Eiropas pusēs. Tā iznīcina darbavietas un pārbauda mūsu sociālo modeļu izturību. Tā arī izdara spēcīgu politisku spiedienu uz visiem vadītājiem.

Eiropas Savienībai nav imunitātes pret šādu spriedzi. Tāpēc tā ir nolēmusi likt lietā visas tās rīcībā esošie ietekmes līdzekļi, lai ķertos klāt krīzei un tās radītājām sekām, izmantojot to, kas tai dod spēku: Eiropas iestādes un dalībvalstis, kas sadarbojas kopienā, kuras pamatā ir noteikums rast kopīgus risinājumus kopīgām problēmām.

Dāmas un kungi, šo pēdējo sešu mēnešu laikā mēs jau esam paveikuši daudz cīņā pret krīzi, ko mēs pašlaik piedzīvojam. Mēs nepieļāvām finanšu krīzes sabrukumu rudens beigās; mēs sekmējām starptautiska procesa aizsākšanu G20; mēs pirmie sākām koncentrēties uz reālo ekonomiku, decembrī vienojoties par atveseļošanas plānu, plānu, kura galvenā ieteikuma — iepriekš Eiropā neredzēta budžeta stimula — ieviešana jau ir sākusies. Šis reālās ekonomika atbalsts ir 3,3 % no IKP, un tas ietver reālu ieguldījumu no Eiropas budžeta.

Atveseļošanas plāns ietver, piemēram, paātrinātas izmaksas no struktūrfondiem EUR 6,3 miljardu apmērā 2009. gadā, turklāt EUR 5 miljardi jau ir izmaksāti.

Pēdējos sešos mēnešos veiktie pasākumi pilnībā atbilst Lisabonas stratēģijai izaugsmei un nodarbinātībai. Strukturālās reformas, kas ir ļoti palīdzējušas stiprināt mūsu ekonomikas, ir jāievēro, jo tās palīdz apmierināt īstermiņa prasības, taču tagad mums ir jāvirzās uz priekšu uz nākamo etapu un jāveic pasākumi pamatīgākai krīzei apkarošanai.

Mums ir nepieciešama lielāka saskaņotība un plašāka ietekme. Tagad ir laiks dot mūsu atbildi krīzei. Mums ir jāsaprot, ka šī ir jauna veida krīze, un ka mēs līdz šim neesam piedzīvojuši šāda apmēra, šādas nozīmes, šāda dziļuma krīzi.

Tā būs nākamās nedēļas Eiropadomes misija. Es esmu pārliecināts, ka ar ļoti lielu Čehijas prezidentūras atbalstu, kuras apņemību un ciešo sadarbību ar Komisiju es vērtēju atzinīgi, tiks panākta virzība četrās jomās, ko Komisija savā paziņojumā noteica pirms dažām dienām, proti, finanšu tirgi, reālā ekonomika, nodarbinātība un sociālā dimensija, kā arī globālā dimensija ar G20 starpniecību.

Neoficiālā augsta līmeņa sanāksme 1. martā — lielā mērā pateicoties premjerministra Topolānek efektīvai priekšsēdētāja pienākumu pildīšanai — jau ir ielikusi pamatus produktīvai Eiropadomei. Es ar lepnumu varu teikt, ka Komisijas sagatavošanās darbi ir uzņemti ļoti labvēlīgi. Mūsu pamatnostādnes par samazinātas vērtības aktīviem, mūsu paziņojums par autobūves nozari un ziņojums, kuru es esmu uzticējies Jacques de Larosière un viņa augsta līmeņa grupai, ir ļāvuši dalībvalstīm panākt vienprātību, lai tās varētu apvienoties kopējā nostājā.

Es atzinīgi vērtēju lielo Eiropas Parlamenta atbalstu, kas tiek pausts šādiem darbības virzieniem. Kā piemēru es varu minēt ziņojumus, par kuriem mēs šorīt debatēsim: Ferreira kundzes ziņojumu par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, Andersson kunga ziņojumu par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm un Kirilov kunga ziņojumu par Kohēzijas politiku: ieguldījumu reālajā ekonomikā.

Šie ziņojumi un rezolūcijas, par ko jūsu asambleja balsos šajā nedēļā, konkrēti Lisabonas stratēģijas koordinācijas grupa, dos to, ko es saucu par būtisku ieguldījumu Eiropadomē. Londonas augsta līmeņa sanāksmes priekšvakarā tie var tikai stiprināt Eiropas pozīciju starptautiskā arēnā, un es to vērtēju atzinīgi.

Priekšsēdētāja kungs, es īsumā vēlētos uzsvērt trīs virzienus, kuros, manuprāt, būtu jāstrādā Eiropadomei: finanšu tirgu stabilizēšana, reālās ekonomikas spēku atjaunināšana un palīdzība cilvēkiem pārvarēt krīzi.

Attiecībā uz finanšu sistēmu. Jā, mums ir jārīkojas nekavējoties, lai risinātu neatliekamas problēmas. Pēc mūsu rekapitalizācijas un garantiju iniciatīvas mūsu ieteikums par samazinātas vērtības aktīviem ir vērst uz lielākajiem atklātajiem šķēršļiem, kas bloķē kredītu plūsmu. Es uzskatu, un tas ir teikts arī mūsu ziņojumā, ka bez banku sistēmas iztīrīšanas mēs nevarēsim atjaunināt kredītu plūsmu reālajā ekonomikā.

Taču, kā tas ir bieži pierādījies šajā Parlamentā, mums ir arī jāatjauno uzticība, veicot mūsu regulējošā režīma pamatīgu pārskatīšanu. Tāpēc mēs esam izstrādājuši detalizētu jauno likumdošanas priekšlikumu kalendāru.

Nākamajā mēnesī Komisija nāks klajā ar jauniem priekšlikumiem par riska ieguldījumu fondiem, privāto kapitālu un izpilddirektoru atalgojumu.

Tomēr mums ir jāuzlabo arī uzraudzība. Kā jūs varat redzēt no pagājušajā trešdienā pieņemtā Komisijas paziņojuma, kuru man bija iespēja apspriest ar jūsu Priekšsēdētāju konferenci nākamajā dienā, Komisija vēlas pasteidzināt *de Larosière* ziņojuma ieviešanu. Mēs nāksim klajā ar vispārīgu shēmu maija beigās apstiprināšanai Eiropadomē jūnijā, bet rudenī mēs nāksim klajā ar likumdošanas priekšlikumiem.

Vispārīgi runājot, ārpus finanšu sistēmām īstermiņa rīcība ilgtermiņa mērķu sasniegšanai atmaksāsies dubultā. Tā padarīs mūs stiprākus, kad notiks pārmaiņas, gatavus sastapties ar konkurētspējas un ekonomikas ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni radītajiem izaicinājumiem.

Tikai paskatieties uz energoapgādes drošību. Tas, kas esam ekonomiskā krīzē, neliek izzust mūsu atkarības problēmām. Tieši pretēji, un es atzinīgi vērtēju premjerministra *Topolánek* lēmumu diskutēt par šo jautājumu. Tas ir galvenais, pie kā mēs strādājam. Pašlaik investīcijas infrastruktūrā ir stimulētas, un to ļoti vajag Eiropas ekonomikai, taču tas arī padarīs mūs stiprākus un konkurētspējīgākus nākotnē. Tāpēc jūsu atbalsts, Eiropas Parlamenta atbalsts, enerģētikas un platjoslas projektu stimulam EUR 5 miljardu apmērā ir tik vērtīgs — jo vairāk tāpēc, ka es, godīgi runājot, esmu diez gan nobažījies par stāvokli Padomē, kur nenotiek tāda attīstība, kādu es vēlētos redzēt.

Protams, mēs visi zinām, ka Kopienas budžets, kas ir mazāks kā 1 % no IKP, var dot ļoti ierobežotu ieguldījumu Eiropas stimulā. Naudai ir jānāk galvenokārt no valstu budžetiem. Tomēr Eiropas perspektīvā mums ir jāliek lietā visi valstu ietekmes līdzekļi, lai mūsu rīcība būtu efektīva. Vienots tirgus ir labākā iespējamā platforma atveseļošanai. Tikai 2006. gadā vienotā tirgus dēļ Eiropa kļuva par EUR 240 miljardiem jeb par EUR 518 uz katru Eiropas iedzīvotāju bagātāka.

Eiropadomei ir jānostiprina sava vieta mūsu atveseļošanas stratēģijas centrā, vienojoties par principiem, kam būtu jābūt Eiropas atveseļošanas pamatā, tajā skaitā apņemoties kopīgi nodrošināt atklātību un līdzvērtīgus konkurences apstākļus iekšējā tirgū un ārpus tā, tādējādi skaidri noliedzot protekcionismu, bet, protams, aizsargājot vienoto tirgu, Eiropas labklājības pamatu.

Tomēr ļoti svarīgi ir apzināties, ka šis nav ekonomikas teorijas vai sausas statistikas jautājums. Šī krīze būtiski ietekmē cilvēkus, proti, neaizsargātāko Eiropa daļu — tagad, mūsdienās. Tāpēc mani galvenokārt satrauc — saistībā ar svarīgo pārbaudi, ko mēs piedzīvojam, — šīs krīzes sociālā ietekme, proti, pieaugošā bezdarba problēma.

Mums ir jāvelta sava enerģija nodarbinātībai un tam, lai palīdzētu cilvēkiem tikt galā ar krīzi. Tam ir nepieciešama apņēmība un izdoma. Mums ir jāpalīdz uzņēmumiem paturēt darbiniekus, izmantot mācības ar izdomu, lai apmierinātu īstermiņa un ilgtermiņa vajadzības, un mums ir jāpalīdz tiem, kas jau ir bez darba. Mums ir jābūt drošiem, ka mēs pēc iespējas labāk veicam pasākumus valstu līmenī, lai palīdzētu neaizsargātākajiem, taču mums ir arī pēc iespējas labāk jāizmanto pieejamie Eiropas instrumenti, sākot ar Sociālo fondu un beidzot ar Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu.

No procesa sākšanas tagad līdz augsta līmeņa sanāksmei par nodarbinātību maijā mums ir divi mēneši laika intensīvam darbam pie plānu ieviešanas un, ja iespējams, pie jaunu un ambiciozāku stratēģiju izstrādes cīņai pret bezdarba problēmu. Mums ir jāizmanto šis laiks lietderīgi.

Lai arī laika ir mazs, es uzskatu, ka iesākumā mums ir jāmēģina organizēt daudz ietverošāks process, iesaistot sociālos partnerus, pilsonisko sabiedrību un parlamentāriešus. Sevišķi svarīgi ir izmantot mūsu privilēģiju gūt ieskatu tajā, kas patiesībā notiek pamatos. Ja mēs ievērosim resursu apvienošanas un saskaņotas rīcības principu visos līmeņos — Eiropas līmenī, valstu līmenī, reģionālā līmenī, sociālo partneru līmenī —, mēs tiksim ārā no krīzes ātrāk un, manuprāt, arī spēcīgāki.

Mēs arī pastiprināsim savu nozīmi starptautiskā arēnā. Tā nav nejauša sakritība, ka mūsu priekšlikumus Eiropas Savienības nostājai G20 stipri ietekmē mūsu pieeja Eiropā. To pamatā ir tie paši principi. Paustiem vienotā Eiropas Savienības balsi G20 tiem būs liela nozīme, un Eiropas Savienība — ja dalībvalstis ir gatavas patiesi sadarboties — atradīsies ļoti labā pozīcijā, gatavojot pasaules atbildi krīzei.

Mūsdienās Eiropai ir jāsmēļas spēks vienotībā, saskaņotībā, patiesi praktiskā solidaritātē. Tāpēc mums visiem ir cieši jāsadarbojas un jāturas kopā, veicot atveseļošanas uzdevumu, protams, arī ar šo Parlamentu.

Es ceru padarīt to par realitāti, kā arī strādāt pie atveseļošanas nākamajās nedēļās un mēnešos.

Elisa Ferreira, referente. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pašreizējā krīze ir sliktākā, kādu Eiropas Savienība jebkad ir piedzīvojusi. Diemžēl tā vēl ne tuvu nav beigusies. Uzņēmumi vēl aizvien bankrotē, un bezdarbs turpina pieaugt. Nekad agrāk Eiropas projekts nav bijis pakļauts tik grūtam pārbaudījumam. No mūsu vienotās atbildes būs atkarīgs ne tikai tas, cik noturīga būs atveseļošanās, bet visticamāk arī Eiropas projekta turpmāka pastāvēšana, vismaz mūsu attīstības un paplašināšanās ātruma ziņā.

Mēs neizveidojam Eiropas Savienību, lai to kaut kas ierobežotu, pārticības laikā — milzīgs tirgus vai atdeve, krīzes laikā — valstu savtīgums „katrs par sevi”. Eiropas projekts ir politisks projekts, kā arī miera, brīvības un demokrātijas garants. Tomēr ekonomiskā ziņā tā pamatā ir gan konkurence, gan solidaritāte un vienotība. Faktiski tas plaukst un zēl, pamatojoties uz spēju nodrošināt kvalitāti un sniegt iespējas attīstīties visiem iedzīvotājiem neatkarīgi no izcelsmes.

Šajos krīzes laikos cilvēki sagaida no Eiropas aizsardzību un rīcību, kas palīdzētu viņiem ātri pārvarēt kritisko fāzi bez nopietnām sociālām avārijām. Viņi sagaida, ka Eiropa palīdzēs no jauna atklāt viņu nākotni un veicināt nodarbinātību un uzņēmējdarbību, pamatojoties uz jaunām un piemērotākām pieejām attīstībai.

Lisabonas darba kārtība un saistības vides aizsardzības jomā ir iedvesmojoši nodomi, taču mums tie ir steidzami jāpadara taustāmi un jāīsteno. Attiecībā uz šo Parlamenta aicinājums Padomei un Komisijai ir skaidrs, stingrs un skaļš. Vienprātīgais balsojums Ekonomikas un monetārajā komitejā liecina par šo kopējo apņemšanos. Es ceru, ka balsojums šajā Parlamentā šodien būs tam vēl viens pierādījums.

Dažādi referenti un dažādas politiskās grupas ir sadarbojušās, un es ceru, ka šī ziņa tiks nodota Komisijai un tā to uztvers šādā nozīmē.

Saistībā ar šo es vēlos pateikties līdzreferentiem, konkrēti, *Höckmark* kungam un *in 't Veld* kundzei. Ar tādu pašu pārliecību es ceru, ka šīs dienas balsojums ļaus mums apstiprināt un nodot tālāk šo ziņu.

Runājot par šīs krīzes iemesliem, svarīgākais pašlaik ir gūt mācību. *Larosière* ziņojums patiesībā ir svarīgs ceļvedis, kas mums ir jāņem vērā. Tas ir teicams pamats darbam un ietver daudz ko no tā, ko mēs jau esam ierosinājuši šajā Parlamentā. Tomēr ziņojuma secinājumiem ir jāliek Komisijai rīkoties nekavējoties un plānoti. Ir arī svarīgi, lai Eiropa Savienība šajā ziņā ieņem stingru nostāju nākamajā G20 sanāksmē.

Saistībā ar šo es uzskatu, ka pastāv elementi, kas ir simboliski, un ceru, ka šodien Parlaments nepārprotami nobalsos par cīņu pret ārzonas sistēmu un nodokļu oāzēm. Tomēr nepietiek tikai izlabot pagātnes kļūdas, īpaši tas attiecas uz finansiālo regulējumu un uzraudzību. Bojājums jau ir nodarīts, un mums ir nepieciešams atveseļošanas plāns, kas atbilstu ES atbildībai. Mēs atzinīgi vērtējam Komisijas ātro iniciatīvu, taču mēs apzināmies, un tam ir jābūt skaidram, ka līdzekļi un rīki rīcībai ir pilnīgi nepiemēroti.

Parlaments apņemas sniegt atbalstu Komisijai saistībā ar elastību, tālredzību un pieejamo instrumentu ātrumu, taču mēs nevaram aizmirst, ka 85 % pašreiz pieejamo līdzekļu atrodas dažādu Eiropas Savienības valstu rokās. Tomēr ES valstis nekad nav bijušas tik atšķirīgas, kā tās ir tagad. Dažām valstīm ir vara un instrumenti, lai rīkotos, bet citas ir pilnīgi neaizsargātas, un tām nav pieejami pilnīgi nekādi rīki. Ir valstis, kam nav pilnīgi nekādu manevrēšanas iespēju, kas nespēj pretoties vienlaicīgiem un vardarbīgiem iekšējā tirgus, vienotas valūtas un globalizācijas spēkiem. To vidū ir jaunās valstis, kas nupat ir pievienojušās Eiropas projektam un kas ciešs visvairāk.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es uzskatu ka šajā laikā Parlamenta ziņu var sadalīt vairākās ļoti skaidrās un precīzās ziņās, taču ar vienu kopīgu ideju: mums ir nepieciešami cilvēki, darbavietas un valstu resursi, taču mums vajag arī Eiropas resursus, lai atgūtu dinamiku, izaugsmi un solidaritāti Eiropā, uz ko cer iedzīvotāji.

Jan Andersson, referents. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, ir bijušas diskusijas par to, vai ir nepieciešams veikt grozījumus nodarbinātības pamatnostādnes. Tā nav sevišķi svarīga diskusija, jo nodarbinātības pamatnostādnes paredz rīcības iespējas. Pašlaik problēma ir rīcības spējas trūkums. Mēs esam bijuši un pašlaik esam finanšu krīzē, kas ir pārvērtusies par ekonomisko krīzi. Tagad uzbrūk arī nodarbinātības krīze ar sociālām problēmām perspektīvā.

Ir labi, ka maijā tika organizēta augsta līmeņa sanāksme par nodarbinātību, taču mēs nedrīkstam atdalīt nodarbinātības jautājumus no ekonomiskiem jautājumiem. Tāpēc tie ir jāiesaista diskusijā. Es domāju, ka mēs esam izdarījuši par maz, par vēlu. Pusotra procenta dalībvalstu IKP — tā bija tiesa, kad mēs to sacījām, taču tagad krīze ir vēl lielāka, nekā mēs domājām tajā laikā. Mums ir jādara vairāk, mūsu pūlēm ir jābūt saskaņotākām — noteikti vairāk nekā diviem procentiem —, lai tiktu galā ar krīzi. Risks izdarīt par maz vai

izdarīt par vēlu ir stipri, stipri lielāks nekā risks izdarīt par daudz, un tas izraisīs palielinātu bezdarba līmeni un samazinātus nodokļu ieņēmumus, kas ietekmēs sociālās problēmas dalībvalstīs.

Kas tad mums būtu jādara? Mēs ļoti labi zinām, kas. Mums jāapvieno labās lietas bezdarba apkarošanas ziņā īstermiņā ar to, kas ir nepieciešams ilgtermiņā. Runa ir par vides investīcijām, jauniem infrastruktūras projektiem, ēku energoefektivitāti un par izglītību, izglītību, izglītību.

Mēs esam runājuši par mūžizglītību. Mēs nekad neesam darījuši pietiekami, taču tagad mums ir iespēja veikt nopietnu ieguldījumu izglītībā. Mums ir arī jāstimulē pieprasījums, un, lai to izdarītu, mums ir jāpievēršas grupām, kas izmantos līdzekļus patēriņam: bezdarbniekiem, ģimenēm ar bērniem, pensionāriem un citiem, ka kā patērētāji tērēs vairāk.

Mums ir jādara viss iespējamais ES līmenī un jāmēģina rīkoties ar Sociālo fondu un Globalizācijas fondu ātri, lai līdzekļi nokļūtu pie dalībvalstīm. Tomēr, ja mēs esam pilnīgi godīgi, mēs zinām, ka lieli ekonomiskie resursi atrodas dalībvalstīs, un, ja dalībvalstis nedarīs pietiekami un pietiekami saskaņotā veidā, mēs negūsim panākumus. Ja mēs paskatāmies apkārt un apkopojam dalībvalstu padarīto, ir tikai viena valsts, kas ir panākusi 1,5 %, un tā ir Vācija, kas sākumā nebija vadošā valsts, kad runa bija par rīcību. Citas valstis, piemēram, Skandināvijas valstis, no kurienes esmu es, dara ļoti maz par spīti tam, ka viņu ekonomiskā situācija ir laba.

Tagad mēs nonākam līdz sociālajām sekām. Jūs tās pieminējāt, un tās ir sevišķi svarīgas. Tās ietekmē ne tikai sociālā nodrošinājuma sistēmas, bet arī valsts sektoru. Valsts sektors bez šaubām ir svarīgs. Runa ir par bērnu aprūpes, vecu cilvēku aprūpes nodrošināšanu un sociālo drošību, taču tas ir svarīgs arī nodarbinātībai. Valsts sektorā ir nodarbināts milzīgs skaits cilvēku, un mums ir jānodrošina, ka tam ir pietiekami daudz saimniecisko resursu.

Vēlos arī ko sacīt par jauniešiem. Jaunieši pašlaik kļūst par bezdarbniekiem uzreiz pēc izglītības iegūšanas. Mums ir jārada iespējas jauniešiem atrast darbu vai turpināt mācības, vai ko citu. Pretējā gadījumā mēs krājam problēmas nākotnei. Nobeigumā, mums ir jārikojas. Mums ir jārikojas saskaņoti un solidāri, mums ir jārikojas tagad, nevis jāgaida, un mūsu rīcībai ir jābūt pietiekamai.

(Aplausi)

Evgeni Kirilov, *referents*. – (BG) Paldies, priekšsēdētāja kungs, Vondra kungs un Barroso kungs. Bija nepieciešams ļoti maz laika, lai sagatavotu šo ziņojumu, kas saucas „Kohēzijas politika: ieguldījums reālajā ekonomikā”. Par spīti tam mēs izstrādājām dokumentu, kas tika apstiprināts un vienbalsīgi atbalstīts. Šo labo rezultātu nebūtu bijis iespējams panākt bez manu kolēģiju komitejā iesaistīšanās un palīdzības, līdzreferentiem un sadarbības starp politiskajām grupām, par ko es vēlos visiem pateikties.

Es vēlos pakavēties pie galvenajām šajā ziņojumā paustajām domām. Pirmkārt, šajā ziņojumā pilnībā ir atbalstīti Eiropas Komisijas ierosinātie pasākumi struktūrfondu apgušanas paātrināšanai un vienkāršošanai, kas ietver avansa maksājumu palielināšanu, elastīgāku izdevumu segšanas shēmu ieviešanu u.c. Mums patiesībā ir nepieciešami šie pasākumi tieši tagad, kad mums ir jāsniedz piemērota atbilde krīzei: investīcijas reālajā ekonomikā, darbavietu saglabāšana un radīšana un uzņēmējdarbības veicināšana. Tomēr šie pasākumi nav vienīgās pazīmes, kas liecina, ka mums ir jārikojas efektīvāk un produktīvāk. Par priekšlikumiem vienkāršot noteikumus jau ilgi ir domājuši un tos ir gaidījuši ES fondu lietotāji, un tie ir atbilde uz mūsu un Eiropas Revīzijas palātas ieteikumiem.

Otrkārt, Kohēzijas politika un solidaritātes politika. Šajā gadījumā mums ir ne tikai nepieciešama solidaritātes deklarācija, bet arī solidaritāte rīcībā. Kad Eiropas ekonomikas ir savstarpēji saistītas, krīzes negatīvās sekas ietekmē katru ekonomiku. Lai apkarotu šīs sekas, mums ir jāpanāk pozitīvi rezultāti, kas radīs daudzus labumus un būs izmantojami, lai sasniegtu Lisabonas stratēģijā izaugsmei un attīstībai noteiktos mērķus. Ir svarīgi arī saglabāt ES iedzīvotāju sociālos standartus, aizsargāt nelabvēlīgā sociālā situācijā esošus cilvēkus, kā arī nepieļaut konkurences izkropļojumus un turpināt aizsargāt vidi. Attiecībā uz šo ir nepieciešama maksimāla solidaritāte un vienotība, lai mēs kopā pēc iespējas ātrāk atrastu ceļu ārā no šīs krīzes.

Treškārt, ir svarīgi, lai mēs gūtu mācību no pašreizējās krīzes un lai pasākumi, kas tiks veikti, netiktu uzskatīti pat atsevišķiem gadījumiem. Ir jāturpina analizēt kļūdas un gūtā pieredze. Turklāt ir jāturpina vienkāršot kārtības. Noteikumi ir jāpadara skaidrāki, informācija pieejamāka, administratīvais slogs vieglāks, bet kārtības pārredzamākas. Šis ir vienīgais veids, kādā mazināt kļūdas un pārkāpumu iespējas un ierobežot korupciju.

Visbeidzot, es vēlos mudināt Padomi pēc iespējas ātrāk ieviest ierosinātos pasākumus struktūrfondu apguves paātrināšanai un vienkāršošanai. Es arī vērsos pie Eiropas Komisijas locekļiem, no kuriem mēs sagaidām, ka viņi uzraudzīs jauno pasākumu ietekmi un ieteiks ko jaunu, kā arī uzraudzīs visu procesu kopumā. Kā pēdējo,

bet ne mazāk svarīgo, es vēlos uzsvērt dalībvalstu lielo nozīmi, no kurām ir atkarīgi veicamie pasākumi un reālu rezultātu sasniegšana, īstenojot Kohēzijas politiku. Beigās es vēlreiz pieminēšu, ka mums ir jābūt solidāriem rīcībā.

Salvador Garriga Polledo, *Budžeta komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt un galvenokārt es vēlos teikt, ka šis ekonomikas atveseļošanas plāns ir daudz vairāk attiecināms uz dalībvalstīm, nekā Kopiena būtībā, un ka tas parāda, kādi ir Eiropas Savienības reālie finanšu ierobežojumi.

No Kopienas viedokļa raugoties, mēs plānojam izmantot EUR 30 000 miljonus, ko praktiski laidīs apgrozībā Eiropas Investīciju banka, bet saistībā ar EUR 5 000 miljoniem, kas, stingri ņemot, pieder Kopienas budžetam, mums ir lielas problēmas.

Jaunu resursu nav; tas, kas notiek, ir pašreizējo resursu pārdale. Attiecībā uz Eiropas Investīciju banku mēs pilnībā piekrītam tam, ka resursi tiek ņemti no šīs bankas, taču mums ir jāsaprot, ka esam noraizējušies par to, ka mēs tai uzticam daudzas saistības bez garantijas, ka tās tiks izpildītas.

Visbeidzot, mums ir jēl, ka Padome nespēj panākt vienošanos par EUR 5 000 miljoniem energotīklu starpsavienojumiem un lauku platjoslas projektam.

Mēs uzskatām, ka neizmantotās naudas rezerves nevajadzētu izmantot. Tā vietā Eiropas Komisijai un Padomei ir jāizmanto resursi, kas tai ir piešķirti saskaņā ar pašu iestāžu nolīgumu.

Elisabeth Morin, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs, šorīt vēlos ar jums padalīties Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja vienprātīgajā viedoklī attiecībā uz to, ka mēs no šī atveseļošanas plāna sagaidām reālu sociālās kohēzijas veicināšanu. Sociālā kohēzija nozīmē iesaistīšanos darba tirgū. Iesākumā mēs vēlamies, lai visi darbinieku saglabātu savas darbavietas un bezdarbnieki dabūtu atpakaļ savas darbavietas, citastarpā izmantojot Globalizācijas piemērošanas fondu jauniem mācību kursiem, lai darbaspēks būtu gatavs, kad mēs izklūsim no krīzes.

Tāpēc īstermiņā mums ir jāsaglabā cilvēkiem darbavietas. Vidējā termiņā mums ir jānodrošina labāka darbinieku apmācība, lai sagatavotu darbiniekus laikam, kad beigsies krīze, un ilgtermiņā mums ir jāievieš jauninājumi, tajā skaitā sociālajās organizācijā ar darbavietu grupu starpniecību.

Eiropas pienākums ir ieviest jauninājumus, ja mēs vēlamies pārdzīvot globalizāciju.

Joseph Daul, *PPE-DE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, nākamās nedēļas Eiropadome nedrīkst būt tāda pati augsta līmeņa sanāksme kā citas. Tā nedrīkst būt parasta augsta līmeņa sanāksme. Eiropieši, tāpat kā mana parlamentārā grupa, no tās gaida konkrētus signālus.

Šai augstākā līmeņa sanāksmei ir jāapliecina Eiropas spēks un apņēmība krīzes apstākļos. Šis spēks tika parādīts iepriekš, kad Eiropa pieņēma noteikumus par sociālo tirgus ekonomiku, kas ierobežo neparedzētas krīzes radīto kaitējumu visos pasaules reģionos. Šis spēks tika pierādīts arī pirms desmit gadiem, kad Eiropa apbruņojās ar valūtu, eiro, kas ir pakļauta pirmajam lielajam pārbaudījumam, taču turas.

Tomēr spēcīga Eiropa nedrīkst būt protekcionismu atbalstoša Eiropa. Eiropa, kas aizsargā ar saviem noteikumiem, nedrīkst būt Eiropa kā cietoksnis, jo noslēgšanās nepalīdzēs mums izkļūt no krīzes. Tā vietā mums ir jāpaļaujas uz atklātību un mūsu identitātes stiprināšanu. Eiropas spēks vētras laikā, pat vairāk nekā mierīgo laikos, ir tās rīcībā mūsu iedzīvotāju, tajā skaitā pašu trūcīgāko, vārdā un galvenokārt vienotā rīcībā.

Kopā ar Komisiju un Barroso kungu, kura ierosinātos pasākumus, ko iedvesmoja *de Larosière* ziņojums, es vērtēju atzinīgi, Eiropa cīnās, lai glābtu banku sistēmu.

Tā cīnās, un mēs cīnāmies kopā ar to nevis, lai saglabātu tirgotāju darbavietas, kā daži gribētu domāt, bet gan, lai nepieļautu mūsu kopējās ekonomikas sabrukumu, un tāpēc, ka ilgstoša atveseļošanās nav iespējama bez veselīgas banku sistēmas.

Eiropa cīnās par labu rezultātu, un es atzinīgi vērtēju vakar panākto vienošanos par PVN likmju samazināšanu ēdināšanas un celtniecības nozarē, reālas finanšu tirgu uzraudzības ieviešanu, darbavietu saglabāšanu, uzticēšanās saglabāšanu vai atjaunošanu un eiropiešu nākotnes nodrošināšanu.

Dāmas un kungi, es runāju par spēku, es runāju par vienotību, es runāju par efektivitāti, taču *raison d'être*, motivācija tam visam ir solidaritāte. Šī ir *Jean Monnet* un visu dibinātāju Eiropa. Kāda jēga bija veidot Eiropu pēc pēdējā kara, ja mēs 60 gadus vēlāk, smagākajā ekonomiskajā krīzē kopš 1929. gada atsākāmies no tās par labu pieejai „katrs par sevi”?

Dažkārt iedzīvotāji jautā, kāds ir Eiropas mērķis. Tas ir mūsu uzdevums pierādīt, ka Eiropa ir kopā ar tās 500 miljoniem iedzīvotāju, daudzi no kuriem cieš šajā krīzē, un arī būt solidāriem ar Savienības valstīm — es domāju Īriju, Ungāriju un citas, kas saskaras ar īpaši lielām grūtībām.

Es savas grupas vārdā aicinu divdesmit septiņu valstu un valdību vadītājus nepadoties izolācijas vilinājumam, kas — es uzmanīgi izvēlos vārdus — būtu pašnāvība visām mūsu valstīm.

Es lūdzu *Vondra* kungu, *Barroso* kungu un jūs, *Pöttering* kungs, būt mūsu Parlamenta starpniekiem Eiropadomē, lai izdarītu izvēli par labu solidaritātei un jauninājumiem. Jā, es saku jauninājumi, jo esmu pārliecināts, ka mēs izklūsim no krīzes tikai tad, ja izmantosim jaunus resursu avotus un veiksīm masveida ieguldījumus zināšanu ekonomikā, pētniecībā un izstrādē.

Mums pēc iespējas ātrāk ir jāizmanto Eiropas Savienības milzīgais potenciāls jaunu videi nekaitīgu tehnoloģiju jomā, jo šie videi nekaitīgie jauninājumi ir jāievieš visos Eiropas politikas virzienos. Tas būs reāls ražošanas atbalsts ekonomikas atveseļošanai.

Tādā pašā veidā pēc iespējas ātrāk ir jālikvidē likumdošanas radītie traucēkļi iekšējam tirgum, kas vēl aizvien kavē šo tehnoloģiju attīstību. Ir jāievieš reāls atjaunojamās enerģijas iekšējais tirgus ar skaidriem noteikumiem, jo pēc krīzes nekas nebūs kā iepriekš, un mums ir jāgatavojas jaunai situācijai. Tāda ir Lisabonas un tagad pēc Lisabonas stratēģijas jēga.

Mana parlamentārā grupa, tāpat kā centriski labējie Eiropā, ir atbildīga politiskā grupa. Mēs esam par ekonomiku ar noteikumiem, mēs esam par sociālu tirgus ekonomiku. Tas neļauj mums nodoties demagoģijai un populismam. Tas liek mums runāt godīgi ar cilvēkiem Eiropā. Es ceru, ka Eiropadome nākamnedēļ iedvesmosies no šādas pieejas.

(Aplausi)

Martin Schulz, PSE grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, visu cieņu jums, *Vondra* kungs, ir nepieņemami, ka šādā situācijā Padomes priekšsēdētājs nav klāt. Tas arī liecina par viņa attieksmi pret pašreizējo situāciju.

(Aplausi)

Mēs esam dzirdējuši atkārtojamies daudzas labi zināmas frāzes. Mēs esam klausījušies šajās lietās mēnešiem, un mēs varētu izmantot šīs frāzes, lai izveidotu šablonus. *Daul* kungs, es vēlos jūs apsveikt ar jūsu brīnišķīgo runu! Ja jūs turpināsiet gatavot šādas runas, cilvēki Lipheimā un Fetišeimā sāks domāt, ka jūs esat pievienojies Francijas Komunistiskajai partijai. Tas ir patiesi brīnišķīgi un izklausās izcili. Taču tagad mums patiesībā ir kaut kas jādara. Mums ir jāpieņem nepieciešamie lēmumi. Vairāk ir jādara Eiropadomē. Krīze kļūst arvien dziļāka, un tiek zaudētas darbavietas. Mēs esam redzējuši kā pēdējo sešu mēnešu laikā akciju vērtība ir mazinājusies par EUR 40 miljardiem. Tas nozīmē, ka cilvēku iztikas līdzekļi ir iznīcināti. Tas nozīmē, ka ir zaudētas darbavietas. Tas nozīmē, ka uzņēmumiem draud slēgšana. Tas nozīmē, ka valstu ekonomikām draud sabrukums. Tad Padome nāk klajā ar jaukiem, maziem ierosinājumiem, tādēļ kā finanšu stimulants 1,5 % apmērā no šā vai nākamā gada IKP. Līdz šim trīs dalībvalstis ir īstenojušas šo rezolūciju, kas nozīmē, ka 24 valstis to nav izdarījušas. Lielbritānija, Vācija un Spānija to ir izdarījušas, un, starp citu, visās trīs valstīs to spieda izdarīt sociāldemokrāti un sociālisti, bet pārējās nav. Jums ir jādara vairāk! Jums tas ir jāpasaka klāt neesošajam Padomes priekšsēdētājam.

Barroso kungs, jūsu teicāt brīnišķīgu runu. Tā bija izcila, un mēs to pilnībā atbalstām. Solidaritāte starp dalībvalstīm ir ārkārtīgi nepieciešama. Mums kā sociāldemokrātiem un sociālistiem solidaritāte šajā situācijā ir centrālais jēdziens. Solidaritāte starp cilvēkiem sabiedrībā, taču arī solidaritāte starp valstīm. Solidaritāte eiro zonā un solidaritāte starp eiro zonu un valstīm ārpus tās. Ir svarīgi, lai Komisija mudinātu dalībvalstis parādīt solidaritāti.

Ir svarīgi arī, lai Komisija sniegtu mums direktīvu projektus, kas nepieciešami, lai kontrolētu privāto kapitālu un riska ieguldījumu fondus, nodrošinātu kredītreitingu aģentūru pārredzamību, noturētu izpildītorei atalgojumu saprātīgās robežās un likvidētu nodokļu oāzes. Šīs iniciatīvas ir ārkārtīgi nepieciešamas. Mēs ceram, ka jūs tās ieviesīsiet, un mēs palaujamies, ka jūs to izdarīsiet. Ja to vairs nav iespējams izdarīt šajā Parlamenta sasaukumā, mēs to visu pieprasīsim atkal jaunā Parlamenta pirmajā dienā. Kad es dzirdu, ka *Citigroup* vadītājs atkal ir guvis peļņu, un kad es dzirdu, ka *Ackermann* kungs no *Deutsche Bank* pirmajā ceturksnī atkal ir guvis peļņu, es domāju, vai tiešām šie cilvēki domā, ka viņi var vienkārši turpināt darboties tāpat kā līdz šim, tagad, kad valsts viņus ir izglābusi no nelaimes. Nē, mums ir jāievieš kontroles un jānodrošina pārredzamība, lai pārliecinātos, ka šie cilvēki nevar atkārtot iepriekš paveikto.

Mans trešais punkts ir par to, ka es esmu sajūsmā, dzirdot Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupu runājam. Tas ir brīnišķīgi. Jūs runājat par lietām, par ko mēs runājam gadiem un pret ko jūs vienmēr esat balsojuši. Šķiet, ka jūs esat pēkšņi pamodušies. Taču, kad runa ir par 92. grozījumu, apņēmību darīt vairāk, citiem vārdiem sakot, par fiskālo stimulu 1,5 % apmērā no IKP, PPE-DE nebalso par to. 92. grozījums būs drošs jūsu pārbaudes veids, kad mēs dienas vidū par to balsosim. Attiecībā uz solidaritātes jautājumu jūs, *Daul* kungs, savas klāt neesošās grupas vārdā nupat sacījāt, ka tā ir laba lieta. Paskatīsimies, vai jūs balsosiet par 102. grozījumā, ar ko mēs pieprasām solidaritāti.

Vēl viena pēdējā piebilde, kas ir ārkārtīgi svarīga mūsu grupai, attiecībā uz 113. grozījumu par nodokļu oāzēm. Cilvēki, kas mūs apkalpo restorānos, vadītāji, kas vada mūsu automašīnas, darbinieki, kas lidostās izkrauj mūsu ceļasomas, visi ir nodokļu maksātāji, kuru nodokļi tiek izmantoti, lai novērstu lielo banku sabrukumu, jo valdības un parlamentāri pieprasa šiem cilvēkiem veikt iemaksas. Šie ir cilvēki, kam ir jāmaksā par banku un lielo uzņēmumu drošības tīkliem. Tagad šo lielo banku vadītājiem, kuri vēl aizvien sev maksā piemaksas miljoniem eiro apmērā, piemēram, *ING*, kur ir deficīts vairāku miljardu apmērā, ir iespēja nolikt savu naudu nodokļu oāzēs un izvairīties no nodokļu maksāšanas. Šis ir augšējo šķiru karš, kurā mēs vismaz nevēlamies piedalīties. Tāpēc jautājums, vai mēs šodien nolemsim, ka Eiropas Parlaments ir pret nodokļu oāzēm, ir izšķirošs PPE-DE un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas uzticības jautājums. Jūs runājat kā sociālisti, taču mēs vēlamies redzēt, vai dienas vidū jūs balsosiet kā sociālisti.

Mēs esam likuši galdā mūsu trīs prasības, un es vēlos skaidri pateikt, ka, ja jūs nenobalsosiet par tām, tad mums nebūs kopīgas apņemšanās. Tad būs skaidrs, ka mēs esam par sociālu taisnīgumu un ka PPE-DE var tikai runāt tukšus vārdus.

(Aplausi)

Graham Watson, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, pēdējo mēnešu laikā mūsu apvienībai ir bijušas vairāk augsta līmeņa sanāksmes nekā mūsu iepriekšējam kolēģim *Reinhold Messner*, un mūsu Parlamentam ir bijis daudz ziņojumu par ekonomikas uzlabošanu, taču šīs augsta līmeņa sanāksmes un ziņojumi ir bijuši tikai akmeņi, lai tiktu pāri ekonomikas lejupslīdes upei. Tagad ir nepieciešams, lai to bez bailēm vai bēgšanas šķērsotu Padome, un es apsveicu *Andersson* kunga, *Ferreira* kundzes un *Kirilov* kunga ziņojumu autorus. Tajos ir piedāvāta konsekventa un pragmatiska perspektīva, ņemot vērā tuvojošos bezdarba lavīnu. Un pamatuzdevums ir: darbavietas, darbavietas, darbavietas.

Lisabonas stratēģija, nodarbinātības pamatnostādnes, kohēzijas politika — tas viss vienmēr ir prasījis mūsu ekonomiku elastdrošību, valsts investīcijas pētniecībā un izstrādē, ātru pāreju uz zināšanu ekonomiku. Tas ir veselīga, dinamiska un droša darba tirgus pamats.

Un no mūsdienu skatupunkta raugoties, viena lieta ir skaidra katram — izņemot, protams, dažus pa kreisi sēdošos. Ne jau Lisabonas stratēģija radīja mums grūtības, bet gan dalībvalstis, kas ignorēja to, ka cieš visvairāk un cietīs visilgāk. Tāpēc tagad ir laiks piespiest gāzi grīdā un braukt „Lisabonas plus programmas” un tādu nodarbinātības pamatnostādņu virzienā, kas atspoguļo reālo situāciju mūsu Savienībā.

Valstu parlamentā, reģionālās pašvaldības, pilsētu domes: katram ir jādod iespēja risināt problēmu, un jāsauc vārdos un jākaunina tie, kas to nedara. Tāpat mēs arī nedrīkstam pieļaut vilcināšanos attiecībā uz nepieciešamību aizsargāt planētu. Padomē izskatīs ES sarunu pozīciju Kopenhāgenas klimata konferencē. Tikai, cik daudz naudas, *Vondra* kungs, 27 valstis piešķirs pielāgošanai un klimata pārmaiņu mazināšanai jaunattīstības valstīs? Klimata pārmaiņas neapstāsies ekonomikas lejupslīdes dēļ, un nabadzīgās valstis cietīs — vēl aizvien — dēļ mūsu oglekļa patēriņa.

Tāpēc lejupslīde nedrīkst nozīmēt nekā nedarišanu. Dalībvalstīm ir jāpiešķir nauda klimata pārmaiņu apkarošanai un videi nekaitīgu darba vietu radīšanai, iespējams, izmantojot mūsu rīcībā esošo naudu, kā ieteica *Claude Turmes*, palielinot no EIB vai EIF aizņemto līdzekļu īpatsvaru. Tomēr Padome zina, ka lejupslīdes postījums neizraisīs pilnīgu finanšu sistēmas pārveidi.

Nākamā mēneša G20 uzdevums ir pārliet jaunu šablonu, un es atbalstu toni, kādu uzņēma Eiropas vadītāji, satiekoties Briselē. SVF ir jāfinansē efektīvi, nodokļu oāzes ir jāpakļauj rūpīgai pārbaudei, un finanšu institūcijas ir stingri jāregulē, Eiropas finanšu dienestiem efektīvi uzraugot sistēmu: nevis lai ievilktu mūsu ekonomikas atpakaļ pagātnē, bet lai izveidotu atklātu, godīgu un pārredzamu tirdzniecību, kas būtu brīva un godīga.

Londona, Parīze, Berlīne: katra dedzīgi uzsver, ka Eiropa ir vienota, taču Padome mums saka, ka pastāv domstarpības. Es ceru, ka Padomes priekšsēdētājs būs šeit, lai ziņotu mums par šo augsta līmeņa sanāksmi, jo viņam vajadzētu būt šeit šodien. Ja pastāv domstarpības, viņš nebūs. Mums vajag, lai Eiropa būtu stipra savos uzskatos, ātra savā rīcībā un vienota mērķos nedēļām un mēnešiem uz priekšu, gatava izvītot sliktos

aktīvus, kas kropļo banku bilances, gatava reformēt banku praksi, lai atjaunotu kredībspēju, un gatava pieņemt to, ka ar pašreizējo stimulu kopumu var nepietikt, jo nav nekāda labuma ieguldīt SVF, ja nav globālas finanšu sistēmas, ko atbalstīt, un kamēr tas ir vienkāršs taisnīgums, ka atbildīgajām dalībvalstīm ir jāmazina to dalībvalstu neizpildes sekas, kas dzīvoja zaļi, kas varētu būt maksa par izvairīšanos no ekonomiskā sabrukuma kaitīgās ietekmes.

Vienkārši runājot, mums vajag, lai Padome, Komisija un Parlaments sadarbotos: nosvērti, mierīgi, kolektīvi, nepieļaujot, ka kārtība pārspēj apņēmību. Eiropa ilgāk vairs nevar dzēst uguni. Ir pienācis laiks būtiskai reformai, ka radīs darbavietas tagad un sniegs drošību nākotnē.

Cristiana Muscardini, UEN grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Vondra* kungs runāja par „uzraudzības stiprināšanu”, taču mēs vēlamies saņemt informāciju par to, cik daudz ārpusbiržas atvasināto instrumentu vēl aizvien pieder Eiropas bankām; cik daudz par to tiek ziņots pasaules līmenī. Varbūt Komisija un Padome nolems iesaldēt atvasinātos instrumentus, vismaz ierosinās to pasaules līmenī, un atceļ tirdzniecību ar šīm precēm. Vai ir iespējams, ka nacionalizētajās bankās šie atvasinātie instrumenti vēl aizvien ir sliekti aktīvi un acīmredzot arī apdraud attīstību? Uzraudzības stiprināšana nozīmē arī to, ka mums ir ne tikai jāspēj iztīrīt banku sistēmu un pārskatīt regulējuma sistēmu, kā saka Komisija, bet arī jāsniedz jauni priekšlikumi.

Tāpēc, ja mēs esam noraizējušies par krīzi autobūves nozarē, mums vajadzētu raizēties arī par maziem un vidējiem uzņēmumiem un negodīgu konkurenci, ko izraisa valstis ārpus mūsu robežām. Padome vēl nav pieņēmusi lēmumu ratificēt un veicināt izcelsmes valsts marķēšanu, vienīgo sistēmu, kas neatbalsta protekcionismu, bet aizsargā patērētājus un produktus, kā nupat sacīja pats priekšsēdētājs *Barroso*. Lai palīdzētu uzņēmumiem, papildus jaunu kredītlīniju veicināšanai mums ir jānodrošina maziem un vidējiem uzņēmumiem ātrāka un lētāka pieeja mobilitātei, ja mēs gribam redzēt, ka šie uzņēmumi pielāgojas, nevis izzūd. Daudzi no tiem pašlaik piedzīvo pasūtījumu samazinājumu par 50 %, kas liek tiem vērsties pēc palīdzības bankās. Tomēr bankas neaizdod naudu, un banku akcijas ir zaudējušas vērtību atvasināto instrumentu dēļ. Tas ir burvju loks. Jums ir jāizklūst no šiem dubļiem un jāmeklē reāli risinājumi, nevis tikai bezjēdzīgi priekšlikumi.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, par godu šā Parlamenta sasaukuma laikā piektajām debatēm par Lisabonas stratēģijas veiksmēm un neveiksmēm es vēlos pajautāt, kā tas varbūt, ka mēs katru gadu esam apgalvojuši, ka šī stratēģija ir veiksmīga un ka tās panākumi ir novērtēti, bet tad mēs pēkšņi pamostamies pēdējā laikā nopietnākās krīzes vidū, it kā tā būtu dabas katastrofa. Tam tā nevajadzētu būt, un es uzskatu, ka negodīga Lisabonas stratēģijas vērtēšana ir viena no problēmām, kas mums ir jārisina.

Pirms gada šādās debatēs Eiropas Parlaments mudināja Komisiju nodrošināt finanšu tirgu stabilitāti, jo mēs bijām atklājuši gaidāmās krīzes pazīmes. *Barroso* kungs, nekas netika darīts atbildē uz šo pieprasījumu. Mēs esam mēnešiem ilgi diskutējuši par sistēmas sabrukumu, kā sacīja *Schulz*, nenosakot, ka jaunie noteikumi ir obligāti. Mans viedoklis par šo nedaudz atšķiras no manu kolēģu viedokļa. Es uzskatu, ka daudzi Komisijas un valstu valdību locekļi vēl aizvien ir pārliecināti, ka neregulēts tirgus, ko veido spēcīgi dalībnieki, var pats sevi regulēt. Ja mēs aprobežojamies ar ātru līdzekļu iepludināšanu banku sistēmā un valsts garantiju sniegšanu, neizveidojot pilnīgi jaunu finanšu tirgu sistēmu, mēs esam nolemti neveiksmei. Mēs neizklūsim no šīs krīzes, un reāla atveseļošanās nenotiks.

Diskusija par saikni starp klimata politiku, ilgtspējīgām stratēģijām un krīzes pārvarēšanu ir tikpat pretrunīga. Katru gadu mēs dzirdam mierinošus apgalvojumus par šo tematu. Tomēr, aplūkojot pašreizējos ekonomikas atveseļošanas plānus Eiropas un valstu līmenī, jūs redzēsiet, ka tajos ir daudz vārdu, taču vēl aizvien ilgtspējas, klimata aizsardzības un resursu prasmīgas izmantošanas mērķi netiek uztverti nopietni. Šie ekonomikas atveseļošanas plāni neapbruņos Eiropas ekonomiku, lai tā stātos pretī nākotnei. Tie vienkārši ir vairāk vai mazāk par to pašu.

Jiří Maštálka, GUE/NGL grupas vārdā. – (CS) Dāmas un kungi, kopējā programma izaugsmei un darbavietām, zināma arī kā Lisabonas stratēģija, stājās spēkā 2005. gadā. Tagad ir 2009. gads, un par spīti visam mēs saskaramies ar pieaugošu nabadzību un ekonomisku un finanšu krīzi, kurai līdzīgas nav bijis. Turklāt jaunākās prognozes paredz, ka bezdarbnieku skaits ES 2009. gadā pieaugs par 3,5 miljoniem. Par spīti visiem līdz šim veiktajiem pasākumiem bezdarbs pieaug. Es neesmu vienīgais, kas domā, ka kaut kas nav pareizi. Pašreizējā situācija liecina par spēkā esošo politiku neveiksmēm, ko galvenokārt veicināja lielu komerciālu un finanšu grupējumu lielie ienākumu uzkrājumi, milzīgu monopolu izveide, kā arī strādnieku un parasto cilvēku dzīves līmeņa pasliktināšanās. Eiropai ir jāiet cits ceļš. Pavasara sanāksmē Padomei ir jāpieņem Eiropas stratēģija

solidaritātei un ilgtspējīgai attīstībai, kā arī jauna ekonomikas, sociālā un vides politika, kas atbalstītu investīcijas, sevišķi darba kvalitātē, kvalifikācijas celšanā, infrastruktūras atbalsta programmās, veselības uzlabošanā un drošībā darbā. Nozīmīga problēma, ar ko saskaras dalībvalstis, tajā skaitā Čehija, ir uzņēmumu pārvietošana. ES būtu jānosaka regulējums, kas sodītu uzņēmumus par pārvietošanos, piemēram, paredzot, ka ES finansiālais atbalsts ir atkarīgs no saistību izpildes, tajā skaitā attiecībā uz darbavietu aizsardzību un vietējo attīstību. Sevišķi tagad, finanšu un ekonomikas krīzes laikā, mums ir nepieciešama ne tikai solidaritāte, bet arī stingri un ātrdarbīgi noteikumi un instrumenti, kas būtu kopīga aizsardzība pret krīzi. Šādā veidā mēs arī veidosim cienīgu saikni ar mantojumu, ko ir atstājis *Jean Monet*, kuru mēs šodien pieminam.

Nigel Farage, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šorīt termins „Eiropas solidaritāte” tika pieminēts daudz un dažādi, it kā tā būtu galvenā tēma. Tomēr es vēlētos to apšaubīt.

Mēs nevaram parakstīt neaizpildītu čeku, lai glābtu Austrumeiropas valstis. Mums nav tādas naudas. No ekonomiskā viedokļa šis plāns ir diezgan nepamatots, un vissvarīgākais ir tas, ka šāda rīcība ir politiski nepieņemama Francijas, Lielbritānijas un Vācijas nodokļu maksātājiem. Tomēr tagad šķiet, ka Lielbritānijas finanšu ministrs *Alistair Darling* aizstāv šo plānu. Viņš ir pazaudējis skaidro saprātu! Viņš saka, ka šis ir īstais laiks, lai Eiropa savas darbības pamatā izmantotu kopējās vērtības sadarbības jomā, it kā mēs būtu viena liela, laimīga ģimene.

Ungārijas premjerministrs *Ferenc Gyurcsany*, tieši pretēji, atmet šo Eiropas solidaritātes ideju. Viņš pieprasa, lai Eiropas Savienība glābtu tādas valstis kā Ungārija, sniedzot 180 eiro miljardu lielu palīdzību, turklāt norāda, ka šīs prasības neizpildīšanas gadījumā pieci miljoni bez darba palikušu migrantu dosies uz rietumiem, ieceļojot mūsu valstīs. Tā ir vistīrākā šantāža, kas atklāj, cik mulķīgi bija ļaut šajā politiskajā savienībā iestāties tādām valstīm kā Ungārija.

Vienīgā atbilde, ko šodien es patiešām sadzirdu Parlamentā, — mums tā vai citādi jāpaplašina Eiropas Savienība, risinājumu sniegs pilnvaru palielināšana! Paraugieties — Francijas, Nīderlandes un Īrijas vēlētajiem jums nosūtīja signālu. Jums nav tiesiska pamata palielināt Eiropas Savienības pilnvaras. Ekonomikas krīze, manuprāt, izvērsīsies tāda, par kādu nobalsos vēlētajiem šogad plānotajās vēlēšanās, un es ceru, ka šoreiz viņi nosūtīs tik ievērojamu un spēcīgu signālu, ka jūs to vienkārši nespēsiet ignorēt.

Priekšsēdētājs. – *Nigel Farage*, mēs ne vienmēr varam būt laimīgi savā Eiropas ģimenē, bet arī jūs esat šīs ģimenes loceklis.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Dāmas un kungi, pretēji iepriekšējam runātajam es stingri uzskatu, ka nākamajā Eiropadomes sanāksmē pilnībā jāpanāk atbilstība pašreizējās Čehijas prezidentvalsts moto „Eiropa bez barjerām”. Ceru, ka Padomes priekšsēdētājs *Mirek Topolánek*, kurš nepiedalās šajā sanāksmē, nepaklausies *B. Obama* valdības spiedienam un neļausies vilinājumam ieviest jaunus noteikumus un vairāk nodokļu maksātāju naudu ieludināt ekonomikā.

Nākamajā Padomes sanāksmē arī jānoraida *J. M. Borroso* vadītās Komisijas *zaļo* lobiju plāns, kas cita starpā paredz atjaunojamās enerģijas jomā piešķirt vairāku miljardu lielu atbalstu. Gan ekonomikas teorija, gan vēsturiski pierādījusies prakse skaidri parāda, ka tas nekādā veidā nepalīdzēs samazināt ekonomikas sabrukumu vai apstādināt bezdarba līmeņa pieaugumu. Tieši pretēji — tas tikai padziļinās krīzi un nākotnē, dāmas un kungi, radīs papildu risku, proti, inflāciju. Domāju, ka neviens saprātīgs politiķis nevēlēsies sekmēt masveida cenu pieaugumu un vienkāršo iedzīvotāju iekrājumu vērtības samazināšanos. Ceru, ka prezidentūra arī turpmāk drosmīgi aizsargās liberalizāciju, kā arī tirdzniecības barjeru un protekcionisma izskaušanu.

Kā mēs zinām, dāmas un kungi, ASV valdības regulējums ekonomikas politikas jomā bija galvenais iemesls, kas izraisīja pašreizējo krīzi. Tā vietā, lai no tā mācītos, kopš pagājušā gada 1. jūlija jeb deviņu mēnešu laikā ES iestādes ir apstiprinājušas neticami lielu skaitu dokumentu — 519 regulas un 68 direktīvas. Ja Čehijas prezidentūra vēlas iegūt uzticību un sniegt noderīgu ieguldījumu atbilstīgi savam moto „Eiropa bez barjerām”, nevis organizēt vairāk samitu, tai nekavējoties jāizskata visi ES tiesību akti un jāatsakās no iespējami vairākiem ierobežojumiem vides, dzimumu vienlīdzības, sociālajā un nodarbinātības jomā. Padomei jāapsver arī tas, kā apstādināt sociālās situācijas pasliktināšanos un samazināt augstos nodokļu un apdrošināšanas maksājumus. Vienīgi šādā veidā mēs varēsim ātri atsākt uz cilvēku un tirgu orientētus racionālus pasākumus, bez kuriem vienkārši nebūs iespējams pārvarēt pašreizējo krīzi.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, dažkārt es neticu tam, ko dzirdu. *M. Schulz* kungs, šo iniciatīvu par regulējumu un pārredzamības noteikumiem, kas attiecas uz riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem, ierosināja Juridiskā komiteja.

Juridiskajā komitejā strādājošie deputāti no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas 2006. gadā aktīvi sāka pieprasīt noteikumu ieviešanu. Tiesību akta patstāvīgais ziņojums, ko mēs pasūtījām, netika sagatavots, jo Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētājs, kurš, kā mēs visi zinām, ir EP Sociāldemokrātu grupas deputāts, uzsāka pilnībā lieku strīdu par varu. Rezultātā mēs pavadījām mēnešus vai pat gadus, lai panāktu vienošanos, un tad visbeidzot pagājušā gada septembrī mums radās iespēja pieņemt tiesību aktu patstāvīgos ziņojumus par šo jautājumu, proti, P. N. Rasmussen un K.-H. Lehne ziņojumus.

Padomē pret regulējumu šajā jomā iestājās Gordon Brown. Viņš acīmredzami nav PPE-DE loceklis, bet pieder jūsu grupai. Pēdējos gados visās debatēs — gan Eiropadomes, gan G8 sanāksmēs — A. Merkel un P. N. Rasmussen vienmēr ir atbalstījuši regulējuma ieviešanu šajās jomās.

Problēma ir tā, ka sociāldemokrāti Eiropas Savienībā vienmēr ir bijuši galvenais traucēklis šo nereglamentēto jomu iekļaušanai. Nesen notika viedokļu apmaiņa, un tagad mēs esam tur, kur esam. Tas ir viens no vēsturiskajiem notikumiem šajā jomā. Es vienkārši vēlos pateikt, ka ir liela atšķirība starp retoriku, ko mēs patlaban klausāmies, un patieso situāciju, ko esam pieredzējuši pēdējo mēnešu un gadu laikā. Diemžēl, tā nu tas ir.

Noslēgumā es vēlētos parunāt par vairākām vispārējas nozīmes jomām. Šodien, vadības grupā gatavojot rezolūciju par Lisabonas procesu, EP politisko grupu starpā valdīja ārkārtīgi pozitīva atmosfēra. Tādējādi mēs panācām vienošanos gandrīz visās jomās un sagatavojām labu rezolūciju.

Mums nevajag apspriest šo jautājumu, ja esam ļoti uztraukti. Gluži pretēji — mums jāprecizē, ka tā ir vispārējas nozīmes joma. ES pilsoņi cer, ka mēs rīkosimies vienoti šajā krīzes laikā, nevis cīnīsimies viens ar otru.

(Aplausi)

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, šī ir vislielākā krīze kopš 1929. gada, un situācija aizvien vairāk pasliktinās — patlaban vērojams bezdarba „brīvais kritiens”.

Pirms dažiem mēnešiem es Komisijas priekšsēdētājam teicu: “Lūdzu, nemainiet Eiropadomes 2008. gada decembrī pieņemto lēmumu! Lūdzu, neizmēģiet Eiropas ainavu pārāk rožainu!” Tomēr tieši to jūs tagad darāt. Jūs neesat Eiropā nodrošinājuši finansiālu stimulu 3,3 % apmērā, jūs to neesat izdarījuši! Kad jūs runājat par automatiskiem stabilizatoriem, man jāsaka, ka tas jau tika paredzēts. Saskaņā ar informāciju, ko janvārī sniedza Komisija, prognoze bija 2 %; tagad Eiropas Centrālā banka apgalvo, ka tie ir 3 %. Kad jūs runājat par finansiālu stimulu 1,5 % apmērā, man jāsaka, ka tie nav 1,5 %, jo saskaņā ar Bruegel institūta datiem tie būs 0,9 %, un tas ir apstiprināts dokumentos.

Tātad pašareizējā situācija ir šāda — mēs nerūpējamies par nodarbinātību, ir vērojams bezdarba „brīvais kritiens”, un jūsu stimul Eiropā ir 0,9 %, nevis 3,3 %. Ja jūs mums tagad lūdzat pagaidīt labākus laikus un ja piekrītat Jean-Claude Juncker, kurš vakar izteicās, ka mūsu pūliņi ir bijuši pietiekami, tad es tomēr teikšu, ka jūsu ieguldījums nav pietiekams, un cilvēki gaida vairāk no Eiropas, nekā jūs šodien runājat.

Galvenais, ko gribu pateikt, ir, lūk, kas: pēc pāris nedēļām jūs tiksieties ar ASV jauno prezidentu B. Obama. Viņš piedāvā investīciju paketi, kas ir 1,8 % no ASV nacionālā kopprodukta. Mēs piedāvājam mazāk nekā pusi no tā. Vai tiešām jūs iedomājaties, ka Eiropa sevi nostādīs tādā pozīcijā, kurā mēs būsim tie, kas sniedz mazāku ieguldījumu, nekā mūsu amerikāņu kolēģi, un tie, kas pieprasa vairāk no mūsu amerikāņu kolēģiem? Vai tiešām jūs iedomājaties, ka Eiropas Savienība šādā veidā iemantos cieņu?

Es vēlos pateikt, ka mums ir jāsniedz lielāks ieguldījums un mums jāizstrādā visaptverošs plāns, kas attieksies arī uz 19. martā paredzēto samitu, kas notiks pēc deviņām dienām, kā arī 2. aprīlī Londonā paredzēto samitu, maijā Prāgā paredzēto samitu un jūnija samitu. Es aicinu jūs, Komisijas priekšsēdētāj, veikt vispusīgus, jaunus centienus atjaunošanas jomā. Ja mēs to nedarīsim, tad zaudēsim. Nav runa par situācijas uzlabošanos nākamajā gadā; tā ir milzīga pasaules mēroga krīze, kas mums jāuztver nopietni.

Bet noslēgumā es pievērsīšos solidaritātes jautājumam. Ir pienācis laiks nepieņemt jaunu robežu nosprašanu starp tām valstīm, kas jau daudzus gadus ir ES dalībvalstis, un tām, kas iestājušies Eiropas Savienībā, saņemot solījumu par to, ka vienkāršajai tautai sāksies labāki laiki. Tāpēc tagad izvairīsimies no jaunu robežu nosprašanas ekonomikas jomā, kuras nodala vecās un jaunās dalībvalstis. Apliecināsim solidaritāti reālajā dzīvē. Tādēļ, Komisijas priekšsēdētāja kungs, es lūdzu jūs apsvērt jaunās finanšu iespējas palīdzēt mūsu jauniegūtajiem draugiem; eiroobligācijas ir viena iespēja un Eiropas Investīciju banka — otra. Lūdzu, izturieties nopietni pret šo jautājumu, un es aicinu nepieļaut, ka mūsu rīcība ir nepietiekama un novēlota, līdzīgi tam, kā viņi izdarīja Japānā; tā vietā parādīsim, ka Eiropā cilvēki ir galvenajā vietā, Eiropā tiek izrādīta solidaritāte ar vājākajām ES dalībvalstīm.

Jules Maaten (ALDE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, tagad, kad sākotnējais Lisabonas stratēģijas termiņš tuvojas beigām, mēs varam redzēt, ka mērķi, ko valdību vadītāji izvirzīja 2000. gadā, nav pienācīgi sasniegti. Tomēr ir ārkārtīgi svarīgi nopietni attiekties pret Lisabonas stratēģiju, jo īpaši pašreizējās ekonomikas krīzes laikā. Ja tas tā būtu, Eiropa, iespējams, varētu labāk atgūties no ekonomikas lejupslīdes.

Viena no galvenajām vienošanās Lisabonas stratēģijā paredz 3 % no IKP tērēt pētniecībai un attīstībai, nosakot, ka divas trešdaļas finansē privātais sektors, bet vienu trešdaļu — valdība. Tomēr tas, ka gandrīz neviena ES dalībvalsts nespēj sasniegt šo mērķi, bremzē jauninājumu attīstību Eiropas Savienībā. Pasaules krīzes laikā Eiropai būs jāatrod iekšējs spēks, lai savu ekonomiku atkal paceltu vajadzīgajā līmenī.

Tajā pašā laikā pārsteidzoši, protams, ir tas, ka ES budžeta ievērojama daļa joprojām jāizmanto, lai piešķirtu pārmērīgi lielas subsīdijas „vecajai” ekonomikai, kas ietver lauksaimniecību un reģionālos fondus, lai gan nav sasniegti mērķi attiecībā uz ieguldījumiem pētniecības jomā. Šajā saistībā ir virkne iespēju. Padomāriet kaut vai par tīru vidi, medicīnas tehnoloģijām vai, piemēram, aizvien lielāko ES datorspēju nozari, kurā īpašais atbalsts ir izrādījies efektīvs.

Priekšsēdētāja kungs, dinamiska un liela mērā uz jauninājumiem orientēta ekonomika var sekmēt jaunu nozaru, tehnoloģiju un produktu attīstību. Tieši tas arī ir vajadzīgs, lai atgūtos no lejupslīdes. Šī krīze ļauj mums — un faktiski piespēž mūs — veikt tik ļoti vajadzīgās reformas.

Es vēlētos mudināt dalībvalstis pret savām vienošanās attiekties nopietni, jo tad, kad ir noteikti lieli mērķi, mums jābūt noteiktiem attiecībā uz to sasniegšanu. Pretējā gadījumā Eiropas Savienībā zaudēs uzticamību. Kopēja politika pieprasa, lai ikviens iesaistītos pilnībā, un tā nepļauj kādai no dalībvalstīm kļūt nolaidīgai.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, viss norāda uz to, ka Lisabonas stratēģijas 10 gadu mērķi cietīs fiasko. Pareizais risinājums saistībā ar šo pasaules ekonomikas krīzi nav ne šī stratēģija, ne pastāvīga atsaukšanās uz Lisabonas līgumu. Nākamās Padomes sanāksmes laikā Īrijas premjerministrs informēs mūs par pasākumiem, kas veikti, lai iekļautu Lisabonas līgumu. Sekojot Francijas un Nīderlandes piemēram, Īrija referendumā noraidīja Eiropas Konstitūcijas grozīto versiju. Šis valsts pilsoņus nebija iespējams pārliecināt zaudēt daļu savas suverenitātes, tās vietā izvēloties birokrātisku struktūru, ko sauc par Eiropas Savienību. Patlaban tā vietā, lai gaidītu Vācijas Konstitucionālās tiesas nolēmumu, ar ko beidzot varētu aprakt Līgumu, ir vērojami mēģinājumi pārliecināt Īrus, piesolot viņiem privilēģijas, kam nav jābūt paredzētām iesniegtajā dokumentā.

Saskaroties ar milzīgo ekonomikas krīzi, es aicinu pārtraukt bezjēdzīgos ES iekšējos strīdus un veikt konkrētus pasākumus, pamatojoties uz esošajiem līgumiem un solidaritātes principu.

Claude Turmes (Verts/ALE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, šajā krīzes laikā mums vajadzīgs spēcīgs stimuls Eiropas līmenī.

Nacionālās valsts, darbojoties vienatnē, nespēs atrast pietiekami spēcīgu un saskaņotu risinājumu. Tādēļ mums steidzami vajadzīga palīdzība no Eiropas. Taču ko mēs šodien joprojām redzam? Nogurušu Komisiju, kurai tāpat kā tās priekšsēdētājam trūkst redzējuma un politiskās drosmes. Atjaunošanas plāns, kas paredz 5 miljardus, nav atjaunošanas plāns, jo 50 % projektos, kas minēti sarakstā, netiks veikti nekādi ieguldījumi 2009. vai 2010. gadā, jo, piemēram, nebūs ieviestas licences oglekļa sekvencēšanai.

J. Daul izteicās diezgan pareizi — ir pienācis laiks izrādīt solidaritāti un ieviest jauninājumus. Ja Komisija piekrīt tam, ko paziņoja Margaret Thatcher un A. Merkel, proti, „es gribu atpakaļ savu naudu”, un sagatavo sarakstu, lielāku finansējumu piešķirot spēcīgām tautsaimniecībām, nevis mūsu kolēģiem Austrumeiropas valstīs, kuriem palīdzība vajadzīga tieši tagad, tad mēs nespēsīm panākt progresu.

Tādēļ mums jauninājumi jāievieš divās jomās. Pirmkārt, mēs nedrīkstam izšķiest šos 5 miljardus eiro, piešķirot tos kā valsts atbalstu. Tā vietā mums šī nauda jākoncentrē Eiropas Investīciju bankā. Patlaban šī banka palielina savu kapitālu par 76 miljardiem eiro un risina sarunas ar Eiropas Centrālo banku par uzlabojumiem, ko veiktu saistībā ar likviditāti. Tādēļ lielākā daļa no šiem 5 miljardiem eiro mums jāizmanto kā garantijas fondi, lai piesaistītu valsts un privātos ieguldījumus 20, 25 vai 30 miljardus eiro apmērā. Otrkārt, mums jāpaplašina šis atjaunošanas plāns, iekļaujot tajā videi nekaitīgas tehnoloģijas, atjaunojamo enerģiju un ieguldījumus būvniecības jomā mazās un lielās Eiropas pilsētās.

Paslaik videi nekaitīgajām tehnoloģijām prezidents B. Obama piešķir 10 reizes lielāku riska kapitālu, nekā tas ir Eiropā. Tādējādi mēs zaudējam cīņu, ja runājam par otru būtiskāko aspektu ekonomikas jomā.

Sahra Wagenknecht (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, izšķirošais jautājums saistībā ar visiem atveseļošanas plāniem, kas tiek īstenoti visās Eiropas valstīs, protams, ir šāds: kurš saņems naudu? Vai bankām tiks izsniegts vēl kāds neaizpildīts čeks, pat ja ilgtermiņā nodokļu maksātājiem ievērojami lētāk būtu tos nacionalizēt tiešā veidā? Vai mums vajadzētu samazināt lielo uzņēmumu un augsto algu saņēmēju slogu, pat ja viņi gadiem ilgi visā Eiropā ir guvuši labumu no nodokļu atvieglojumiem? Jo vairāk naudas tiek tērēts šādām lietām, jo lielāka iespējamība, ka programmas cietīs neveiksmi un Eiropas ekonomiku noteiks lejupejošas spirāles princips.

Ilgtermiņa privatizācijas politikas, noteikumu atcelšanas un liberalizācijas rezultātā ir izveidojusies situācija, kurā aizvien vairāk bagātības koncentrējas desmit tūkstošu turīgāko personu rokās. Turklāt tieši šāda politika bija pašreizējās krīzes iemesls. Ikviens, kurš uzskata, ka krīzi var pārvarēt, turpinot īstenot šādu politiku un izdarot tikai dažas izmaiņas, pilnībā kļūdās, neizprotot situāciju. Mums ir vajadzīgs tieši pretējs risinājums. Tā vietā, lai pirktu banku „indīgos” aktīvus, nodokļu maksātāju līdzekļi mums jātērē skolu un slimnīcu renovācijām un pārejai uz videi draudzīgu Eiropas ekonomiku. Ja valsts līdzekļi tiek piešķirti privātiem uzņēmumiem, ir jāpiemēro noteikums, kas paredz nodokļu neiekasēšanu, ja nav garantētu darbavietu, jo īpaši nodokļu neiekasēšanu, ja nav valsts īpašumtiesību, lai turpmāk labumu no ieņēmumiem varētu gūt valsts, galvenokārt tās pilsoņi. Vislabākais ekonomikas atveseļošanas plāns būtu tāds, kas paredz radikāli pārdalīt bagātības un līdzekļus, ievērojot virzību no augšas uz leju. Zemā atalgojuma sektors Eiropā ir jāsamazina, nevis nepārtraukti jāsekmē. Mums Eiropā jānodrošina lielākas minimālās algas un labāki sociālie pakalpojumi. Mums jāievieš tādas nodokļu likmes, kas atbildību par milzīgajiem zaudējumiem, kas mums radušies, liek uzņemties miljonāriem un spekulantiem no vecā finanšu tirgus, nevis lielākajai daļai iedzīvotāju, kuri nav guvuši nekādu labumu no finanšu tirgus uzplaukuma. Uzskatu, ka patlaban sociālais taisnīgums ir vienīgais saprātīgais risinājums ekonomikas politikas jomā. Tas ir vienīgais veids, kā atrisināt šo briesmīgo krīzi.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, Lisabonas stratēģija ir viens no labākajiem ES projektiem. Dalībvalstīm brīvprātīgi jāpārveido sava ekonomika, lai nodrošinātu labklājību un pielāgoties gan paredzētām izmaiņām, piemēram, iedzīvotāju novecošanās tendencei, gan neparedzētām izmaiņām, piemēram, brūkošajiem finanšu tirgiem. Stratēģijas pamatā esošā ideja paredz sekmēt efektīvus tirgus, uzņēmējdarbību, izglītību, pētniecību un stabilu valsts finansējumu, un tagad mēs tiekam pārbaudīti.

Ja, saskaroties ar finanšu krīzi, mums visiem būtu bijusi elastīga ekonomika, pareiza monetārā politika un pienācīgs valsts finansējums, Eiropa ar šo krīzi tiktu galā daudz labāk. Tomēr mums nebija sakārtoti šie jautājumi. Lisabonas stratēģija netika ieviesta, un tajā pašā laikā eiro pārāk viegli ļāva noteikt monetāro politiku Īrijā, Spānijā, Itālijā un Grieķijā. Turklāt vairākas valstis, izmantojot eiro sniegto aizsardzību, pamanījās nepareizi izsaimniekot savu valsts finansējumu. Tādēļ radās patiešām liela nestabilitāte. Lisabonas stratēģija ir laba ideja, kas tika izniekota. Savukārt eiro ir slikta ideja, kas tikai padziļināja problēmas.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, tieši šajā krīzes laikā atklāsies struktūru vērtība un lietderība, turklāt šī krīze pierāda, ka Briseles Eiropa nekam neder. Atjaunošanas plāns, kas pompozi nosaukts par Eiropas plānu, patiesībā ir tā finansējuma kopsomma, par ko lēmumu pieņēmušas dalībvalstis. Finansējums no ES budžeta ir pavisam neliela daļa no šīs summas.

Piešķirot 200 miljardus reālās ekonomikas un nodarbinātības atbalstam, 2 miljardi eiro no tiem saņems bankas, un nav nekādas garantijas, ka tās šo naudu izmantos, lai finansētu uzņēmumus un privātpersonas. Privatizēta peļņa, valsts pārvaldīti zaudējumi: tas ir šīs ekonomikas politikas īstenotāju — gan liberāļu, gan sociālistu — pēdējais vārds.

Vai tā ir Eiropas solidaritāte vai atbalsts Amerikas Savienotajām Valstīm? Neoficiālā 1. maija samita dalībnieki kopīgi noraidīja nosacītību attiecībā uz autobūves nozarē piešķirto atbalstu, lai sekmētu tirgu un konkurenci. Nekādas izmaiņas politikā vai loģikā, nekāda atteikšanās no sistēmas, kas mūs noveda līdz šai katastrofai! Mēs atrodamies kraujas malā un pēc pāris dienām valstu un valdību vadītāji lūgs mums spert lielu soli uz priekšu.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas koordinators reģionālās politikas jautājumos es vēlētos pateikt, ka beidzot par īstenību kļūst vēlamā virzība uz elastīgāku pieeju un uzsvērtāku koncentrēšanos uz ieguldījumiem, kā arī nodarbinātību. Tieši šajā krīzes laikā saistībā ar Kopienas ieguldījumiem lietderīga izrādās kohēzijas politika. Patlaban mēs izmantojam ikgadējo summu, kas ir ap 50 miljardi eiro, un 65 % no tās piešķiram galvenajām jomām, ko paredz Lisabonas vienošanās. Šādi rīkojoties, mēs sniedzam efektīvu

ieguldījumu, nodrošinām darba ņēmēju kvalifikāciju un ierosinām visu veidu reģionālās iniciatīvas, kas attiecas uz turpmākajiem gadiem pēc krīzes.

PPE-DE vēlētos saglabāt šo integrēto finansējuma pieeju, nevis ieviest vēl lielāku fragmentāciju. Elastīgākas pieejas pieņemšanas galvenā ideja paredz paātrināt izdevumu grafikus, vienkāršot apstiprināšanu un efektīvi sakārtot jautājumu par sagatavošanās izmaksām, ievērojami paplašināt EIB darbības jomu, ieviešot īpašas programmas, tostarp paredzot ilgtspējīgu atjaunošanu pilsētvidē un paplašinot energoefektivitātes iespējas, turklāt arī citās, ne tikai vecajās, dalībvalstīs. Es atzinīgi vērtēju šos pasākumus, kas vērsti uz intensīvāku pieeju un elastību.

Marta otrā sesijā mēs rīkosim īpaši svarīgas debates par pielāgošanos kohēzijas politikai. Attiecīgi pielāgosim arī noteikumus par fondiem, un noteiksim jaunās kohēzijas politikas pamatu: teritoriālā kohēzija, regulējums periodam pēc 2013. gada.

Kā tas jau pirms brīža tika apstiprināts, mēs esam apņēmušies veikt kvalitatīvus pasākumus, ietverot kopas, pētniecību un attīstību, jauninājumus, lauku attīstību, un mēs nodrošināsim, ka Eiropā tiek stimulēta zināšanu ekonomika un konkurētspēja. Tas attiecas uz visiem reģioniem un visām dalībvalstīm. Tādējādi Eiropa joprojām būs pamanāma, un mēs sekmēsim lielāku solidaritāti Eiropā, pat pēc krīzes.

Edi Herczog (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, sākumā es vēlētos atbildēt *N. Farage* kungam. Ja līdz šim nebija skaidrības par Parlamenta vienotību, tad, manuprāt, *N. Farage* pārliecināja mūs visus par to, ka mums arī turpmāk jābūt vienotiem Eiropas Savienībā.

Sistemātiskā krīze ir iedragājusi Eiropas Savienību, un mums sev jāpajautā, kāpēc mūs neizglāba Lisabonas stratēģija, ko mēs izstrādājām 10 gadu periodam? Vai mēs varējām izvirzīt labāku mērķi? Vai mēs varējām labāk to īstenot? Vai mēs varējām to īstenot, ciešāk sadarbojoties, vai arī gaidījām, ka kāds to izdara mūsu vietā?

Sociāldemokrātu grupa uzskata, ka pareizais risinājums būtu izstrādāt vienu visaptverošu stratēģiju nākotnei un sekmēt konkurētspēju, kā arī sociālo un vides ilgtspējīgu attīstību vienā atsevišķā stratēģijā. Sociāldemokrāti uzskata, ka mums jāīsteno Lisabonas mērķi visu Eiropas dalībvalstu labā un visu ES iedzīvotāju (arī vismazāk aizsargātāko, nabadzīgo iedzīvotāju) interesēs.

Mums jāstabilizē finanšu tirgi un jāsamazina līdzīgu krīžu rašanās iespējamība nākotnē. Tomēr mēs neatbalstīsim tādu politiku, kas mūsu resursus novirza uz nodokļu oāzēm un dažām personām piederošiem banku kontiem. Mums jāstabilizē reālā ekonomika visā Eiropā un visās nozarēs, jo īpaši mazos un vidējos uzņēmumos, tomēr mums jāuzņemas arī atbildība, ne tikai ļaujot šiem uzņēmumiem gūt peļņu, bet arī sniedzot atbalstu nodarbinātības jomā.

Mums jāsekmē pētniecība un attīstība, jauninājumi un pāreja uz digitālajām tehnoloģijām, kā arī jāpalīdz apgūt prasmes, lai ļautu visiem ES pilsoņiem izmantot šīs tehnoloģijas. Mēs ieguldīsim līdzekļus, lai saglabātu zināšanas visās intelektuālā īpašuma tiesību politikas jomās. Mums jāstabilizē Eiropa kopumā, tomēr mums jālūkojas arī aiz Eiropas robežām, uz vēl neaizsargātākiem pasaules reģioniem; turklāt Eiropas Savienībā mēs neveidosim jaunas robežas.

Mums jāmobilizē dalībnieki, lai tie rīkotos. Darbība, darbība, darbība un mērķu īstenošana. Tomēr tikai ar vārdiem mēs negūsim panākumus. Nepietiek ar to, ka izdarām daudz; pasākumi jāveic pietiekamā apjomā. Mēs lūdzam Komisiju, mēs lūdzam Padomi iet tālāk par pavasara samitu un nodot mūsu vēstījumus G20 sanāksmes dalībniekiem. Tieši to no mums tagad sagaida cilvēki ielās. Strādāsim kopā!

Ona Juknevičienē (ALDE). - (LT) Es vēlētos pievērst uzmanību dažiem apstākļiem, kas man šķiet būtiski, risinot jautājumu par esošo darbavietu saglabāšanu un jaunu darbavietu izveidi. Pirmkārt, tā ir pasaules ekonomikas krīze, kas liek mums pārdomāt un pārvērtēt Nodarbinātības stratēģiju. Otrkārt, mums kritiski jāizvērtē, ko mēs esam izveidojuši līdz šim, kāda ir mūsu pieņemto stratēģiju īstenošanas efektivitāte. Tādēļ es mudīnu Komisiju ļoti kritiski izvērtēt, kā Kopienas dalībvalstis izlieto līdzekļus, kas paredzēti nodarbinātības sekmēšanai. Manuprāt, līdz šim īstenošana ir neefektīva. Visefektīvāk jaunas darbavietas var radīt, veicot ieguldījumus mazos un vidējos uzņēmumos un mikrokreditu jomā. Šajā nolūkā līdzekļus gan no Sociālā fonda, gan no Globalizācijas fonda varētu izmantot efektīvāk. Dalībvalstīm jāsniedz ziņojumi par Sociālā fonda un Globalizācijas fonda līdzekļu izlietojumu, jo īpaši norādot, cik daudz izveidotas jaunas darbavietas. Par neefektīvu izmantojumu jāpiemēro soda sankcijas. To darba ņēmēju skaits, kuri izmanto tā saukto brīvprātīgo aiziešanu no darba, pieaug. Viņi ir palikuši bez darba, bez sociālā un finansiālā atbalsta. Tādēļ mums jāiesaista

arodbiedrības, lai aizsargātu savas tautas intereses. Es mudinu Komisiju un dalībvalstis ieņemt vienotu nostāju šajā svarīgajā jautājumā.

Guntars Krasts (UEN). – (LV) Paldies, prezident! Pašreizējās krīzes apstākļos labāk ir darīt vairāk, nekā nogaidīt. Tāpēc noteikti ir atbalstāmi piedāvātie instrumenti ekonomikas stimulēšanai. Tomēr jaunajām dalībvalstīm Austrumeiropā, ar nedaudziem izņēmumiem, starptautiskie kredīttirgi ir aizvērušies, notiek kapitāla aizplūšana, un Rietumeiropas bankas, kas ieņem lielāko tirgus daļu reģionā, savu neseno ekspluatīvo kredīšanas politiku nomainījušas pret nogaidošu. Šo dalībvalstu iespējas izmantot finanšu un fiskālās instrumentus ir ierobežotas vai vispār nepastāv. Arī vidējā termiņā vairumā no tām valstīm, kas gatavojas pievienoties eiro zonai, ekonomikas stimulēšanas pasākumus ierobežos pievienošanās kritēriji. Vienīgais reālais instruments ekonomikas stimulēšanai un Lisabonas stratēģijas ieviešanai šīm valstīm ir Eiropas Savienības fondu finansējums. Taču fondu apguvei var pietrūkt līdzfinansējuma nodrošināšanai, un var tikt kavēti fondu apguves termiņi. Ekonomikas stimulēšanai Austrumeiropā nepieciešams steidzami vienoties par Eiropas Savienības fondu apguves noteikumu izmaiņām. Būtiski jāatvieglo procedūras fondu saņemšanai, jāsamazina valsts un privātā sektora līdzfinansējuma apjomi un jāpagarina līdzekļu apguves termiņi. Jāatrod reālas iespējas izmantot Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas finansējumu fondu apguvei. Šie lēmumi būs nozīmīgs signāls tirgus atdzīvināšanai un stabilizēšanai Austrumeiropā. Paldies!

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Paldies, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, komisāra kungi! Mums ir jāizmanto izdevība, ko radījusi finanšu krīze, lai īstenotu radikālu pāreju uz videi draudzīgu ekonomiku un apstādinātu klimata pārmaiņas.

Tomēr Komisija neizmanto šo izdevību un paļaujas uz palīdzības pasākumu kopumu, kas ietver novecojušas koncepcijas, piemēram, ceļu būvniecību un autobūves nozari. Šķiet, iespējamas būtu arī investīcijas greizās ekonomikas struktūrās. Tā nav tālredzīga koncepcija, kas ļautu cilvēkiem neuztraukties par savu iztikas līdzekļu zaudējumu. Noteikumu samazināšana struktūrfondu izmantošanā jāievieš ar vienu vienīgu mērķi — nodrošināt ilgtspējīgus un videi nekaitīgus ieguldījumus. Līdzfinansējumu nedrīkst paaugstināt, ja netiek veikta šāda veida klimata pārbaude.

Komisāra kungi, es uzskatu, ka jūsu pieeja, finanšu krīzi izmantojot darba ņēmēju tiesību samazināšanai, ir ciniska. Darba ņēmēju norīkošanas direktīvai vajadzētu palielināt darba ņēmēju tiesības, nevis samazināt tās. Šāda reforma ir nākusi ar ļoti novēloti. Tas, ko jūs piedāvājat jaunajām dokumentā, ir nepieņemams risinājums.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Neoliberālā Lisabonas stratēģija ir bijusi viens no Eiropas Savienības pamatinstrumentiem noteikumu atcelšanas, sabiedrisko pakalpojumu privatizēšanas, tirgu un pasaules tirdzniecības atklāšanas, darba attiecību noteikumu atcelšanas un darba ņēmēju tiesību pasliktināšanas veicināšanai. To parāda priekšlikumi par Darba laika direktīvu un elastdrošību.

Nav jēgas turpināt uzstāt, lai Lisabonas stratēģija tiek attīstīta laikā, kad pasliktinās ekonomiskā uz sociāla krīze, ko šīs stratēģijas piemērošana ir palīdzējusi radīt. Tādēļ mums jāpārtrauc šādi neoliberāla kapitālisma politikas virzieni, kas vairojami bezdarba situācijas pasliktināšanā, nedrošas nodarbinātības un nabadzības attīstībā un kas ir sekmējuši sociālās, reģionālās un teritoriālās nevienlīdzības. Mums nepieciešama integrēta Eiropas stratēģija solidaritātei un ilgtspējīgai attīstībai, pamatojot to uz produktīvu nozaru un valsts ieguldījumu aizsardzību, efektīvi piesaistot Kopienas līdzekļus, lai atbalstītu valstis ar vājākām tautsaimniecībām; stratēģija, kas ņem vērā vidi un veido darba vietas ar tiesībām un kas veicina sabiedriskos pakalpojumus, palielina pirktpēju un nodrošina godīgu ienākumu sadali, lai mazinātu nabadzību. Tas ir pilnīgi pretēji tam, ko ierosina Komisija un Padome.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, pavasara augstākā līmeņa sanāksmēs pēdējos gados mēs mudinājām dalībvalstis strādāt pie Lisabonas procesa. Ekonomiskā izaugsme un zemā inflācija nodrošināja iespēju reformai. Reforma bija nepieciešama konkurencē ar tautsaimniecībām, kuras tolaik izveidojās, un šāda reforma ir joprojām nepieciešama.

Pašreizējā krīze parāda, ka dalībvalstis, kas reaģēja uz šo aicinājumu, pašlaik uzrāda labākus rezultātus salīdzinājumā ar parējām. Pārējās dalībvalstis vērojami lieli budžeta deficīti, un tas, ka dalībvalstis, kuras neuzklausa mūsu aicinājumu, pašlaik pārvieto šos deficītus, apdraud mūsu valūtas stabilitāti.

Es vēlos lūgt Komisiju uzraudzīt dalībvalstis, lai nodrošinātu, ka tās ievēro Stabilitātes paktu. Tikai tā mēs varam kontrolēt šīs krīzes izmaksas. Tādēļ pagaidu atbalsta pasākumus, kas atbilst ilgtspējas pārbaudei, var

piemērot ierobežoti. Ir acīmredzami, ka papildus visiem jaunajiem plāniem ir jāņem vērā arī iepriekšējās vienošanās.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Rietumeiropai patīk runāt par to, ka ir nepieciešams palīdzēt Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm pārvarēt krīzi. Tomēr tie paši cilvēki vai, runājot precīzi, *Sarkozy* kungs, runā par šīm valstīm kā par „melno caurumu”, kas Eiropas Savienībai rada risku. Es atsakos pieņemt šādu problēmas banālu vispārināšanu; šī problēma ietekmē rietumu valstis tieši tāpat kā centrālās un austrumu. Šādu paziņojumu rezultātā zūd ticība Centrāleiropas un Austrumeiropas valstu iestādēm, un tās liekas vairāk kā duncis mugurā, nevis kā palīdzība.

Eiropas valstu vadītāji pagājušajā nedēļā atteicās pieņemt protekcionismu, kas būtu nozīmējis jauna dzelzs priekšvara izveidošanu vienotajā Eiropā. Tomēr vienlaikus Eiropas Komisija ir apstiprinājusi milzīgu valsts atbalstu Francijas automobiļu ražotājiem. Taču šī nevienlīdzīgā un diskriminējošā pieeja ir jūtama arī citās jomās un jo īpaši lauksaimniecībā. Eiropas kļūš par divkosi, un eiro skeptiķi plūks šīs divkosības augļus.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, šīs debates ir par darba vietām, un darba vietām un jaunu labklājību. Tādēļ esmu nedaudz pārsteigts no Sociālistu grupas dzirdēt kritiku par tiem, kas Eiropā ir bijuši atbildīgi par reāliem politikas virzieniem, jo sociālisti vairāk par visiem aicināja ieviest zemākas procentu likmes ekonomikas attīstības virsotnē, tāpat kā viņi īstenoja monetāro politiku ar ASV. Tieši neuzmanīga monetārā politika vairāk nekā kas cits sagrāva ASV ekonomiku. *Schulz* kungs būtu pateicīgs, ka Eiropa un Eiropas Centrālā banka viņu neuzklausīja, jo, ja tā būtu noticis, Eiropas ekonomika būtu daudz sliktākā situācijā. Esmu priecīgs, ka par to varam vienoties.

Tas arī attiecas uz politiku, ko iesakāt šodien, jo tagad jūs runājat par eiroobligācijām, kuras cita starpā novestu pie augstākām procentu likmēm Centrāleiropas valstīs. To krīzes apstākļos par solidaritāti nenosauksi, un mēs labi darītu, ja arī šoreiz neuzklausītu *Schultz* kungu.

Mums jārikojas, bet mums jārikojas pareizi, lai nepadziļinātu krīzi un nodrošinātu stabilitāti.

(*Saucieni no zāles*)

Nē, jūs neesat bijis pie varas, bet esat atbildīgs par daudzām lietām, un, ja mēs jūs būtu uzklusījuši, mēs atrastos daudz sliktākā situācijā. Tāda bija mūsu vienošanās, vai tad nē? Esmu priecīgs, ka Parlamentā ir vienprātība par to, ka jūsu politika bija nepareiza.

Priekšsēdētāja kungs, tagad mums nepieciešama stabilitāte. Mums jāievēro konkurences noteikumi un valsts atbalsta noteikumi, lai nodrošinātu atklātus šķēršļus un tirdzniecību, jo eksportam ir nepieciešams vairāk importa un importam nepieciešams vairāk eksporta. Tādējādi mēs varam radīt vairāk darba vietu.

Guido Sacconi (PSE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ar vienu minūti ir gana tikai telegrammai. Manu paziņojumu, ko nosūtīšu arī Eiropadomei, ja paudis *Schulz* kungs un *Rasmussen* kungs. Es vēl tikai piebildīšu, ka protams, ir ārkārtīgi svarīgi, ka mēs šīs krīzes laikā mazinām sociālo ietekmi, taču ir arī svarīgi noturēt virzienu, lai zinām, vai no krīzes izklūsim kā uzvarētāji vai zaudētāji saistībā ar konkurenci pasaulē, kura kļūš aizvien lielāka, jo tiks meklēta jauna zaļa, gudra un zemu slāpekļa emisiju ekonomika.

Tādēļ visiem pasākumiem visos līmeņos – no vietējiem līdz Eiropas – jāatbilst šim mērķim. Padomei mums jāpiešķir plašas pilnvaras sagatavošanās sarunām pirms Kopenhāģenas, lai mēs nepalaižam garām šo iespēju, kas ir arī ekonomikas iespēja. Pilnvaras ir jāatbalsta ar nepieciešamo finansējumu jaunattīstības valstīm, kas tām ļaus mums pievienoties.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, šī krīze ir pārbaudījums Eiropai. Pilsoņi tagad sagaida, ka Eiropa rīkosies, un tādēļ ir nesaprotami, kādēļ daudzi valstu vadītāji pat tagad turpina piemērot katrs savu politiku. Eiropa nav valsts interešu reizinājums ar 27. Šajā saistībā sadalīt Eiropu atkal austrumos un rietumos būtu milzīga kļūda.

Priekšsēdētāja kungs, liberāļi vēlas ieguldīt nākotnē, nevis pagātnes kļūdās. Lisabonas stratēģijas mērķus nedrīkst atlikt. Pirmām kārtām mums vairāk centieni jāiegulda izglītībā un pētniecībā, inovācijās, ilgtspējā un stiprā Eiropas tirgū.

Priekšsēdētāja kungs, baņķieri, kas izsaimnieko mūsu naudu, ir nicināmi, taču *Schulz* kungs un politiķi, kas pašlaik sekmē deficītus un parādus uz jaunāko paaudžu rēķina, ir tikpat bezatbildīgi. Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa atbalsta *Ferreira* ziņojuma būtību. Tikai izmantojot uz Eiropu un nākotni vērstus risinājumus, mēs varam stāties šai krīzei pretī acs pret aci. Eiropai tas ir tagad vai nekad.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienībai ir svarīga patiesa ekonomikas atveseļošanās stratēģija. Lai šī stratēģija būtu efektīva, tai jāatbilst šādiem nosacījumiem. Pirmkārt, ES nepieciešams lielāks budžets, nevis budžets, kas samazināts par 1–0,8 % no IKP, kā dažas valstis ierosina. Otrkārt, jāatjauno budžeta un nodokļu politikas brīvība, un jāatceļ mēģinājumi piemērot un standartizēt šīs politikas jomas. Treškārt, jāpārtrauc spiediens, kas tiek piemērots jaunajām dalībvalstīm, lai tās iestātos eirozonā. Ceturtkārt, jāievieš precīza kontrole pār finanšu kapitāla plūsmu un jāaptur kapitāla pārvietošana no jaunajām uz bagātajām dalībvalstīm. Šodien šī plēsīgā procedūra pārvalda desmitiem miljonu eiro un grauj jaunās dalībvalstis. Piektkārt, mums jāvirza atbalsts un palīdzība pirmām kārtām un galvenokārt uz valstīm un reģioniem, kas skarti vissmagāk, un, nevis kā notiek pašlaik, kad tiek slēgtas kuģu būvniecības Polijā, savukārt Francijā un Vācijā darba vietas ir pasargātas. Sestkārt, infrastruktūras ieguldījuma programma ir jāvirza tā, lai tā likvidē atšķirības un mazattīstību, jo īpaši jaunajās dalībvalstīs.

Csaba Óry (PPE-DE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, mēs visi apzināmies, ka pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos nodarbinātības politikas un Lisabonas stratēģijas nozīme ir palielinājusies un tādēļ mums, Eiropas likumdevējiem, jācenšas pēc iespējas efektīvāk un sekmīgāk īstenot nodarbinātības politikas pamatnostādnes. Kā ir parādījis arī balsojums Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā, ir starp politiskajām grupām absolūta vienprātība par to, ka nodarbinātības politikas pamatnostādnes 2008.–2010. gadam ir piemērota un arī pietiekami elastīga shēma, lai sasniegtu mērķus. Šajā shēmā dalībvalstu uzdevums ir noteikt galvenos aspektus, kas ir piemēroti tieši to situācijām, un papildināt šīs dažādās pamatnostādnes ar reālu saturu. Shēma ir labs rīks, un tā izveide ir Eiropas kopējais rezultāts. No otras puses, dalībvalstu uzdevums ir reāli piemērot šo rīku praksē.

Tādējādi sekmīgam rezultātam ir divi priekšnoteikumi. Pareizo mērķu noteikšana un tādas politikas praktiskā īstenošana, kas atbilst šiem mērķiem. Pirmais priekšnoteikums, pieņemsim, ir jau izpildīts, tādēļ, manuprāt, mums jāvērs uzmanību uz nākamā periodu, uzraugot nodarbinātības politikas pamatnostādņu papildināšanu un satura piemērošanu dalībvalstīs. Mēs nevaram ignorēt to, ka atšķirīgas ekonomiskās situācijas un parādu līmeņi starp dažādām dalībvalstīm nozīmē atšķirības to pārvietošanās brīvībā, kad runa ir par ieguldījumu, ko tās var veikt nodarbinātības un cilvēkresursu jomā. No otras puses, mums jābūt vienotiem. Katrai dalībvalstij ir jāpalielina ieguldījums, kas tieši saistīts ar nodarbinātību, tādā pakāpē, kādā tā spēj. Mums jāapzinās, ka ekonomikas stimulu paketes, ko ievieš dalībvalstis, ir cieši saistītas ar ES mērķu sasniegšanu. Tādēļ mums jāsapņo mūsu pieejas ekonomikas politikas jomā ciešāk nekā tas bija pagātnē un šajā saistībā, pieņemot, ka ir vienprātība starp politiskajām grupām, es aicinu atbalstīt Andersson ziņojumu un balsot, lai tas tiktu pieņemts.

SĒDI VADA: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kundze, *Vondra* kungs, komisāra kungs, Eiropa var daudz panākt, ja tā to vēlas, taču, lai to izdarītu, ir jāizdara pareizā diagnoze. Taču pašlaik Eiropa krīzi novērtē pārāk zemu. Eiropai ir jānodrošina piemēroti resursi. Tomēr pašlaik ar atveseļošanas plānu nav gana. Eiropai ir jāatbrīvo nepieciešamie finanšu resursi. Taču pašlaik debates par eiroobligācijām ir gaidīšanas režīmā; šīs debates ir jāsaņem no jauna. Ja Eiropa starptautiskajā arēnā vēlas rīkoties inteligēnti, tai jārada piemērs saistībā ar finanšu tirgu regulēšanu un uzraudzību.

Barroso kungs, jūsu sāktais darbs, ko veica *Jacques de Larosière* grupa, bija lietderīgs, inteligēnts un ārkārtējs. Šī darba plāns tagad atrodas mūsu priekšā. Dariet, kā darīja *Jacques Delors*, un izmantojiet šo darbu kā pamatu īstenošanai!

Šis ziņojums ir pieņemts vienprātīgi, lai gan grupu veidoja ļoti dažādu kultūru pārstāvji un dažādas izcelsmes cilvēki. Tādēļ ir panākta Eiropas vienošanās, ko mēs esam centušies panākt vairākus gadus.

Ja ļausim valstīm attālināties citai no citas pēc šīs vienošanās, nebūs Eiropas līmeņa uzraudzības pār finanšu tirgiem.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Saistībā ar ekonomisko krīzi kohēzijas politikas ieguldījums kļūst vēl nozīmīgāks. Banku sektors, ražotspējas slēgšana, jaunu naudas līdzekļu trūkums un darba tirgus lejupslīde ir dalībvalstu galvenās problēmas. Līdz šim kohēzijas politikas rīcībā bija pašai savi finanšu instrumenti, taču krīze dēļ esam spiesti ieviest piemērotus, inovatīvus risinājumus.

Uz ES līdzekļiem pamatots atbalsts tagad jāvirza uz mērķa jomām. Struktūrfondi ir jāizmanto aktīvāk un vairāk jāpielāgo situācijai. Dalībvalstīm jācenšas atbalsta saņēmējiem dot iespēja kontrolēt līdzekļus. Es ceru,

ka Komisija vienkāršos struktūrfondu procedūras, kas nedrīkst notikt uz līdzekļu sadales un izmantošanas kontroles rēķina. Es uzskatu, ka ziņojums par kohēzijas politiku un ieguldījumu patiesā ekonomikā sniegs idejas krīzes risinājumiem un būs noderīgi turpmāk piemērotajos pasākumos, kuru mērķis būt ekonomisko darbību sekmēšana, ko mēs sagaidām no Eiropas Savienības augstākā līmeņa tikšanās. Paldies!

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāj, komisāri, dāmas un kungi, Kirilov kunga ziņojums pirmām kārtām attiecas uz trīs izmaiņām struktūrfondu noteikumos laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam ar mērķi uzlabot skaidras naudas plūsmu un likviditāti dalībvalstīs. Tas ir viens no pasākumiem, kā apkarot finanšu krīzi, un mēs to varam atbalstīt bez nosacījumiem.

Dalībvalstu pienākums tagad ir pilnībā izmantot, piemēram, iespējas atbalstīt ieguldījumu ēku energoefektivitātē un atjaunojamos energoresursos, kā arī jaunas ieguldījumu iespējas mājokļos kopumā. Šie plānotie pasākumi sekmēs ātrāku, vienkāršāku un elastīgāku struktūrfondu un kohēzijas fondu izmantošanu. Man jāuzsver, ka šie pasākumi nav pretrunā brīvai konkurencei, sociālajiem standartiem un vides un klimata aizsardzības noteikumu īstenošanai Kopienā.

Tagad dalībvalstu pienākums ir nodrošināt Eiropas struktūrfondu sniegto naudas līdzekļu līdzfinansējumu, lai to pilnībā izmantotu. Ziņojumā ietvertā prasība pēc plašākas vienkāršošanas līdzekļu administrēšana un īstenošanā ir atzinīgi vērtējama un atbalstāma.

Komisāri, mēs 2009. gadā ceram no Komisijas sagaidīt priekšlikumus par šo tematu. Ir svarīgi uzsvērt nodarbinātības un uzņēmējdarbības atbalsta pasākumu nozīmi ekonomikas sekmīgā atveseļošanā. Tomēr dalībvalstis jāmodina plaši izmantot struktūrfondus, lai sekmētu vai radītu darba vietas un mazus un vidējus uzņēmumus.

Komiteja ir pilnībā ņēmusi vērā mūsu grozījumus. Šis ziņojums mums ir noteikti jāatbalsta. Es jūs apsveicu, Kirilov kungs!

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāja vietniek, dāmas un kungi, vislielāko ciņu *Jean Monnet* mēs varam izrādīt ar vienotību, izlēmību un neatlaidību, kādu viņš izrādīja, kad veica loģistikas centienus abu pasaules karu laikā – sabiedroto centieni, kas tiem ļāva uzvarēt karā. Tas nozīmē, ka mums, 27 dalībvalstīm, jārikojas kopā.

Mēs kā sociālisti mudinām ieviest trīs prioritāras darbības. Pirmkārt, nostiprināt attīstības un atveseļošanas plānu budžeta jomā, kā arī Eiropas uzraudzības un administrēšanas jomā.

Otrkārt, mums nepieciešams starp 27 dalībvalstīm attīstīt patiesu solidaritāti. Es nezinu, vai Čehijas valdība un tās parlaments, kas pašlaik „sēž” uz Lisabonas līguma, zina, ka Lisabonas līguma otrais pantā vārds „solidaritāte” parādās pirmo reizi.

Treškārt, mums jāapkarro beznodokļu zonas, kas ir globalizācijas melnie caurumi.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kundze, es vēlos runāt par mūsu stratēģiju un sagatavošanos šī gada Kopenhāgenas konferencei par klimata pārmaiņām, kur mēs esam uzņēmušies vadošo lomu, taču to apdraud ekonomikas lejupslīde un aicinājumi pazemināt mūsu standartus. Ļaujiet man minēt kādu piemēru.

Vairāk kā pirms trīs gadiem mēs vienojamies, ka automobiļu ražotājiem piemēros jaunas prasības, lai nomainītu viņu izmantotās gaisa kondicionēšanas dzesējošās vielas, kas pašlaik rada 1400 reižu lielāku piesārņojumu un sekmē klimata pārmaiņas nekā oglekļa dioksīds. Mēs sacījām, ka šīs izmaiņas jāievieš visos jaunos automobiļu modeļos, sākot ar 2010. gadu.

Taču tagad dzirdam, ka daži ražotāji, ko vada, kā es saprotu, *Ford* un *General Motors*, mēģina izmantot šī pienākuma apiešanas iespējas. Vēlāk šomēnes notiks valstu tipa apstiprinājuma iestāžu tikšanās. Ir ļoti svarīgi, lai komisārs *Verheugen* uzņemtos vadību un skaidri nosaka, ka mēs nepazemināsim mūsu standartus un ka šīs dzesējošās vielas ir jānomaina līdz 2011. gadam.

Ja mēs tagad pazemināsim standartus, mēs atvērsim slūžas šīs nozares aģitatoriem, un mūsu vadošā loma klimata pārmaiņu jautājumā tiks nopietni iedragāta.

Costas Botopoulos (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, šie trīs sociālistu grupas referentu sagatavotie ziņojumi ir ārkārtīgi svarīgi. Tā, protams, nav nejaušība. Šo ziņojumu ietekme, grozījumi, ko ierosinās sociālistu grupas deputāti, lai uzlabotu ziņojumus, kā arī, manuprāt, šodienas debates, skaidri parāda, ka pastāv atšķirīgi politikas virzieni. Pastāv atšķirīgi labējo un sociālistu politikas virzieni krīzes risināšanai. Labējo politika ir samērā vienkārša. Krīze ir slikta situācija, taču mums jābūt pacietīgiem, tā pāries; mums jāpiemēro daži

tehniski pasākumi un situācija pati par sevi nomierināsies, un mums jāpauž mūsu līdzjūtība cilvēkiem, kurus krīze skars.

Sociālistu nostāja ir daudz sarežģītāka. Mēs sakām, ka mums ir jāķeras pie problēmas saknēm, krīzes saknēm, ka mums ir radikāli jāmaina ekonomiskā paradigma, kas mums ir jāmaina, un mums ir jāierobežo spekulācijas, kuras mūs ir novedušas pie šīs finanšu krīzes. Šī nav neitrāla krīze, bet gan krīze, ko izraisījuši konkrēti politikas virzieni, kurus galvenokārt izstrādājušas labējas valdības.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, šīs krīzes laikā mūsu līdzpilsoņi uz Eiropu liek lielas cerības. Eiropa nedrīkst viņus pievilt.

Protams, ja domājam reāli, mums jāatzīst, ka Eiropas finanšu resursi ir ierobežoti, un mums jāmeklē veidi, kā tos uzlabot. Tomēr Eiropa izvirzīsies vairāk priekšgalā un gūs sekmīgākus rezultātus, ja tā izrādīs lielāko politisko gribu.

Tas pirmām kārtām nozīmē, protams, to, ka Eiropai ir jābūt dalībvalstu darbību un centienu katalizatoram, bet nepieciešama arī saskaņota darbība Eiropas līmenī. Atveseļošanās plāns ir būtiska instrumentu kopa, ar ko sekmēt pārstrukturēšanos. Jānostiprina Eiropas Investīciju bankas (EIB) nozīme.

Eiropai jārīkojas, lai noteikti skaidru, inovatīvu ekonomikas stratēģiju. Ekonomikas dalībniekiem nepieciešamas izredzes un tiesiskā stabilitāte. Ir svarīgi pirmām kārtām sakārtot finanšu pakalpojumus, lai banku iestādes var īstenot savu galveno lomu, kas ir ekonomiskās attīstības finansēšana.

Tekstiem, ko pašlaik sagatavo direktīvām par banku un apdrošināšanas uzņēmumu kapitāla prasībām, kā arī noteikumiem par kredītvērtēšanas aģentūrām, ir jāsekmē šī uzdevuma izpilde. Tekstam par kredītvērtēšanas aģentūrām ir jāīsteno gūtā pieredze no iepriekšējām kļūdām.

Ir tikpat steidzami jānodrošina Eiropas uzraudzība pār regulētām finanšu darbībām. *Jacques de Larosière* grupas ziņojums ierosina dažus lietderīgus un savlaicīgus priekšlikumus, kas ātri jāīsteno.

Eiropai arī nepieciešama pienācīga, efektīva un moderna rūpniecības politika. Šajā saistībā mums nepieciešams saskaņot vajadzību pēc ilgtspējīgas attīstības ar prasību pēc augstas kvalitātes rūpniecības pamata, lai radītu pārticību un darba vietas.

Šajos krīzes laikos ir labāk ar noteikumiem, kuru efektivitāte nav pienācīgi apliecināta, nekavēt to nozaru attīstību, kuras normāli darbojas. Piemēram, automobiļu ražošanas nozarē, kas šodien saskaras ar lielām grūtībām, ir svarīgi paplašināt tās regulas darbības jomu, kas no nodokļiem atbrīvo transportlīdzekļu tirdzniecības nozari, kas beidzas 2010. gadā.

Mums arī jābūt piesardzīgiem, piemēram, kad mēs piedalāmies sarunās par divpusēju nolīgumu ar Koreju, jo tas var būtiski sekmēt mūsu rūpniecību.

Brian Simpson (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, savā runā šodien uzvērsu vajadzību ieguldīt. Ieguldījums darba vietās. Ieguldījums mūsu vidē. Un ieguldījums mūsu visu tautsaimniecībā. Šajā saistībā ieguldījums mūsu transporta infrastruktūrā un jo īpaši mūsu dzelzceļa infrastruktūrā ir ārkārtīgi būtisks, ne tikai lai nodrošinātu mums pasaules klases dzelzceļa tīklu, bet arī lai aizsargātu un radītu darba vietas, un arī aizsargātu sociālo kohēziju.

Piešķirsim prioritāti mūsu dzelzceļa tīkla elektrifikācijai, kas mums nodrošinās ieguvumus gan transporta, gan vides jomā. Ieguldīsim mūsu Eiropas Transporta tīklā. Izstrādāsim atveseļošanās plānu, kas ietver lietas būtību un rīcību, nevis tikai vārdus.

Nerīkošanās un rīcības brīvības piešķiršana tirgiem, lai tie izlemtu, ko darīt, ir bijusi kļūda. Saskaņotas Eiropas rīcības laiks tagad ir pamatots uz to, ka cilvēki ir pirmajā vietā un tikai tad mūsu intereses. Mēs Parlamenta šajā pusē neesam gatavi būt Poncijs Pilāts, kas no savām rokām nomazgā problēmu. Mēs vēlamies rīkoties un mēs vēlamies rīkoties izlēmīgi.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Esmu pārliecināts, ka pašreizējās ekonomiskās krīzes cēloņi ir pārmērīgs patēriņš un vides krīze un ka arī risinājums ir jāmeklē šajās jomās. Mēs tuvojamies svarīgam periodam attiecībā uz klimata politiku, jo šī gada beigās mums Kopenhāgenā ir jāpanāk vienošanās par jauniem kopējiem mērķiem globālas sasilšanas apkarošanai. Tādēļ tas ir liels uzdevums, un mēs nedrīkstam kļūdīties vai vilcināties. Šodien apspriestie juridiskie teksti ne tikai nosaka shēmu un galvenās pamatnostādnes, bet arī nosaka reālas, konkrētas darbības, kas vel jāveic. Lai sasniegtu 25–40 % siltumnīcefektu izraisīto gāzu

emisijas samazinājumu, kā zinātnieki iesaka, lai apturētu bioloģiskās daudzveidības iznīcību, mums nepieciešami lieli finanšu resursi.

Pēdējos gados man bija tas gods Parlamenta delegāciju sastāvā apmeklēt Bangladešu, Ķīnu, Indiju un, nesēnākais apmeklējums, Gajanu, un šo apmeklējumu ietekmē mana pārliecība šajā saistībā ir kļuvusi vēl stiprāka. No vienas puses, mums ir jāatbalsta jaunattīstības valstis, taču to var paveikt, tikai veicot pārredzamus, ciešu uzraudzītus ieguldījumus, un, no otras puses, Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības izsoļu gūtie ienākumi arī ir jāizmanto, lai atbalstītu jaunattīstības valstu pasākumus pielāgošanās sekmēšanai. Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja šim mērķim līdz 2020. gadam iesaka novirzīt kopumā 30 miljardus eiro. Tā ir milzīga summa, un tās pienācīga izmantošana ir grūts uzdevums.

Turklāt cīņa pret klimata pārmaiņām Eiropai sniedz lielisku iespēju izvērst jaunas tehnoloģijas un radīt jaunas darba vietas, lai sekmētu energoapgādes drošību. ANO un jaunā ASV administrācija, kā arī vairākas Eiropas valdības ir atzinušas, ka, lai pārspētu globālo krīzi, mums nepieciešams ne tikai jauns, efektīvs energoresurss, bet arī vadība, kas darbojas saskaņā ar organizācijas principiem, jo pašreizējā ekonomikas lejupslīde slēpj patieso problēmu, ar ko saskaras Eiropas iedzīvotāji, proti, vides krīzi. Zaļais „jaunais kurss” ir vēsturiska iespēja risināt abas krīzes vienlaikus.

Gianni Pittella (PSE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es domāju, ka bija pirmām kārtām nepareizi, ka Komisija sākotnēji krīzes apmērus novērtēja par zemu, un ka tā bija kļūda šodien atkārties un paust aicinājumus, kas ietver paziņojumus par principiem, bet ko neturpina ar saskaņotiem un praktiskiem lēmumiem. Mūsu ziņojumos ietvertie risinājumi saistībā ar nopietnajām Eiropas sabiedrības problēmām ir pārliecinoši un atbilst uzdevumam.

Tomēr Parlamentu aicina likvidēt plaisu, ieviešot eiroobligāciju instrumentu, ko atkārtoti atbalstījis *Mauro kungs*, es un gandrīz 200 citi deputāti. Tas ir instruments – iespējams, vienīgais instruments –, kas var nodrošināt finanšu resursus, kādi mūsu nedzīvajiem budžetiem nav, kas var finansēt krīzes pasākumus, Eiropas Transporta tīklus, tīros energoresursus, pētniecību un platjoslas pakalpojumus, cīņu pret nabadzību un *Erasmus* shēmu jauniešiem. *Jacques Delors* – šeit es arī beigšu – ir mums parādījis ceļu. Virzīsimies pa to ar drosmi.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, globālās ekonomiskās un finanšu krīzes un vairāku miljardu atveseļošanas pakešu laikā pastāv liela iespēja palielināt energoefektivitāti, palielināt energoapgādes drošību no uzticamiem atjaunojamiem resursiem un sekmēt zaļo tehnoloģiju ietveršanu zaļajā „jaunajā kursā”. Citiem vārdiem sakot, šo krīzi iespējams pārvērst par iespēju, kas mums visiem sniegs labumu ilgtermiņā.

Es atzinīgi vērtēju Komisijas paziņojumā ietvertās divas inovatīvā finansējuma alternatīvas, lai cīnītos pret globālam klimata pārmaiņām. Kā sākotnējā šodienas teksta rezolūcijas autore, es mudinu dalībvalstis rīkoties saistībā ar šiem priekšlikumiem un nākamās nedēļas valstu un valdību vadītāju augstākā līmeņa sanāksmē atbilstīt 12. decembra augstākā līmeņa sanāksmes paziņojumu, ieteicams, kopā ar ziņojuma par ES emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu galīgo tekstu, jo pretējā gadījumā tas nenonāks Oficiālajā Vēstnesī.

Tam – un es mudinu Padomes priekšsēdētāju, komisāru un priekšsēdētājas kundzi to atcerēties – mums nepieciešams trīspusējs paziņojums no visām iestādēm. Decembra paziņojumā ir sacīts, ka „Eiropadome atgādina, ka dalībvalstis saskaņā ar savām konstitucionālajām un budžeta prasībām noteiks to ieņēmumu izmantošanu, kas gūti no izmaksu izsolišanas ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā. Eiropadome ņem vērā dalībvalstu gatavību izmantot vismaz pusi šīs summas izsolēs, lai samazinātu siltumnīcefekta izraisīto gāzu emisiju, samazinātu un pielāgotos klimata pārmaiņām, pasākumiem, lai izvairītos no mežu izciršanas, attīstīt atjaunojamus energoresursus, energoefektivitāti, kā arī citas tehnoloģijas, kas sekmē pāreju uz drošu un ilgtspējīgu ekonomiku ar zemām oglekļa emisijām, tai skaitā attīstīt iespējas, tehnoloģiju nodošanu, pētniecību un attīstību.”

Tas turpinās. „Saistībā ar starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām Kopenhāgenā 2009. gadā un tie, kas to vēlēšies, daļa šīs summas tiks izmantota, lai īstenotu un finansētu darbības klimata pārmaiņu mazināšanai un pielāgošanai jaunattīstības valstīs, kuras ir ratificējušas šo nolīgumu, jo īpaši vismazāk attīstītajās valstīs. Turpmāki pasākumi šajā saistībā ir veicami 2009. gada pavasara Eiropadomē”.

Es ar nepacietību ceru uz pienācīgu šī paziņojuma rezultātu nākamās nedēļas valstu un valdību vadītāju sanāksmē.

Harlem Désir (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, par maz un par vēlu, nepietiekami koordinēti, trūkstot solidaritātei un pārāk mazā mērā. Tādu reakciju ir izraisījis Eiropas Savienības atveseļošanas plāns un Komisijas priekšlikumi šajā posmā.

Iemesls ir patiesi vienkāršs. Skatoties uz sākotnējām prognozēm, mums jāatzīst, ka krīzes dziļums tika novērtēts par zemu gan saistībā ar ievērojamu rūpnieciskās ražošanas samazināšanos Apvienotajā Karalistē un Francijā, piemēram, gan starptautiskas tirdzniecības un Vācijas eksporta samazināšanos, gan arī ar prognozēm par bezdarba līmeņa paaugstināšanos. Tādēļ es patiesi domāju, ka šodien mēs esam ļoti tālu no tādas reakcijas, kādu īsteno, piemēram, *Obama* administrācija Amerikas Savienotajos Štatos.

Jau atkal trūkst solidaritātes un vērojams liels biklums. Martā mēs redzējām, kā *Ecofin* atsakās palielināt atveseļošanas plānus, un pašlaik redzam, kā samazinās to Austrumeiropas valstu skaits, kuras vērsas pie SVF. Kad runa ir par Eiropas solidaritāti, mēs redzam nožēlojamu izgāšanos. Mēs pieļaujam aizvien vairāk un vairāk valstu atveseļošanās plānus rūpniecības nozarei, un viss, ko mēs darām, ir aicinām nepieļaut protekcionismu. Patiesībā vienīgais reālais glābiņš būtu Eiropas glābšanas un atveseļošanās plāns automobiļu ražošanas nozarei.

Es uzskatu, ka šodien Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas prasība ir ārkārtīgi skaidra. Mēs vēlamies, lai notiktu milzīgs ieguldījums. Tā kā mēs bieži atsaucamies uz 1929. gada krīzi, ar salīdzinājumu apskatīsim *Roosevelt* „jauno kursu”, kam septiņu gadu laikā iztērēja 3,5 % no IKP. Šodienas Eiropā tie būtu 400 miljardi eiro gadā vairākus gadus pēc kārtas. Mēs uzskatām, ka jāpiedāvā aizņēmuma instrumenti un eiroobligācijas; ka jāveic milzīgs ieguldījums zaļajās inovācijās, ēku siltumizolācijā, modernā transportā un enerģētikas nozarē; un ka jāizstrādā atbalsta plāns pārstrukturēšanas un bezdarba upuriem, kā arī norādes, kā var palīdzēt tiem, kas saskārušies ar bezdarbu, piemēram, paplašinot Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda piemērošanas jomu.

Cornelis Visser (PPE-DE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, šajos ekonomiskās krīzes laikos Eiropas Parlamentam būtu jābūt sargsunim, jo īpaši, kad runa ir par protekcionisma novēršanu.

Mēs esam izveidojuši iekšējo tirgu, kas mums visiem ir nodrošinājis lielu labklājību. Ne tikai Rietumeiropā, bet arī Centrāleiropā valstis ir guvušas labumu no iekšējā tirgus. Mēs nedrīkstam ļaut šiem sasniegumiem izslidēt no mūsu rokām tikai tādēļ, ka ir sacēlies pretvējš. Mums Eiropas Parlamentā ir jānostājas pret tādiem priekšlikumiem kā tie, kuri pauž atbalstu Francijas automobiļu ražošanas nozarei, kas varētu negatīvi ietekmēt citas Eiropas valstis.

Parlamentam arī jābūt sargsunim, kad runa ir par eiro pozīciju. Mēs nevaram pieņemt, ka valstis palielina savus valstu parādus bez jebkādiem ierobežojumiem. Eiropā mēs vienojamies par tā saucamo Stabilitātes un izaugsmes paktu. Mēs zinām, ka saistībā ar finanšu krīzi mums pagaidām ir jāpiedāvā plašākas iespējas banku atbalstam. Taču tam ir jābūt izņēmumam.

Nav nepieciešams nodrošināt strukturālu atbalstu citām ekonomikas nozarēm. Dalībvalstu rīcībā nav līdzekļi tā paveikšanai, un, ja tās aizņemsies ar eiroobligācijām, nākotnes paaudzēm tiks uzlikts parādu slogs un eiro novājinātos. Esmu pret to.

Izsakoties īsāk, mums jābūt sargsunim, kad runa ir par protekcionisma apkarošanu un eiro vērtības aizsardzību.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dāmas un kungi, savā šodienas īsajā runā es vēlos vērst uzmanību uz svarīgu jomu, kas, es ceru, tiks sekmīgi apspriesta un atrisināta Eiropadomes sanāksmē, un tā ir enerģētikas politikas joma. Mēs visi zinām, ka Eiropas Savienībai nepieciešams nostiprināt savu energoapgādes drošību un neatkarību, kā arī nostiprināt savu energoapgādes infrastruktūru, kas nozīmē naftas cauruļvadu, gāzes cauruļvadu un elektrības vadu savienošanu un pagarināšanu starp atsevišķām valstīm un reģioniem. Mums arī nepieciešams palielināt mūsu naftas un dabasgāzes rezerves. Mēs vēlamies palielināt atjaunojamo energoresursu daļu, palielināt ēku un produktu energoefektivitāti, kā arī palielināt ieguldījumu pētniecībā un pasākumos, kas samazina klimata pārmaiņu ietekmi. Es patiesi uzskatu, ka pasākumi un ieguldījumi, kas noteikti jāveic enerģētikas politikas jomā, var ne tikai atrisināt mūsu enerģētikas un klimata problēmas, bet tiem var arī būt ļoti pozitīva un spēcīga ietekme ekonomiskās krīzes laikā, jo tie var sekmēt ekonomisko izaugsmi un nodarbinātības līmeņa paaugstināšanos.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Dāmas un kungi, es atzinīgi vērtēju Eiropas iestāžu centienus, izklāstot koordinētas rīcības pasākumus, kas jāveic dalībvalstīm un Komisijai ekonomiskās krīzes atrisināšanai. Kā jau labi zināms, Eiropas Savienības kohēzijas politika sniedz svarīgi ieguldījumu Eiropas ekonomikas

atveseļošanas plānā un ir Kopienas lielākais ieguldījumu avots reālajā ekonomikā. Norādot, ka šie centieni ir atzinīgi novērtēti, Eiropas Parlaments atbalsta grozījumus regulā par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas, lai vienkāršotu un paātrinātu ES līdzekļu pārvaldību. Es ceru, ka atbalsta saņēmēji, kam šie līdzekļi ir paredzēti, būs ieguvēji no šīs vienkāršošanas. Tas ir jo īpaši svarīgi Eiropas Savienības nabadzīgākajās dalībvalstīs.

Viens svarīgs uzdevums, kas dalībvalstīm vēl jāpaveic, ir nepieciešamo līdzekļu nodrošināšana, lai ES resursi tiek izlietoti tā, kā paredzēts. Nepārkāpjot brīvas konkurences noteikumus un labas pārvaldības standartus, dalībvalstīm projektu finansēšanai ir jāizmanto vienkāršotās procedūras. Pateicos par jūsu uzmanību!

Atanas Papanizov (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, ir skaidrs, ka ekonomikas atveseļošanas plāna Eiropas aspekts un tā finansiālais atbalsts ir ļoti necīgs salīdzinājumā ar dalībvalstu centieniem. Tomēr es ceru, ka Padome pieņems plānu, atbalstot energoapgādes starpsavienojumus starp valstīm, lai tiktu mazināta nākotnes gāzes krīzes ietekme.

Taču solidaritāti varētu izrādīt, padarot elastīgākus ERM2, eirozonas un eiro pieņemšanas kritērijus valstīm, kas gaida pievienošanos. Ir skaidrs, ka dalībvalstīm, kam tagad jāpieliek lielas pūles, lai saglabātu stabilu valūtas maiņas kursu, nepieciešams lielāks atbalsts, lai tās varētu veikt visus nepieciešamos pasākumus un kļūtu par eirozonas dalībvalstīm, tādējādi novēršot ekonomiskās krīzes ietekmi. Es ceru, kas tas būs viens no lēmumiem, kas tiks pieņemti tuvākajā nākotnē, paturot prātā, ka esošajām eirozonas dalībvalstīm jau tiek piedāvāta elastība.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Lai gan pamatā es atbalstu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, es vēlos vērst uzmanību uz diviem jautājumiem. Un tie ir eiroobligāciju izdošana un eirozonas paplašināšana. Eiroobligāciju izdošana nav piemērots instruments eirozonas nostiprināšanai, un nav arī īstais laiks to izdošanai Eiropā, ko skārusi ekonomiskā un sociāla krīze. Mums ir 16 eirozonas dalībvalstis, kuru tautsaimniecības saņems atbalstu, bet kā tad ir ar parējām 11 valstīm? Tiek ierosināts, lai atļaujam iegādāties eiroobligācijas par Zviedrijas un Dānijas kronām. Kur tas novestu jaunās dalībvalstis, kas vairāku objektīvu iemeslu dēļ nav eirozonā? Kāda ir maksa, kas tām būtu jāmaksā par aizņēmumu? Lietuvai neļāva ieviest eiro, jo tās inflācija bija 0,07 % virs rādītāja maksimālā ierobežojuma, lai gan 10 gadu laikā neviena pati eirozonas dalībvalsts nebija panākusi atbilstību visiem rādītājiem. Lietuvas lits jau 4 gadus ir bijis piesaistīts eiro. Vai nav laiks radosāk aplūkot izmaiņas pasaulē un paplašināt eirozonu, tādējādi palīdzot ES izkļūt no krīzes?

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Kirilov kunga ziņojuma nosaukums, par ko es viņu apsveicu, liek domāt, ka mēs varam runāt arī par neīstu ekonomiku. Ir radusies virtuāla ekonomika un nauda, taču bankieru un revidentu paraksti ir reāli, kas norāda, ka viss ir kārtībā. Tomēr izrādās, ka tā nav, ka tas viss ir maldi.

Šodien mums ir jāsaskaras ar ekonomiskās un morālās krīzes radītajām problēmām. Šajā saistībā saprātīgs un nepieciešams ir ieguldījums reģionālajā attīstībā un kohēzijā. Tas nozīmēs reālus ceļu posmus, modernizētas dzelzceļa līnijas un lidostas. Mums jāiegulda zināšanās un izglītībā, kā arī inovatīvos risinājumos, jo īpaši saistībā ar maziem un vidējiem uzņēmumiem. Mums patiesi ir jāierobežo birokrātija. Tas tūkstošiem ļaužu radīs darba vietas, tādējādi nodrošinot viņiem iztikas līdzekļus. Tas arī novedīs pie solidaritātes politikas, nevis protekcionisma reālas īstenošanas. Tas Lisabonas līgumu padarīs par realitāti.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, lai mobilizētu ekonomikas nozares un palīdzētu tām risināt krīzes radītās problēmas, nepieciešams pieņemt konkrētus pasākumus.

Turklāt, kad runa ir par reģionālo un kohēzijas politiku, ir skaidrs, ka šīs politikas jomas skar lielāko daļu pilsoņu un uzņēmumu, jo īpaši mazos un vidējos uzņēmumus.

Iniciatīvas vienkāršot Eiropas Reģionālās attīstības fonda un citu struktūrfondu noteikumus, tādi pasākumi kā ieguldījuma nostiprināšana atjaunojamos enerģijas avotos māsaimniecībās, noteikumu vienkāršošana un priekšapmaksu veikšana, attaisnotie izdevumi un vienreizējās izmaksas noteikti palīdzēs saglabāt darba vietas un mazu un vidējo uzņēmumu dzīvotspēju šajos nenoteiktajos ekonomikas apstākļos.

Jāpalielina pūles attiecībā uz citām iniciatīvām, kuras Eiropas Parlaments gaida un kuru sagatavošanā EP aktīvi piedalīsies. Joprojām ir nepieciešams īstenot pasākumus, kas tieši ietekmēs finansiālu atbalstu pilsoņiem.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Eiropas Savienība nekad nav bijusi kritiskākā situācijā par šo. Protekcionisma dēļ apdraudēti ir divi pamatprincipi. Solidaritāte un iekšējā tirgus vienotība. *Martin Schulz* ir taisnība. Eiropas Komisija nav veikusi konkrētus pasākumus, lai sakārtotu tirgus vai regulētu finanšu jautājumus. Ja mēs neaizsargāsim mūsu solidaritāti, Eiropas Savienības vienotību varēs sadragāt egoisms un

protekcionisms, jo problēmas pastāv ne tikai ārpus eirozonas, bet arī tās iekšienē. Grieķijai, Ungārijai un citam valstīm ir līdzīgas problēmas. Es vēlos *Farage* kungam atgādināt, ka Rietumeiropas bankas un Rietumeiropas uzņēmumi iegādājās jauno dalībvalstu bankas un uzņēmumus un tagad, kad solidaritāte samazinās, šīs Rietumeiropas bankas un uzņēmumi neko nedara, lai nodrošinātu drošu finanšu pamatu.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, paldies, ka ļāvāt man paust manu personīgo viedokli šo debašu nobeidumā. Es vēlos atbildēt uz *Lehne* kunga komentāriem.

No jūsu sacītā, *Lehne* kungs, es sapratu, ka krīzi izraisīja Eiropas sociālisti. To mēs, protams, jau zinājām. Vācijā ir labi zināms šāds princips, proti, kad no rīta spīd saule, par to ir atbildīgi kristīgie demokrāti, taču, ja ir ledus un sniegs, tad pie vainas ir sociālie demokrāti. To mēs visi zinām. Tomēr jūs, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas demokrātu deputāti, varētu tagad parādīt, vai jūs piemērosiet praksē to, ko jūs, *Lehne* kungs, sacījāt, kad man uzbrukāt par nepareizu komentāru – varbūt kļūdījies.

Tādēļ vēlos jums lūgt mums pastāstīt par *Ferreira* kunga ziņojuma 13. grozījumu, kas attiecas uz solidaritāti starp dalībvalstīm un beznodokļu zonu slēgšanu. Tas ir par mūsu lēmumu nodrošināt, ka ES mudina G20 augstākā līmeņa sanāksmi slēgt beznodokļu zonas. Vai jūs balsosiet par vai pret *Ferreira* ziņojumu? Kopienas solidaritāte starp eirozonu un valstīm ārpus eirozonas, kā arī solidaritāte eirozonā. Vai balsosiet atbalstoši? Un visbeidzot fiskālais stimulants 1 % vai 1,5 % apmērā no IKP kā Kopienas mēģinājums pārvarēt krīzi. Vai balsosiet atbalstoši? Tie ir Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas grozījumi – Nr. 92, 102 un 113. Ja jūs balsosiet atbalstoši, tad es jums atvainošos, *Lehne* kungs. Ja nebalsosiet atbalstoši, tad teikšu, ka esat cilvēks, kas uzstājas ar lielām runām, bet attiecīgi nebalso.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, liels paldies! Izteikšos īsi. Pirmkārt, sociālisti, protams, nav atbildīgi par krīzi. Nevienš sēžu zālē to nav teicis. Mēs visi zinām, kā vaina tā ir, un tas ir arī sīki izmeklēts. Tomēr es pareizi norādīju, ka daudzu gadu gaitā sociālisti ir bijuši atbildīgi par skaidru pārredzamības noteikumu īstenošanu attiecībā uz riska ieguldījumu un privātā kapitāla fondiem, un es tam arī norādīju piemēru. Tas vienkārši ir fakts.

Runājot par minētajiem grozījumiem, es vēlos minēt tikai vienu jautājumu – beznodokļu zonas. Šajā jautājumā esam vienprātis. Jautājums ir tikai par to, kad mēs par to balsojam atbalstoši. Šodien debates būs par 25. grozījumu par rezolūciju attiecībā uz Lisabonas stratēģiju, kas ietver tieši šo jautājumu. Grupa par to balsos atbalstoši. Tādēļ man nav nekādu problēmu saistībā ar minētajiem jautājumiem.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, ir notikušas garas un lietderīgas debates, un prezidentūra ir pateicīga šī Parlamenta deputātiem par viņu komentāriem.

Viņi ir pareizi noteikuši būtiskās problēmas, ar ko pašlaik saskaramies, un jo īpaši finanšu un ekonomiskās krīzes sekas. Kā norādīju ievadrunā, šis jautājums būs Eiropadomes nākamās nedēļas sanāksmes galvenais punkts. Neskatoties uz šīs krīze apmēru, prezidentūra uzskata, ka Eiropas Savienība var vienoties par dažādiem tādas pieejas komponentiem, kas mūs virzīs uz priekšu.

Šajos smagās krīzes apstākļos nav citas iespējas, kā vien savstarpēji sadarboties. Tādēļ es atbalstu šorīt paustos daudzos aicinājumus piemērot lielāku atbildību un aktīvāku sadarbību. Es arī uzskatu, ka mēs ne tikai varam un mums ne tikai ir jārikojas kopīgi, lai risinātu Eiropas problēmas, bet arī ka ES atrodas labā pozīcijā, lai piedalītos globāla risinājuma nodrošināšanā. Šī krīze varbūt ir dziļa, bet, ja strādāsim kopā, Eiropai būs nepieciešamie intelektuālie, finanšu, cilvēku un reglamentējošie resursi, lai turpinātu noteikt un īstenot piemērotus pasākumus.

Joseph Daul sacīja, ka nākamā Eiropadome nav tikai augstākā līmeņa sanāksme, un viņam noteikti taisnība. Globāla risinājuma nodrošināšana sākas ar to, ka mēs uzņemamies vadošo lomu G20 konferencē Londonā nākamā mēneša sākumā. Padomes vakardienas sanāksmē, *Ecofin* ministri atbalstīja ES uzdevumus dalībai šajā svarīgajā sanāksmē. Jo īpaši viņi vienojās par to, ka ir nepieciešama makroekonomikas politikas jomu un globālu finanšu noteikumu ciešā starptautiska koordinācija, pamatojoties uz lielāku pārredzamību un pārskatatbildību, un tā nu mēs atgriežamies pie mūsu debatēm par riska ieguldījuma fondiem un citiem jutīgiem jautājumiem. Visi ministri vienojās par ciešāku sadarbību starp finanšu iestādēm starptautiskā līmenī, par SVF nostiprināšanu, kā arī par vajadzību risināt daudzpusēju attīstības banku nozīmi krīzes seku mazināšanā attiecībā uz pasaules nabadzīgākajiem iedzīvotājiem.

Runājot par nepieciešamību solidarizēties, mums jāapzinās, ka šī Eiropas solidaritāte jāpapildina ar atbildīgām valstu politikas jomām attiecībā uz ilgtspējīgu finanšu attīstību Eiropā. Tiesa, ka amerikāņi daudz tērē, bet viņi nelūdz palīdzību no SVF, un viņiem nav Stabilitātes pakta, lai nodrošinātu savas valūtas zonas stabilitāti.

Mums jāiegulda mūsu nākotnē, taču tas jāpaveic tā, lai neapdraudētu mūsu publisko finanšu ilgtermiņa stabilitāti vai iekšējā tirgus noteikumus.

Daudzi no jums šorīt minēja pilsoņu bažas saistībā ar pieaugošo bezdarba līmeni. *Martin Schulz* sacīja, ka runa ir par „darba vietām, darba vietām un darba vietām”, un viņam taisnība. Mums ir jā saglabā nodarbinātība un, lai gan pasākumi ir dalībvalstu kompetencē, arī mēs varam šo to paveikt. Piemēram, vakar, *Ecofin* vienoties par PVN samazināšanu tādās darbietilpīgu pakalpojumu nozarēs kā restorāni u.c. Ja atceraties, šis jautājums bija darba kārtībā vairākus gadus, taču risinājums netika rasts, un tikai vakar, manas valsts prezidentūras vadībā, mēs spējam panākt vienošanos šajā jutīgajā jautājumā.

Nodarbinātībai jābūt un tā ir šos trīs ziņojumu, kas ir mūsu priekšā šorīt, galvenajam tematam. Mēs esam paredzējuši risināt šo jautājumu nākamās nedēļas sanāksmē. Tā ir Lisabonas stratēģijas galvenā daļa. Es piekritu tiem, kas saka, ka šī krīze nav iemesls atbrīvoties no Lisabonas stratēģijas. Šī krīze patiesībā ir vēl viens iemesls, kādēļ būtu jānodrošina, ka mēs sasniedzam stratēģijas galvenos mērķus.

Prezidentūra šim jautājumam velta īpašu uzmanību, tādēļ mēs maija sākumā organizējam papildu sanāksmi, lai runātu par pieaugošo bezdarbu. Nākamajā nedēļā mēs esam paredzējuši vienoties par dažiem konkrētiem plāniem, kas būs mūsu diskusiju un, iespējams, maijā pieņemamo lēmumu pamats.

Daži no jums, gatavojoties Kopenhāgenai, arī minēja nepieciešamību panākt vienošanos par klimata pārmaiņu seku mazināšanu un pielāgošanos tām. *Graham Watson* jautāja, cik daudz mums būs jāmaksā. Manuprāt, tas ir pārāgri. Ir daži aprēķini, piemēram, Komisijas paziņojumā par šo konkrēto jautājumu, kurā ietverti aprēķini no vairākām NVO un iestādēm, un šīs aplēses ir samērā lielas. Tomēr būtu pārāgri pašlaik nosaukt skaitļus. Mums jāgaida līdz ASV un citas šī procesa ieinteresētās puses mūs informēs par saviem plāniem, un tieši to mēs uzzināsim tikšanās laikā ar *Obama* administrāciju Prāgā aprīļa sākumā. Tagad atklāt kontu nebūtu pareiza un taktiska rīcība.

Mēs, protams, jūs par visu informēsim attiecībā uz visiem nākamās Eiropadomes sanāksmes aspektiem, un es nodrošināšu, ka premjerministrs *Topolánek* uzzina par šodien paustajiem viedokļiem. Viņš plenārsēdes laikā ziņos Parlamentam par Eiropadomes rezultātiem, un es sagaidu konstruktīvu viedokļu apmaiņu šajos jautājumos.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es piekritu tiem, kas nu jau sen saka, ka šī krīze nav pietiekami novērtēta un izprasta. Tādēļ noteikti ir labi, ka sākumā mēs varam vismaz vienoties par to, ka nezinām, cik nopietna būs šī krīze. Turklāt mēs nezinām, cik ilgi krīze dominēs, tādēļ nevaram arī zināt, vai esam jau gana paveikuši. Man žēl, ka šoreiz es nevaru atbalstīt *Juncker* kungu.

Mēs pat nezinām, vai tam, ko esam paveikuši, būs kāda ietekme vai ne. Pašlaik mēs nezinām pat to. Vienīgā lieta, ko patiesi zinām, ir tas, ka krīzi nepārvarēsim, ja vien nespēsim ātri likt finanšu nozarei atkal funkcionēt.

Tā nefunkcionēšana bija problēmas sākums, un ir kļuvis samērā skaidrs, kā tas viss notika. Mēs arī zinām, kādēļ veiktie pasākumi finanšu nozares stabilizēšanai nav snieguši rezultātus vai vismaz pozitīvu ietekmi. Tādēļ, ka bankas zina, ka joprojām saskaras ar nopietnām problēmām. Bankas pašlaik nodrošina riskus, jo tās zina, ka daži no riskiem to grāmatvedībā vel nav atklāti. Šajā saistībā mums jāpiemēro atbilstīgi politiski pasākumi.

Tomēr viens ir skaidrs. Finanšu nozarei nav iespējams atgriezties laikā pirms krīzes. Jebkurš, kurš iedomājas, ka valsts un Eiropas Savienība ir atbildīga par krīzes regulēšanu un ka pēc tam viss būs tāpat, kā iepriekš, kļūdās. Ir skaidrs, ka finanšu nozarē un finanšu iestādēs nepieciešama spēcīga, ilgtermiņa uzraudzības sistēma, kas jāpiemēro ne tikai Eiropā. Ir ļoti svarīgi, lai kopā ar mūsu partneriem mēs ieviešam globālas pārvaldības sistēmu. To mēs sadarbībā ar mūsu partneriem spēsim paveikt, tikai tad, ja eiropieši piemēros skaidru, kopēju pieeju. Jo lielāka būs mūsu vienprātība šajā jautājumā, jo labākas būs mūsu iespējas sasniegt vēlamos rezultātus. Ja Eiropas galvaspilsētas Vašingtonai, Pekinai un Tokio sūtīs pretrunīgus signālus, izredzes izveidot lietderīgu globālas pārvaldības sistēmu ir mazas.

Tomēr esam vienprātīgi, ka pašreizējā situācija, iespējams, ir ārkārtīgi nestabila saistībā ar sociālo jomu, jo neatkarīgi no tā, ko mēs spējam darīt, lai stabilizētu finanšu nozari, tas nebūs pietiekami, lai atbalstītu uzņēmumus, kuri darbojas reālajā ekonomikā, kas finanšu krīzes dēļ saskaras ar grūtībām. To mēs visi zinām.

Eiropas reakcija uz reālās ekonomikas krīzi, kā arī uzņēmumu un rūpniecības krīzi ir reakcija, kas galveno uzmanību pievērš darba vietām. Runa patiesi nav par akcionāru dividendēm vai vadītāju piemaksām. Runa ir par to, ka ir jānodrošina, ka cilvēki, kuri mazā mērā vai, patiesi, nemaz nav vainojami krīzes izraisīšanā,

citiem vārdiem sakot, parastie nodarbinātie, var paturēt savas darba vietas. Ir svarīgi, ka viņi saglabā savas darba vietas, jo pretējā gadījumā viņi nevar dzīvot neatkarīgu, brīvu un cieņpilnu dzīvi.

Mēs vēlamies aizsargāt darba vietas Eiropas ekonomikā, tādēļ bija nepieciešamas izdevumu programmas. Mēs varam strīdēties par to, vai tām būtu vai nebūtu bijis jābūt lielākām. Tomēr problēmu veido tas, ka šajā saistībā Kopienas budžetā nav elastības. Mums Eiropas Parlamentā vai Eiropas Komisijā ir viegli sacīt, ka mums nepieciešama liela atjaunošanas pakete un ka mums ekonomikā ir jāiesaista milzīgas naudas summas, jo tā nebūs mūsu nauda. Mums nav naudas! Tā vienmēr būs dalībvalstu nauda, un, lūdzu, neaizmirstiet, ka šajā saistībā, protams, ir svarīgi visi valstu parlamenti.

Mēs esam mēģinājuši nodrošināt, lai izdevumu programmas tiek organizētas tā, ka īstermiņa nepieciešamības neapdraud ilgtermiņa mērķus. Tieši to sacīja vairāki runātāji no visām Parlamenta grupām. Citiem vārdiem sakot, mēs pašlaik saskaramies ar ekonomikas pāreju. Pāreju uz ekonomiku ar zemām oglekļa emisijām, uz resursu izmantošanas ziņā efektīvu ekonomiku un uz zināšanām pamatotu ekonomiku. Šai pārejai krīzes laikā ir jāturpinās. Tādēļ mēs uzņēmumiem sakām, lai tie nesamazina pētījumu un izstrādes vai inovāciju finansējumu un lai patur savu darbinieku pamatkomandas. Finanšu pasākumiem, ko mēs piemērojam, ir jāatbalsta šie mērķi. Es piekrītu visiem, kas saka, ka, iespējams, varējām rīkoties labāk. Tomēr mums vienmēr jāatceras, ka nauda, ko šeit tērējam, nav ES nauda. Tā ir dalībvalstu nauda, un dalībvalstīs pastāv vēl citi faktori, kas arī jāapsver un ko uzskatām par šim jautājumam atbilstīgiem. Lisabonas stratēģijas ekonomikas modelis, par kuru šodien tika diskutēts, nav saistīts ar neatkarīgu tirgu. Lisabonas stratēģija nav pamatota uz pieņēmumu, ka labākā tirgus ekonomika ir tāda, kurai ļauj vienai pašai attīstīties saskaņā ar saviem radikāliem noteikumiem. Tā vietā stratēģijā ir sacīts, ka tirgum ir nepieciešami noteikumi, lai tas pildītu savus sociālos un vides pienākumus. Politikā ir atbildīgi par šo noteikumu ieviešanu, un mēs nedrīkstam novirzīties no šī uzdevuma. Tādēļ es uzskatu, ka Lisabonas stratēģijas mērķi joprojām ir nemainīgi un ka „kā esam nokļuvuši krīzē, lai gan piemērojām Lisabonas stratēģiju?” ir nepareizais jautājums. Citāda ekonomikas stratēģija Eiropā nebūtu spējusi novērst makroekonomikas nelīdzsvarotību un kļūdas, ko pieļāva starptautiskajos finanšu tirgos un kas noveda pie šīs krīzes.

Beigšu šo runu, sakot, ka mēs vēlamies nodrošināt, ka no krīzes neskarti izklūst pēc iespējas vairāk Eiropas uzņēmumu. Tas nozīmē, ka mums tiem jāpalīdz saņemt finansējums. Pašlaik tā man liekas galvenā problēma, jo kredītu krīze ietekmē gan lielas, gan mazas organizācijas.

Eiropas Investīciju banka dara visu iespējamo. Mums jābūt pateicīgiem Eiropas Investīciju bankai par tās patiesi elastīgo pieeju. Tomēr tagad tā ir paveikusi maksimālo. Jau tagad ir skaidrs, ka nebūs iespējams izpildīt galvenās lielo un mazo Eiropas uzņēmumu prasības šī gada otrajā pusē, jo Eiropas Investīciju banka jau sasniegusi savus griestus. Visiem jāapzinās, ka situācija kļūst ļoti nopietna, tādēļ ir vērts apspriest, vai Parlaments var uzlabot Eiropas uzņēmumu situāciju, piemēram, ātri apspriežot un pieņemot Komisijas priekšlikumus, kuru mērķis ir novērst Eiropas uzņēmumiem nevajadzīgas izmaksas.

Mēs esam iesnieguši priekšlikumus, kas varētu novest pie tā, ka Eiropas uzņēmumu izmaksas samazinās par līdz pat 30 miljardiem eiro gadā. Šo priekšlikumu strauja pieņemšana būtiski sekmētu krīzes pārvarēšanu.

Komisija ir pārliecināta, ka, gatavojoties šai augsta līmeņa sanāksmei, Eiropas integrācijas iespējas un riski kļūs skaidrāki nekā iepriekš. Iespējas noteikti ir saistītas ar mūsu spēku apkopošanu, koordinētu un koncentrētu rīcību, ka arī mūsu radošuma izmantošana, lai, pārvarot krīzi, mēs būtu vēl stiprāki. Tā mēs kompensēsim to, ka pretēji ASV mēs nevaram pieņemt centralizētus lēmumus, ko īsteno visur, bet tā vietā mums ir jānodrošina, ka vienojas visas 27 dalībvalstis.

Tomēr vienlaikus riski ir vēl acīmredzamāki – riski, kam mēs visi būsim pakļauti, ja viena vai vairākas dalībvalstis šajā situācijā izvēlēties protekcionismu vai ekonomikas nacionālismu, nevis solidaritāti un kopēju pieeju. Bez kopēja kompasa, kas mūs izvedīs no krīzes, mēs visi diemžēl kopā apmaldīsimies krīzes radītajā miglā.

Elisa Ferreira, referente. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāj, komisār, dāmas un kungi, krīze ir smagāka nekā paredzējam, un bezdarba līmenis pieaugs vairāk nekā prognozējam. Ir pamatoti iemesli domāt, ka plānotais Eiropas stimulants nebūs pietiekams, taču ir jau skaidrs, ka tas aizņem pārāk ilgu laiku līdz nokļūst līdz cilvēkiem.

Parlamenta nostāja ir un vienmēr ir bijusi stingra un skaidra, un es ceru, ka tā tāda būs arī turpmāk. Mūsu mērķis ir saglabāt darba vietas un radīt jaunas, izmantojot gan teritoriālo un sociālo kohēziju, gan solidaritāti. Šajā krīzes laikā cilvēki nevar sevi atdot Eiropai, kurai nav atbildes, Eiropai, kas nespēj risināt problēmas, ar kurām viņi saskaras. Tādēļ ko Parlaments prasīs Komisijai? Šajos ziņojumos Parlaments, protams, pieprasa

koordinēt valstu rīcību, kā arī pieprasa, lai Komisija šai rīcībai izmanto visus pašlaik pieejamos līdzekļus. Parlaments arī Komisijai kā budžeta iestādei nodrošina visas iespējas, lai tas varētu notikt. Tas pieprasa Komisijai sākt skaidru Eiropas nodarbinātības iniciatīvu un saka, ka ir būtiski, ka ir darba kārtība ar grafiku finanšu tirgus regulatīvo pasākumu īstenošanai, kā arī kredīta piedāvāšanai reālajai ekonomikai. Ko Parlaments prasa no Padomes? Tas Padomei jo īpaši prasa atkārtoti atklāt politisko gribu, kas ir Eiropas projekta izstrādes pamatā. Eiropas Savienība nozīmē konkurenci, taču tā nozīmē arī kohēziju un solidaritāti. Mums nevar būt vienots tirgus bez solidaritātes un kohēzijas garantijas. Tādēļ mēs Eiropai uzticējam valstu neatkarību, jo pirms tam pievienojamies šim projektam.

Jan Andersson, referents. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, krīze pašlaik cilvēkiem kļūst par realitāti, strauji pieaug bezdarba līmenis, un mēs sākam saskatīt šīs krīzes sociālās sekas. Lejupslīde ir zemāka nekā iepriekš paredzējam. Un būs vēl lielāks bezdarbs un dziļākas sociālas sekas.

Es vēlos ko sacīt Eiropas Tautas partijai (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupai Parlamentā. *Höckmark* kunga nav šeit, taču viņš krīzē vairoja Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas priekšlikumu. Tas ir tas pats, kas nošaut pianistu, ja kādam nepatīk dziesma. Mums Eiropā, protams, ir centrālas un labējas valdības. Tās ir šīs valdības, kas nerīkojas, šīs valdības, kas neparāda pienācīgu koordināciju un solidaritāti.

Tagad runa ir par darba vietām, sociālā nodrošinājuma sistēmām un valsts sektoru. Es Komisijai un Padomei pirms augstākā līmeņa sanāksme vēlos teikt, ka mums jārikojas tagad un jārikojas koordinēti; mums jāpieliek pienācīgas rūpes un mums tā jārikojas arī attiecībā uz solidaritāti. Mums tas jādara tagad. Mēs nevaram gaidīt līdz augsta līmeņa sanāksmei maijā. Nodarbinātības jautājumiem jābūt darba kārtības augšgalā jau tagad.

(Aplausi)

Evgeni Kirilov, referents. – (BG) Paldies, priekšsēdētājas kundze! Kohēzijas politika nodrošinājusi ieguldījumu sociālo un ekonomikas problēmu risināšanā, kā arī strukturālo reformu īstenošanā dalībvalstīs un to reģionos. Līdz šim gūtā pieredze un ievērojamie piešķirtie resursi (vairāk nekā 340 miljardi 7 gadu laikā) ir būtiski pašreizējā ekonomiskajā krīzē, un ir ārkārtīgi svarīgi, ka šo naudu reāli izmanto vislabākajā iespējamajā veidā, lai ieguvēji būtu Eiropas pilsoņi un uzņēmumi. Laikā, kad svarīgs ir katrs eiro, lai Eiropas ekonomika atveseļotos, mēs nevaram pieļaut, ka šie līdzekļi tiek izmantoti nepareizi. Tādēļ mēs atzinīgi vērtējam noteikumu vienkāršošanu un mēs arī aicinām tos pienācīgi īstenot.

Verheugen kungs, jūs šodien sacījāt ko patiesu – mēs nezinām, cik ilgi ilgs šī krīze. Tomēr šodien mums jāsaņem tikai viena lieta, proti, mūsu pieņemtajiem lēmumiem, kā arī, protams, Eiropadomes nākamajā nedēļā pieņemtajiem lēmumiem jānodrošina rezultāti jau šogad. Es pat teiktu, ka šie rezultāti jāgūst jau šovasar. To Eiropas pilsoņi no mums gaida, lai saskatītu gaismu tuneļa galā un cerību par krīzes pārvarēšanu.

Es vēlētos arī izteikties saistībā ar dažu kolēģu deputātu runām, kurās viņi šodien mēģināja nošķirt veco un jauno dalībvalstu tautsaimniecības. Es uzskatu, ka kohēzijas politika, par ko šodien pieņemsim lēmumu, ir pretrunā šādām idejām. Man tas liekas ārkārtīgi nepareizi, un mums ir jāapvieno pūles, lai to pārvarētu. Paldies!

Priekšsēdētāja. – Es esmu saņēmusi piecus rezolūciju priekšlikumus⁽¹⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 11. martā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Pamatnostādnes tika apstiprinātas kā daļa no atjaunotās Lisabonas stratēģijas 2008. gadā un būs spēkā līdz 2010. gadam. Visām dalībvalstīm, arī Maltei, bija jānosaka sava darbavietu izaugsmes stratēģija. Tika noteiktas nodarbinātības pamatnostādnes. To finansējums ir būtisks, un Eiropas Sociālais fonds var finansēt pasākumus, kas dalībvalstīm jāveic nekavējoties attiecībā gan uz elastīgumu un sociālo drošību, gan prasmēm.

Elastīgums un sociālā drošība ir integrēta politiska pieeja, kuras mērķis ir sekmēt darba ņēmēju un uzņēmumu pielāgošanās spēju. Otrkārt, mums jāpieliek lielas pūles, lai uzlabotu prasmju līmeni. Šie uzlabojumi ir nepieciešami visos kvalifikāciju līmeņos.

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

Pirmkārt, prasmju līmeņu uzlabojumiem nebūs jēgas, ja tie neatbildīs darba tirgus vajadzībām.

Otrkārt, prioritāte jāpiešķir trim stratēģijām:

- darba ņēmēju un uzņēmumu pielāgošanās spēju uzlabošana;
- vairāk cilvēku iesaistīšana un saglabāšana nodarbinātībā, lai tādējādi palielinātu darba piedāvājumu un liktu sociālās aizsardzības sistēmām darboties;
- ieguldījumu palielināšana cilvēkkapitālā, izmantojot uzlabotas prasmes un labāku izglītību.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, klausoties šīs debates, mani neatstāja sajūta, ka Parlamentā valda konkurences atmosfēra, kaut kas līdzīgs virves vilkšanas sacensībām — vecās dalībvalstis pret jaunajām. Man šķiet, ka vainot citam citu un rādīt ar pirkstu, kurš tad ir cienīgs būt ES, nav panaceja visām mūsu problēmām.

Pats galvenais, atcerēsimies, ka pilsoņi mūs klausās un ka viņi no mums gaida aizsardzību. Tieši tagad viņi vēlas redzēt, kā rīkosies vienota Eiropa. Mums jāizmanto šīs debates kā iespēja, lai pārdomātu, kā ierobežot pašreizējās krīzes sociālo iedarbību.

Mēs sakām „jā” Lisabonas stratēģijai, jo tā dod rezultātus — pateicoties Lisabonas stratēģijai, ES ir izveidots gandrīz 7 miljoni darbavietu. Tomēr — kāda veida darbavietas tās ir? Bieži vien tas ir pagaidu vai nepilna laika darbs, un patiesībā nodarbinātības procents paliek nemainīgs, ja runājam par pilna laika darbavietām.

Tas vienkārši pierāda, ka Eiropai jāmacās izmantot savu potenciālu. Mums vajadzētu ieguldīt augsto tehnoloģiju ražošanā, kur vajadzīgi augsti kvalificēti darbinieki — tā ir mūsu pievienotā vērtība, nozare, kurā mums nav konkurentu. Šajā sakarībā ārkārtīgi svarīgi ir paplašināt laika posmu, kurā var gūt labumu no finanšu līdzekļiem un vienkāršot pieteikšanās procedūras, jo īpaši tas attiecas uz jaunajām dalībvalstīm.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Pasaules ekonomiskā krīze ir pārsteigusi mūs visus, vai tas attiecas uz bankām, starptautiskiem uzņēmumiem, vai pat starptautiskām iestāžu struktūrām. Pasaules ekonomika ir ievērojami cietusi, un patiesībā uz spēles ir likta pasaules finanšu sistēmas izdzīvošana. Es domāju, ka neviens man neiebildīs, ja teikšu, ka pašreizējo problēmu risināšanā galvenokārt ir nepieciešami vienoti centieni Eiropas līmenī. Patiesi, lai pārvarētu krīzi, ir absolūti nepieciešama solidaritāte.

Es Eiropas Parlamentā pārstāvu Rumāniju, Dienvidaustrumeiropas valsti. Kopumā varu teikt, ka ekonomiskās izaugsmes — 2008. gadā tā bija vairāk nekā 7 % — ietekme, šķiet, zūd, sastopoties ar nepakļāvīgajiem ekonomiskajiem apstākļiem, kas kļūst aizvien nežēlīgāki. Eiropas Komisijas izstrādātajam ekonomikas atveseļošanas plānam būtu jāstājas spēkā katrā vecā kontinenta stūrī. Konkrētām Eiropas vietām nav jājūtas pamestām un bezpalīdzīgām naidīgajā situācijā, kuru tās nav izraisījušas.

Es domāju, ka šī ir vissvarīgākā pārbaude Eiropas Savienībai, visdrosmīgākais politiskais projekts dažu pēdējo gadsimtu laikā. Valstīm visā šajā kontinentā jāparāda, ka tās ir vienots spēks. Pēc Eiropas Komisijas priekšsēdētāja *José Manuel Durão Barroso* teiktā, Eiropu pirmkārt vērtēs pēc rezultātiem. Es pilnībā piekritu šim izteikumam.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), rakstiski. – (RO) Es uzskatu, ka iniciatīva, kas ierosina ekonomikas atveseļošanas plānu pašreizējā krīzē, ir apsveicama. ES jāpieņem kopēja, skaidra un efektīva pieeja, lai pēc iespējas samazinātu krīzes sekas saistībā ar tās intensitāti un ilgumu.

Mums ir nepieciešami skaidrāki noteikumi finanšu nozarei, jo īpaši attiecībā uz ieguldījumiem, kas saistīti ar augstu riska pakāpi, piemēram, augsta riska ieguldījumu fondiem.

Patlaban solidaritātei starp dalībvalstīm ir sevišķi svarīga nozīme. Tas ir pats par sevi saprotams, ka dalībvalstis pieņems pasākumus atbilstoši savai specifikai, bet tās nedrīkst darboties pretrunā iekšējam tirgum un EMS. Prioritātei jābūt uzticības veicināšanai, jo īpaši MVU, kas ir ekonomiskās izaugsmes virzošais spēks un spēj radīt darbavietas. Tomēr valsts intervences pasākumiem jābūt pagaidu pasākumiem, pēc kuru īstenošanas stingri jāievēro konkurences noteikumi.

Turklāt krīzes apkarošanas pasākumi jāintegrē kā daļa no atbilstīgās budžeta politikas. Lai gan mēs piedzīvojam krīzi, man šķiet, ka īpaši svarīgi ir pēc iespējas ņemt vērā Stabilitātes un izaugsmes paktu, jo budžeta deficīta palielināšana ilgtermiņā var būt bīstams risinājums, it sevišķi nākamajām paaudzēm.

Daniel Dăianu (ALDE), rakstiski. – Komisārs *Joaquín Almunia* nesen teica, ka eiro zonas dalībvalstis, kas sastopas ar ievērojamām grūtībām, varētu saņemt palīdzību no citām ES dalībvalstīm. Kāpēc šis norādījums par kolektīvu atbildību netiek stingri pausts jaunajām dalībvalstīm, kas nav eiro zonā? Bez šaubām, kaut kas nav kārtībā ar palīdzības paketēm, kas paplašinātas Latvijai un Ungārijai. Ļoti lielu svārstību samazināšana būtībā ir prātīgs risinājums. Bet vissvarīgāk ir, kā tas tiek izdarīts. Vai budžeta deficītu vajadzētu ievērojami samazināt, ja privātais sektors dramatiski samazina savu darbību? Procikliskums jānovērš gan ekonomikas kāpumos, gan ekonomikas kritumos. Ja lielā ārējā parāda izskaidrojums nav valsts budžets, kāpēc tam jāiznes viss nomācošais smagums uz saviem pleciem? Atcerēsimies kaut vai Āzijas krīzes mācību pirms desmit gadiem. Politikiem jādomā arī, kā mazināt spekulatīvus uzbrukumus jauno dalībvalstu valūtām. Tikai budžeta deficīta radikāla samazināšana vien daudz nepalīdzēs arī šajā sakarībā. Cerams, ka nākamās ECOFIN sanāksmes sekmēs labākas pieejas attiecībā uz finanšu palīdzību. Un, kad vien SVF tiek izmantots palīdzības sniegšanai, tam būtu jāapsver tā tradicionālās pieejas piemērotība makroekonomisko svārstību novēršanā, ņemot vērā pašreizējos ārkārtas apstākļus.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), rakstiski. – (RO) Rumānijai jāizmanto jaunās iespējas, ko nodrošina struktūrfondi.

Centrālajām un vietējām valsts iestādēm Rumānijā, cik vien drīz un efektīvi tas iespējams, jāizmanto Eiropas Komisijas piedāvātā iespēja, kas veicina piekļuvi Kopienas struktūrfondi. Tām jāizmanto šie fondi, lai radītu jaunas darbavietas, piedāvātu profesionālo apmācību, izmantojot mūžizglītības programmas, lai veiktu profesionālo pārkvalificēšanos, kā arī sniegtu atbalstu MVU.

Kopienas finanšu sadales paātrināšana un vienkāršošana var palīdzēt ekonomikas atveseļošanai, pateicoties naudas ieplūdināšanai mērķa zonās. Šie maksājumi būs laicīgāki un elastīgāki, un būs tikai viens maksājums, kas sekmēs pieprasīto projektu īstenošanu īsā laikā tādās jomās kā infrastruktūra, enerģētika vai vide.

No otras puses, ievērojot ES procedūras, Rumānijas iestādēm jānodrošina līdzfinansējuma daļa projektu īstenošanai, lai tos varētu īstenot pēc iespējas ātrāk pēc ES naudas saņemšanas.

Eiropas izpildvaras priekšlikumu mērķis ir vairāki pasākumi, lai paātrinātu prioritāros ieguldījumus valsts un reģionālā līmenī dalībvalstīs, tajā pašā laikā arī vienkāršojot pieeju subsīdijām un palielinot maziem un vidējiem uzņēmumiem pieejamos finanšu līdzekļus.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Galvenās iezīmes, kas kopīgas Eiropas Savienības dalībvalstīm, ir demokrātija, stabilitāte, atbildība un kohēzija. *Evgeni Kirilov* ziņojumā par kohēzijas politiku un ieguldījumiem reālajā ekonomikā tika uzsvērts, cik šīs iezīmes, kas ir kopīgas dalībvalstīm, ir svarīgas kā galvenā prasība kopīgā stratēģijā, lai veicinātu sociālo un ekonomisko politiku. Mūsdienās Eiropas ekonomika ir cietusi pasaules finanšu krīzes seku rezultātā un piedzīvo visplašāko un nopietnāko recesiju pēdējo 60 gadu laikā. Mums jānodrošina dalībvalstis ar iespējas sinerģijai starp kohēzijas politikas finansējumu un citiem Kopienas finansējuma avotiem, tādiem kā TEN-T, TEN-E, Septītā pamatprogramma pētniecības un tehnoloģiju attīstībai, Konkurences un inovāciju pamatprogramma, kā arī finansējums, ko piešķir Eiropas Investīciju banka un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka. Tajā pašā laikā dalībvalstīm jāvienkāršo un jāveicina piekļuve finansēm, ko piedāvā tādi finanšu instrumenti kā JESSICA, JASMINE un JEREMIE, lai mudinātu MVU un atbilstīgos saņēmējus izmantot tos biežāk. Es vēlētos nobeigumā apsveikt referentu *E. Kirilov* kungu par viņa ieguldījumu šī ziņojuma sagatavošanā.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), rakstiski. – (GA) Mēs dzīvojam ekonomiskas nenoteiktības laikā. Eiropas Savienības pienākums ir raudzīties, vai ir iespējams pieļaut valsts un reģionālo iestāžu elastīgumu, lai labāk tiktu izmantoti ES fondi neparedzētu situāciju novēršanā.

Komisāres *D. Hübner* plānā *Kohēzijas politika: investīcijas reālajā ekonomikā* minētie pasākumi ir praktiski, un tie ir pasākumi, kurus vietējām iestādēm būtu jāapstiprina nekavējoties.

Tagad Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF) var izmantot, lai piešķirtu daļēju finansējumu ieguldījumiem ekoloģijas jomā zemu ienākumu mājokļiem, tā ir lieta, ko vajadzētu izmantot, lai radītu un uzturētu darbavietas celtniecības industrijā — kas ir ļoti liels panākums —, un tas tajā pašā laikā varētu mums palīdzēt izpildīt mūsu saistības klimata jomā.

Eiropas Sociālā fonda atbalsta maksājumi tiešām varētu stimulēt valsts nozares, kas cīnās, bet mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) vajadzētu gūt labumu no ieteiktajām izmaiņām padarīt naudas plūsmu vieglāk pieejamu.

Tas ir solis pareizajā virzienā. Es uzskatu, ka daži izteikumi Kirilov kunga ziņojumā attiecībā uz Lisabonas stratēģiju nav pieņemami.

Adam Gierek (PSE), rakstiski. – (PL) Kā mēs varam apkarot finanšu krīzi? (Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns). Finanšu krīzi var novērst īstermiņā vai ilgtermiņā. Īstermiņa metode pamatojas uz to vainu novēršanu, kas attīstījušās pēdējo desmitgažu laikā un izraisījušas banku likviditātes zaudēšanu, „inficētu” obligāciju apriti un finanšu politikas saskaņošanas ar reālo kopējo politiku trūkumu.

Valstis, kuras sniedz bankām finansiālu atbalstu, nenovērš krīzes cēloņus. Krīzes pamatcēlonis ir, pēc manām domām, ekonomikā darbojošais neoliberālais mehānisms, proti, tā orientēšanās uz īstermiņa peļņu, tajā pašā laikā ignorējot ilgtermiņa intereses, — šeit es minu tikai vienu cēloni.

Tāpēc ilgtermiņa metodei ir jākorrigē mehānisms, kas pārvalda ekonomikas darbību, un jālikvidē dogmas par tā saukto brīvo tirgu. Dalībvalstīm un Eiropas Komisijai nevajadzētu aizvietot konkurētspējīgus, drošus tirgus mehānismus, bet to pienākums ir nepieļaut vainas. Tas nozīmē, ka, pirmkārt, īstermiņa peļņai nevajadzētu aizņemt ilgtermiņa intereses, ko sniedz infrastruktūras attīstība, valsts ēku būvniecība, dabiskās vides aizsardzība vai jaunu un dažreiz mazāk ienesīgu avotu, piemēram, enerģijas avotu, meklēšana.

Otrkārt, pret visām īpašuma formām ir nepieciešama vienlīdzīga attieksme, un vienas vai otras izvēle jāpamato ar katras formas pārvaldības efektivitāti.

Treškārt, dalībvalstīm un Eiropas Komisijai jāuzņemas koordinatora funkcijas gan finanšu politikas, gan vispārējās politikas jomā.

Ceturtkārt, dalībvalstīm un Eiropas Komisijai jāizstrādā metodes, lai koordinētu starptautisko valūtas un finanšu tirgu, kas ir neaizsargāts pret spekulāciju, jo darbojas spontāni.

Genowefa Grabowska (PSE), rakstiski. – (PL) Ekonomiskā krīze nu jau ir sasniegusi Eiropu. Tā vispirms skāra attīstītās valstis, pēc tam izplatījās uz jaunattīstības un jaunajām tirgus ekonomikas valstīm. Jaunākās prognozes 2009. gadam paredz, ka ekonomiskā izaugsme būs –1 % vai zemāka. Tāpēc mēs piedzīvojam vienu no nopietnākajām recesijām, kāda ir ietekmējusi Eiropas Kopienību.

Es piekřitu referentam, ka tagad nepietiek ar valstu īstenotajiem individuālajiem pasākumiem, pat ja tos atbalsta ar kapitāla novirzīšanu uz nozarēm, ko visvairāk apdraud krīze. Mūsu ekonomikas ir savā starpā saistītas, un krīze ir globāla, un tāpēc ierosinātajos atveseļošanas pasākumos jāietver rīcība, kuras raksturs un līmenis ir globāls. Turklāt tiem cieši jāievēro ES pamatprincips, proti, solidaritātes princips. Tikai tādējādi mēs spēsim saglabāt teritoriālo un sociālo kohēziju ES. Es domāju, ka šādā krīzes laikā solidaritātes princips iegūst arī politisku virzienu.

Turklāt es apstiprinu ziņojumā paustās bažas par krīzes skartajiem vienkāršajiem cilvēkiem. Mums atkal jādod iespēja ģimenēm un uzņēmumiem, galvenokārt MVU, kas ir Eiropas ekonomikas pamatakmens, ņemt kredītus. Tikai šāds mērķis, kā arī pilsoņu ietaupījumu aizsardzība attaisno sabiedrisko fondu izmantošanu glābšanas plānam. Ja mēs Eiropas glābšanas plānā spētu arī iekļaut pasākumus, kā darīt galu nodokļu paradīzēm, cīņa pret krīzi noteikti būtu vieglāka un efektīvāka.

Louis Grech (PSE), rakstiski. – Tā kā finanšu krīze padziļinās un tai neredz gala, es domāju, ka vajadzēs vairāk fondu, lai stabilizētu Eiropas ekonomiku un apturētu lejupslīdi. Citas vājās vietas ir bezdarba pieaugums un darba tirgus milzīgā nedrošība. Kredītu nepieejamība, kā arī valsts budžeta deficīta pieaugums joprojām ir galvenās problēmas un noteicošie faktori, ja mēs patiesi gribam sekmīgi un efektīvi tikt galā ar ekonomikas recesiju. Ir ļoti svarīgi, lai tiktu atjaunots pienācīgs kredītu piedāvājums un nauda tiktu izmantota kā ekonomisks stimuls, t.i., novadīta uz ģimenēm un uzņēmumiem. Jārada iniciatīvas, lai piesaistītu kapitāla ieguldījumus. Diemžēl pašlaik Eiropai nav mehānisma vai institūcijas, kas spētu koordinēt integrētu kontinenta atveseļošanu, un tāpēc mēs atkal piemērojam plākssterveida risinājumus, kuri kopumā var nebūt iedarbīgi, jo dalībvalstu ekonomikas savstarpēji ir ļoti saistītas. Eiropas atveseļošanas centieniem jāiet roku rokā ar normatīvām izmaiņām, lai nepieļautu to kļūdu atkārtošanos, kas iegrūda mūs krīzē. Regulējuma trūkums un vāja uzraudzība bija problēmas pamatā, un mums jāatjauno efektīvi noteikumi.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs tikai tad spēsim izprast nopietno sociāli ekonomisko situāciju, kas skārusi ES valstis, arī Portugāli, ja mēs paturēsim prātā šī „integrācijas procesa” mērķus un to, kā tā politika sakņojas pašreizējā kapitālisma krīzē, kur ES ir viens no epicentriem.

Pēdējos 23 gadus EEK/ES ir sekmējusi kapitāla atvēršana un ekonomikas finansializāciju, tā ir liberalizējusi tirgus un veicinājusi privatizāciju; tā ir apvienojusi uzņēmumus un veicinājusi ražošanas pārprodukciju; tā ir

pārvietojusi un iznīcinājusi ražošanas jaudas; tā ir veicinājusi vienu ekonomisko izaugsmi uz citu atkarības rēķina; tā ir sekmējusi strādājošo ekspluatāciju un darba ražīguma ieguvumu pieaugošu pāreju uz kapitālu; tā ir centralizējusi radīto bagātību; un tā ir veicinājusi sociālo nevienlīdzību un reģionālo asimetriju, visam notiekot galvenās varas un lielo ekonomisko un finanšu grupējumu uzraudzībā. Tie ir šīs nenovēršamās kapitālistiskās krīzes pamatcēloņi.

Tā nav „krīze”, bet gan kapitālismam raksturīgā politika, kas ir pamatā bezdarbam, nedrošībai, zemajām algām, dzīves apstākļu pasliktināšanai, nabadzībai, slimībām, badam un pieaugošajām grūtībām, ar ko sastopas strādājošie un iedzīvotāji kopumā.

Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam CGTP-IN, Portugāles Darba ņēmēju vispārējā konfederācijas, plānoto plašo demonstrāciju 13.martā, lai mainītu kursu ceļā uz vairāk darbavietām, lielākām algām un tiesību paplašināšanu.

Gábor Harangozó (PSE), rakstiski. – Eiropas Savienībai jāpieliek maksimālas pūles, lai īstenotu pastāvīgu sistēmu globālās finanšu krīzes apkarošanai. Ja mēs gribam atjaunot sabiedrības uzticību un drošu finanšu sistēmu, mums jārikojas ātri, lai nostabilizētu nodarbinātību un ekonomisko darbību. Lai mazinātu recesijas negatīvo ietekmi, uzturot sociālos standartus un nodarbinātības līmeņus, jāveic dažas korekcijas, kas vienkāršotu piekļuvi pieejamajiem resursiem, tajā pašā laikā nodrošinot lielāku pārredzamību un labāku pārvaldību. Pēdējos Padomes secinājumos par EIT aicināts „ESF veikt ātrus papildu pasākumus, lai atbalstītu nodarbinātību, it īpaši attiecībā uz iedzīvotāju visneaizsargātākajām grupām, pievēršot sevišķu uzmanību mazākajiem uzņēmumiem — samazinot ar algu nesaistītās darbaspēka izmaksas.” Es tāpēc gribētu aicināt nākamo Padomes samitu nopietni apsvērt darbavietu radīšanu un saglabāšanu, izmantojot līdzfinansējuma pasākumus, kas attiecas uz ar algu nesaistīto darbaspēka izmaksu pagaidu samazināšanu valstīs, kuras nopietni ietekmējusi finansiālā un ekonomiskā lejupslīde. Vislielākā uzmanība patiesi jāveltī visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām, tiem, kuri visvairāk cieš no ekonomiskās un sociālās lejupslīdes sekām, lai nepieļautu turpmāku nevienlīdzīgu krīzes ietekmi, kas apdraud visu teritoriju līdzsvarotu attīstību Eiropas Savienībā.

Tunne Kelam (PPE-DE), rakstiski. – Solidaritāte ir viena no lielākajām Eiropas vērtībām šodien. Tomēr pašreizējā ekonomiskajā krīzē ir pazīmes, ka Eiropas solidaritāte ir apdraudēta.

Patlaban mēs nekāda ziņā nedrīkstam pieļaut šķelšanos starp dalībvalstīm, sadalīšanos pa kategorijām vecajās un jaunajās, lielajās un mazajās. Dalībvalstu sadalījums eiro zonas dalībvalstīs un pārējās dalībvalstīs nedrīkst būt par iemeslu, ka eiro zonas valstīm tiek piešķirta privilēģija diktēt kopīgu nākotni. Visas dalībvalstis vienlīdzīgi jāiesaista lēmumu pieņemšanā. Visām dalībvalstīm jāgarantē tiesības apspriest to problēmas un rūpes, lai rastu iespējamus risinājumus Eiropas mērogā.

Eiropai ir vajadzīgs virzošais spēks, lai pārvarētu ekonomisko krīzi ar iespējami maziem zaudējumiem. Protekcionisms nevar būt atbilde uz ekonomisko krīzi. Gluži pretēji, mūsu darbības pamatā joprojām jābūt atklātībai un konkurences garam. Tāpēc, lai izmantotu pašreizējo depresiju, vairāk naudas jāiegulda inovācijās, pētniecībā un attīstībā.

Citiem vārdiem, krīze jāuzskata par iniciatīvu īstenot Lisabonas stratēģiju. Tikai pilnībā izmantojot šo stratēģiju, kas pamatojas uz solidaritāti, mēs varam nodrošināt darbavietas un Eiropas ekonomikas ilgtspējību.

Magda Kósáné Kovács (PSE), rakstiski. – (HU) Nav vērts mēģināt uzskaitīt pārestības. Tomēr — kopīgi izjustas sāpes mobilizē resursus un centienus. Daudzi atsauc atmiņā 1929. gada krīzi, lai gan tai sekojošais Otrais pasaules karš sadalīja Eiropu, novirzot to pa diviem attīstības ceļiem. Turklāt bijušā Austrumu bloka valstis piedzīvoja arī traumējošu režīma maiņu, bet šajā gadījumā mūs visus vienādi apdraud globālā finansiālā un ekonomiskā krīze, kas, neskatoties uz konkrētām agrīnām pazīmēm, tomēr bija negaidīta.

Krīzei sākoties, Eiropas ceļš turpmāk vairs nevar būt dažāds, sadalīts paralēlos ceļos, jo nevar būt divu ātrumu. Spekulatīvā kapitāla devalvācijas laikā zaudē visi, atšķiras vienīgi zaudējuma pakāpes. Šādā situācijā kopējais tirgus var izdzīvot un saglabāt konkurētspēju tikai tad, ja mēs radīsim kopīgus, saskaņotus risinājumus. Protekcionisma rēgs nav labs padomdevējs!

Dalībvalstu uzdevums ir izstrādāt savus finanšu plānus, savstarpēji sadarbojoties. Eiropas Savienība var papildināt šo uzdevumu, novērtējot, kā katrs var sniegt atbalstu saskaņā ar saviem līdzekļiem, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis un pilsoņi, kas ir tālāk rindā, arī beidz ar pozitīvu bilanci. Centrālais un Austrumeiropas reģions ir tālāk šajā rindā — daļēji vēsturisku iemeslu dēļ, daļēji tāpēc, ka eiro trūkums ir izraisījis pārliecības trūkumu un pāvērsis spekulatīvo kapitālu pret mums. Un, lai gan nav iespējams vairākas dalībvalstis pielīdzināt, es

stingri paziņoju, ka mums jāizstrādā atbalsta sistēma Eiropas līmenī, kas dos iespēju solidaritātes vārdā piedāvāt palīdzību, kura ir piemērota katrai dalībvalstij.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Visi Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna principi jāatspoguļo dalībvalstu ekonomikas atveseļošanas plānos.

ES fondi, kas kļuvuši pieejami, jāizmanto visaugstākās prioritātes projektiem un godīgi jāsadala starp dalībvalstīm, tomēr ņemot vērā visus īpašos gadījumus.

Mums efektīvi jāizmanto katra mums pieejamā iespēja. Tāpēc ārkārtīgi svarīgi ir dot iespēju izmantot ES fondus, jo tas paātrinās un nodrošinās elastīgumu šī plāna īstenošanā.

Projekti jāīsteno ātri un efektīvi, lai iekļautu darbaspēka jomu, kas pašlaik piedzīvo grūtus laikus. Tāpēc radikāli jāsamazina administratīvās procedūras, it sevišķi termiņi šo procedūru piemērošanai, lai garantētu šī procesa tūlītēju efektivitāti.

Turklāt starp tiem pasākumiem, kas jāpieņem, absolūti obligāti ir tie, kas attiecas uz tiesiskas sistēmas pieņemšanu, lai efektīvi apkarotu nodokļu paradīzes.

Tas ir acīmredzami, ka valsts atbalsts ir jāizmanto apdomīgi, lai nepieļautu problēmu rašanos attiecībā uz konkurenci. Tomēr tajā pašā laikā mums stingri jāanalizē labvēlīgais efekts, ko šāda veida palīdzība var dot attiecībā uz darbaspēka izmantošanu, paturot prātā situācijas, kad atbalsts ir ārkārtīgi nepieciešams.

Iosif Matula (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Eiropas Komisija piešķir nozīmīgas summas ieguldījumiem energoefektivitātē, atjaunojamās enerģijas ražošanā, kā arī Eiropas transporta un enerģijas tīklu būvniecībā. Mēs, vienīgi īstenojot stingru politiku šajā jomā, varam nodrošināt, lai gāzes un enerģijas krīzes situācijas, kas piemēlēja vairākus ES reģionus, turpmāk vairs neatkārtotos.

Visu gāzes un enerģijas tīklu apvienošana Eiropā nodrošina, ka tiek piemērots solidaritātes princips: dalībvalsts varēs importēt vai pat eksportēt dabas bagātības normālos apstākļos, pat krīzes laikā.

Šajā sakarībā dalībvalstīm jāizmanto finansējuma iespējas, ko piedāvā struktūrfondi, lai attīstītu projektus tādās jomās kā infrastruktūra, enerģētika un vide.

Lai uzlabotu šo projektu kvalitāti un to īstenošanas efektīvu iedarbību, ES dalībvalstīm jāsaņem maksimālā tehniskā palīdzība, ko Eiropas Komisija var piedāvāt.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju to, cik ātri ES iestādes ir radušas dažus risinājumus pašreizējai ekonomiskajai krīzei. Tomēr es vēlētos uzsvērt dažus aspektus, kam jāpievērš ciešāka uzmanība.

Pirmkārt, finansējums enerģētikas infrastruktūras projektiem. Es uzskatu, ka pašā pamatā tā ir nepareiza pieeja izdalīt naudu pēc iespējas vairākiem projektiem, jo pastāv risks nenosegt budžetu, kāds nepieciešams to veikšanai. Pašlaik, pēc diskusijām par „Nabucco”, man rodas iespaids, ka mēs spēlējamies ar uguni. Mēs nevaram paziņot par 250 miljonu eiro piešķiršanu „Nabucco” un tad teikt, ka samazinām finansējumu par 50 miljoniem eiro, bet galu galā secināt, ka šim patiesībā jābūt tīri privātam ieguldījumam. „Nabucco” projekta sniegtais labums nav apspriežams, un mēs nevaram atļauties novilcināt to politisku vai ekonomisku iemeslu dēļ.

Otrkārt, es uzskatu, ka mēs nedrīkstam pieļaut, ka krītam par upuri protekcionistu tendencēm, kas ietekmētu iekšējā tirgus darbību. Lai gan šai krīzei ir nevienmērīga ietekme visā ES, mums jānodrošina vienota reakcija uz to saskaņā ar kohēzijas politikas mērķiem un iekšējā tirgus principiem. Es domāju, ka ir absolūti nepieciešams novērtēt šo grozījumu ietekmi, lai uzlabotu jaunā 2014.–2020. gada finanšu plāna pasākumu efektivitāti.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Kohēzijas politikas īstenošanai ir piešķirta trešdaļa ES budžeta, un, lai gan tā nav krīzes pārvaldības instruments, tā tomēr ir vislielākais avots ieguldījumiem reālajā ekonomikā, piedāvājot plašas iespējas it sevišķi pastāvīgi neaizsargātajos reģionos. Tāpēc es vēlētos vērst uzmanību uz nepieciešamību rast risinājumus, kas nodrošina reģionu labāku vertikālo iesaistīšanu Eiropas līmenī.

Pašreizējās ārkārtējās ekonomiskās situācijas radītajos apstākļos es vēlētos uzsvērt, cik svarīgi ir uzlabot elastīgumu attiecībā uz piekļuvi struktūrfondiem. Es arī atzinīgi vērtēju iespēju paplašināt atbalstu ieguldījumiem energoefektivitātē un atjaunojamās enerģijas veidos mājokļu un tīro tehnoloģiju jomā.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pagājušajā nedēļā Komisija iesniedza Padomei paziņojumu par ekonomisko krīzi izskatīšanai tās sanāksmē šā mēneša beigās. Komisija sniedza arī Eiropas ekonomiskās veicināšanas paketes rezultātu pirmo vērtējumu. Komisija uzskata, ka sākotnējie rezultāti ir labi, un paredz, ka atveseļošanas pasākumi dalībvalstu un Eiropas līmenī kopā sasniegs kopējo vērtību apmēram 3,3 % no IKP laika posmā no 2009. līdz 2010. gadam.

Es apsveicu referentu par ļoti slavējamo ziņojumu. Pēc manām domām, ļoti svarīga ir nepieciešamība koordinēt dalībvalstu rīcību, kas uzsvērts šajā ziņojumā. Tendenci parādīšanās ir ļoti satraucoša. Dalībvalstis jau var apliecināt savās runās, ka tās ir gatavas apvienoties, bet to rīcība liecina pavisam ko citu. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai ES vadītāji pieņemtu lēmumus, atsaucoties uz to, ko viņi saka, un nepakļautos protekcionistu spiedienam, kurš vairākās valstīs ir neapšaubāmi spēcīgs.

ES jāspēr jauns, mērķtiecīgs solis, kas nodrošina Lisabonas stratēģijas turpināšanu. ES ir vajadzīga veicināšanas pakete, kas sniedz atbalstu jaunajām industrijām kā pamatu konkurētspējai un izaugsmei. Veicot ieguldījumus tādās jomās kā ekoloģiskā modernizācija, atjaunojamās enerģijas avoti un informāciju tehnoloģijas, ir iespējams panākt veselīgas nozaru izmaiņas.

Krīze arī ir iespēja. Tā ir iespēja reorganizēt visu Eiropas un pasaules finanšu struktūru. Krīze ir arī iespēja vadīt ekonomisko izaugsmi pa pilnīgi jaunu ceļu, kas balstīts uz atjaunojamās enerģijas avotiem un energoefektivitāti. Konceptijai „Jaunā zaļā vienošanās” jābūt atveseļošanās un jaunas izaugsmes pamatā. Tādējādi, tā kā mēs radām darbavietas un ieviešam inovācijas, mēs risināsim arī uzdevumus klimata pārmaiņu jomā.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Eiropas ekonomika cieš no globālās finanšu krīzes iedarbības, izjutot vislielāko un nopietnāko lejupslīdi pēdējo 60 gadu laikā. Krīze ir milzīgs pārbaudījums Eiropai. Tā ietekmē uzņēmumus un tajā pašā laikā vienkāršos cilvēkus un viņu ģimenes. Daudzi dzīvo bailēs, proti, bailēs zaudēt darbu, un lūkojas uz ES, lai tā glābtu viņus.

Eiropa nevar būt tikai 27 valstu interešu apkopojums. Tai jābalstās uz solidaritāti un dalībvalstu un reģionu vēlmi īstenot to programmu mērķus, cik drīz vien iespējams.

Ekonomiskās krīzes laikā mums skaidri jāsaprot, ka mums jākoncentrējas uz Lisabonas mērķiem, jo īpaši nodarbinātības jomā. Kohēzijas politika ir tā, kurai ir finanšu instrumenti, kas krīzes laikā jāpielieto intensīvi un elastīgi. ES kohēzijas politikas finanšu resursi laika periodam no 2007. līdz 2013. gadam var ievērojami palīdzēt izpildīt ES atjaunotās Lisabonas stratēģijas izaugsmei un attīstībai mērķus, kas apvieno vienkāršos cilvēkus, uzņēmumus, infrastruktūru, enerģētikas nozari, kā arī pētniecību un inovācijas. Mums jāuzlabo koordinācija un jānovērš protekcionisms un visu veidu demagoģija. Mums jāatjauno kapitāla plūsmas un kapitāla pārsūtīšana.

Esmu pārliecināts, ka ieguldījumi inovācijās, jaunajās tehnoloģijās un ekoloģiskajās inovācijās nesīs jaunas iespējas, kas ir būtiskas, lai nodrošinātu efektīvu rīcību pašreizējā finanšu krīzē. Mums jālikvidē visi šķēršļi un jārada īsts atjaunojamās enerģijas iekšējais tirgus.

Katrin Saks (PSE), rakstiski. – (ET) Es vēlētos pateikties referentei Ferreira kundzei par būtisku un laikus sniegtu ziņojumu. Pašreizējā krīzes situācijā ir izšķiroši, lai esošie fondi tiktu pilnībā izmantoti. Ir zēl, ka lielākā daļa dalībvalstu, kuras saskaņā ar jauno finanšu plānu ir tiesīgas saņemt atbalstu no struktūrfondiem un Kohēzijas fonda, nav spējušas šos fondus izmantot. Tas pats attiecas uz manu dzimteni Igauniju. Tam ir vairāki iemesli: pirmā lielākā problēma ir dalībvalsts pašas administratīvā spēja; šajā jomā dalībvalstis daudz ko varētu darīt pašas, un tās varētu uzlabot administratīvās funkcijas. Otrs iemesls izriet no Eiropas Savienības. Ir svarīgi, lai ES nodrošinātu elastīgākus noteikumus. Problēma ir, piemēram, ar tām programmām, kurās jāveic avansa maksājumi, kas pēc tam tiek finansēti. Pašlaik ir grūti dabūt kredītus, lai veiktu šos maksājumus. Jautājums, ko Eiropas Komisija gatavojas darīt attiecībā uz avansa maksājumiem, ir ļoti svarīgs. Nākamais svarīgais jautājums ir pašfinansēšanas likme pašreizējos apstākļos, šajā jomā jāapsver lielāks elastīgums. Trešais svarīgais jautājums ir uzraudzības mehānisms — pašreizējā birokrātija ir ļoti smagnēja.

Paldies par jūsu ziņojumu!

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Dažās dalībvalstīs, arī Baltijas valstīs, Rumānijā un Ungārijā, finanšu krīze un globālā recesija ir izgaismojušas strukturālo nelīdzsvarotību, kas ir radusies ekonomiskās izaugsmes periodā saistībā ar tiešo ārvalstu ieguldījumu un ārējā parāda strauju pieaugumu.

Katrā ES ekonomikas atveseļošanas plānā jāņem vērā, ka šīm valstīm ir nepieciešams ievērojams ārējais finansējums, lai varētu segt preču un pakalpojumu tirdzniecības deficītu. Ja nav šī ārējā finansējuma, minētās

valstis ir nolemtas milzīgām, negaidītām korekcijām, kas aizslaucīs iepriekšējo gadu laikā iegūto labklājību, vājinās kohēziju ES un var pat apdraudēt teritorijas stabilitāti.

Padomei un Eiropas Komisijai ir konkrēts pienākums rast risinājumus, kā radīt nepieciešamo ārējo finansējumu. Minētajām dalībvalstīm ir pienākums laika posmā, kad tiek izmantots piešķirtais ārējais finansējums, īstenot strukturālās reformas, kas koriģēs radušos nelīdzsvarotību.

Margie Sudre (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Reģionālā politika ir Eiropas ieguldījumu galvenais avots reālajā ekonomikā. Tās finansējuma paātrināšana un vienkāršošana var palīdzēt ekonomikas atveseļošanai, atjaunojot likviditāti mērķnozarēs.

Ātrāki, elastīgāki maksājumi ar vienotu likmi un veicot pilnu samaksu, kā to ierosina Komisija, ļaus nekavējoties īstenot projektus infrastruktūras, enerģētikas un vides jomā.

Valstu un reģionālajām iestādēm jāizmanto šīs iespējas un intensīvāk jāizmanto struktūrfondi, lai atbalstītu nodarbinātību, MVU, uzņēmējdarbības garu un arodapmācību, tajā pašā laikā dodot ieguldījumu saskaņā ar līdzfinansējuma noteikumiem, lai piešķirtais finansējums tādējādi tiktu izmantots pilnībā.

Es aicinu Francijas aizjūras departamentu reģionālās padomes un prefektūras kā struktūrfondu pārvaldības iestādes uzsākt šīs izmaiņas, lai to reģionālās programmas varētu nekavējoties tikt vērstas uz tiem projektiem, kas parāda vislielāko potenciālu izaugsmei un darbavietām.

Neskatoties uz pašreizējiem nemieriem Francijas aizjūras departamentos un protestu kustību, kas tagad skar *Réunion*, mums jāizpēta jaunas vietējās attīstības iniciatīvas un jāaktivizē visi mūsu rīcībā esošie ietekmes līdzekļi, arī tie, ko mums nodrošina Eiropas Savienība.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. – (RO) ES 2008. gada decembra paziņojumā par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu ir uzskaitītas jomas, kurās ES veiks ieguldījumus nākamā dažu gadu laikā, lai nodrošinātu ekonomisko izaugsmi un saglabātu darbavietas. Tās ir: atbalsts maziem un vidējiem uzņēmumiem, paredzot finansējumu 30 miljardu eiro apmērā caur EIB; ieguldījumu palielinājums Eiropas enerģētikas tīklu starpsavienojumu un platjoslas infrastruktūras projektiem, paredzot finansējumu 5 miljardu eiro apmērā energoefektivitātes uzlabošanai ēkās; pētniecība un inovācijas.

Šie pasākumi jāatbalsta ar likumdošanas priekšlikumiem, kas garantē arī finanšu asignējumu. 2009. gada janvāra priekšlikumā regulai par enerģētikas projektu finansēšanu, kā tas paredzēts Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā, nav ietverti finanšu asignējumi energoefektivitātei ēkās. Es uzskatu, ka tas nav pareizi, ja šajā ekonomiskajā krīzē ES neatbalsta prioritārus projektus finansiāli. Energoefektivitāte ēkās ir joma, kas ES var radīt apmēram 500 000 darbavietu, uzlabot pilsoņu dzīves kvalitāti un dot ieguldījumu ilgtspējīgai ekonomikas attīstībai, veicinot atjaunojamās enerģijas avotus. Es personiski uzskatu, ka tā būtu pašreizējās Eiropas Komisijas kļūda, ja tā negrasās atbalstīt ēku energoefektivitātes uzlabošanu, izmantojot finanšu pasākumus un instrumentus, atbilstošus finanšu mehānismus un dodot spēcīgu politisku mājienu Eiropas līmenī.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, šodien mēs apspriežam plānu, kā atdzīvīnāt ekonomiku saistībā ar Lisabonas stratēģijas prioritātēm. Lai gan ir pagājuši vairāki gadi, kopš šī stratēģija tika pasludināta, mēs redzam, ka tā netiek īstenota. Citiem vārdiem, mēs izstrādājam dokumentus, kurus pēc tam neīstenojam. Par to liecina kāda paraža, kas šajā Parlamentā kļuvusi par normu, proti, apbērt pilsoņus ar noteikumiem, kuri daudzos gadījumos padara viņu dzīvi grūtāku un kuriem nav nozīmīgas ietekmes uz viņu dzīves līmeni.

Turklāt pieaugošā finanšu krīze parāda, ka Eiropas Komisija un Padome ir pilnīgi attālinātas no sabiedrības ikdienas problēmām. Būtībā Komisijai nav patiesa rīcības plāna attiecībā uz pieaugošo krīzi. Visiem ir redzams, ka atsevišķas valstis pašas veic glābšanas pasākumus un centralizēti pārvaldītais, piecsimt miljonu vērtais tirgus nav spējīgs reāli ietekmēt krīzes plašumu.

Pēdējo gadu laikā Austrumeiropas valstīm tika norādīts, lai tās privatizē savas bankas, citiem vārdiem, lai tās pakārtu savas bankas Rietumeiropas bankām. To tās arī naivi darīja, un šodien tieši šīs bankas spekulē un iznīcina ES jauno dalībvalstu tautsaimniecības.

SĒDI VADA: M. ROURE*Priekšsēdētāja vietniece***4. Darba kārtība**

Priekšsēdētāja. – Kas attiecas uz Ārlietu komitejas rezolūcijas priekšlikumu par humanitāro situāciju Šrilankā, es esmu saņēmusi rakstisku iebildumu no *Robert Evans*, un ir vēl 40 citu parakstu, pret šī rezolūcijas priekšlikuma iekļaušanu debatēs.

Saskaņā ar Reglamenta 90. panta 4. punkta noteikumiem rezolūcijas priekšlikums tiek iekļauts debatēs un balsojumā par šīs sesijas darba kārtību.

Tāpēc es ierosinu šovakar iekļaut šīs debates kā pēdējo jautājumu, un balsojums notiks rīt pulksten 12. Pēdējais termiņš grozījumu iesniegšanai ir šopēcpusdien pulksten 15.00.

Robert Evans (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, pirmdien vakarā Ārlietu komiteja saskaņā ar Reglamenta 91. pantu pieņēma priekšlikumu attiecībā uz humanitāro situāciju Šrilankā.

Stāvoklis Šrilankā acīmredzami ir ļoti nopietns, bet ne tuvu nav skaidrs, kas īsti notiek saistībā ar humanitāro situāciju. Es apzinos, ka šajā Parlamentā valda daudz dažādu uzskatu. Tāpēc es ierosinu, ka visprātīgākā rīcība būtu noteikt laiku pienācīgām debatēm, kas nav izpildāms šīs sesijas laikā, bet tas varētu būt iespējams mūsu nākamās sesijas laikā, kura būs tikai pēc 10 dienām. Es pateicos *Daul kungam* no PPE-DE grupas par atbalstu no viņa grupas puses šādai rīcībai. Tā kā mēs esam nopietna iestāde, es ierosinu — un aicinu kolēģus — atbalstīt debates ar rezolūciju un piedalīšanos nākamajā sesijā, lai taisnīgi novērtētu stāvokļa nopietnību Šrilankā.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, kad kāds kaut ko ierosina, citiem ir tiesības iebilst, pirms balso par to.

Tāpēc es tikai vēlos sacīt, ka stāvoklis Šrilankā ir ārkārtīgi traģisks. 150 000 cilvēku ir iesprostoti bez cerībām izklūt. Tieši tas pats notiek Birmā. Tāpēc Šrilankas jautājumam jāpaliek iekļautam šāsdienas darba kārtībā, lai parādītu, ka mēs vēlamies atbalstīt tos, kas ir iesprostoti.

(Parlaments noraidīja aicinājumu atlikt debates)

5. Balsošanas laiks

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir balsošanas laiks.

(Sīkāku informāciju par balsošanas rezultātiem skatīt protokolā)

5.1. Atbrīvošana no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgo ieviešanu (A6-0060/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (balsošana)

5.2. Eiropola darbinieki: pamatalgu un pabalstu koriģēšana (A6-0078/2009, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (balsošana)

5.3. Eiropas Savienības Solidaritātes fonda līdzekļu izmantošana (A6-0106/2009, Reimer Böge) (balsošana)

5.4. Budžeta grozījumi Nr. 1/2009: plūdi Rumānijā (A6-0113/2009, Jutta Haug) (balsošana)

5.5. Kopīgie noteikumi un standarti attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā (pārstrādāta versija) (A6-0097/2009, Luis de Grandes Pascual) (balsošana)

5.6. Kopīgie noteikumi un standarti attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus (pārstrādāta versija) (A6-0098/2009, Luis de Grandes Pascual) (balsošana)

5.7. Ostas valsts kontrole (pārstrādāta redakcija) (A6-0099/2009, Dominique Vlasto) (balsošana)

5.8. Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēma (A6-0100/2009, Dirk Sterckx) (balsošana)

5.9. Negadījumu izmeklēšana jūras transporta nozarē (A6-0101/2009, Jaromír Kohlíček) (balsošana)

5.10. Pasažieru pārvadātāju atbildība nelaimes gadījumos uz jūras (A6-0102/2009, Paolo Costa) (balsošana)

5.11. Kuģu īpašnieku apdrošināšana pret jūras prasībām (A6-0072/2009, Gilles Savary) (balsošana)

5.12. Karoga valstij noteikto prasību ievērošana (A6-0069/2009, Emanuel Jardim Fernandes) (balsošana)

5.13. Maksas noteikšana smagajiem kravas transportlīdzekļiem (A6-0066/2009, Saïd El Khadraoui) (balsošana)

5.14. Publiska piekļuve Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (A6-0077/2009, Michael Cashman) (balsošana)

– Pirms galīgā balsojuma.

Michael Cashman, referents. – Priekšsēdētājas kundze, saskaņā ar Reglamenta 53. pantu es vēlētos aicināt Komisiju atbildēt un paziņot mums, vai tā paredz pieņemt visus šodien pieņemtos Parlamenta grozījumus.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētājas kundze, man ir tas gods Komisijas vārdā sniegt šādu paziņojumu.

Komisija atzīmē, ka tā sīki izskatīs grozījumus, par kuriem Parlaments balsoja. Komisija apstiprina savu vēlmi rast kompromisu ar Parlamentu un Padomi. Komisija apsvērs tās priekšlikumu tikai pēc tam, kad abas budžeta lēmējīestādes būs pieņēmušas savas nostājas. Pašlaik Komisija paredz arī turpmāk veicināt konstruktīvu dialogu ar abām iestādēm.

Michael Cashman, referents. – Priekšsēdētājas kundze, es nezinu, kur bija komisārs, bet mēs šorīt pieņemām savu nostāju.

Tāpēc es vēlētos aicināt plenārsēdi balsot par ziņojuma nosūtīšanu atpakaļ komitejai, kas nodrošinātu komitejai elastīgumu sarunu uzsākšanā gan ar Padomi, gan Komisiju.

Tāpēc es lūdzu Parlamenta atbalstu nosūtīšanai atpakaļ uz komiteju.

(Parlaments apstiprināja aicinājumu atlikt galīgo balsojumu)

Michael Cashman, referents. – Priekšsēdētājas kundze, es pateicos Parlamentam par pacietību šīs manas pēdējās iejaukšanās dēļ. Vai es tagad varētu lūgt jūs, priekšsēdētājas kundze, uzrakstīt oficiālu aicinājumu Čehijas prezidentūrai, kā arī topošajai Zviedrijas prezidentūrai, uzsākt oficiālu dialogu ar Eiropas Parlamentu, cik drīz vien iespējams?

Tāpat kā tas tika paziņots balsošanas sarakstā, kā arī mūsu tikko pieņemtā teksta saskaņotības un skaidrības dēļ, lai plenārsēdes kārtību turpinātu bez ievērojamām izmaiņām, es laipni lūgtu jūs veikt šo: sagrupēt pantus saskaņā ar to saturu pa konkrētiem tematiskiem virsrakstiem, atbilstīgi pārkārtot ievilkumus un definīcijas un sagatavot un publicēt Parlamenta nostāju kā apvienotu tekstu, cik drīz vien iespējams.

Visbeidzot, vai es drīkstu pateikties par milzīgo atbalstu, ko saņēmu ne tikai no sekretariātiem, bet arī no sagatavošanas dienestiem.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. – Es nodošu šo lūgumu, *Cashman* kungs, un rezultāti drīz būs zināmi.

5.15. Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes (A6-0052/2009, Jan Andersson) (balsošana)

5.16. Parlamenta Reglamenta 139. panta piemērošanas pagarināšana līdz septītā sasaukuma beigām (B6-0094/2009) (balsošana)

5.17. Romu sociālais stāvoklis un labāka piekļuve ES darba tirgum (A6-0038/2009, Magda Kósáné Kovács) (balsošana)

5.18. Ar naftu saistīto problēmu risināšana (A6-0035/2009, Herbert Reul) (balsošana)

5.19. Videi nekaitīgāks transports un ārējo izmaksu internalizācija (A6-0055/2009, Georg Jarzembowski) (balsošana)

5.20. Lisabonas stratēģija (balsošana)

– *Pirms balsojuma par 28. grozījumu (attiecas uz balsojumu par 27. grozījumu).*

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es varbūt kļūdos, bet man šķiet, ka jūs esat balsojuši par 27. grozījumu, kurš patiesībā bija tehniska rakstura grozījums un kurā bija aicināts tikai pārvietot 47. pantu. No otras puses, ir lūgums veikt atsevišķu balsošanu pēc saraksta par oriģinālo tekstu.

Es tāpēc uzskatu, ka mēs esam vienojušies pārcelt 47. pantu, un tagad mums jābalso divreiz pēc saraksta par pašu 47. pantu.

Priekšsēdētājs. – Noskaidrosim faktus: nebija iebildumu 47. panta ievietošanai pēc 49. panta. Tad mēs balsojām par 27. grozījumu, kas tika pieņemts. Tāpēc mēs nevarējām balsot par 47. pantu, jo mēs bijām balsojuši par 27. grozījumu. Tāpēc nekādu problēmu nav.

5.21. Cīņa pret klimata pārmaiņām (balsošana)

– *Pirms balsojuma par 20. punktu.*

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, ļoti īss grozījums oriģinālajam tekstam. 20. panta 3. rindai jāskan šādi: „Atmežošanas un meža degradācijas izraisīto emisiju samazināšana.” Pašreizējais teksts ir: „Emisiju samazināšana atmežošanai un meža degradācijai.” Angļu valodas teksts nav pareizs. Tas nav apstrīdami.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

5.22. Nodarbinātības politikas pamatnostādnes (balsošana)

– *Pirms balsojuma par 13. punktu.*

Elizabeth Lynne (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, šis ir ļoti vienkāršs grozījums, tikai nomainīt frāzi „invalidi” ar frāzi „cilvēki ar invaliditāti” vai (uz latviešu valodu neattiecas). Mēs angļu valodā nekad nelietojam vārdu „invalidi”.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

– Pirms balsojuma par grozījumu Nr. 1.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, šis atkal ir tīri standarta grozījums, kas attiecas uz šīs sociālo partneru apspriešanās lomu. Tajā ir tikai piebilde, nobeiguma frāze — „saskaņā ar nacionālajām paražām un praksi”. Parasti tā tiek iekļauta grozījumā, bet šoreiz nez kāpēc tā nav. Sociālisti atbalsta šo grozījumu, un, cerams, ka arī citas grupas atbalstīs, parasti tā notiek.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

5.23. Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns (A6-0063/2009, Elisa Ferreira) (balsošana)

– Pirms balsojuma.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos informēt mūsu grupu, ka mūsu balsošanas sarakstos ir kļūda attiecībā uz 113. grozījumu: balsošanas sarakstā jābūt plusam, nevis mīnusam.

– Pirms balsojuma par grozījumu Nr. 93.

Elisa Ferreira, referente. – Priekšsēdētājas kundze, runa ir tikai par izmaiņām 93. panta redakcijā, kur attiecībā uz stabilu valsts finansējumu frāzes „kad ekonomiskie apstākļi ļauj” vietā jābūt frāzei „cik drīz vien iespējams”, kā tas tika saskaņots ar „ēnu” referentiem.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

– Pirms balsojuma par grozījumu Nr. 71.

Alain Lipietz (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, šis ir tīri tehnisks grozījums. Mūsu grozījumā ir drukas kļūda. Tur ir ievilkums, kas skanēja šādi: „Pastiprināt šķēršļu likvidēšanu.” Mēs to aizvietojam ar frāzi — „likvidēt nepamatotus šķēršļus”, bet diemžēl grozījuma redakcijā ir saglabāties vecais ievilkums. Tāpēc tas ir trešais ievilkums, ko mēs esam nedaudz izmainījuši, un nav vajadzības saglabāt veco versiju.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

– Pirms balsojuma par rezolūcijas priekšlikumu.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pēc Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas aizrautīgās reakcijas uz manu iejaukšanos jūs varat secināt, cik labi bija mūsu balsošanas rezultāti.

Es vēlētos pateikties savai kolēģei Ferreira kundzei, kas paveica milzīgu darbu, lai panāktu šādu rezultātu. Es vēlētos arī īpaši pateikties Hökmark kungam, Herczog kundzei, Bullmann kungam un Lehne kungam, kas, pēc manām domām, ir smagi strādājuši pie līdzīgās Lisabonas rezolūcijas.

Tomēr pēc PPE-DE grupas reakcijas jūs varat secināt, ka valdība satraukums. Mēs vēlētos pateikties jums, ka kopā ar mums balsojāt par nodokļu paradīzes slēgšanu un solidaritāti ar dalībvalstīm. Vēl pirms dažām minūtēm situācija izskatījās pavisam citāda. Tas ir jūsu panākums, ka esat iedrošinājuši sociālās demokrātijas plešanos plašumā. Tas dara godu Eiropas Parlamentam, kurš ir pietuvinājis kreisajiem.

(Aplausi no kreisās puses un protesti no labās)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es tikai vēlētos atgādināt Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupai un Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupai, ka šajā Parlamentā bez šīm divām lielajām grupām ir vēl citas grupas.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, viens jautājums attiecībā uz darba kārtību. Varbūt jūs varētu paskaidrot Parlamentam — saskaņā ar kuru Reglamenta pantu Schulz kungam tika dots vārds.

Priekšsēdētāja. – Dāmas un kungi, es, protams, gribu pateikt Nassauer kungam, ka viņam ir pilnīga taisnība. Tomēr dažreiz demokrātijas labad ir jāvar nedaudz pārkāpt robežas.

Ar to, dāmas un kungi, es gribu teikt, ka es devu vārdu Schulz kungam saskaņā ar Reglamenta 141. pantu. Viņam bija visas tiesības runāt.

Joseph Daul (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vai viņš runāja Komisijas vārdā? Jo viņš vēlas kļūt par komisāru? Vai arī viņš runāja kā grupas priekšsēdētājs?

– *Pēc galīgā balsojuma.*

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos kaut ko noskaidrot. Cik man zināms, par Reul kunga ziņojumu vēl nav bijis galīgais balsojums. Vai jūs varat apstiprināt, ka tā ir?

Priekšsēdētāja. – Prodi kungs, mēs esam pieņēmuši grozījumu Nr. 3, kurš tāpēc groza visu rezolūciju.

5.24. Kohēzijas politika: ieguldījums reālajā ekonomikā (A6-0075/2009, Evgeni Kirilov) (balsošana)

6. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

Richard Corbett (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju to, ka šajā ziņojumā ir aplūkots, ko varētu darīt Eiropas līmenī, lai stimulētu ekonomiku, tomēr es atzīstu, ka lielākā daļa instrumentu, kuri to varētu darīt, paliek dalībvalstu līmenī: 99 % no budžeta izdevumiem ir dalībvalstu, nevis Eiropas; lielākais regulējums ir dalībvalstu, nevis Eiropas. Bet, ja mēs raugāties, ko varētu darīt Eiropas līmenī, Komisijas ierosinātais plāns par ieguldījumu 30 miljardu apmērā, starp tiem arī avansa maksājumi no struktūrfondiem un jauni aizņēmumi no Eiropas Investīciju bankas, var dot un dos reālu ieguldījumu šīs krīzes iznākumā.

Mums arī jāpārlicinās, lai Eiropā netiktu pieļauts protekcionisms. Dažādu valstu pieeja „lūgt no kaimiņa” novājinātu mūsu kopējo tirgu un nopietni kaitētu izredzēm radīt darbavietas un nodrošināt ekonomisko izaugsmi ilgtermiņā. Gluži pretēji, darba ņēmēju pārvietošanās brīvība un iniciatīvas atbalstīt uzņēmumu eksportu vienotā tirgū palīdzēs nodrošināt mūsu ekonomikas atveseļošanai nepieciešamo stimulu.

- Ziņojums: Paolo Costa (A6-0102/2009)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par apvienoto tekstu par drošības uzlabošanu tiem, kas izvēlas ceļot pa jūru. Es domāju, ka ir ļoti svarīgi piebilst, ka daudz vairāk līdzekļu jātērē visu to jūrnieku profesionālisma celšanai, kuri atbildīgi par kuģošanu, proti, kapteiņa, galvenā inženiera, bocmaņa, dažādu darbu strādnieka, stūrmaņa, kā arī visu jūrnieku profesionālisma celšanai, jo cilvēku dzīvība un drošība uz jūras ir atkarīga no viņiem. Tāpēc es aicinu nodrošināt augstāku profesionālismu un lielākas algas tiem, kuru rokās ir jūras transporta pasažieru dzīvības.

- Ziņojums: Saïd El Khadraoui (A6-0066/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE), – (MT) Es par šo ziņojumu vēlētos teikt, ka, neskatoties uz tā iniciatīvu vides labā, tajā tomēr trūka apsvērumu attiecībā uz negatīvo un neproporcionālo iedarbību, kāda tai būtu tajos reģionos un valstīs, kas atrodas Eiropas Savienības perifērijā, kā tas ir ar Maltu. Šī iniciatīva, iespējams, radītu ievērojamu cenu celšanos kravu transporta pārvadājumiem uz un no šiem perifērajiem reģioniem. Šo izmaksu celšanās, savukārt, varētu radīt augstākas cenas produktiem, kas tiek ievesti un izvesti no šiem reģioniem vai valstīm. Tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, papildu nodevu ieviešana smagajam preču transportam radīs nodokļu pieaugumu. Kravas transports sniedz pakalpojumus visām ekonomikas nozarēm, kā arī pilsoņiem. Tā izmaksās ietekmē visu mūsu patērēto produktu cenu. Autoceļu transporta izmaksu palielināšana papildus jau maksājamajiem nodokļiem, kā arī vēl akcīzes nodokļa par degvielu un ceļa nodokli automaģistrāļu izmantošanai papildu izdevumi laikā, kad mums jārīkojas krīzes problēma, kurai neredz galu, ir sociāli bezatbildīga rīcība.

Gaisa piesārņojums, siltumnīcas efekts un nelaimes gadījumi lielā mērā ir atkarīgi no transportlīdzekļa konstrukcijas, kā arī no ceļa sistēmas. Pēdējo desmit gadu laikā ir panākts ievērojams progress šajā jomā, un mēs visi esam izbaudījuši šīs priekšrocības. Es neatbalstu direktīvu tās pašreizējā formā, jo tā radikāli jāpārskata.

- Ziņojums: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos pateikt, ka es atbalstu šo *Cashman* kunga ziņojumu, un es pateicos viņam par to. Tas tika ievērojami uzlabots Parlamenta lasījumā, ja mēs ņemam vērā, kāds bija Komisijas sākotnējais priekšlikums.

Pamatpieņēmums, kas mums jāizdara, ir, ka lēmumu pieņemšana ir pārredzama. Cilvēkiem jābūt iespējai piekļūt dokumentiem, jo tas ir vienīgais veids, kā nodrošināt uzticēšanos, un, ņemot to vērā, ir ļoti svarīgi, lai mēs spētu panākt stāvokli, kad cilvēki redz, kā likumdošanas process progresē. Kas attiecas uz dokumentiem, pārredzamības princips jāpiemēro visos administratīvajos līmeņos.

Visi acīmredzami saprot, ka ir dažas jomas, piemēram, jautājumi saistībā ar personas veselības stāvokli un tā tālāk, kurās jāievēro privātums, bet likumdošanas procesā visam pamatā jābūt pārredzamam, tāpēc šajā sakarībā es esmu apmierināts ar šo rezultātu un uzskatu, ka godīgs un atklāts lēmumu pieņemšanas process ir veids, kādā mēs spēsim iegūt cilvēku uzticību.

Martin Callanan (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, AK nevalstiskās organizācijas — Nodokļu maksātāju apvienības — pēdējā ziņojumā tika konstatēts, ka dalība ES katram vīrietim, sievietei un bērnam Apvienotajā Karalistē katru gadu izmaksā GBP 2000.

Man jāsaka, ka daudzi mani vēlēti Ziemeļaustrumanglijā uzskata, ka par šādu lielu naudas summu saņem ļoti maz ko pretī. Tāpēc publiskas piekļuves nodrošināšana Eiropas iestāžu dokumentiem ir vismazākais, ko šie vēlēti varētu sagaidīt par tik lielas summas atvēlēšanu ES katru gadu. Daudzu iedzīvotāju acīs ES joprojām ir ļoti neskaidra un monolīta vienība. Viss, ko mēs varam darīt, lai uzlabotu piekļuvi un sniegtu vairāk informācijas sabiedrībai par dažām lietām, kuras, iespējams, daži no mūsu komisāriem un arī citi labāk uzskatītu par konfidencialām, ir ļoti apsveicami.

Mēs jau redzam trauksmes cēļus un citus, kas tiek ķengāti un vajāti savās darbavietās par konfidencialas informācijas atklāšanu. Ja pirmām kārtām visa šī informācija būtu pieejama, tad, iespējams, daudzi šie ārkārtas pasākumi būtu bijuši nevajadzīgi.

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es esmu pateicīgs par šo iespēju paskaidrot savu balsojumu par šo ļoti svarīgo ziņojumu. Mēs visi zinām, ka tad, kad delikātās politiskās sarunās ir iesaistītas dažādas puses, dažreiz ir nepieciešama konfidencialitāte, lai nepieļautu darījuma izjukšanu. Tomēr tas īsti nav tas, par ko mēs runājam šajā gadījumā.

Pēdējā laikā ir bijušas sarunas par nolīgumu par viltotu preču tirdzniecības apkarošanu, un daži debašu jautājumi attiecas uz atsevišķu pilsoņu brīvību ievērojamu degradāciju. Ir bijuši priekšlikumi, piemēram, pārbaudīt cilvēkiem *iPod* un klēpj datorus, kad viņi iebruc valstī, lai pārbaudītu, vai tajos nav materiālu, kuros pārkāptas autortiesības. Vai to mēs varējām apspriest atklātās un pārredzamās debatēs? Nē, jo šie dokumenti ir jātur noslēpumā, iespējams, attaisnojumu iemeslu dēļ, bet tie ir iemesli, kuri nav mums saprotami. Tāpēc tas, kas mums tiešām ir vajadzīgs, ir lielāka atklātība un pārredzamība, lai mēs patiešām izprastu lietas būtību.

Es pilnībā piekritu savam kolēģim *Callanan* kungam, kad viņš teica, ka tas, ka nav pārredzamības, nevēsta neko labu ES.

- Ziņojums: Jan Andersson (A6-0052/2009)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Es vēlētos pateikties šiem entuziastiem, kas nenogurstoši ir tik ilgi klausījušies. Priekšsēdētājas kundze, es esmu viens no tiem 74 EP deputātiem, kas šodien balsoja pret *Andersson* kunga ziņojumu, — nevis tāpēc, ka es esmu pret nodarbinātību, bet tāpēc, ka šīs pamatnostādnes Eiropas Savienībai, ES dalībvalstu politikai konkrēti nenosaka, ka viena no iespējām nodarbinātības uzlabošanai ir ļaut tiem strādājošajiem, kas vēlas, iet pensijā un ļaut pieprasīt to darīt. Šī politika, kad visur obligāti tiek pieprasīts pensijas vecuma pagarinājums, atņem jauniem cilvēkiem darbavietas, kad viņi labprāt vēlētos nomainīt vecākos darbiniekus, kuri vēlas atstāt savus amatus jaunajiem.

Martin Callanan (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, šis ziņojums sākas no nepareiza pieņēmuma: pieņēmuma, ka ES zina labāk, ja ir runa par nodarbinātības politiku. Daudziem maniem vēlētiem būtu

pamatoti iebildumi; viņi labāk vēlētos, lai ES liktu mieru nodarbinātības politikai. Es uzskatu, ka manai valstij jāatkāpjas no ES sociālo jautājumu nodaļas.

Tas ir mazliet vairāk nekā ironiski, ka ES cenšas uzspiest savu gudrību attiecībā uz nodarbinātības politiku dalībvalstīm, tajā pašā laikā, kad tā ir atbildīga par birokrātiskajiem šķēršļiem un regulējumu, kas ir nožņauguši tik daudz uzņēmumu manā reģionā un visā Eiropā un radījuši milzīgu bezdarbu, kuru tagad cenšas novērst.

Eiropas sociālais modelis ir novecojis, tas ir destruktīvs, tas liek šķēršļus darbavieta radīšanai un darbojas pret uzņēmējdarbību. Vislabākais ES būtu nebāzt degunu dalībvalstu nodarbinātības politikā un radīt mazāk birokrātisku šķēršļu un regulējuma. Tas ir labākais, ko mēs varētu darīt, lai radītu vairāk darbavieta tautsaimniecībā.

- Priekšlikums lēmumam par Reglamenta 139. pantu (B6-0094/2009)

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par šo priekšlikumu, jo tajā tiek atcelts muļķīgais lēmums pilnīgi nevajadzīgi tērēt vēl vairāk līdzekļu tulkošanas pakalpojumiem šajā Parlamentā saistībā ar īru valodu.

Es būtu labāk vēlēties pārstrādāt pilnīgi visu šo muļķību. Tomēr vismaz tagad mūsu nodokļu maksātāju nauda tiks ietaupīta, neizdodot to nevajadzīgām lietām.

Ir acīmredzams, ka īru valoda šajā Parlamentā tiek lietota minimāli, tomēr *de Brún* kundze, kā tas paredzēts viņas agresīvajā republikāņu programmā, drīkst mūs priecēt, runājot šajā mirušajā valodā, un vienīgais mierinājums ir, ka gandrīz neviens, kurš Parlamentā pieslēdzas līnijai, nevar saprast ne vārda, ko viņa saka. Varu viņus pārliecināt — viņi daudz neko nav zaudējuši.

Viņas kolēģe no „*Sinn Féin*” partijas *McDonald* kundze nav tikusi tālāk par stostīšanos un murmināšanu īru pidžinvalodā, bet mēs vienalga tērējam naudu tulkošanai.

- Ziņojums: Magda Kósáné Kovács (A6-0038/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es pateicos *Kovács* kundzei par informatīvo un noderīgo ziņojumu par romu stāvokli.

Kā jūs visi zināt, romu tautības iedzīvotāju skaits turpina pieaugt un romi pārliecinoši kļūst par milzīgu un iedarbīgu spēku visā Eiropā. Šī 10–12 miljonu lielā ļaužu grupa ir pieskaitāma kontinenta nabadzīgākajiem iedzīvotājiem, tomēr tai ir neizmērojams potenciāls.

Mums kā eiropiešiem un Eiropas Parlamenta, kurš tika dibināts uz vienlīdzības pilāra, deputātiem jārikojas saistībā ar šo problēmu pēc iespējas ātrāk. Vienas no Eiropas lielākajām minoritātēm nepārtraukta apspiešana ir kaunpilna un neefektīva. Ar labāku regulējumu un ciešāku sadarbību valstis varētu nodrošināt darbu šim plašajam potenciālā darbinieku blokam. Ekonomiskajai krīzei saasinoties, romi varētu palīdzēt atrisināt dažas no Eiropas dziļākajām problēmām. Turklāt aizspriedumi pret šiem cilvēkiem un viņu degradācija ir vilkusies gana ilgi. Vienādas tiesības un iespējas jānodrošina visiem Eiropas pilsoņiem, arī romiem.

Tieši šī mēneša sākumā Ungārijā divi romu tautības iedzīvotāji tika nošauti kā dzīvnieki, kad viņi centās izglābties no savas degošās mājas. Kā tas ir iespējams, ka vienotā Eiropā notiek šādi gadījumi?

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju pret *Kovács* kunga ziņojumu, jo visā ziņojumā valda upuru domāšana, un es uzskatu, ka tādai minoritāšu grupai kā romu klaidoņi reāli labāk noderētu tāda stratēģija, kas mudinātu viņus uzņemties vairāk atbildības par savu likteni.

Es arī, protams, piekrītu kopējam uzskatam, ka pret romiem jāizturas korekti, bet lielākā daļa šajā ziņojumā minēto problēmu ir saistītas ar dzīvesveidu, kādu šie ļaudis aktīvi piekopj. Mēs varam pieņemt tik daudz ziņojumu un lēmumu un ziedot tik daudz līdzekļu, cik gribam, bet tas ne par matu nemainīs stāvokli.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es šajā Parlamentā pavadītajā laikā esmu dzirdējis daudz politikorektu bezjēdzību, ko pastāvīgi apstiprinājis lielais vairākums, bet šis ziņojums, pēc manām domām, ir kronis visam. Ja šis Parlaments paredz iejaukties romu sociālajā stāvoklī un viņu piekļuvē darba tirgum, vai tas būtu par daudz prasīts — kaut nedaudz ievērot objektivitāti?

It taīsnība, ka čigānu tautas problēmas lielā mērā vienkārši ir rezultāts viņu pašu negribēšanai piemēroties sabiedrībai, kurā viņi dzīvo, protams, attiecībā uz izglītību un arodapmācību. Desmitiem gadu mēs esam pumpējuši miljoniem eiro visu veidu programmās, kas ir pilnas ar idilliskām, bet galvenokārt nerealām

bezjēdzībām, kāds ir šis ziņojums. Bez jebkādiem panākumiem. Vai nebūtu pienācis laiks beigt auklēties ar tām un palūkoties uz reālajiem problēmu cēloņiem, pirms mēs nākam klajā ar risinājumiem?

- Ziņojums: Herbert Reul (A6-0035/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, lai gan grozītā versija bija uzlabojums, es tomēr ar smagu sirdi atbalstīju šo patstāvīgo ziņojumu, jo tas nav savienojams ar klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu, ko atbalstīja lielais vairums šajā Parlamentā 2008. gada 17. decembrī.

Es tikai atgādināšu, ka mans pašas ES ETS ziņojums, kas bija šī kopuma pamatā, tika atbalstīts ar 610 balsīm „par”, 60 deputāti atturējās, un 29 balsoja „pret”. Lieki teikt, ka Reul kungs nebija starp tiem 610 deputātiem no 699, kuri atbalstīja manu ziņojumu.

Es piesardzīgi izturos pret jebkuriem ieteikumiem veikt urbumus Arktikā vai pētījumus alternatīviem naftas avotiem, piemēram, darvas sērēm. Pēdējie mēneši ir parādījuši, ka energoapgādes drošības nozīme vēl nekad nav bijusi tik aktuāla. Visas ES nepieciešamā sadarbība un nepieciešamība izmantot stimulēšanas paketes, ko pašlaik ir uzsākušas gandrīz visas dalībvalstis un Komisija, uzsver vajadzību pēc ieguldījumiem atjaunojamos resursos, lai palielinātu mūsu energoapgādes drošību, samazinātu mūsu oglekļa emisijas un atbrīvotu mūs no lielās atkarības no fosilā kurināmā, lai gan uz zināmu laika periodu.

Martin Callanan (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es biju „ēnu” referents *Sacconi* kunga ziņojumam par CO₂ emisijām no pasažieru transportlīdzekļiem, un es no veiktā darba varu secināt, ka mums jāsamazina sava atkarība no naftas.

Mums jāsamazina šī atkarība, jo lielākoties nafta, protams, tiek piegādāta no ļoti nestabilām un nedrošām pasaules vietām. Pārāk ilgi mūsu vēlmes pēc naftas dēļ ir ieilguši režīmi, kas ir ļoti nelabvēlīgi visam, ko mēs aizstāvam, mūsu pašu interesēm un mūsu pašu vērtībām, jo īpaši tas attiecas uz cilvēktiesībām un labu pārvaldību.

Mums jo īpaši, protams, jāsamazina atkarība no Krievijas naftas piegādēm. Krievija jau agrāk ir parādījusi, ka tā bez svārstīšanās izmantos savu kontroli pār lielāko daļu mūsu enerģijas piegāžu, lai sasniegtu savus politiskos un ekonomiskos mērķus, un mums jādara viss, lai samazinātu tās spēju to darīt, kā arī, protams, samazinātu mūsu atkarību no naftas resursiem.

- Ziņojums: Georg Jarzembowski (A6-0055/2009)

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, es atturējos balsot par šo ziņojumu, jo es uzskatu, ka tas vienkārši nav pietiekami dziļš. Mēs iepriekš šeit esam solījušies samazināt emisijas. Transporta jomai ir jābūt galvenajai cīņā pret klimata pārmaiņām, un tā jāatbalsta, lai tiktu izpildīti tās uzdevumi, bet šis ziņojums nebūs tam īpaši noderīgs.

Ļoti zēl, jo tajā ir daži labi priekšlikumi. Iekasētā maksa par trokšņu izraisīšanu uz dzelzceļa ņem vērā plašāku transporta ietekmi uz vidi un labi saskan ar priekšlikumiem, kas pašlaik tiek izskatīti Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā par trokšņu samazināšanu saistībā ar automobiļu riepām.

Tomēr daudz vairāk būtu vajadzējis paveikt aviācijas nozarē. Savādi, ka ziņojumā ir minēts dzelzceļa, jūras un iekšzemes ūdensceļu transports, bet šī nozare, kas ir viena no galvenajām oglekļa emisiju radītājām, tika atstāta novārtā. Tāpēc, ka šī joma tika apieta un daudzu citu trūkumu dēļ, es atturējos balsot par šo ziņojumu.

- Rezolūcijas priekšlikums B6-0107/2009 (Lisabonas stratēģija)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, Lisabonas stratēģiju ir vērts atbalstīt, bet šajā sakarībā jāsaprot, ka ideja par to, ka Eiropa līdz 2010. gadam varētu kļūt par pasaules vadošo uz zināšanām balstīto tautsaimniecību, nepiepildīsies. Tagad ir 2009. gads, un, ja mēs gribam kaut ko sasniegt, mums ļoti drīz pareizi jāizvēlas Eiropas kopējās saistības. Tad mēs varētu sasniegt šo mērķi varbūt līdz 2020. vai 2030. gadam.

Tas galvenokārt nozīmē, ka ļoti drīz jāpieņem visas Eiropas saistības attiecībā uz apmācību un pētniecību. Pašlaik mūs ir piemēklējusi ekonomikas recesija, un līdztekus šai lejupslīdei mums jāatceras, ka mums ir jāsasniedz pienācīgs labu cilvēkresursu līmenis —darbaspēks mūsu nodarbinātības tirgiem—, mums it sevišķi būs jāiegulda apmācībā un mācību spēku apmācībā. Tā ir prioritāte, ja mēs tiešām gribam sasniegt Lisabonas stratēģijas mērķus.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es atturējos balsot par rezolūciju par Lisabonas stratēģiju, lai gan šī rezolūcija būtībā kopumā ir ļoti objektīva rezolūcija, kas sniedz stāvokļa precīzu vērtējumu un arī ietver daudzus priekšlikumus, kurus es pilnībā atbalstu. Tomēr es atturējos no balsojuma, jo atkal tiek izvirzīts temats par šīm bēdīgi slavenajām zilajām kartēm ekonomiskajai imigrācijai un tas saņem ievērojamu atbalstu tieši tajā laikā, kad vairāk nekā 20 miljoni cilvēku Eiropas Savienībā piedzīvo bezdarbu, kas noteikti vēl palielināsies ekonomiskās krīzes dēļ.

Tieši šādos laikos mums vajadzētu pārtraukt ķerties pie īslaicīgiem risinājumiem, piemēram, atkal vilināt ekonomisko imigrantu barus uz Eiropas Savienību. Tā vietā mums jāveic ieguldījumi to iedzīvotāju apmācībā un pārpamācībā, kas pašlaik ir bez darba, nevis vienkārši jāatstāj viņi likteņa ziņā un jādod priekšroka jaunu imigrantu pieplūdumam.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es neatceros, kāds bija mans balsojums par Lisabonas stratēģiju. Es domāju, ka tas ir pilnīgi bezvērtīgi, jo tika paredzēts, ka Eiropa kļūs par vadošo uz zināšanām balstīto sabiedrību līdz 2010. gadam. Visu šo 10 gadu laikā, kopš es piedalos šajā Parlamentā, es mēģināju saprast, kā mēs to panāksim, jo mēs pieņemām vienu regulu pēc otras, kas bija nomācoša nodarbošanās un iespēja un tiešām tāda, kas veicināja attālināšanos no Eiropas kontinenta.

Es vienmēr esmu atturīgs, kad ir runa par šāda veida ziņojumiem. Sēžot šeit šodien Parlamentā pāris stundas un balsojot par aizvien vairāk regulu ieviešanu uzņēmējdarbībai un cilvēkiem, es jūtu, ka mēs šajā Parlamentā ejam pilnīgi nepareizā virzienā un mums nekavējoties ir nepieciešamas milzīgas radikālas pārmaiņas.

Martin Callanan (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es piekřītu daudziem kolēģa *Heaton-Harris* kunga komentāriem. Kā viņš pareizi pateica, Lisabonas stratēģija uzliek ES saistības līdz 2010. gadam kļūt par, mazliet ironiski, viskonkurētspējīgāko tautsaimniecību pasaulē. Kad palicis tikai viens gads līdz šim pašu uzliktajam termiņam, nevar būt, ka es esmu vienīgais šajā Parlamentā, kuru izbrīna un dara mazliet skeptisku doma, vai mēs vispār kādreiz to sasniegsim.

Mēs pastāvīgi pieņemam lēmumus, un Komisija pastāvīgi izstrādā stratēģiskus dokumentus, kuri nosaka, kā mums to sasniegt. Šķiet, ka mēs tiešām to nekad nerasnēsim.

Lisabonas stratēģijas saturā vienmēr ir pārspīlēta ES spēja to izpildīt, un daudzējādā ziņā tas bijis pretrunā ar ES kopējo garu pēdējo 50 gadu laikā, jo, kā *Heaton-Harris* kungs mums atgādināja, liela daļa ES nodarbinātības un ekonomikas regulējuma patiesībā rada vairāk grūtību Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanā nekā jebkas cits. Mēs pastāvīgi kraujam vairāk un vairāk nastas un noteikumus, kas izspiež rūpniecību ārā no Eiropas, un mums nav nekādu iespēju sasniegt jebkādu Lisabonas stratēģijas mērķi. Ir laiks kļūt godīgiem pret sevi un to atzīt.

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, Lisabonas stratēģijas sākotnējie mērķi uzlika ES saistības līdz 2010. gadam izveidot uz zināšanām balstītu ekonomiku, inovatīvu ekonomiku, digitālu ekonomiku. Nu man ir ziņa, ko pavēstīt jums visiem šajā ļaužu pilnajā Parlamentā: mums ir par maz laika. Jūs varbūt neesat pamanījuši, bet mēs līdz šim esam panākuši ļoti maz.

Pirms es kļuvu par politiķi, mans darbs bija strādāt ar izgudrotājiem un palīdzēt daudzām jaunām sabiedrībām. Ienākot Eiropas politikas pasaulē, tas bija reāls kontrasts redzēt, kāda ir mūsu attieksme pret inovācijām. Šeit, ja mums ir darīšana ar inovācijām, mums ir komitejas, mums ir stratēģiskie dokumenti, mums ir balsojums, mums ir viss, izņemot inovācijas, ja vien jūs neuzskatāt jaunu dokumentu radīšanu par inovāciju.

Kad jūs runājat šeit ar izgudrotājiem — cilvēkiem, kas radīs labklājību Eiropas Savienībā un visā pasaulē, tas, ko viņi vēlas, ir, lai valdības liek viņiem mieru. Ir laiks valdības marodieriem beigt sūkt asinis uzņēmumiem.

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, ar smagu sirdi es vēlreiz nāku šeit runāt par Lisabonas stratēģiju. Parasti es šeit nerunāju tikai tāpēc, lai pateiktu kaut ko negatīvu. Es uzskatu, ka Eiropas Savienība tikai plāpā, ja ir runa par Lisabonas stratēģiju. Tomēr šodien, gandrīz 10 gadu kopš samita, mēs esam ļoti tālu no darīšanas.

Mēs dzirdam daudz siltu vārdu par nepieciešamību pēc kvalificēta darbaspēka, kas spēs piemēroties ekonomiskiem apvērsumiem, tādiem, kādu mēs piedzīvojam šodien. Tomēr visā Eiropā mēs joprojām sastopamies ar hronisku prasmju krīzi. Manā reģionā Vestmidlendā darbaspēka kvalifikācija piedzīvoja īpaši sāpīgu un ilgu dzimšanu. Diemžēl mums ir visaugstākais nekvalificēta darbaspēka vakanču procents visā Lielbritānijā. Tāpēc es aicinātu Komisiju nenovērst skatu no strukturālajām reformām, kādas nepieciešamas, lai no jauna stiprinātu Lisabonas stratēģiju laikā, kad valda haoss ekonomikā, augstākās naftas un patēriņa preču cenas un turpinās finanšu tirgu nepakļāvība.

- Rezolūcijas priekšlikums B6-0134/2009 (Klimata pārmaiņas)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, iemesls, kāpēc es gribu paskaidrot balsojumu par šo konkrēto ziņojumu, ir — es nespēju ticēt šī Parlamenta liekulībai, kāda parasti vērojama, kad tas runā par klimata pārmaiņām.

Kāpēc šajā Parlamentā valda tāda liekulība? Nu, palūkojieties apkārt. Mēs esam savā otrajā mājvietā. Mums ir izcili laba mājvieta arī Briselē. Mēs šeit esam tikai trīs vai četras dienas mēnesī. Es piebildīšu, ka tieši šomēnes mums būs vēl viena papildu sesija, bet tā ir tikai viena reize to 12 sesiju laikā, uz kurām mums jāsanāk.

Simtiem cilvēku jāpamet savas parastās darbavietas, lai brauktu šurp. Viņi ceļo un rada oglekļa emisijas ceļā uz šejieni. Mēs, iespējams, esam vismazāk zaļais parlaments, kāds vien var būt. Kad es šeit ierados, tad tika paredzēts, ka tas būs parlaments bez papīriem, tomēr, ja jūs palūkojaties apkārt, visi mūsu galdi ir nokrauti ar papīriem. Ja ir runa par to, mēs esam vislielākie liekuļi no visiem man zināmajiem parlamentiem.

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es pilnībā piekrītu iepriekšējā runātāja uzskatiem. Mums jāapsver tas, ka Eiropas Parlamentam ir divas mājvietas — Strasbūrā un Briselē — un mums ir arī trīs vietas, viena Luksemburgā, ko ļaudis pārāk bieži nepiemin. Mēs būvējam jaunu korpusu Luksemburgā, kas radīs vairāk oglekļa emisiju, kuras var ievērojami ietekmēt klimata pārmaiņas — vai arī ne, tas atkarīgs no tā, kādi ir mūsu uzskati šajā jautājumā —, un tas ir vienkārši liekulīgi risināt debates par klimata pārmaiņām, tajā pašā laikā turpinot strādāt trīs darba vietās.

Pat ja mēs galu galā strādātu tikai vienā vietā — Briselē, kad jūs vakarā staigājat pa Briseles ielām un no Luksemburgas laukuma palūkojaties uz Eiropas Parlamenta ēku, jūs redzat spoži izgaismotu liekulības bāku. Ja mēs gatavojamies apkarot klimata pārmaiņas, ir laiks sakārtot pašiem savas mājas.

- Rezolūcijas priekšlikums B6-0133/2009 (Nodarbinātības politika)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Šajā rezolūcijā ir daudz labu ieceru, bet mums ir jājautā sev, vai šāda veida rezolūcijām vispār faktiski ir kāda nozīme.

Piemēram, es to nevaru saprast, ka rezolūcijā par nodarbinātības politiku, cik vien tā ir Eiropas kompetence, par kuru es uzskatu, ka tā ir šī kompetence, ir jāizvēlas ignorēt galvenos jautājumus, piemēram: cik daudz cilvēku pašlaik ir bezdarbnieki Eiropas Savienībā? Joprojām 20 miljoni vai šis skaits ir — visdrīzāk — tuvāk 25 miljoniem?

Jautājums ir: vai Komisija joprojām neatsakās no sava briesmīgā nodoma par vairāk nekā 20 miljonu jaunu imigrantu uzņemšanu Eiropas Savienībā? Jautājums ir: vai Komisija beidzot attieksies no tās nodarbinātības centriem tādās valstīs kā Mali un Senegāla, lai radītu vēl lielāku bezdarbu? Šie ir tādi jautājumi, kādus mēs sagaidījām rezolūcijā, nevis labu nodomu bezjēdzīgu sarakstu, par kādu tā diemžēl ir kļuvusi.

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Mēs atkal runājam par kaut ko, saistībā ar ko mēs darām ļoti maz, un tā ir nodarbinātības politika. Reiz kāds kolēģis man teica, ka, kad Eiropas Parlaments runā par nodarbinātību, tas patiesībā rada daudz lielāku bezdarbu, nekā kāds to sagaidītu. Mums ir jāsaprot tas, ka, ja mēs gatavojamies radīt darba vietas, mums ir jāpiesķir brīvība labklājības radītājiem. Mums tiem ir jānodrošina iespēja turpināt to uzņēmējdarbības brīvības tendenci, lai radītu labklājību, lai radītu darba vietas.

Bet ko mēs darām šajā saistībā? Tas, ko mēs mēģinām izdarīt ar regulējumu un debatēm, ir apspiest pašu jaunrades būtību, pašu uzņēmējdarbības būtību, un mēs esam turpinājuši to darīt šodien. Vēl tikai šodien Schulz kungs — kurš ir cilvēks, kam es bieži nepiekrītu, bet ne šodien — runāja par EPP sociālo demokratizāciju. Tagad, kad šī diena ir pienākusi, mēs zinām, ka mums ir lemts piedzīvot neveiksmi, kad runa ir par darba vietu radīšanu Eiropā.

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētājas kundze, vai jūs esat pamanījusi, ka politikas saskaņošana vienmēr notiek pēc būtības līdzīgi? Lielāka integrācija vienmēr nozīmē lielāku iejaukšanos.

Vai arī formulēsim to otrādi: plurālisms nodrošina konkurētspēju. Ja jums ir konkurējošas valstis ar dažādiem nodokļu līmeņiem, tad jūs tikai varat paaugstināt savu nodokli līdz noteiktam līmenim, pirms jūsu nauda sāk aizplūst uz ārzemēm. Ja jums ir konkurējošas valstis ar atšķirīgu nodarbinātības politiku un ar atšķirīgu sociālo politiku, jūs varat regulēt savu darba tirgu tikai zināmā mērā, pirms darba vietas sāks pārcelt aiz jūsu robežas.

Toreiz, labajos gados, Eiropas Savienība varēja neņemt vērā šīs patiesības un varēja aiz savām sienām izveidot stingri regulētu un centralizētu tirgu. Bet šie labie gadi ir pagājuši. Mēs tagad riskējam izolēt sevi no dinamiskākām ekonomikām un kļūt nabadzīgāki un sevi izsmēlušāki un, visbeidzot, kā J. R. R. Tolkien aprakstītā elfu cilts aiziet nebūtībā un iznīkt.

- Ziņojums: Luis de Grandes Pascual (A6-0097/2009)

Richard Corbett (PSE). – Priekšsēdētājas kundze! Es pamanīju, ka vismaz daži no tiem, kuri ir nopēlušī visus Eiropas tiesību aktus, vienalga, kādi tie ir, tomēr balsoja par Trešo jūrniecības paketi, tiesību aktu kopumu, kuru es vērtēju atzinīgi, jo ar to uzlabo cilvēku uz kuģiem veselības aizsardzību un drošību un ar to galu galā samazinās izmaksas, jo ar to nākamajā posmā glābs dzīvības, un ar to nodrošina dažādu dalībvalstu drošības sistēmu savienojamību, tādējādi padarot tās iedarbīgākas, efektīvākas un pieejamākas izmaksu ziņā, vienlaikus uzlabojot veselības aizsardzību un drošību. Es atzinīgi vērtēju šīs paketes pieņemšanu, ar kuru uzlabos simtiem manu vēlētāju Jorkšīrā un Hamberā drošību.

- Ziņojums: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētājas kundze! Es balsoju par šo ziņojumu, jo es biju patīkami pārsteigta par to, ka Parlaments pieņēma mūsu priekšlikumus, kas vērsti pret “nodokļu paradīzēm”. Es arī atbalstīju dažādos izvirzītos jautājumus, kas minēti šajā ziņojumā, lai risinātu ar pašreizējo krīzi saistītās problēmas.

Viens aspekts, kam es tiešām vēlos pievērsties, ir līdzšinējais atveseļošanas plāns. Mums ir jāpārliciecinās, ka mums joprojām ir stabilas darba vietas un ilgtspējīgas profesionālās karjeras cilvēkiem, kad ekonomikas rādītāji sāks uzlaboties, un jāatbalsta tādas nozīmīgas nozares kā automobiļu nozare. Autobūves nozare ir modelis tam, kā tradicionālajām rūpniecības nozarēm ir jāpielāgojas nākamajos gados. Es nesen apmeklēju *Jaguar Land Rover* rūpnīcu savā vēlēšanu apgabalā, kur es redzēju to, kā šis uzņēmums ir padarījis sevi par pasaules līderi “zaļo” automobiļu tehnoloģiju jomā, un kur tās jaunās tipa apstiprināšanas pamatnostādnes, kuras mēs esam pieņēmuši šajā Parlamentā, tika sveiktas no visas sirds.

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētājas kundze! Mēs atkal ļaujamies iedomām par to, ka, tērējot vēl vairāk, var izklūt no parādiem un ka ar likumiem var apturēt lejupslīdes. Labākajā gadījumā mēs maldinām paši sevi, sliktākajā gadījumā mēs ar nodomu maldinām savus vēlētājus.

Patiesība ir, ka nekas nevar apturēt šo labojumu: procentu likmes tika saglabātas pārāk zemas pārāk ilgi un tagad, kad balonā ir iepūsts gaiss, tas atkal izplūdis no tā. Mēs varētu mēģināt glābt dažus no upuriem, bet tā vietā mēs uzņemamies šo izlikšanos, ka mēs varam apturēt notiekošo. Šo parādu samaksās mūsu vēl nedzimušie un neradītie bērni, un nekur citur kā manā valstī, kur katrs bērns ir tagad piedzimis ar GBP 30 000 lielu parādu tās valdības kompetences trūkuma un patvaļas dēļ.

Kā saka mūsu valsts dzejnieks: “Šī dārgā zeme, dvēšļu īpašums, ... nu iznomāta — mirstu, sakot to, — kā kāda muizele vai nomas māja”.

Un tagad papildus šim valsts parādam no mums sagaida, lai mēs ieguldītu šajās Eiropas atveseļošanas programmās. Es noslēdzu savu runu atkal ar mūsu valsts dzejnieka vārdiem: “Vēl centīsimies novērst nelaimi, lai vēlāk nenolād mūs pēcteči.”

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Kā liela starptautiska finanšu nozieguma piemēru, protams, var minēt B. Madoff afēru, bet arī spekulāciju ar lauksaimniecības izejvielām, kas notika 2007. gadā.

Tāpēc daudzi juridiskie eksperti, tostarp arī Carlos Sotelo prakse Spānijā, un lielo juridisko prakšu tīkli ir ierosinājuši starptautiskas finanšu tiesas izveidi.

Mēs varētu papildus tikai paplašināt Starptautiskās krimināltiesas kompetenci, lai ietvertu lielus finanšu noziegumus, jo 2007. gadā miljoniem bērnu mira spekulācijas ar lauksaimniecības produktiem rezultātā. Bija “finanšu Darfūra”.

Šī starptautiskā finanšu tiesa būtu pilnvarota veikt izmeklēšanu par spekulāciju un spekulantiem, pārbaudīt “nodokļu paradīzes”, regulēt un sodīt likumpārkāpējus.

Tā ir godīguma pārbaude Barack Obama, prezidentam N. Sarkozy un citiem līderiem. Tas ir politiskais vēstījums, kuru nodot plašai sabiedrībai, un tas būtu pirmais globālās organizācijas posms, globāls fenomens un globāls līdzeklis globālās ekonomiskās krīzes problēmu risināšanai.

- Ziņojums: Evgeni Kirilov (A6-0075/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Ir ļoti patīkami uzstāties pēc *Corbett* kunga šādās debatēs, jo *Corbett* kungs šeit nekad nekļūdās, bieži samulsis, kāds viņš bija šodien, sniedzot nepareizo balsojuma skaidrojumu netaisnā, bet acīmredzot nekad nekļūdās! Taču es brīnos par to, vai šajā Parlamentā mēs zinām, kas ir reālā ekonomika. Vai reālā ekonomika ir bars “papīru bīdītāju” un birokrātu, mums sagatavojot tiesību aktus, kuri citiem cilvēkiem ir jāīsteno, piemēram, civildienestam Apvienotajā Karalistē, kur mēs esam palielinājuši valsts sektoru daudz ātrāk nekā palielinājies privātais sektors pēdējos desmit gados? Vai arī reālā ekonomika patiesībā ir cilvēki, kuri veic darba pienākumus un ievieš jauninājumus, un dibina paši savus uzņēmumus? Es tikai domāju par to, vai šis ziņojums ir patiešām vērsts pareizajā virzienā. Izlasījis to, es esmu diezgan pārliecināts, ka tas nav vērsts pareizajā virzienā.

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētājas kundze! Mēs šajā Parlamentā, iespējams, zinām labāk nekā daži ārpusē to, cik lielā mērā Eiropas Savienība tagad ir kļuvusi par mehānismu bagātību vērienīgai pārdalei.

Ilgu laiku šī sistēma darbojās ļoti labi, jo bija tikai ļoti neliels cilvēku skaits, kuri veica iemaksas kopējā budžetā. Vienīgās divas neto iemaksātājas budžetā Eiropas Savienības vēsturē pārsvarā bija Apvienotā Karaliste un lielā mērā Vācija.

Tomēr situācija tagad ir mainījusies un naudas līdzekļi izbeidzas. Mēs to redzējam parādītu ar spilgtu piemēru samītā pirms divām nedēļām, kad Ungārijas ministru prezidents prasīja Centrāleiropai un Austrumeiropai palīdzību 190 miljardu eiro apmērā, un Vācijas kanclere viņam skaidri un gaiši pateica, ka naudas nav un tā netiks piešķirta.

Vācijas nodokļu maksātāji (un tas ir reti atzīts) ir vienmēr balstījuši visu sistēmu. Integrācija ir atkarīga no viņu žēlastības un viņi tagad ir redzējuši, ko tas patiesībā nozīmē. Viņi vairāk neatbild uz vārdos neizteikto vēsturiskā pienākuma piesaukšanu. Viņi ir saprātīgi, intelligenti cilvēki un var atšķirt argumentu savtīgos nolūkos un pamanīt izspiešanu, kad viņi ar tādu saskaras. Ja jūs domājat, ka man nav taisnība šajā saistībā, tad ļaujiet viņiem sarīkot referendumu, visiem sarīkot referendumu: nododiet balsošanai Lisabonas līgumu. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Rakstiski balsojumu skaidrojumi**- Ziņojums: Geringer de Oedenberg (A6-0060/2009)**

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Geringer de Oedenberg* kundzes ziņojumu par atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgo ieviešanu (kodificēta versija). Tā kā tā ir tikai iepriekšējā normatīvā teksta kodifikācija un neietver nekādas būtiskas izmaiņas pašā tekstā, es uzskatu, ka mums ir jāapstiprina Komisijas priekšlikums un Parlamenta, Padomes un pašas Komisijas juridisko dienestu ieteikumus.

- Ziņojums: Díaz de Mera García Consuegra (A6-0106/2009)

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es atturējos balsojumā par *Díaz de Mera García Consuegra* kunga ziņojumu par Eiropas darbinieku pamatalgu un pabalstu koriģēšanu. Es tikai daļēji piekritu referenta viedoklim šajā jautājumā, tāpēc es neuzskatu, ka man būtu pareizi ieņemt kādu nostāju par to.

- Ziņojums: Reimer Böge (A6-0106/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze! Es balsoju par šo ziņojumu.

Es uzskatu, ka dabas katastrofa, kas skāra Rumāniju, nevar palikt bez ievēribas. Rumānija pēc pārciestajiem plūdiem ir novārdzināta ne tikai ekonomiskajā un ekoloģiskajā nozīmē, bet arī sociālajā nozīmē.

Cilvēku personīgo stāstu atstāstījumi ir bijuši sirdi plosošī — ģimenes ir zaudējušas savu īpašumu un mantas, no kurām daudzas bija smaga darba dzīves garumā augļi.

Daudzas organizācijas jau strādā šajā valstī, bet ir pienācis laiks arī iestādēm un arī šā Parlamenta deputātiem personīgi sniegt reālu ieguldījumu šajā lietā.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju Budžeta komitejas atzinumu un ceru, ka 11 785 377 eiro no Solidaritātes fonda Rumānijai būs pieejami pēc iespējas drīzāk, lai uzlabotu iedzīvotāju stāvokli ekonomiskajā, ekoloģiskajā un sociālajā nozīmē.

Genowefa Grabowska (PSE), rakstiski. – (PL) Solidaritātes princips ir princips, kurš Eiropas Savienībā ir būtisks un neapstrīdams. Tieši šis princips, kurš pastāv patiešām ne tikai “uz papīra”, ir tas, kas atšķir ES no citām starptautiskajām organizācijām. Viena praktiska šā principa izpausme neapšaubāmi ir Solidaritātes fonds, kurš izveidots 2006. gadā saskaņā ar iestāžu nolīgumu un lai likvidētu lielu dabas katastrofu negatīvās sekas. Tas ir labi, ka šis fonds tiek izmantots un ka pagājušā gadā piecas valstis saņēma palīdzību no tā. Tas ir pierādījums tam, ka piedzīvojot traģēdiju, neviena dalībvalsts netiks atstāta bez palīdzības. Plūdi, kas skāra Rumānijas ziemeļaustrumu daļas piecus apgabalus 2008. gada jūlijā, radīja nopietnus materiālos zaudējumus (0,6% no NKI) un atņēma dzīvības vairāk nekā diviem miljoniem cilvēku 214 pašvaldībās.

Šajā situācijā es Rumānijas pieteikumu palīdzības saņemšanai uzskatu par pamatotu, pat tad, ja tas neatbilst tiem kvantitatīvajiem kritērijiem, kas noteikti Padomes Regulas (EK) Nr. 2012/2002, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu, 2. panta 1. punktā. Man arī nav nekādu šaubu par to, ka šajā gadījumā ir nepieciešams piemērot ārkārtējas katastrofas kritēriju, kas arī ir noteikts iepriekš minētajā regulā un kas ļauj izmantot fondu Rumānijas vajadzībām. Kā Polijas Eiropas Parlamenta deputāte es pārstāvu reģionu, kuru arī skāra dabas katastrofa, proti, viesuļvētra Silēzijas novadā. Par laimi šai katastrofai nebija tas pats postošais spēks vai mērogs. Tomēr es pilnībā atbalstu šo Eiropas solidaritātes reālo pierādījumu.

Maria Petre (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tas palīdzēs daudz ātrāk piesaistīt Solidaritātes fondu. 2006. gadā Eiropas Savienības veiktais maksājums, izmantojot Solidaritātes fondu, lai sniegtu palīdzību Rumānijai pēc plūdiem aprīlī un augustā, tika aizkavēts par gadu. Es priecājos atzīmēt, ka procedūras ir uzlabotas un veicina ES ātru iesaistīšanos situācijas uzlabošanā valstīs, kuras ir skārusi liela dabas katastrofa vai ārkārtēja katastrofa.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Bōge kunga ziņojumu par Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošanu. Es piekrītu tam, ka atbilstības kritēriji, kurus piemēro fonda izmantošanai, tika izpildīti tā pieteikuma gadījumā, kuru iesniedza Rumānija pēc plūdiem, kas skāra šo valsti jūlijā. Šie plūdi faktiski radīja nopietnu kaitējumu ainavai un piecos skartajos apgabalos dzīvojošiem cilvēkiem. Tāpēc es uzskatu, ka tas ir tikai pareizi, ka ir jāizmanto šis fonds, jo īpaši tādēļ, ka attiecīgā summa atbilst tam gada limitam, kas noteikts 2006. gada maija iestāžu nolīgumā.

- Ziņojums: Jutta Haug (A6-0113/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu, kuru sagatavoja Jutta Haug (Vācija), jo ar to prasa izmantot 11,8 miljonus eiro no ES Solidaritātes fonda (ESSF), lai palīdzētu to plūdu upuriem, kas skāra Rumāniju 2008. gada jūlijā.

Šī rīcība ir ES atbilde uz Rumānijas iesniegto pieteikumu palīdzības saņemšanai. Pieteikums attiecas uz pieciem apgabaliem (Maramurešu, Sučavu, Botošani, Jasi un Njamcu). 241 pašvaldība Rumānijā, kuru kopējais iedzīvotāju skaits ir 1,6 miljoni iedzīvotāju, tieši cieta šīs katastrofas rezultātā, kas daļēji vai pilnībā iznīcināja mājas un laukus.

Es balsoju, domājot par tiem cilvēkiem, kuri zaudēja savas mājas, iedzīvi, dzīvniekus un pat ģimenes locekļus šajos plūdos. *Gheorghe Flutur*, Sučavas apgabala padomes priekšsēdētājs, sniedza argumentus, aizstāvēt viņu lietu, Briselē, Eiropas Parlamentā.

Es uzskatu, ka Rumānijai ir vajadzīga lielāka naudas summa, lai novērstu kaitējumu, kuru izraisīja plūdi, bet ES palīdzība ir vajadzīga un vērtējama atzinīgi.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pirmais 2009. gada budžeta grozījums attiecas uz ES Solidaritātes fonda izmantošanu Rumānijas vajadzībām pēc plūdiem, kas skāra šo valsti 2008. gada jūlijā.

Saskaroties ar tiešo kaitējumu, kas aprēķināts aptuveni 471,4 miljonu eiro apmērā, ir (tikai tagad) paredzēts izmantot tikai 11,8 miljonus no šā fonda, kas vēlreiz skaidri parāda, ka steidzami nepieciešams to pārskatīt.

Šā fonda mērķis ir Kopienai nodrošināt iespēju reaģēt ātrā, efektīvā un elastīgā veidā uz “ārkārtas situācijām” dažādās dalībvalstīs. Tāpēc, par spīti visām neatbilstībām, mēs atbalstām tā izmantošanu Rumānijas vajadzībām.

Tomēr piešķirtos 11,8 miljonus eiro atskaitīs no budžeta pozīcijas Eiropas Reģionālās attīstības fondam (konverģences mērķis). Citiem vārdiem, Rumānijai izrādītā “solidaritāte” tiek finansēta no līdzekļiem, kuri ir paredzēti vismazāk ekonomiski attīstītajām valstīm un reģioniem, tostarp arī pašai Rumānijai! To var apzīmēt kā solidaritāti starp “nabadzīgajiem” vai, citiem vārdiem, starp tā dēvētajām “kohēzijas valstīm/konverģences reģioniem ...

Mēs nepiekrītam tam, ka tiek izmantoti "kohēzijas" fondi — vēl jo vairāk arvien dziļākās sociāli ekonomiskās krīzes laikā — kad ir pieejami citi līdzekļi, piemēram, tie, kas paredzēti ES militarizācijai.

Iosif Matula (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu par Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošanu Rumānijas vajadzībām, jo es uzskatu, ka ar mūsu valstij sniegto finansiālo atbalstu sniedz svarīgu, nepieciešamu atbalstu tām vietām, kuras skāra lietusgāžu izraisītie plūdi pagājušā gada jūlijā. Smagi tika skarta Rumānijas ziemeļaustrumu daļa. 214 pašvaldības un vairāk nekā 1,6 miljoni cilvēku tieši cieta šīs katastrofas rezultātā. Eiropas Komisija sniedza ieguldījumu finansiāla atbalsta veidā 11,8 miljonu eiro apmērā, lai atbalstītu veiktos ieguldījumus transporta un nosusināšanas infrastruktūras atjaunošanā, nostiprinot upju gultnes un ceļot dambjus, lai novērstu šāda veida dabas katastrofas nākotnē.

Es domāju, ka to cēloņu atklāšana sākumstadijā, kas izraisa šāda mēroga vai pat vēl nopietnākas katastrofas, ir vissvarīgākais solis ceļā uz Eiropas pilsoņu aizsargāšanu.

Ņemot vērā tās klimata pārmaiņas, ar kurām mēs saskaramies, es atbalstu instrumentu ieviešanu vides faktoru uzraudzībai katrā reģionā atsevišķi ar pietiekama budžeta piešķiršanu šim nolūkam. Konverģences zonas ir visvairāk pakļautas riskam, ka tās varētu skar dabas katastrofas. Tas nozīmē, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš šiem aspektiem, lai īstenotu ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas politiku.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Tās jomas, kas saistītas ar klimata pārmaiņu ietekmes risku, galvenokārt ir šādas jomas: ūdens resursi, lauksaimniecība, enerģētika, mežsaimniecība un bioloģiskā daudzveidība un pēdējā, bet ne mazāk svarīgā — iedzīvotāju veselība:

Ārkārtējā klimatiskā parādība, kuru pieredzēta Rumānijā pēdējo gadu laikā, ir izraisījusi plūdus un sausumu un tās rezultātā ir radusies nepieciešamība risināt klimata pārmaiņu jautājumu ar vislielāko nopietnību, izmantojot visplašākās īpašās zināšanas, un ar vislielāko atbildību.

Kā sociāldemokrāts es balsoju par šo ziņojumu, jo ar 11,8 miljoniem eiro, kas piešķirti ar budžeta korekciju, atbalsta Rumāniju tās centienos pielāgoties klimata pārmaiņām, lai novērsu plūdu ietekmi, veicot vietējo aizsardzības darbu (apdzīvoto vietu aizsargāšana, upju baseinu plānošana, veicot darbus straumes tecēšanas uzlabošanai, un mežaudžu palielināšana) un, visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, iesaistot iedzīvotājus un izglītojot viņus par atbilstošu uzvedību pirms plūdiem, plūdu laikā un pēc plūdiem.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu par Eiropas Savienības 2009. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 1/2009 projektu. Ziņojuma mērķis ir izmantot 11,8 miljonus eiro saistību un maksājumu apropriācijās no ES Solidaritātes fonda sakarā ar postījumiem, ko 2008. gada jūlijā nodarījuši plūdi Rumānijā.

Es atbalstu Eiropas Komisijas iniciatīvu, ar kuru ES izrāda solidaritāti Sučavas, Jasi, Njamcas, Botošani, un Maramurešas apgabaliem, kas cieta 2008. gada jūlija plūdu rezultātā.

Ar šodienas balsojumu Eiropas Parlamenta plenārsēde apstiprina Budžeta komitejas 2009. gada 24. februārī pieņemto lēmumu. Attiecīgās sesijas laikā *Gheorghe Flutur*, Sučavas apgabala padomes priekšsēdētājs, iepazīstināja ar situāciju savā plūdu skartajā apgabalā, pamatojot prasību par finanšu līdzekļiem ar attēlu izmantošanu un statistikas datiem par dabas katastrofu, kas skāra šo reģionu, nodarīto kaitējumu.

Viņš norādīja, ka brīdinājumi tika nodoti un minēja, ka kopā ar iestādēm Ukrainas Čerņivcu apgabalā, ir panākta vienošanās izveidot ātru brīdināšanas sistēmu katastrofu gadījumā līdz ar citām pārrobežu sadarbības programmām, lai reaģētu uz ārkārtas situācijām, kas jāīsteno kā šā projekta turpinājums.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Haug* kundzes ziņojumu par 2009. finanšu gada budžeta grozījumu, ar kuru ņem vērā to plūdu, kas skāra Rumāniju 2008. gada jūlijā, radīto nopietno kaitējumu. Es jau esmu paudis savu atbalstu *Böge* kunga ziņojumam par Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošanu šajā konkrētajā gadījumā un es vēlos šajā saistībā apliecināt savu atbalstu šim pasākumam — ja tas ir vērst —, kā noteikts 2006. gada iestāžu nolīgumā, uz ātru un efektīvu atbilstošu dzīves apstākļu atjaunošanu dabas katastrofas skartajos reģionos, un nevis uz kompensācijas izmaksāšanu par privātpersonu ciestajiem zaudējumiem.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumu par Eiropas Savienības 2009. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 1/2009 projektu (6952/2009 – C6 0075/2009 – 2009/2008 (BUD)), jo tā mērķis ir izmantot 11,8 miljonus eiro saistību un maksājumu apropriācijās no ES Solidaritātes fonda sakarā ar postījumiem, ko 2008. gada jūlijā nodarījuši plūdi Rumānijā.

- Ziņojums: Luis de Grandes Pascual (A6-0097/2009)

John Attard-Montalto (PSE), *rakstiski*. – Malta ir viena no galvenajām ES valstīm ar ievērojamu tonnāžu tās reģistrācijas žurnālos. No otras puses, tā izpilda savus pienākumus kā karoga valsts saskaņā ar starptautiskajām konvencijām.

Galvenās prasības ir: (a) piemērot karoga valsts kodeksa noteikumus; (b) veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu neatkarīgu auditu savās administrācijās vismaz reizi piecos gados saskaņā ar Starptautiskās Jūrniecības organizācijas (SJO) noteikumiem; (c) veikt nepieciešamos pasākumus attiecībā uz kuģu pārbaudēm un apsekojumiem un normatīvo apliecību un atbrīvojuma apliecību izdošanu, kā paredzēts starptautiskajās konvencijās.

Jauna prasība ir, ka pirms kuģa, kuram ir piešķirtas tiesības kuģot ar dalībvalsts karogu, darbības atļaušanas attiecīgajai dalībvalstij ir jāveic atbilstoši pasākumi, lai nodrošinātu, ka attiecīgais kuģis ievēro piemērojamos starptautiskos noteikumus un kārtības, un jo īpaši datus par kuģa drošību.

David Martín (PSE), *rakstiski*. – Ar šiem tiesību aktiem nostiprinās spēkā esošos ES drošības tiesību aktus un transponēs Kopienas tiesību aktos svarīgākos starptautiskos instrumentus. Es atbalstu šos tiesību aktus, jo ar tiem atzīst nepieciešamību cieši uzraudzīt klasificēšanas sabiedrības, kuras veic svarīgus uzdevumus, uzturot drošību jūrā, to pilnvaru lielās koncentrācijas dēļ.

- Ziņojums: Luis de Grandes Pascual (A6-0098/2009)

Carl Lang un Fernand Le Rachinel (NI), *rakstiski*. – (FR) Astoņi normatīvie teksti, kas veido tiesību aktu paketi jūrniecības jomā, ir nupat pieņemti Eiropas Parlamentā. Mēs to vērtējam atzinīgi, jo šis tiesību aktu kopums ietver ne tikai kompensācijas pasažieriem, bet arī pārbaudes, valsts ostu kontroli, satiksmes negadījumu izmeklēšanu un tās iestādes izvēli, kura var lemt par patvērumu vietu briesmās nonākušiem kuģiem.

Tagad ir dalībvalstu kārtā aktīvi rīkoties, jo nepietiek tikai ar likuma izdošanu: šie tiesību akti ir jātransponē to valsts likumos.

Pirmais pārbaudījums būs uzraudzīt Eiropas valstu “izdevīguma karogus”. Šie karogi tiek izmantoti, lai apietu to valstu noteikumus par arodbiedrībām, nodokļiem, pieņemšanu darbā, drošību un vidi, kurām šie kuģi reāli pieder.

Kipra un Malta pašlaik joprojām ir starp piecām pirmajām “izdevīguma karoga” valstīm attiecībā uz zaudēto kuģu skaitu.

Diemžēl jāatzīmē, ka par spīti veiktajiem centieniem, kopš nogrima naftas tankkuģi “Prestige” un “Erika”, stāvoklis nav ievērojami uzlabojies. Zemāka standarta kuģi, kas kuģo ar “izdevīguma karogiem”, strauji samazina transporta izmaksas. Tā dēvētās bagātās valstis reaģē, izveidojot savu (II atzīmes) karogu, lai cīnītos pret kravas zaudēšanu.

Patiesībā, ja mēs patiešām vēlamies atbrīvoties no šiem peldošajiem vrakiem, Eiropas Savienībai ir jāsāk cīnīties pret galējo liberālismu.

Luca Romagnoli (NI), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par *De Grandes Pascual* kunga ziņojumu par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus. Es jau esmu izskaidrojis tos iemeslus, kas mani mudina atbalstīt referenta veikto darbu attiecībā uz trešo tiesību aktu paketi jūrniecības jomā, un tos ieguvumus, kādus plānotie pasākumi varētu radīt attiecībā uz jūras transporta drošību un spēkā esošo noteikumu uzlabojumiem. Kā šāds deputāts es apliecinu savu balsojumu par šo ziņojumu.

- Ziņojums: Dominique Vlasto (A6-0099/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), *rakstiski*. – (PL) Es balsoju par ziņojuma par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par ostas valsts kontroli (pārstrādāta redakcija) pieņemšanu. Es piekrītu trešās tiesību aktu paketes jūrniecības jomā mērķiem.

Septiņu šīs paketes priekšlikumu mērķis ir novērst negadījumus, uzlabojot ar Eiropas valstu karogu reģistrēto kuģu kvalitāti, pārskatot tiesību aktus par ostas valsts kontroli un kuģu satiksmes uzraudzību, kā arī uzlabojot noteikumus, kas saistīti ar klasificēšanas sabiedrībām. To mērķis arī ir nodrošināt efektīvu rīcību situācijā, ja negadījums tomēr noticis, izstrādājot saskaņotu sistēmu negadījumu izmeklēšanai, ieviešot noteikumus

par kompensācijām pasažieriem pēc negadījumiem un ieviešot noteikumus par kuģu īpašnieku atbildību apvienojumā ar obligātās apdrošināšanas sistēmu.

Es vēlētos paust savu atbalstu saistībā ar to vienošanos, kas ir panākta, un jo īpaši šiem punktiem: tiesību akta piemērošanas jomas paplašināšana, attiecinot to arī uz kuģiem enkurvietās, biežākas kuģu pārbaudes un pilnīgs kuģu iebraukšanas aizliegums noteiktos apstākļos.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Vlasto* kundzes ziņojumu par ostas valsts kontroli, kas veido daļu no trešās tiesību aktu paketes jūrniecības jomā. Es piekrītu panāktās vienošanās daļai par direktīvas darbības jomas paplašināšanu, attiecinot to uz kuģiem enkurvietās, un tai daļai par pārbaužu biežuma palielināšanu kuģiem ar paaugstināta riska profilu. Attiecībā uz šo punktu es minu to, ka šāda riska novērtējumiem ir jābūt, cik iespējams, precīziem un neatkarīgiem. Es arī piekrītu tam, ka noteiktos apstākļos kuģiem ir pastāvīgi jāatsaka piekļuve, lai nodrošinātu pienācīgu drošības līmeni operatoriem un pasažieriem.

- Ziņojums: Dirk Sterckx (A6-0100/2009)

Bairbre de Brún un Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Mēs atzinīgi vērtējam to, ka šajā rezolūcijā mainīti galvenie punkti, un dažus no pozitīvajiem priekšlikumiem attiecībā uz finanšu nozares regulējumu, inovācijām, energoefektivitāti un ieguldījumiem, kā arī nepieciešamības aizsargāt nodarbinātību, radīt darba vietas, cīnīties pret nabadzību un koncentrēties uz vismazāk aizsargātajām grupām sabiedrībā atzīšanu.

Tomēr Lisabonas stratēģijas loģika ir kļūdaina un tā ir jāpārskata pašos pamatos, jo īpaši ņemot vērā jauno ekonomisko situāciju.

Turklāt šajā rezolūcijā ir iekļauti vairāki konkrēti priekšlikumi, kas ir tuvredzīgi un neproduktīvi, piemēram, uzstāšana uz regulējuma atcelšanu un elastīgu nodarbinātības praksi, kas noved pie darba ņēmēju tiesību vājināšanas.

Šo iemeslu dēļ mēs atturējamies galīgajā balsojumā par šo ziņojumu.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par ziņojuma par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 2002/59/EK, ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu pieņemšanu.

Es piekrītu trešās tiesību aktu paketes jūrniecības jomā mērķiem.

Septiņu šīs paketes priekšlikumu mērķis ir novērst negadījumus, uzlabojot ar Eiropas valstu karogu reģistrēto kuģu kvalitāti, pārskatot tiesību aktus par ostas valsts kontroli un kuģu satiksmes uzraudzību, kā arī uzlabojot noteikumus, kas saistīti ar klasificēšanas sabiedrībām. To mērķis arī ir nodrošināt efektīvu rīcību situācijā, ja negadījums tomēr noticis, izstrādājot saskaņotu sistēmu negadījumu izmeklēšanai, ieviešot noteikumus par kompensācijām pasažieriem pēc negadījumiem un ieviešot noteikumus par kuģu īpašnieku atbildību apvienojumā ar obligātās apdrošināšanas sistēmu.

Kā "ēnu" referents *Sterckx* kunga ziņojumam es vēlētos paust visu iespējamo atbalstu tam dokumentam, kas nodots balsošanai.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es uzskatu, ka tiesību aktu pakete jūrniecības jomā ir jāaplūko visaptveroši un kopumā saskaņā ar to pieeju, kuru Parlaments vienmēr ir izmantojis, izskatot tās atsevišķās daļas. Tāpēc es balsoju par *Sterckx* kunga ziņojumu par Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmas izveidošanu, jo šī sistēma iekļaujas plašākā kontekstā, kas vērsts uz jūras satiksmes drošības uzlabošanu un tās organizēšanas atvieglošanu, kaut kas, ko es jau esmu atbalstījis daudzos gadījumos. Šajā gadījumā tehnoloģijas izmantošana kuģu uzraudzības jomā palīdzētu padarīt vieglāku izlemšanu par to, kurš ir atbildīgs nelaimes gadījumos, un uzlabot procedūras par kuģu uzņemšanu "patvēruma vietās". Šā iemesla dēļ es uzskatu, ka varu atbalstīt šo ziņojumu, balsojot par to.

- Ziņojums: Jaromír Kohlíček (A6-0101/2009)

Guy Bono (PSE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo Čehijas deputāta no Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas *Jaromír Kohlíček* ziņojumu par negadījumu izmeklēšanu jūras transporta nozarē.

Šajā dokumenta tekstā uzsvērtā nepieciešamība izstrādāt skaidras un saistošas pamatnostādnes Eiropas līmenī, lai nodrošinātu, ka kuģošanas negadījumi tiek pienācīgi uzraudzīti. Ar to risina ar tām bažām saistītos

jautājumus, kuras radās pēc naftas tankkuģa "Erika" nogrimšanas Francijas piekrastē. Lai novērstu šādu nepareizas pārvaldības gadījumu atkātošanos, Eiropas Savienība ir izlēmusi piemērot stingru sistēmu, kurā aplūkoti visi tehniskie aspekti un visas procedūras, kuras ir jāievēro, ja noticis negadījums: izmeklēšanu metodoloģija, Eiropas jūras negadījumu datu bāze, ieteikumi drošības jomā utt.

Es piekrītu, ka ir svarīgi padarīt Eiropas jūras teritoriju par vienu no drošākajām un priekšzīmīgākajām jūras teritorijām pasaulē. To tiecas panākt ar "Erika III" paketi jūrniecības jomā, kuras daļu veido šis ziņojums. Tas ir reāls paversiena punkts attiecībā uz jūrniecības nozari un arī attiecībā uz vidi, kas bieži ir nevērīgas darbības jūrā otrais upuris.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par ziņojuma par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko nosaka pamatprincipus negadījumu izmeklēšanai jūras transporta nozarē un groza Direktīvas 1999/35/EK un 2002/59/EK, pieņemšanu. Es piekrītu trešās tiesību aktu paketes jūrniecības jomā mērķiem.

Septiņu šīs paketes priekšlikumu mērķis ir novērst negadījumus, uzlabojot ar Eiropas valstu karogu reģistrēto kuģu kvalitāti, pārskatot tiesību aktus par ostas valsts kontroli un kuģu satiksmes uzraudzību, kā arī uzlabojot noteikumus, kas saistīti ar klasificēšanas sabiedrībām. To mērķis arī ir nodrošināt efektīvu rīcību situācijā, ja negadījums tomēr noticis, izstrādājot saskaņotu sistēmu negadījumu izmeklēšanai, ieviešot noteikumus par kompensācijām pasažieriem pēc negadījumiem un ieviešot noteikumus par kuģu īpašnieku atbildību apvienojumā ar obligātās apdrošināšanas sistēmu.

Es vēlētos paust savu atbalstu saistībā ar to vienošanos, kas ir panākta, un jo īpaši šiem punktiem: negadījumu izmeklēšanas metodoloģija, lēmums par izmeklēšanu, taisnīga attieksme pret jūrniekiem un liecinieku aizsardzība/ziņu neizpaušana.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Kohlīček kunga ziņojumu par negadījumu izmeklēšanu jūras transporta nozarē. Pārāk bieži ir grūti izlemt, kurš ir atbildīgs nelielos vai nopietnos kuģošanas negadījumos. Es runāju par tām izmeklēšanām, kuras notika pēc īstas dabas katastrofas, ko izraisīja avārija, kurā bija iesaistīts naftas tankkuģis "Prestige", un par daudziem citiem negadījumiem, kas diemžēl turpina notikt. Jūras transportam jāvelta īpaša uzmanība, jo neraugoties uz to, ka tas ir salīdzinoši vīstekonomiskākais, tas ir viens no bīstamākajiem attiecībā uz avārijas ietekmi uz vidi. Es uzskatu, ka tāpēc ir nepieciešams izstrādāt skaidras un saistošas pamatnostādnes par to, kā veicamas kuģu satiksmes negadījumu tehniskās izmeklēšanas un kā nodrošināt atgriezenisko saiti, lai nepieļautu šādus negadījumus nākotnē. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

- Ziņojums: Paolo Costa (A6-0102/2009)

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Costa kunga ziņojumu par pasažieru pārvadātāju atbildību nelaimes gadījumos uz jūras. Es piekrītu viņam, ka ir ļoti pareizi Eiropas tiesību aktos iekļaut 1974. gada Atēnu konvencijas par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru noteikumus, jo atšķirības dalībvalstu starpā, kuras joprojām pastāv, neļauj nodrošināt pienācīgu atbildības līmeni un obligāto apdrošināšanu nelaimes gadījumos, kuros iesaistīti pasažieri. Lai gan tas neattiecas uz citiem transporta veidiem, es uzskatu, ka šiem tiesību aktiem ir jāatbilst mērķim arī jūras transporta gadījumā.

- Ziņojums: Gilles Savary (A6-0072/2009)

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es plānoju balsot par Savary kunga ziņojumu par kuģu īpašnieku apdrošināšanu pret jūras prasībām, jo es piekrītu referenta sniegtajiem ieteikumiem attiecībā uz nepieciešamību nodrošināt, ka kuģu īpašnieki, kuri ierodas ūdeņos, kas ir jebkuras dalībvalsts jurisdikcijā, izpilda pienākumu veikt apdrošināšanu, tostarp arī nosakot sankcijas gadījumā, ja uz kuģa klāja nav apdrošināšanas sertifikāta, ja tiek konstatēts šāds fakts. Es piekrītu tam, ka apdrošināšanas summa ir jānosaka, nepārsniedzot tās maksimālās summas, kuras noteiktas 1996. gada Konvencijā par atbildības ierobežošanu attiecībā uz jūras prasībām (LLMC konvencija), ar kuru nodrošina, ka cietušie nelaimes gadījumos uz jūras saņem pienācīgu kompensāciju. Tāpēc es atbalstu referenta ieteikumu pieņemt ieteikuma projektu, par kuru ir panākta vienošanās ar Padomi.

- Ziņojums: Emanuel Jardim Fernandes (A6-0069/2009)

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es atbalstu Fernandes kunga ziņojumu par karoga valstij noteikto prasību ievērošanu. Tas parāda Parlamenta apņēmību saglabāt trešās tiesību aktu paketes jūrniecības jomā viengabalainību, saskaroties ar pārtraukumiem Padomes darbā attiecībā uz atsevišķiem aspektiem, piemēram,

ši ieteikuma tematu. Šā iemesla dēļ es atbalstu *Fernandes* kunga un Transporta un tūrisma komitejas locekļu paveikto darbu. Es uzskatu, ka panāktās politiskās vienošanās pievienotā vērtība ir jāsaskata kā svarīga, galvenokārt tāpēc, ka ar to aicina dalībvalstis ieviest to jūras lietu administrāciju kvalitātes pārvaldības sistēmu un ievērot starptautiskos noteikumus šajā jomā, no kuriem vissvarīgākie ir tie noteikumi, kuri izriet no Starptautiskās Jūrniecības organizācijas konvencijām. Papildus priekšrocību sniegšanai attiecībā uz ar Eiropas valstu karogiem reģistrēto kuģu kvalitāti un drošību, priekšlikums ļaus uzlabot konkurences apstākļus Kopienā, un tāpēc es uzskatu, ka tas ir jāatbalsta.

- Ziņojums: Saïd El Khadraoui (A6-0066/2009)

Brian Crowley (UEN), rakstiski. – (GA) Eiropas valstīm ir jāsadarbojas, lai sasniegtu ES vides mērķus. Tomēr, lai nodrošinātu ES vides politikas ilgtspēju, ir jāņem vērā ES principi un katras dalībvalsts dažādās īpatnības un vajadzības.

Eurovignette ziņojums ir pretrunā šiem mērķiem Eiropas Savienības nomaļāko dalībvalstu gadījumā.

Eurovignette ieteikumi sodītu nomaļās valstis, un valstis Eiropas centrā gūtu ievērojamu labumu. Manuprāt, *Eurovignette* ieteikumi ir pretrunā vienotā tirgus principiem, un es domāju, ka tā ir diskriminācija pret konkrētām valstīm uz ģeogrāfiskā stāvokļa pamata. Īrija ir sala, kas atrodas Eiropas malā. Kravas automobiļi no citām valstīm nebrauks caur Īriju, bet mūsu smagajiem kravas automobiļiem būs jāmaksā maksa daudzās Eiropas valstīs. Mēs nevaram no tā izvairīties: mums ir jāveic uzņēmējdarbība, mums ir jāeksportē un jāimportē preces. Saskaņā ar *Eurovignette* priekšlikumu valstīm, kas atrodas Eiropas centrā, būs priekšrocības konkurencē, jo tām nebūs jāmaksā tādas pašas maksas. Nav pareizi vai taisnīgi īstenot šāda veida diskrimināciju, kuras pamatā ir kādas valsts ģeogrāfiskais stāvoklis.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – *Eurovignette* direktīva tika radīta, lai saskaņotu maksu sistēmas uz Eiropas ceļiem – ieskaitot transportlīdzekļu nodokļus, ceļa nodevas un maksu par ceļu infrastruktūras izmantošanu, kā arī izveidotu taisnīgus mehānismus infrastruktūru maksu iekasēšanai no pārvadātājiem. Komisijas nesen veiktā direktīvas pārskatīšana ierosina papildu grozījumus direktīvā, tādus kā smago kravas transportlīdzekļu (SKT) ietekmes uz vidi maksas novērtēšana attiecībā uz trokšņa piesārņojumu, pārslodzēm un gaisa piesārņojumu.

Valstīm ar lielu tranzīta satiksmes daudzumu ir ievērojami citādi uzskati nekā tādām nomaļām valstīm kā manējā, kas ir lielā mērā atkarīgas no satiksmes daudzu preču importam un eksportam. Lai gan principā tie ir taisnīgi, tie ir jāievieš pakāpeniski un vienlīdzīgā veidā. Tie ir jautājumi, kurus mēs nedrīkstam ignorēt. SKT bieži ir pakļauti laika ierobežojumiem un ārējiem grafikiem, ko nosaka, piemēram, prāmju operatori. Ostas tuneļa izbūve Dublinā ir ievērojami samazinājusi SKT daudzumu pilsētas centrā, tādējādi uzlabojot gaisa kvalitāti un samazinot trokšņa piesārņojumu. Tas ir bijis vērtīgs ieguldījums.

Es neesmu pārliecināta, ka ir jārada neatkarīga Eiropas iestāde, kas noteiktu nodevu līmeņus; es drīzāk teiktu, ka tas attiecas uz subsidiaritātes jomu.

Françoise Grossetête (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par *S. El Khadraoui* ziņojumu par maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem par dažu infrastruktūru lietošanu.

Ir svarīgi dot dalībvalstīm iespēju piemērot „viedākus” maksājumus autopārvadājumu sektoram, lai segtu ārējās izmaksas un tādējādi veicinātu ilgtspējīgāku darbību.

Lai gan gaisa un trokšņa piesārņojums ir jāņem vērā, tas pats neattiecas uz pārslodzēm, ko rada ne tikai autopārvadājumi. Šāds maksājums būtu diskriminējošs, jo vieglie automobiļi arī rada pārslodzes.

Turklāt šī nozare maksā par ekonomikas krīzes sekām caur lielāku naftas cenu un augstākām preču piegāžu izmaksām. Autotransporta nozares MVU nevarēs segt šīs papildu izmaksas pašreizējās ekonomikas krīzes laikā.

Ir jā dara vairāk, lai pielāgotu ceļu infrastruktūru satiksmes pieaugumam, taču galvenajam ieguldījumam būtu jābūt ilgtspējīga transporta izveidošanā, piešķirot prioritāti transportlīdzekļu veidiem ar zemu oglekļa emisiju.

Kā Ronas-Alpu reģiona ievēlēta pārstāve es varu apliecināt, ka daudzi ceļa posmi Ronas ielejā nespēj pielāgoties pieaugošajai satiksmei.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Šodienas balsojumā Eiropas Parlaments pieņēma direktīvas projektu par *Eurovignettes*, kas ļauj dalībvalstīm uzlikt maksu par ceļu infrastruktūras lietošanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem.

Galīgajā balsojumā es balsoju pret direktīvas pieņemšanu. Es uzskatu, ka šīs direktīvas noteikumu ieviešana paaugstinās izmaksas, ko uzliek transporta pakalpojumus sniedzšie uzņēmumi. Šīs izmaksas var būt īpaši neizdevīgas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kuriem nav pietiekami daudz līdzekļu sava transportlīdzekļu parka atjaunošanai. Turklāt šādi noteikumi var radīt grūtības uzņēmumiem pašreizējās krīzes laikā, kad daudziem uzņēmumiem ir grūtības kredītu iegūšanā.

Mums noteikti ir jāmeklē veidi, kā palielināt dabai nekaitīgu transportlīdzekļu izmantošanu uz mūsu ceļiem. Taču mēs nedrīkstam izmantot metodes, kas būtībā ir tikai vēl viens veids nodokļu paaugstināšanai uzņēmumiem. <BRK>

Jim Higgins (PPE-DE), rakstiski. – Savu *Fine Gael* kolēģu vārdā Parlamentā es gribētu paskaidrot, ka mēs nebalsojām par *S. El Khadraoui* ziņojumu par maksas noteikšanu SKT bažu dēļ par priekšlikuma juridisko pamatu, bažu dēļ par elektronisko iekasēšanas sistēmu obligātu izmantošanu un par noteikumiem attiecībā uz ienākumu iezīmēšanu. Mēs pilnībā atbalstām principus, uz kuriem pamatots priekšlikums, taču uzskatām, ka ziņojumā ieteiktais princips pielietojums ir kļūdainais.

Stanisław Jałowiecki (PPE-DE), rakstiski. – Es ne tikai balsoju pret šo ziņojumu, bet arī uzskatu to par bīstamu Eiropas kopējam tirgum. Tas ir galvenokārt tā netaisnās dabas dēļ un tādēļ, ka tas darbojas kā slēpta aplikšana ar nodokļiem. Turklāt tas neveicinās vides aizsardzību. Šīs finanšu krīzes laikā tas ir sava veida absurds. Šāda veida noteikumi rāda, ka ES uzgriež muguru saviem pilsoņiem.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par saprātīgu kompromisu attiecībā uz jauno *Eurovignette*. Kopā ar Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupu es jau gadiem ilgi esmu cīnījies – pret milzīgu Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu konservatīvās grupas daļu opozīciju – lai iekļautu ārējās izmaksas (troksni, pārslodzes, piesārņojumu) iekasējumu aprēķinos, lai pārliktu finanšu slogu no nodokļu maksātāja pleciem uz piesārņotāja, citiem vārdiem, smagā kravas transporta pleciem.

Es esmu pret iespējamo kompromisa rezultātu par pārslodžu maksām, jo vairākuma situācijas rezultātā bija iespējams nodrošināt tikai to, ka tās tiek atzītas par ārējām izmaksām ar noteikumu, ka tās attiecas ne tikai uz SKT, bet uz visiem pārslodzes cēloņiem, ieskaitot vieglos automobiļus.

Šķiet, ka CO₂ arī netiks iekļauta aprēķinā PPE-DE neaptveramās opozīcijas dēļ. Grozījums, ko es iesniedzu komitejai un kurā es prasīju minimālos iekasējumus visās Eiropas Transporta tīkla daļās, nesaņēma balsu vairākumu. Es ierosināšu šo priekšlikumu atkal turpmākās diskusijas gaitā par šo jautājumu.

Viena īpaši pozitīva iezīme Austrijai ir tas, ka ārējās izmaksas un tā sauktā Alpu papildu maksa (augstāka maksa Alpu reģionos), iespējams, netiks nolidzināta. Tas nozīmē, ka Austrija var uzlikt augstāku maksu jutīgajos Alpu reģionos un var prasīt arī ārējās izmaksas. Rezultātā būs iespējama augstāka Brenneras tuneļa maksa.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kam ir jāveicina kravu novirzīšana no autotransporta uz dzelzceļu. Ziņojums ir iniciatīvu paketes daļa, kuras mērķis ir padarīt transportu ilgtspējīgāku un nodrošināt, ka lietotājiem būtu jāmaksā tikai par transporta izdevumiem, kas tieši saistīti ar viņu izmantoto transporta veidu. Maksas tiks prasītas par vietēju trokšņa piesārņojumu, vietēju gaisa piesārņojumu, kā arī par infrastruktūras lietošanu un bojājumiem. Tas radīs taisnīgāku principa „piesārņotājs maksā” īstenošanas sistēmu ar iestrādātām garantijām, lai nodrošinātu tirgus pārredzamību un novērstu diskrimināciju.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Smago kravu pārvadājumu daudzums Eiropā ir pieaudzis kopš ES paplašināšanās uz austrumiem, un tas ir īpaši jūtams daudzās dalībvalstīs, ieskaitot Austriju. Tagad mums ir problēma, ka daži faktori rada augstas ārējās izmaksas, kas jāsedz sabiedrībai. Smago kravu pārvadājumi visā Eiropā ir viens no šiem faktoriem un otrs ir kodolspēkstacijas.

Ja mēs uzliekam maksas SKT, vienlaikus neattīstot dzelzceļus un nenovēršot pārrobežu šķēršļus dzelzceļa transportam, tad mēs vienkārši būsīm balsojuši par dārgākām precēm, un nebūs nekāda cilvēku veselības uzlabojuma un piesārņojuma samazinājuma.

Es uzskatu, ka ir bezjēdzīgi sodīt kādu, kas ir iestrēdzis satiksmes sastrēgumā. Tas varētu novirzīt satiksmi atpakaļ uz mazajām pilsētām uz ciematiem, ko mēs negribam. Ilgtermiņā vienīgā alternatīva ir infrastruktūras

attīstīšana, un tas nozīmē, ka mums ir jāpadara vietējais sabiedriskais transports pievilcīgāks. Šķiet, ka šodien apspriežamā *Eurovignette* ir saprātīgs kompromiss, tādēļ es balsoju par to.

Cristiana Muscardini (UEN), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, vides aizsardzība un ceļu satiksmes drošība – apspriežamās direktīvas projekta mērķi – ir tie uzdevumi, kas Eiropas Savienībai ir jāveic ar visu apņēmību, lai panāktu transporta politiku, kas vairāk ievēro ES pilsoņu vēlmēs un tiesībās. Tādēļ ir apsveicami vairāki grozījumi 1999. gada EK direktīvā, kas paredz SKT maksas noteikšanu par dažu ceļu lietošanu. Šāda veida pasākumiem ir jābūt saprātīgiem un pakāpeniskiem, lai novērstu svarīgas ekonomikas nozares sabrukumu pašreizējās nopietnās ekonomikas krīzes apstākļos, tādas nozares, kas gandrīz pilnībā pamatota uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

Turklāt Eiropa vēl nav radījusi pilnīgu un efektīvu starpnozaru sistēmu, kas nodrošinātu ievērojamu pāreju no kravu pārvadājumiem uz mazāk piesārņojošām nozarēm. Šādos apstākļos to raksturo lielums un efektivitātes dēļ autotransports ir visplašāk lietotā sistēma ražošanas pasaulē.

Ar savu balsojumu šodien es vēlētos uzsvērt pakāpenisku, bet nozīmīgu, ne tikai simbolisku, pasākumu veikšanas nozīmi virzienā uz drošāku un zaļāku autotransportu, neuzliekot neloģiskus un bezjēdzīgus sodus nozarei.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es atbalstu *El Khadraoui* kunga darbu par maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem par dažu infrastruktūru lietošanu, un tādēļ es balsoju par viņa ziņojumu. Lai gan es nepiekrītu dažiem tādiem punktiem kā zināmu ārējo izmaksu iekļaušana vai neiekļaušana maksā, es piekrītu principam „piesārņotājs maksā”. *El Khadraoui* kunga teicamais darbs parāda, ka pilnīgi viss ienākums no maksas ir jāpiešķir transporta nozarei. Visbeidzot, es uzskatu, ka ienākumi no ārējām izmaksām nedrīkst kļūt par vēl vienu veidu, kā aplikt ar nodokļiem.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Priekšlikums, par kuru mēs šodien balsojam, ir iepriekšējās *Eurovignette* direktīvas pārskatījums un paplašinājums, un tas nosaka ceļu lietošanas maksas iekasēšanas noteikumus. Saskaņā ar pieņemtajiem noteikumiem dalībvalstis tagad var novirzīt maksu par gaisa piesārņojumu, troksni un satiksmes sastrēgumiem uz kravas automobiļiem. Tā ir laba ziņa nodokļu maksātājam. Tagad vēl mēs visi maksājam par kaitējumu, ko rada gaisa piesārņojums. Drīz par to maksās piesārņotājs. Turklāt tādējādi mēs mudinām transporta uzņēmumus ieguldīt līdzekļus tīrāku kravas automobiļu izstrādāšanā.

Es balsoju par šo priekšlikumu ne tikai tādēļ, ka pārslogdes maksa tika iekļauta kā papildu ārējā maksa kalnu rajonos. Satiksmes sastrēgumi dod vislielāko ieguldījumu gaisa piesārņošanā, trokšņa piesārņojumā un degvielas izšķērdēšanā. Ja mēs varētu daļu no šiem ieņēmumiem ieguldīt dzelzceļa vai ūdens transportā, mēs risinātu gan satiksmes sastrēgumu, gan klimata pārmaiņu problēmu. Turklāt kavējumi transporta sastrēgumu dēļ rada lielu ekonomisko kaitējumu transporta nozarei.

Diemžēl klimata izmaksas kā plašu kravu pārvadājumu rezultāts netika iekļautas, lai gan transporta nozare ir galvenais emisiju vaininieks.

EN- Ziņojums: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par ziņojumu. Pārredzamība ir ne tikai simbols, bet arī princips, uz kura ir jāpamato visas institucionālās procedūras. Pilsoņiem un vēlētajām struktūrām ir jānodrošina visplašākā iespējamā piekļuve Eiropas institūciju dokumentiem, lai radītu iespēju efektīvi piedalīties politikas procesā un prasīt no valsts iestādēm atskaites par viņu darbībām. Šī iemesla dēļ es agrāk stingri iestājos par parlamenta sēžu apmeklēšanas sarakstu publicēšanu.

Neraugoties uz Eiropas institūciju panākto progresu atklātības un pārredzamības ziņā, situāciju nevar tieši aprakstīt kā perfektu, un šo Regulas (EEK) Nr. 1049/2001 pārstrādāto redakciju par publisku piekļuvi Eiropas institūciju dokumentiem vajadzētu uzskatīt par vēl vienu soli virzienā uz tādas administratīvās vides sasniegšanu, kur informācijas pieejamība un piekļuves vieglums tai ir likums, nevis izņēmums. Nobeigumā es gribētu norādīt uz nesenu lielu sasniegumu: Eiropas Parlaments tagad izmanto ne mazāk kā 23 oficiālās valodas, un Eiropas Kopienas dokumenti ir pieejami visās šajās valodās. Tā ir demokrātijas garantija.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas konservatīvie šodien balsojam par *Cashman* kunga ziņojumu A6-0077/2009 par Publiskās piekļuves regulas Nr. 1049/2001 pārskatīšanu, lai panāktu labāku pārskatāmību Eiropas institūcijās. Attiecībā uz 5. panta 61. un 103. grozījumu mēs uzskatām, ka trešā lasījuma saskaņošanas dokumenti ir jāpublisko tūlīt pēc galīgās saskaņošanas sanāksmes beigām

pretstatā dokumentiem, kas tiek analizēti pašu sarunu gaitā. Dokumentiem no trijlogiem pirmajā un otrajā lasījumā ir jābūt pilnībā pieejamiem visa procesa laikā.

Chris Davies (ALDE), rakstiski. – Man ļoti žēl, ka procedūrās, kuru mērķis ir attīstīt principu, ka sabiedrībai ir tiesības redzēt ES dokumentus, Parlaments ir iestarpinājis uzsvāru, ka šādi noteikumi neattiecas uz Parlamenta deputātiem. Tiek apgalvots, ka tas tikai vēlreiz apstiprina noteikumus, kas jau ietverti deputātu nolikumā, taču daudziem cilvēkiem tas šķitīs tikai kā vēl viens „viena likuma mums un cita likuma viņiem” gadījums, un es esmu priecīgs, ka Liberālo demokrātu grupa neatbalstīja *Nassauer* kunga iesniegtos grozījumus.

Ir īpaši svarīgi, lai visu maksājumu detaļas par Parlamenta deputātu izdevumiem būtu publiski pieejamas. Mūsu pašu auditori ir atklājuši, ka daži no Parlamenta deputātiem noteikti nav „godājami”, īstenībā daži no viņiem ir krāpnieki un blēži. Ja vēlamies, lai Eiropas pilsoņi uzticētos šai institūcijai, steidzamības kārtā ir jāīsteno pilnīgas pārredzamības princips.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Cashman* kunga ziņojumu par piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem. Es atbalstu viņa slavējamo iniciatīvu, kuras mērķis ir samazināt plaisu starp kopējiem noteikumiem un noteikumiem par „klasificēto informāciju” (tā sauktie slepenie dokumenti, kas minēti pašreizējā Regulā Nr. 1049/2001), saglabājot regulas līmeni dažus labus principus, kas ņemti no Padomes un Komisijas iekšējās drošības noteikumiem, ciktāl šos principus var piemērot arī parlamentārai struktūrai. Visbeidzot, es atbalstu *Cashman* kunga vispārējo mērķi, kas ir šīs regulas grozīšana, lai uzlabotu pārredzamību, vienlaikus nepadarot šo instrumentu pārāk specifisku un grūti īstenojamu. <BRK>

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Nav šaubu, ka 2001. gada regula radīja labāku pārredzamību pilsoņiem, nodrošinot publisku piekļuvi Eiropas institūciju dokumentiem. Ir labi atgriezties pie šīs regulas pēc septiņiem praktiskas pieredzes gadiem. Ko mēs redzam? Vēl 2006. gadā Eiropas Parlaments izvirzīja vairākus priekšlikumus, lai mainītu regulu ar nolūku tālāk uzlabot tās pārredzamību, taču Komisija nepievērsa tiem nopietnu vērību.

Vēl vairāk – Komisijas priekšlikums pārskatīt 2001. gada regulu, ko mēs tagad izskatām, satur stingrākus noteikumus, kas nozīmē mazāku pārredzamību. Tādējādi dokumenti par tirdzniecības sarunām tiek uzskatīti par konfidencialiem. Galu galā tā ir izvēle starp sātanu un tumšzilo jūru. Tādēļ es atbalstu M. *Cashman* ziņojumu, jo, lai gan tas ir nepilnīgs, tas visumā ir pašreizējā Komisijas priekšlikuma uzlabojums. Būtu gan vēlams vēl radikālāka pieeja ar pilnīgu Komisijas priekšlikuma noraidīšanu, jo tad Komisija būtu spiesta nākt klājā ar jaunu un labāku priekšlikumu, kas tikai uzlabotu Eiropas institūciju pārredzamību un reāli samazinātu bēdīgi slaveno plaisu starp ES institūcijām un pilsoņiem.

EN- Ziņojums: Jan Andersson (A6-0052/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, kā mēs zinām, pašreizējā ekonomikas un finanšu krīze ietekmē Eiropu. Es esmu ļoti nobažījies par savu valsti, Itāliju. Krīze nozīmē atļaišanas, un ģimenes, kurām ir arvien mazāk naudas, tērē arvien mazāk un mazāk. Tādēļ ir vajadzīga stipra iejaukšanās. Šī krīze šķiet īpaši nopietna, taču tās dziļumu un ilgumu noteiks tas, ko mēs darīsim. Mums ir jāapvieno spēki: koordinēta Eiropas pieeja ir izšķiroša. Tagad vairāk nekā jebkad mēs redzam akūto nepieciešamību stingri īstenot reformas, lai radītu augstas kvalitātes darbavietas un labklājību Eiropas pilsoņiem. Mums ir jāmaina tendences virziens uz radikālu pārstrukturēšanu, darbavietu zaudēšanas novēršanu un tālāku spiediena novēršanu uz algu un sociālā nodrošinājuma maksājumu samazinājumu.

Mums ir jārisina problēmas, kas saistītas ar bezdarbu un sociālās atstumtības pieaugumu. Turklāt mums ir jāuzlabo centienu koordinācija gan no ES puses, gan no dalībvalstīm, bet ir vienlīdz svarīgi, lai ekonomikas atveseļošanas plāna ietvaros veiktie pasākumi krīzes pārvarēšanai īstermiņā būtu saskaņā ar Kopienas ilgtermiņa mērķiem, kas noteikti Lisabonas stratēģijā. Tādēļ es balsoju par ziņojumu. <BRK>

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Ir zīmīgi, ka šim ziņojumam ir jāatzīst vairākas Eiropas Savienības kļūmes sociālajos jautājumos. Tajā ir, pirmkārt, pieļāvums, ka Lisabonas stratēģijas mērķi netiks sasniegti 2010. gadā. Ir arī daži interesanti skaitļi par pieaugošo bezdarbu, kas ir pieaudzis no 7 % 2008. gadā līdz 8,7 % 2009. gadā, un vēl specifiskāk no 7,5 % līdz 9,2 % eirozonā. Citiem vārdiem, tiek paredzēts 3,5 miljonu darbavietu zudums.

Šim sāpīgajam novērojumam vajadzētu likt pro-eiropiešiem domāt par radikālām reformām, kas vajadzīgas dalībvalstu līmenī, lai pēc iespējas ierobežotu ekonomikas un finanšu krīzes katastrofiskās sekas, krīzes, kuras sākums ir meklējams ultraliberālismā un globalizācijā, kas ir tik dārga Briselei.

Šim nolūkam nav lietderīgi īstenot politiku, kas orientēta uz pamatnostādņu noteikšanu dalībvalstu nodarbinātības politikai. Gluži pretēji, mums ir jāapstrīd šī autoritārā loģika un jānodod atpakaļ valstīm kontrole pār to ekonomikas un finanšu resursiem, vienlaikus ieviešot valstu un Kopienas prioritāti un aizsardzību, kas varētu veicināt iekšējā tirgus atveseļošanos un atgriešanos pie izaugsmes. <BRK>

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Finanšu krīzes, kas sākās ASV, ietekme tagad ir jūtama reālajā ekonomikā. Ekspertiem nav vienota viedokļa par vislabāko reakciju uz šo krīzi un labāko ekonomikas stimulācijas veidu, lai saglabātu kontroli pār bezdarba līmeni.

Tomēr pat pirms finanšu krīzes situācija darba tirgū nelikās pārāk spoža. Arvien vairāk cilvēku bija spiesti pāriet uz nepilna laika vai īslaicīgu darbu, un valsts atbalstītu darbavietu skaits pastāvīgi samazinājās. Jau labu laiku arvien vairāk cilvēku dzīvo zem nabadzības līmeņa, lai gan nav zaudējuši darbu. Ņemot vērā drūmās ekonomikas prognozes, šķiet, ka uz pilnu laiku nodarbināto cilvēku skaits turpinās samazināties un ka reiz zaudēs darbu arī tie, kas strādā nepilnu laiku. Mums jādara viss iespējams, lai novērstu masveida bezdarbu. Nav nekādas garantijas, ka šajā ziņojumā ierosinātie pasākumi ir piemēroti vai pietiekami šim nolūkam. Šī iemesla dēļ es balsoju pret ziņojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret Andersson kunga ziņojumu. Lai gan īstenībā, no vienas puses, es uzskatu, ka mums ir jāapvieno spēki, lai mainītu tendenci uz radikālu pārstrukturēšanu, lai novērstu darbavietu samazināšanos un apturētu tālāku algu un sociālās nodrošināšanas pabalstu samazināšanos, no otras puses, man šķiet, ka Komisijas ieteiktie pasākumi lielākoties nav pietiekami, lai garantētu Eiropas Savienības sociālās un nodarbinātības struktūras drošību un aizsardzību.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Pašreizējā ekonomikas krīze ietekmē un tuvākajā nākotnē turpinās ietekmēt darba tirgu.

Es balsoju par Eiropas Parlamenta normatīvās rezolūcijas projektu par pamatnostādņēm dalībvalstu nodarbinātības politikai, jo es piekrītu referenta atbalstam Komisijas nostājai, kas ierosināja (kā izklāstīts Pielikumā Padomes 2008. gada 15. jūlija lēmumam 2008/618/EK), ka nodarbinātības politika tiek saglabāta arī 2009. gadam. Pēc Komisijas domām šī pieeja radīs stabilu struktūru, kas spēs risināt ekonomikas un finanšu krīzes problēmas, kā arī turpināt strukturālo reformu.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Pašreizējā krīze nav tikai ekonomikas un finanšu krīze. Tā ir galvenokārt uzticības krīze. Tās dramatiskākā izpausme ir augstais bezdarba līmenis. Tomēr bezdarbs nozīmē ne tikai ienākumu zaudējumus, bet arī uzticības zaudēšanu sev un citiem.

Lai atjaunotu šo uzticību, mums ir jāizvirza ļoti skaidra vidēja termiņa stratēģija.

Šajā ziņā ir izšķirīga politisko vadoņu loma, viņu paustie signāli un vēstījumi. Piesardzība, drošība, patiesības teikšana, atturēšanās no lētas propagandas par nesasniedzamiem mērķiem un pašuzslavām ir dažas no tām labajām praksēm, kas varētu palīdzēt atjaunot uzticību.

No otras puses, mums jārada darbavietas, un šim nolūkam ir vajadzīgi nosacījumi uzņēmumu ieguldījumiem.

Mums ir jārikojas ātri, jo, ja mēs neko nedarīsim šajā ziņā, finanšu problēmas valstīs ar vislielākajiem deficītiem eirozonā izraisīs lejupslīdes padziļināšanos, nepārtrauktu bezdarba pieaugumu un ienākumu zaudēšanu uzņēmumiem un ģimenēm.

Tādēļ es atbalstīju Andersson kunga ziņojumu, kas ierosina saglabāt nodarbinātības politikas pamatnostādnes 2009. gadā.

- Priekšlikums lēmumam par Parlamenta Reglamenta 139. pantu (B6-0094/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Visu Parlamenta deputātu noteikto tiesību runāt Parlamentā savā valodā un gatavot visus dokumentus oficiālajās valodās tālāka pagarināšana vai, citiem vārdiem, tālāka atlikšana nav ne saprotama, ne pieņemama. Ir pagājuši jau vairāki gadi, kopš dažu valstu pievienošanās, attiecībā uz kurām paliek spēkā viņu valodu lietošanas ierobežojums, īpaši uz Īriju un Čehijas Republiku, jo vēl nav atrasti vajadzīgie lingvisti. Ierosinātais pamatojums ir vājš un nekonsekvents, bet viņu apmācībai nav piešķirta finanšu prioritāte, kas liek mums apšaubīt nodomus. Mēs nevaram pieņemt nekādus draudus ES kultūras un lingvistiskajai daudzveidībai, kas ietekmētu arī portugāļu valodu. Mēs nevaram pieņemt šo diskrimināciju.

Mēs vēlreiz uzsveram savu apņēmību aizsargāt katras dalībvalsts kultūras identitāti un visu nacionālo valodu izmantošanu par darba valodām. Šajā ziņā mūsu balsojums var būt tikai pret šo lēmumu. Galu galā tas iezīmē ES budžeta politikas kultūras un lingvistiskā līmeņa transponēšanu, kas piešķir prioritāti ieguldījumiem ieročos, nevis kultūras novērtēšanā un nodarbinātības aizsardzībā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Prezidija priekšlikumu par lēmumu, kas pagarina Parlamenta Reglamenta 139. panta piemērošanas pagarināšanu līdz Parlamenta septītā sasaukuma beigām.

EN- Ziņojums: Magda Kósáné Kovács (A6-0038/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par ziņojumu. Es esmu ļoti nobažījies par nesenajiem notikumiem Itālijā. Veidojas „raganu medību” atmosfēra pret Rumānijas pilsoņiem un romiem ar daudzām soda ekspedīcijām. Itālijas valdība ir iesaistījusies apmātā drošības kampaņā. Ārkārtas pasākumu pieņemšana attiecībā uz romu kopienām varētu tomēr pasliktināt jau tā šausmīgo šo minoritāšu stāvokli un graut iespējas viņu integrācijai un sociālajai iekļaušanai. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka saskaņā ar tiesiskumu kriminālatbildība ir individuāla, un to nevar attiecināt uz kolektīvām grupām. Atkāpšanās no šī principa radītu bīstamu precedentu, kas varētu novest pie veselu noteiktas valstspiederības migrantu etnisko grupu kriminalizācijas.

Protams, imigrācija ir jautājums, kura risināšanai ir vajadzīga Eiropas koordinācija, lai nostiprinātu tiesiskos un policijas instrumentus organizētās noziedzības apkarošanai. Tas tomēr nav pietiekami. Ir svarīgi, lai tiktu pieņemta skaidra nodarbinātības politika nelabvēlīgām grupām, ieskaitot romu darbaspēku, kas nosaka atbalsta pasākumus ar nolūku atvieglot viņu pakāpenisku integrāciju darba tirgū, un, pievēršot lielāku uzmanību jauniešu izglītības politikai.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) ES ir vērtību savienība un tādēļ atbildīga par cieņas saglabāšanu pret cilvēktiesībām savās robežās. Tādēļ tai ar dalībvalstu starpniecību ir veicami arī svarīgi uzdevumi, lai atzītu romu neaizsargāto stāvokli un veicinātu viņu integrāciju sabiedrībā. Tādēļ mēs balsojam par šo ziņojumu.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Mēs šodien balsojam par Kósáné Kovács kundzes patstāvīgo ziņojumu (A6-0038/2009) par romu sociālo stāvokli un viņu labāku piekļuvi ES darba tirgum. Ziņojums pievēršas ļoti nopietnai problēmai un skaidri norāda uz vajadzību rīkoties, lai novērstu izplatīto atstumtību, kas tagad ietekmē daudzus romus. Mēs atzinīgi vērtējam sadarbību starp dalībvalstīm, risinot šīs lielās problēmas.

Tomēr mēs vēlētos norādīt, ka mēs neredzam dažādus atšķirīgus risinājumus kā veidu šīs atstumtības samazināšanai. Īpašas nodokļu likmes darba devējiem, kas nodarbina romu sievietes, un citi līdzīgi pasākumi varētu pat pastiprināt atstumtību un darboties pret integrāciju pārējā sabiedrībā. <BRK>

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojums ir vērtējams pozitīvi, jo tas izklāsta jaunu romu iekļaušanas stratēģijas aspektu, kas, sākot no 2005. gada, tiek izstrādāts vairākās Eiropas Parlamenta rezolūcijās. Romu pašreizējais stāvoklis rāda, ka nav panākts pietiekams progress romu integrācijā kopš Komisijas pirmā aicinājuma šajā jomā 2005. gadā.

Ziņojums ierosina svarīgus darbības virzienus attiecībā uz politiku romu izglītības veicināšanai un pozitīvas diskriminācijas atbalstīšanai darba tirgū. Atbalsts romu integrācijai darba tirgū ar apmācības un pārkvalificēšanas pasākumu finansēšanu, pasākumi neatkarīgu darbību veicināšanai starp romiem, koncesiju kredītu un publisko grantu piedāvāšana, kā arī novatorisku lauksaimniecības darba veidu izstrādāšana ir uzdevumi, kuru izpilde ES ir jākoordinē. ES līmeņa ekspertu grupas izveidošana ar romu pārstāvju piedalīšanos arī varētu palīdzēt koordinēt dalībvalstu romu stratēģiju un struktūrfondu un Kohēzijas fonda izmantošanu.

Es ceru, ka šie ierosinājumi pietiekami motivēs Eiropas Komisiju izstrādāt tiesību aktu priekšlikumus, lai panāktu taustāmus rezultātus šajā jomā.

David Martin (PSE), rakstiski. – Romu tauta ir lielākā minoritāte Eiropas Savienībā, un viņu integrācija Eiropas sabiedrībā ir viena no lielākajām problēmām, ar ko ES saskarsies nākamajā desmitgadē. Romiem, kuru skaitu vērtē ap 10-12 miljoniem cilvēku, nav iespēju izvairīties no nabadzības un atstumtības. Šāda sociālā nelabvēlīguma pakāpe traucē cilvēka cieņas pamata līmeņa un vienlīdzīgu iespēju sasniegšanu romiem. Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kas uzsver vajadzību uzlabot apstākļus visiem eiropiešiem neatkarīgi no rases.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Vienlīdzīgu iespēju garantēšana romu minoritātei ES ir pareiza pieeja, lai izvairītos no sociālas atstumtības un ievērotu šīs kopienas tiesības. Tādēļ es balsoju par Kovács kundzes ziņojumu, ko es uzskatu par ļoti noderīgu.

Tomēr es vēlētos sniegt dažus paskaidrojumus par manu nostāju šajā jautājumā.

Tā kā šī minoritāte ir būtiski pārnacionāla, pieejai romu tiesību jautājumiem ir jābūt Eiropas līmenī. Šī iemesla dēļ es esmu ierosinājis izveidot Eiropas Romu aģentūru šīs minoritātes politikas koordinēšanai Eiropas līmenī.

Otrkārt, atbalstu romu minoritātes integrācijai nevar sniegt ar pārdalošu fiskālu pasākumu starpniecību, jo tie nevar atrisināt strukturālās problēmas, kas ietekmē romu kopienas. Ideāls veids šīs minoritātes atbalstam ir jāsaiستا ar izglītības programmām, kuru uzdevums ir palīdzēt šīm kopienām iegūt prasmes, kas vajadzīgas piekļuvei darba tirgum.

No otras puses, Eiropas politikai romu minoritātes jomā ir jābūt orientētai uz iecietību un kultūras atšķirību pieņemšanu ar centrējumu uz mierīgu līdzāspastāvēšanu robežās, kas noteiktas attiecīgās valsts tiesību aktos un ES regulās.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret Kósáné Kovács kundzes ziņojumu par romu sociālo stāvokli un viņu piekļuves uzlabošanu ES darba tirgum. Esmu cieši pārliecināts, ka šī pieeja rada vēl vienu fundamentālas diskriminācijas formu attiecībā uz romiem. Īstenībā pret romiem ir jāizturas tāpat kā pret visiem citiem pilsoņiem, nepiešķirot viņiem pārmērīgas priekšrocības un koncesijas uz citu Eiropas pilsoņu rēķina, kuriem ir tādas pašas tiesības (un turklāt pienākumi) kā šiem iedzīvotājiem.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Romu kopiena ir Eiropas vislielākā un vismazāk nodrošinātā minoritātes grupa. Ikviens, kurš uzmanīgi seko situācijai, zina, ka ir vajadzīga koordinēta pieeja, lai uzlabotu viņu darba un dzīves apstākļus. Mani iepriecina, ka šis ziņojums aicina veidot piemērotus apmācības kursus, kas varētu uzlabot romu iespējas darba tirgū. Turklāt ir jāpastiprina cilvēku un sociālais kapitāls, no paša sākuma koncentrējot uzmanību uz viņu integrāciju Eiropas sabiedrībā.

Ir apsveicami, ka ir izveidota Eiropas ekspertu grupa ar romu kopienas pārstāvjiem. Tāpat ir lieliski priekšlikumi izveidot partnerības, piešķirt finanšu līdzekļus un kontrolēt to visu ar datu bāzes starpniecību. Es atbalstu šo ziņojumu, jo tas ierosina veidus, kā mēs varam uzlabot romu kopienas stāvokli. Tā kā alternatīvā rezolūcija, ko ir izvirzījusi Sociāldemokrātu grupa, ir diemžēl pārāk vāja, es to neatbalstīšu.

EN- Ziņojums: Herbert Reul (A6-0035/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Naftas pieprasījuma pārvaldība nav jāierobežo ar ES vien. Procentu izteiksmē ES patērētā pasaules naftas daļa nākamajos gados pakāpeniski samazināsies. To noteiks galvenokārt milzīgais pieprasījuma pieaugums ārpus ES robežām. Tādēļ no ES energoapgādes drošības viedokļa būs ļoti svarīgi samazināt pieprasījuma pieaugumu arī globālā līmenī, taču neapdraudot trešo valstu vai pašas ES izaugsmes mērķus. Tirgus ekonomikas cenu veidošanas mehānismu veicināšana trešās valstīs arī ir ļoti svarīga – piemēram, pēc valsts degvielas subsīdiju atcelšanas.

Visiem šie pasākumiem ir vajadzīgi ieguldījumi. Tie ir iespējami tikai tad, ja ir pietiekams kapitāls un labas izredzes uz peļņu. Tādēļ ir būtiski, cik ātri vien iespējams, pārvarēt pašreizējo finanšu krīzi, kas var pārvērsties par ekonomikas krīzi. Pēdējā desmitgadē ir pieaugušas grūtības saistībā ar nākotnes naftas piegāžu drošību ES. Tomēr, ja mēs spēsim nostiprināt politisko gribu un starptautisko koordināciju, sadarbību un inovāciju radīšanu, visas grūtības varēsim pārvarēt, mērķtiecīgi ietekmējot gan piegādi, gan pieprasījumu. <BRK>

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Beigu beigās es varu atbalstīt šo mana kolēģa EP deputāta H. Reul patstāvīgo ziņojumu. Pēdējie mēneši ir parādījuši, ka enerģijas drošības nozīme nekad nav bijusi tik aktuāla. Sadarbība, kas ir nepieciešama no visām dalībvalstīm, un vajadzība izmantot gandrīz visu dalībvalstu un Komisijas iedibināto stimulu pakešu priekšrocības uzsver ieguldījumu nepieciešamību atjaunojamās tehnoloģijās, lai paaugstinātu mūsu enerģētisko drošību un pazeminātu CO₂ emisijas. Mūsu atkarības gadi no fosilā kurināmā ir atstājuši mantojumā divus absolūtus secinājumus:

1. Mums ir jābūt neatkarīgiem no globāliem ģeopolitiskiem spēkiem, kā pierādīja Krievijas/Ukrainas strupceļš šajā ziemā un OPEC cenu veidošanas politikas postījumi.
2. Mūsu vajadzība iekļauties spiedīgajos CO₂ samazināšanas termiņos turpinās, un tā ir jāsaģlabā kā augstākās prioritātes jautājums.

Mēs nevaram izvairīties ne no ekonomiskām, ne finanšu problēmām, kas pašlaik ir mūsu priekšā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret *Reul* kunga ziņojumu par problēmām saistībā ar naftas piegādi. Es nepiekrītu referenta apgalvojumam, ka saskaņā ar dažādiem novērtējumiem būs iespējams iegūt pietiekamus naftas daudzumus nākotnes prasību apmierināšanai arī, taču tikai, paaugstinot maksu patērētājiem un uzlabojot ieguldījumu nosacījumus. Lai gan es atbalstu Komisijas iniciatīvas novērst naftas cenu strauju pieaugumu nākamajos gados, es neuzskatu, ka situācija kopumā ir korekti izanalizēta.

EN- Ziņojums: Georg Jarzembowski (A6-0055/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – EP deputāta *G. Jarzembowski* iesniegtais ziņojums izvirza „zaļāka” transporta veidošanu par prioritāti, un ir svarīgs pirmais solis ceļā uz visaptverošāku pieeju, lai padarītu transportu videi nekaitīgāku. Reakcijas uz klimata pārmaiņām būtiska daļa ir mūsu transportlīdzekļu un metožu maiņa vai tā būtu progresīvu hibrīdautomobiļu ieviešana, lielāka zaļā transporta daļa vai augstāka citu transporta veidu efektivitāte.

Referents ir attīstījis smago kravas transportlīdzekļu (SKT) maksu noteikšanu par radīto piesārņojumu un iekļāvis dzelzceļa transporta radīto trokšņa piesārņojumu ziņojuma noteikumos. Ir svarīgi, ka mēs apsveram nomaļo Eiropas valstu vajadzības, kurām ir vajadzīgs stiprs transporta tīkls, lai apgādātu valsti un nodrošinātu ekonomisko izaugsmi, neraugoties uz ģeogrāfiskajiem šķēršļiem. Mums ir jānodrošina, ka šie pasākumi tiek piemēroti taisnīgā veidā. Ar šīm ierunām es esmu gatava atbalstīt ziņojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Jarzembowski* kunga ziņojumu par zaļāka transporta veidošanu un ārējo izmaksu internalizāciju. Mans viedoklis, kas sakrīt ar referenta viedokli – viņš ir uzrakstījis lielisku ziņojumu – uzsver lielos ieguvumus, ko mobilitāte sniedz attiecībā uz eiropiešu dzīves kvalitāti, izaugsmi un nodarbinātību Eiropas Savienībā, sociālekonomisko un teritoriālo kohēziju, tirdzniecību ar valstīm, kas nav ES dalībvalstis, kā arī labumus uzņēmumiem un darba ņēmējiem, kas tieši vai netieši ir saistīti ar transporta un loģistikas nozari. No šīs perspektīvas es atzinīgi vērtēju to, ka Komisija savā paziņojumā ir apkopojusi pašreizējo ES pasākumu sarakstu, lai veicinātu ilgtspējīgu transporta politiku. Tas ir neliels solis ceļā uz lielu mērķi.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Komisija ir publicējusi paziņojumu paketi par „zaļāku transportu”, „ārējo izmaksu internalizācijas stratēģiju” un „preču un iekārtu trokšņa samazināšanas pasākumiem”. Manuprāt, tas ir ļoti pozitīvi – un tādēļ es to atbalstu – ka zaļie pasākumi ir izstrādāti transporta jomā.

Tomēr *G. Jarzembowski* ziņojums vājinātu Komisijas priekšlikumus. Tādēļ Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa ir iesniegusi pozitīvus grozījumus, ieskaitot lūgumu palielināt līdzfinansējumu starp ES un dalībvalstīm, degvielas nodokli gaisa transportam un transporta pieauguma atsaisti no ekonomikas izaugsmes. Mūsu grozījumus nepieņēma, un tādēļ ziņojumam nav pievienotās vērtības Komisijas priekšlikumiem. Tādēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Es atbalstu pasākumus virzībā uz zaļāku transportu. Tas palīdzēs mums cīnīties pret klimata pārmaiņām. Tomēr ir jāpastiprina specifiski pasākumi, un tādēļ man nācās atturēties.

- Rezolūcijas priekšlikums B6-0107/2009 (Lisabonas stratēģija)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Es pilnīgi piekrītu, ka no ekonomikas krīzes ietekmēm vislielākās bažas rada nabadzības pieaugums ES. Ir būtiski apturēt pašreizējo bezdarba pieaugumu ES. Es uzskatu, ka visefektīvākais nabadzības samazināšanas un novēršanas veids ir stratēģija, kuras mērķi ir pilnīga nodarbinātība, augstas kvalitātes darbavietas, sociālā iekļaušana, uzņēmējdarbības veicināšanas pasākumi un darbība, lai veicinātu MVU un ieguldījumu nozīmi. Īsumā, šī ir vissvarīgākā rezolūcijas preambulas daļa.

Ja mēs nespēsim apturēt nabadzības pieaugumu ES pašreizējo izņēmuma apstākļu dēļ, tad ES būs parādījusi nespēju risināt vissvarīgāko problēmu, kas rodas no šīs ekonomikas un finanšu nelaimes.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienībā mēs piedzīvojam nabadzības, nedroša darba un nevienlīdzību līmeņa pieaugumu, un šī situācija var pasliktināties pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes laikā, ņemot vērā, ka prognozes rāda lejupeilīgas tendenci un bezdarbnieku skaita pieaugumu.

Lisabonas stratēģijā un Eiropas nodarbinātības stratēģijā noteiktā politika ir veicinājusi šo situāciju, jo tā atbalsta finanšu regulējuma samazināšanos, tirgus liberalizāciju un nedrošību darba attiecībās. Tādēļ šī politika būtu jāpārtrauc. Tomēr, saskaroties ar sociālo un ekonomisko apstākļu pasliktināšanos, ES reakcija

(vai tās trūkums) atspoguļo tās šķirisko raksturu, pastāvot uz šīs politikas turpināšanu, kas veicina milzīgas peļņas uzkrāšanos lielajās ekonomikas un finanšu grupās uz darbaļaužu un iedzīvotāju rēķina.

Ir vajadzīga pašreizējās makroekonomikas politikas atpakaļ pārorientēšana, darbavietu un darba ņēmēju tiesību aizsardzība. Mums ir vajadzīga alternatīva politika, kas garantē ienākumu taisnīgu sadali, stimulē ekonomisko aktivitāti, rada darbavietas, pastiprina valsts lomu ekonomikā, paaugstina pieprasījumu, veicina mikro-, mazo un vidējo uzņēmumu izaugsmi un atdzīvina ieguldījumus, ņemot vērā katras dalībvalsts vajadzību īpašos aspektus.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, neraugoties uz manu vilšanos par 10. grozījumā ietvertu Zaļo aicinājumu ieviest ES mēroga finanšu darījumu nodokli. Kā šī Parlamenta Globalizācijas apvienotās grupas priekšsēdētājs es stingri atbalstu J. Tobin veida nodokļa ieviešanu, gan, lai kontrolētu finanšu spekulācijas, gan iegūtu miljardus eiro, lai palīdzētu samazināt dziļo nabadzību pasaulē starp miljardiem cilvēku, kas dzīvo, tērējot mazāk nekā vienu eiro dienā. Kurš gan var būt pret šādu vienkāršu un efektīvu pasākumu?

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Lisabonas stratēģija tika iecerēta tādas ekonomikas kontekstā, kas skaidri atšķiras no tās, kurā mēs pašreiz atrodamies. Tomēr tas nenozīmē, ka ir jāpārskata visas tās pamatā liktās koncepcijas. Ir jānoskaidro pašreizējo apstākļu izņēmuma raksturs un politika, kas ir jārealizē, lai veicinātu Eiropas attīstību un konkurētspēju ilgtermiņā. Tomēr ir svarīgi no šīs atšķirības nesecināt, ka krīzes situācijā ir vajadzīgi pasākumi, kas ir pretrunā labai politikai. Gluži pretēji. Reakcijai uz pašreizējo situāciju, kurā ir vajadzīgi ārkārtas pasākumi, ir tomēr jābūt saskaņā ar labas politikas idejām, un izvēlei ir jābūt par labu ieguldījumiem inovācijās un Eiropas konkurētspējā. Pretējā gadījumā mēs nespēsīm ne reaģēt uz krīzi, ne sagatavot Eiropas Savienības dalībvalstis globālās ekonomikas nākamajai fāzei.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Pēc priekšlikuma rezolūcijai par Lisabonas stratēģiju rūpīgas studēšanas es galu galā nolēmu atturēties un nebalsot ne par, ne pret priekšlikumu.

Eoin Ryan (UEN), rakstiski. – Finanšu krīze un ar to saistītā ekonomikas krīze ir devušas milzīgu triecienu Eiropas izaugsmei un darba tirgus stabilitātei. Šajos grūtajos laikos mūsu galvenajam mērķim ir jābūt, kā to uzsver šī rezolūcija, aizsargāt ES pilsoņus – gan darba ņēmējus, uzņēmējus, gan mājsaimniekus – no krīzes ietekmes. Lai gan pašreizējā krīze neapšaubāmi ir postoša, tā arī piedāvā iespējas: iespēju mainīt mūsu domāšanas veidu; iespēju veidot nostiprinošu struktūru ilgtspējīgai izaugsmei, kas var izturēt iespējamus triecienus un iespēju veidot stipru ekonomisko un sociālo pamatu nākotnei.

Starp šīs rezolūcijas īpaši pievilcīgiem elementiem ir mazo un vidējo uzņēmumu izšķirošās nozīmes un tiem vajadzīgā atbalsta atzīšana. MVU ne tikai nodrošina ļoti vajadzīgo nodarbinātību, kas ietver 80 % no ES pēdējos gados radītajām jaunajām darbavietām, bet tiem ir arī galvenā sociālā nozīme, stimulējot vietējo ekonomiku, dažādojot nodarbinātību un veicinot uzņēmējdarbību. Līdzīgi uzsvars uz inovācijām – īpaši vides nozarē – ir vērtējams ļoti atzinīgi, un tas ir pierādījums tam, ka energoefektivitātes un ekonomiskās stabilitātes divkāršajam mērķim nekādā gadījumā nav jābūt savstarpēji izslēdzošam.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – EPLP uzskata, ka Lisabonas stratēģija saglabā savu nozīmi kā izaugsmes un darbavietu radīšanas platforma visā ES. Tas joprojām ir sasniedzams mērķis, pat ja pašreizējais ekonomiskais klimats grauj patieso potenciālu. Tomēr EPLP nepiekrīt, ka ES mēroga darījumu nodoklis ir nepieciešams instruments, lai sasniegtu dažus no Lisabonas stratēģijas mērķiem, un neatbalstīja šo pasākumu.

Tomēr EPLP varēja atbalstīt apstiprinātā teksta galveno nostādni un tādēļ balsoja par ziņojumu.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Saskaņā ar Allianz grupas ziņojumu, kas tika publicēts pirmsdien, lejupslīde kavē ES šogad sasniegt mērķi – kļūt par pasaules vadošo uz zināšanām balstīto ekonomikas telpu. Lai mēs sasniegtu Lisabonas mērķus, ir jādara viss iespējamais pat šajos grūtajos laikos, lai izpildītu šos uzdevumus. Tādā gadījumā mēs redzēsim ceļus, kā pārvarēt lejupslīdi, padarot ES pozīcijas stiprākas nākotnē. Mums ir arī jāsasniedz Barselonas mērķi bērnu aprūpē.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Kapitāla politisko spēku rezolūcijas slēpj kapitālisma krīzes cēloņus un dabu. Tās uzveļ krīzes nastu uz to darba ņēmēju pleciem, kas ir maksājuši par kapitāla pārmērīgo peļņu un tagad tiek aicināti maksāt par krīzi un glābt un palielināt kapitālistu peļņu. Priekšlikumi aicina Eiropas Savienību padziļināt pret darba ņēmējiem vērsto Lisabonas stratēģiju, piemērot Stabilitātes paktu un ekonomikas atveseļošanas plānu un turpināt iekšējā tirgus pilnīgu liberalizāciju. Tie ierosina pasākumus monopoli grupu atbalstam, nodrošinot bagātīgu naudas plūsmu no darba ņēmēju kabatām, samazinot nodokļus kapitālam un palielinot aizdevumus lielajiem monopoluzņēmumiem. Tie veicina ātrāku kapitāla

pārstrukturēšanos, pamatojoties uz elastdrošības stratēģiju un direktīvu par darba laika organizāciju, citiem vārdiem, par darba laika pagarināšanu līdz 13 stundām dienā un 78 stundām nedēļā un darba laika sadalīšanu aktīvajā laikā un neapmaksātajā neaktīvajā laikā.

„Zaļās ekonomikas” attīstība un pētniecības, enerģētikas un inovāciju liberalizācija pavērs ceļu peļņu nesošiem kapitāla ieguldījumiem, kaitējot darba ņēmējiem un pamatšķirai.

Neoficiālā augstākā līmeņa sanāksme 1. martā apstiprināja imperiālistisko cīņu eskalāciju un monopolu apvienoto fronti pret tautu.

- Rezolūcijas priekšlikums B6-0134/2009 (Klimata pārmaiņas)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Es piekrītu, ka ES saglabā vadošo lomu starptautiskajā klimata politikā. Tomēr, ja tā nerunās vienā balsī, tā zaudēs uzticamību. ES kopumā ir uz pareizā ceļa attiecībā uz klimata pārmaiņu mērķiem, bet visām valstīm, ieskaitot Maltu, ir jābūt uzmanīgām, lai neatpaliktu, jo tas ietekmēs ES uzticamību.

Globālās vidējās temperatūras pieauguma ierobežojumi ir nepieciešami ne tikai attīstītajā pasaulē, bet arī jaunattīstības valstīs. Lieki sacīt, ka šādas darbības saspriņdzinās finanšu resursus. ES ir jāpieņem plāns, kas ietver visas attiecīgās jomas un finansēšanas avotus.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par klimata pārmaiņu ierobežošanu. Eiropas Savienībai ir jāpaglabā vadošā loma starptautiskajā klimata politikā un jādara viss iespējama, lai Kopenhāgenā panāktu nolīgumu, kas pieļautu oglekļa dioksīda emisiju samazināšanu atmosfērā un globālās temperatūras pieaugšanu par mazāk nekā 2 °C virs pirmsindustrializācijas līmeņa.

Ņemot vērā pašreizējo finanšu un ekonomisko krīzi, jauna nolīguma panākšana Kopenhāgenā par klimata pārmaiņu ierobežošanu ir fundamentāli svarīga. Ekonomikas krīzi un klimata krīzi var apvienot, lai piedāvātu ievērojamas ekonomikas iespējas attīstīt jaunas tehnoloģijas un radīt darbavietas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šī rezolūcija satur pozitīvus aspektus, ko mēs augstu vērtējam. Mēs vēlētos uzsvērt aicinājumu Eiropas Savienībai aktīvi censties panākt tādu nolīgumu Kopenhāgenā, kas ņem vērā jaunākos zinātniskos ziņojumus par klimata pārmaiņām un uzliek par pienākumu sasniegt stabilizācijas līmeņus un temperatūru mērķus, kas ar lielu varbūtību novērš bīstamas klimata pārmaiņas un kas pieļauj regulāras pārskatīšanas, lai nodrošinātu, ka mērķi atbilst jaunākajiem zinātnes rezultātiem. Līdzīgi mēs pozitīvi vērtējam uzmanības pievēršanu tam, ka ievērojami jāpalielina finanšu resursi, lai varētu īstenot nepieciešamās seku mazināšanas darbības jaunattīstības valstīs.

Tomēr mēs nepiekrītam neatlaidīgajai prasībai, lai gan tikai apsvērumos, par ES emisiju tirdzniecības sistēmu, jo sevišķi, ja tiek apgalvots, ka tas varētu kalpot par paraugu emisiju tirdzniecības attīstībai citās attīstītās valstīs un reģionos. Tādēļ mēs nepiekrītam uz ekonomiku pamatotai pieejai, kas skaidri ietekmē vairākus rezolūcijas punktus.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūciju. Neraugoties uz pašreizējās finanšu krīzes dziļumu un plašumu, kas ir regulējuma samazināšanas, glēvu regulatoru un mantkārtīgu baņķieru darbības rezultāts, mums ir jāturpina cīņa par klimata pārmaiņu apturēšanu. Mums ir jāvērtē pašreizējā krīze kā iespēja izlietot līdzekļus, lai panāktu krasu mūsu dzīvesveida pārmaiņu un veicinātu zaļu jaunu darījumu pāri visam kontinentam un pasaulei.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es piekrītu dažiem rezolūcijas par klimata pārmaiņu ierobežošanu punktiem. No otras puses, es nevaru atbalstīt dažus ziņojuma punktus. Tāpēc es nolēmu atturēties un nebalsot par šo jautājumu.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Mums ir jāizmanto zaļā ekonomika, lai radītu darbavietas visā ES. Tai ir jābūt prioritātei finanšu krīzes laikā.

- Rezolūcijas priekšlikums B6-0133/2009 (Nodarbinātības politika)

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šī rezolūcija satur daudzus cieņas vērtus pamudinājumus. Tomēr vairums no tā, par ko teikts rezolūcijā, attiecas uz valstu parlamentu atbildību.

Priekšlikumi rezolūcijā arī radīs nepieciešamību pēc papildu resursiem ES Globalizācijas pielāgošanas fondam. Tas izraisīs dalībvalstu ES dalības maksu paaugstināšanu. Tas notiek laikā, kad dalībvalstīm ir jāpaglabā viņu

samazinātie ekonomiskie resursi savai sociālajai un nodarbinātības politikai. Mēs neuzskatām, ka ES Globalizācijas fonds ir efektīvākais veids, kā atbalstīt darba ņēmējus, kas zaudējuši darbu. Dalībvalstis ir labākā stāvoklī, lai realizētu efektīvu politiku šajā jomā. Turklāt dalībvalstis stimulu paketēm izdod tāda paša lieluma summas kā to kopējais ieguldījums ES budžetā.

Mēs balsojam pret šo rezolūciju galvenokārt formulējuma dēļ attiecībā uz ES Globalizācijas pielāgošanas fondu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret rezolūcijas priekšlikumu par nodarbinātības politikas pamatnostādņēm. Ņemot vērā, ka globālās finanšu un ekonomikas krīzes risināšanai ir vajadzīga ES noteikta un koordinēta reakcija, lai novērstu darbavietu zaudējumus, uzturētu apmierinošu ienākumu līmeni eiropiešiem, novērstu lejupslīdi un pārvērstu pašreizējās ekonomikas un nodarbinātības problēmas par iespējām, es uzskatu, ka eirokrātu vadībā pieņemtie lēmumi noteikti nav pietiekami, lai pārvarētu pašreizējo krīzi, vismaz ne tik jutīgā nozarē kā nodarbinātība.

EN- Ziņojums: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Iniciatīva sākt atveseļošanas plānu ir reakcija uz pašreizējo nopietno ekonomikas lejupslīdi. Atveseļošanas plāna augstākajai prioritātei ir jābūt ekonomikas stimulēšanai, lai paaugstinātu ES konkurētspēju, kā arī bezdarba pieauguma novēršanai. Parlamenta deputāti pastāv uz to, ka finanšu atbalstam ir jābūt savlaicīgam, mērķtiecīgam un īslaicīgam. Pašreizējie izņēmuma apstākļi ir jāvērtē plašākā kontekstā ar ciešu apņemšanos atjaunot normālu budžeta disciplīnu, tiklīdz ekonomika atlabs.

Turklāt atveseļošanas plānam ir arī jābūt par pamatu taisnīgam starptautiskam nolīgumam, lai dotu iespēju nabadzīgākajām valstīm izbēgt no nabadzības bez globālās sasilsšanas veicināšanas, un, palīdzot finansēt masīvus ieguldījumus.

Visbeidzot, dalībvalstu koordinēta rīcība ir jāvirza uz kredīta tirgu nenoteiktības samazināšanu un šo tirgu darbības veicināšanu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Neraugoties uz dažiem mūsu atbalstītajiem pozitīviem un savlaicīgiem priekšlikumiem, kas tika pieņemti, it īpaši priekšlikumu par nodokļu paradīzēm, diemžēl vairākums mūsu grupas priekšlikumu tika noraidīti, un ziņojuma galvenais virziens ir neoliberālās politikas turpināšana ar dažiem rozā krāsas pieskārieniem, kas domāti vēlētājiem izmantošanai drīzajā vēlēšanu kampaņā.

Starp mūsu noraidītajiem priekšlikumiem bija tādi, kas aicināja ievērojami palielināt finanšu resursus un ātrāk izmantot līdzekļus, kas paredzēti nodarbinātības atbalstīšanai, kā arī novirzīt atbalsta programmas visneaizsargātākajām grupām, ieskaitot programmas pienācīgu dzīves apstākļu garantēšanai un vispārējai piekļuvei augstas kvalitātes sabiedriskajiem pakalpojumiem. Man arī žēl, ka tika noraidīti tādi priekšlikumi, kā tie, kas uzskatīja, ka atveseļošanas plāna apjoms (1,5 % no ES IKP) ir nepietiekams, lai sekmīgi risinātu pašreizējās krīzes problēmas, atzīmējot, ka ES tālu atpaliks no tādām valstīm kā ASV un Ķīna. Turklāt man žēl, ka tika noraidīta mūsu kritika Komisijai par atveseļošanas plāna saistīšanu ar neoliberālo „strukturālo reformu” paplašināšanu un stingru pakļaušanos Stabilitātes un izaugsmes paktam, kad vajadzētu atteikties no tiem un mainīt kursu.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es varu tikai apsveikt kolēģi *Elisa Ferreira* par viņas ziņojumu par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu. Es atbalstītu *Poul Rasmussen* uzskatu, ka mēs vēl neesam izdarījuši pietiekami daudz. Banku izglābšana bija nepieciešams, bet ne pietiekams solis. Mums ir arī jārisina darba tirgus problēmas. Ir jāveicina darba dalīšana, un tajos gadījumos, kad ir vajadzīgs īss darba laiks, ir jāstimulē stundu pavadīšana darba vietā, izmantojot laiku apmācībai, lai uzlabotu prasmes.

Reālā krīze nav augsta riska hipotekāro kredītu tirgū, bet gan desmit reižu lielākajā kazino ekonomikā ar atvasināto vērtspapīru tirgu un arvien ezotēriskāko fantāzijas pasauli, kas ir jāpakļauj kontrolei. Tādēļ es atzinīgi vērtēju centienus kontrolēt nodokļu paradīzes un ieviest ES mēroga finanšu darījumu nodokli, lai pārvarētu krīzes vissliktākās sekas, vājinātu spekulācijas un sagādātu finansējumu, lai palīdzētu mums neatsācīties no nodoma sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus.<BRK>

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Šodien pieņemtais Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns atbalsta Eiropas Komisijas ierosinātos pasākumus, kuru mērķis ir stimulēt Eiropas ekonomiku.

Dažu pēdējo nedēļu dati neviens optimisms. Ir novērtēts, ka ekonomikas izaugsme Eiropā 2009. gadā paliks līmenī zem nulles. Visā ES arī pieaug bezdarbs. Šī ir visnopietnākā lejupslīde, kāda ir ietekmējusi Eiropas Kopienī, un pirmā kopš kopējās valūtas ieviešanas.

Tādēļ ir vajadzīga noteikta rīcība, lai radītu darbavietas un reālu ekonomiskā stāvokļa uzlabošanu. Protams, galvenais jautājums ir tā sauktā finanšu sistēmas atveseļošana, lai uzņēmumiem un pilsoņiem būtu pieejami kredīti. Tas ir jo īpaši būtiski mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kuri, protams, ir Eiropas ekonomikas pamats. Tādēļ ir steidzami jānodrošina efektīva un ātra kredītu piešķiršanas sistēmas atjaunošana. Cīņai pret krīzi paredzētais atbalsts ir jānovirza ne tikai izvēlētu nozaru glābšanai. Šāds atbalsts ir nenovēršams, bet tam ir arī jāietver pastāvīgas rūpes par Eiropas rūpniecības konkurētspēju. Turklāt krīzi nedrīkst izmantot kā iespēju ieviest jaunus, pārmērīgi apgrūtināšus noteikumus.

Es ceru, ka Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns drīz dos rezultātus pirmo ekonomikas stimulācijas zīmju veidā.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Ārkārtas situāciju risināšanai ir vajadzīgi ārkārtas resursi.

Ekonomiskā situācija ir tiktāl pasliktinājusies, ka ir vajadzīga dalībvalstu saskaņota rīcība, lai mēģinātu atjaunot ekonomikas darbību. Tomēr ir jāpievērš uzmanība dažiem novērojumiem. Pašreizējā ārkārtas situācija neliek apšaubīt ekonomikas pamatlikumus. Aizņemšanās šodien nozīmē parādu rīt, parādu ko dalībvalstīm vajadzēs atmaksāt nākotnē. Deficīti var būt nepieciešami, taču būs jāmaksā augsta cena. Mums tas ir jāapzinās. Jau tiek runāts par augstākiem nodokļiem tuvākā nākotnē, lai noturētu valsts finanses virs ūdens.

Otrkārt, visas izdevumu saistības atveseļošanas plānos ir tālu no vienlīdzīgas vērtības. Ieguldījumu izdevumiem ražošanas iekārtu modernizācijai vai pētniecībai ir ļoti atšķirīga vērtība attiecībā pret naudu, kas izmantota darbības izmaksām. Tādēļ būtu laba ideja dalībvalstīm izveidot piemērotus instrumentus labāko variantu izvēlei.

Visbeidzot, tā kā vārdiem ir nozīme, noskaidrosim, ka atveseļošanas plāns īstenībā nav Eiropas plāns, bet gan dalībvalstu īstenojamo valsts mēroga pasākumu koordinācija. Vai mums jādara kas vairāk? Ir vērts uzdot šādu jautājumu, bet kopēja Eiropas Savienības atveseļošanas plāna izveidošana pieņem kā priekšnoteikumu fundamentālas Eiropas politiku un resursu pārskatīšanas.

Adrian Manole (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns ir īpaši svarīgs tā divu galveno elementu dēļ: pirmkārt, īstermiņa fiskālie stimulēšanas pasākumi, lai paaugstinātu pieprasījumu, aizsargātu darbavietas un atjaunotu patērētāju uzticību, un, otrkārt, viedi ieguldījumi, lai veicinātu ekonomisko izaugsmi.

Eiropas Savienības augstākā prioritāte ir tās pilsoņu aizsardzība no finanšu krīzes negatīvās ietekmes. Rumānijas ekonomikas gadījumā šie pasākumi parādīs savu efektivitāti, īpaši MVU, vienkāršojot un paātrinot procedūras un piedāvājot struktūrfondus un Kohēzijas fondu, kā arī lauku attīstības fondus avansā.

Pozitīvais balsojums par šo ziņojumu arī nozīmē, ka Eiropas Sociālajam fondam vajadzēs finansēt pasākumus, kas veicina nodarbinātību, īpaši par labu visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām. Būs jārada arī pamatnosacījumi, lai samazinātu ietekmi uz uzņēmējdarbības nozari, jo tai ir galvenā loma ekonomikas atveseļošanā, sniedzot izšķirošu ieguldījumu arī darbavietu radīšanā un tādējādi radot pieprasījumu iekšējā tirgū.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par *Ferreira* kundzes ziņojumu stingrā pārliecībā, ka tas palīdzēs pārvarēt grūto ekonomisko periodu, kuram Eiropa iet cauri pēc vismaz 10 neolibērālās politikas gadiem.

Bagātajām Eiropas valstīm ir jāparāda solidaritāte ar Austrumeiropu, un ir jāpalielina šīm valstīm piešķiramā atbalsta fonds. Mūsuprāt, mums kā Eiropas sociāldemokrātiem ir jādarbjas, lai novērstu atšķirības starp attīstītajām valstīm un jaunattīstības valstīm, jo vairāk tādēļ, ka pēdējo valstu ekonomikas ir cieši saistītas ar banku institūcijām rietumos. Tādēļ mums ir vajadzīgs plāns, lai koordinētu visu dalībvalstu ekonomiku.

Mēs atbalstām pasākumu ieviešanu pret ārzonas finanšu darbībām, kas ļauj tiem, kuru peļņa ir ļoti augsta, pārslēgt savus uzņēmumus uz šīm nodokļu paradīzēm, nemaksājot nekādus nodokļus, kamēr ES pilsoņu vairākums maksā nodokļus un zaudē darbu. Skaitļi ir satraucoši: tiek prognozēts, ka līdz 2009. gada beigām bezdarbnieku skaits visā Eiropā sasniegs 25 miljonus (500 000 Rumānijā). Nodokļu paradīžu slēgšana palīdzēs atbrīvoties no bezdarba.

Mums ir jāveicina un jāatbalsta eiropiešu solidaritāte starp vecajām un jaunajām dalībvalstīm, kas padara balsojumu par grozījumu attiecībā uz šo jautājumu par pārbaudījumu Parlamenta deputātiem.

John Purvis (PPE-DE), rakstiski. – Ekonomiskā situācija Eiropā un aiz tās robežām ir tik smaga, cik vien mēs varam atcerēties, un ir absolūti pareizi, ka Eiropas Savienība un dalībvalstis dara visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka lejupslīde nepārvēršas krīzē, un tur, kur valdību rīcība tiešām var dot sākuma impulsu ekonomikas darbībai, tām ir jāatļauj to darīt.

Šis ziņojums nav nevainojams, un mēs nevaram piekrist visam, kas tajā teikts, taču tas vēlreiz uzsver, ka lejupslīdi nedrīkst izmantot par attaisnojumu protekcionismam, pārmērīgiem parādiem vai konkurences noteikumu atcelšanai. Mēs esam pretojušies kreiso centieniem, kuru grozījumi ir mēģinājuši padarīt saprātīgu ziņojumu par nepieejamu iepirkšanās sarakstu vai uzbrukumu kapitālismam un finanšu sistēmai kopumā.

Tagad ir svarīgi mums visiem atrotīt piedurknes, un likt mūsu ekonomikām atkal strādāt. Šis ziņojums atzīst, ka brīvais tirgus un Eiropas privātpersonas un uzņēmumi ir būtiski svarīgi rekonstrukcijas procesam, un uz šī pamata britu Konservatīvie atbalsta to.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Neraugoties uz pozitīviem elementiem, *Elisa Ferreira* ziņojums par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu cieš no tām pašām problēmām, no kurām cieš pats plāns: tas atspoguļo situāciju, iepriekš pienācīgi neizstrādājot izpratni par pašreizējās krīzes cēloņiem; tas uzskaita ekonomikas operatoru uzticības atjaunošanai vajadzīgās iniciatīvas, tomēr nenorādot nekādus pierādījumus to efektivitātei; un tas piedāvā maz Eiropas mobilizācijas nozīmē. Šajā nolūkā būtu jāpiebilst, ka, ja ziņojums maz ko atrisina konkrētā veidā, tas ir tādēļ, ka Eiropas Parlamentam ir maz iespēju to darīt. To pašu var teikt par Eiropas Komisiju.

No šī plāna budžeta tikai 15 % būs fondi, ko pārvalda Kopienas līmenī. Tādēļ atbilde ir jāmeklē Eiropas līmenī, bet galvenokārt ar dalībvalstu politisko gribu koordinēt savas reakcijas uz pašreizējo ekonomikas situāciju. Impulsam ir jānāk no dalībvalstīm, ja tas vispār nāks, ņemot vērā, ka pašreizējās zīmes par Eiropas politiskās gribas trūkumu ir satraucošas. Jums ir tikai jāparaugās, piemēram, uz Vācijas vai Austrijas sociāldemokrātu pieņemtajām pretrunīgajām nostājām Eiropas Parlamentā vai tad, kad viņi pārstāv savu valstu valdības.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es piekrītu *Ferreira* kundzes ziņojuma par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu dažiem punktiem, bet es neparakstos zem tā kopumā. Šī iemesla dēļ es esmu nolēmis atturēties un nebalsot par savas kolēģes ziņojumu.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Galvenā šīs krīzes radītā problēma ir bezdarba pieaugums, ko var pagriezt atpakaļ tikai, palielinot ieguldījumus.

Lai palielinātu ieguldījumus, ir jābūt viegli pieejamiem un lētiem kredītiem, taču visas zīmes rāda, ka pagaidām tie būs nepietiekami un pārāk dārgi tādām visneaizsargātākajām valstīm kā Portugālei.

Šīm valstīm stāv priekšā arvien lielākas finanšu grūtības, un tādēļ es skaidri atbalstu iespēju izveidot eirozonā vienotu centrālo Eiropas valsts parāda aizdevēju. Šim nolūkam tas ir scenārijs, kas vislabāk atbilst eiro ilgtermiņa ilgtspējai.

Pašreizējos apstākļos ir būtiski svarīgi stiprināt Eiropas kredītu tirgu, piešķirot atbildīgus aizdevumus dzīvotspējīgiem uzņēmumiem un ģimenēm.

Bankām un uzņēmumiem sniegtajai palīdzībai ir jābūt labi orientētai, īslaicīgai, pārredzamai, garantētai rentabilitātes nozīmē un stingri kontrolētai.

Eiropas projekta stiprība un solidaritāte var būt apdraudēta, tādēļ mums ir jādarbojas saskaņoti un jāievēro iekšējā tirgus noteikumi, nepieļaujot nekādu protekcionismu.

Es atbalstu manas kolēģes *Elisa Ferreira* iesniegto ziņojumu par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, jo es piekrītu tā pieejas vispārējām līnijām.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – Šis ziņojums pavada Eiropas Komisijas atveseļošanas plānu, kas mēģina atdzīvināt ES ekonomiku. EPLP var atbalstīt referentes ideju galveno nostādni un uzskata, ka daudzi no izklāstītajiem jautājumiem ir kritiski īstai atveseļošanai.

Komisijas reakcija ekonomikas krīzes laikā ir bijusi pieklusināta, un Parlaments uzskata, ka ir vajadzīgi efektīvāki instrumenti, lai panāktu atveseļošanu. Istenībā vides pieeja varētu radīt vairāk inovāciju un izraisīt atjaunotu produktivitāti, vienlaikus pozitīvi ietekmējot vidi. Tomēr ir jārūpējas, lai neievainotu īpašas

rūpniecības nozares vai nesamazinātu ekonomikas vispārējās iespējas, tādēļ ir ļoti nepieciešama mērķtiecīga pieeja. Līdzīgi jauna pieeja finanšu pārraudzībai, kāda norādīta J. Larosiēre gudro vīru ziņojumā, arī ir būtiska nodrošinājumam pret sistēmiskiem riskiem.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa uzskata, ka tas, ko mēs tagad piedzīvojam, ir trīs savstarpēji saistītu krīžu kulminācija: ekonomikas krīzes, vides un sociālās krīzes. Tādēļ mūsu grupa ir pret „Eiropas atveseļošanas plāna” veicināšanu, ņemot vērā gaidāmo Eiropas pavasara augstākā līmeņa sanākumi, kuras vienīgā misija ir stimulēt vecā *laissez-faire* modeļa atgriešanos dzīvē.

Milzīgu summu iepludināšana šajā modelī rada nopietnu vides un sociālās krīzes padziļināšanās risku. Ir neproduktīvi vienkārši paaugstināt pieprasījumu, lai atdzīvīnātu ražošanu. Tieši to ierosina E. Ferreira ziņojums, tādēļ es balsoju pret to.

Ekonomikas atveseļošanas plānam ir jāizveido jauni finansēšanas instrumenti un vienlaikus ar regulu starpniecību jāinīcē sistēmā stabilitāte un uzticamība. Ir jālikvidē stimuls iegūt īstermiņa peļņu ar prēmiju izvēli, un tā vietā jāliek noteikumi par tā sauktajiem sviras fondiem un privātā akciju kapitāla fondiem. Pārredzamībai, atklātai rēķinvedībai un pārraudzībai ir jāpadara nodokļu paradīzu pastāvēšana par neiespējamu. Ar uzdevumu precīzu aprakstu bankas var atkal kļūt par reālās ekonomikas kalpiem, Eiropas Centrālajai bankai pildot uzrauga funkcijas.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Finanšu krīze ir globalizācijas pirmā pārbaude. Krīzei, ko aizdedzināja alkatība, un ko tagad patērē bailes, būtu jāliek mums pārbaudīt mūsu pamatvērtības un to, kādā sabiedrībā mēs gribētu dzīvot. Šis nav laiks šauram nacionālismam, bet laiks, kurā stipra Eiropa nekad vēl nav bijusi tik svarīga. Vajadzība pēc koordinētas pieejas ne tikai Eiropas mērogā, bet visā pasaulē, padara G-20 sanākumi Londonā tik nozīmīgu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par E. Ferreira ziņojumu, kas aicina Eiropas Komisiju izstrādāt stingras, skaidras pamatnostādnes ar mērķi labāk koordinēt sadarbību starp visām dalībvalstīm šīs varenās ekonomikas krīzes pārvaldīšanā, lai aizsargātu tik daudz darbavietu, cik vien iespējams. Es aicinu Komisiju sākt attiecīgās procedūras cik ātri vien iespējams.

Ar šo ziņojumu Eiropas Savienība aicina Eiropas pavasara Padomi dot stipru politisku impulsu un izstrādāt ceļvedi visām likumīgām iniciatīvām, lai garantētu kopā ar Parlamentu, ka tās tiks pieņemtas savlaicīgi.

Ziņojumā ir uzsvērtas krīzes ārkārtīgi negatīvās ekonomiskās un sociālās sekas daudzās jaunajās dalībvalstīs, kas rada ievērojamu destabilizācijas un nabadzības pieauguma risku. Pārkreditēšanas efekti var ietekmēt eiro un eirozonas ekonomikas. Mēs prasām koordinētu pieeju Kopienas līmenī, paturot prātā Kopienas solidaritāti un kolektīvas atbildības pieņemšanu šajā saistībā. Mēs arī aicinām Komisiju pārskatīt un konsolidēt visus instrumentus, kas vajadzīgi ietekmēto dalībvalstu stabilizēšanai, un kas ietver valūtas maiņas kursu stabilizāciju, lai varētu īstenot drošības nosacījumus un ātras, efektīvas reakcijas paketes.

Marianne Thyssen (PPE-DE), rakstiski. – (NL) Es ļoti uzmanīgi klausījos referentu un grupu priekšsēdētāju runas, ieskaitot Sociāldemokrātu grupas priekšsēdētāja belzienu Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas demokrātu grupai attiecībā uz viņu balsojumu par 92. grozījumu. Tiešām, mēs nepiekrītam šī grozījuma ietekmei, un kopā ar manas grupas kolēģiem es nešaubīgi balsoju pret to. Protams, nav īstenojams nodoms veikt īstermiņa pasākumus, kas grauj ilgtermiņa mērķus?

Šī iemesla dēļ nav pamatoti piespiest dalībvalstis veikt budžeta grozījumus neatkarīgi no to vainas pakāpes, kas ir svarīgs faktors, lai noteiktu, kādā mērā deficīta izdevumi var būt pamatoti. Manai grupai bija taisnība, stingri pieturoties pie viedokļa, kas ir kopīgs ar Komisijas viedokli, proti, ka mēs nedrīkstam aizmirst nākamās paaudzes. Tādēļ ir pamatotas budžeta stimulu maiņas atbilstīgi dalībvalstu vainas līmenim. Šī iemesla dēļ prasība pēc vienveidīgas iemaksas 1,5 % apmērā no IKP nav dzīvotspējīga vai pamatota.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns pārlikā kapitālistu krīzes nastu uz darba ņēmēju pleciem, veicina ES vispārīgākos mērķus un aizsargā plutokrātijas peļņu un kolektīvās intereses.

Vispārējā uzbrukuma nolūks apdrošināšanai un darba ņēmēju tiesībām, kā arī vismazāk nodrošināto ģimeņu ienākumiem un viņu dzīves līmenim, ir panākt, ka ES var garantēt Eiropu vienojošiem monopoliem, ka tie būs „izdevīgākā stāvoklī, kad ekonomika atlabs”, salīdzinājumā ar starptautiskajiem konkurentiem.

ES un valdības cenšas iegūt trūcīgo cilvēku piekrišanu, izmantojot burkāna un pātagas metodi, lai ar vismazāko pretestību uzspiestu Lisabonas stratēģijā izklāstīto kapitālisma pārstrukturēšanu: nodarbinātības un bezdarba

cikliskas maiņas, pensionēšanās vecuma pieaugumu un krasu darba algu, pensiju un sociālo pabalstu samazināšanos.

Turklāt augstākā līmeņa sanāksmēs pieņemtie lēmumi un pasākumu finansēšana tikai no dalībvalstu līdzekļiem parāda imperiālistu cīņu pieaugumu, kas pastiprina politiku „katrs cilvēks par sevi”.

Darba ņēmējiem paliek tikai viena izvēle – pretestība, nepakļaušanās un pretuzbrukumi kopā ar Grieķijas Komunistisko partiju, Eiropas vienvirziena ielas politikas un to atbalstošo spēku nosodišana, vietējo kustību reorganizācija un cīņa par vietējo varu un vietējo ekonomiku.

EN- Ziņojums: Evgeni Kirilov (A6-0075/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – *»(IT) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par ziņojumu. Pārredzamība ir ne tikai simbols, bet arī princips, uz ko ir jāpamato visas institucionālās procedūras. Pilsoņiem un vēlētājiem struktūrām ir jānodrošina visplašākā iespējamā piekļuve Eiropas institūciju dokumentiem, lai radītu iespēju efektīvi piedalīties politikas procesā un prasīt no valsts iestādēm atskaites par viņu darbībām. Šī iemesla dēļ es agrāk stingri iestājos par Parlamenta sēžu apmeklēšanas sarakstu publicēšanu.*

Neraugoties uz Eiropas institūciju panākto progresu atklātības un pārredzamības ziņā, situāciju nevar tieši aprakstīt kā perfektu, un šo Regulas (EEK) Nr. 1049/2001 pārstrādāto redakciju par publisku piekļuvi Eiropas institūciju dokumentiem vajadzētu uzskatīt par vēl vienu soli virzienā uz tādas administratīvās vides sasniegšanu, kur informācijas pieejamība un piekļuves vieglums tai ir likums, nevis izņēmums.

Nobeigumā es gribētu norādīt uz nesenu lielu sasniegumu: Eiropas Parlaments tagad izmanto ne mazāk kā 23 oficiālās valodas, un Eiropas Kopienas dokumenti ir pieejami visās šajās valodās. Tā ir demokrātijas garantija.

Jean Marie Beaupuy (ALDE), rakstiski. – *(FR) Šis patstāvīgais ziņojums ir jāskata no pašreizējo likumdošanas debašu viedokļa, kuru mērķis ir grozīt regulas attiecībā uz struktūrfondiem un it īpaši ERAF regulu (E. Angelakas ziņojums) un ESF regulu (K. Jöns ziņojums).*

Cenšoties panākt vienošanos pirmajā lasījumā un rast ātru risinājumu šai krīzei, kas tieši ietekmē Eiropas cilvēkus, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa ir izvēlējusies negrozīt tiesību aktu priekšlikumus. Konsekvences nolūkā šī paša pieeja ir piemērota šim balsojumam.

Mani kolēģi no *MoDem* partijas un es paužam kopējas bažas attiecībā uz cīņu pret klimata pārmaiņām. Pēdējā būs jāapstiprina kā kohēzijas politikas prioritāte pēc 2013. gada.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – *(PT) Neceriet uz mums, slavīnot tukšo Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, kas lielākoties tiks finansēts katrā dalībvalstī (labākā gadījumā no „Eiropas solidaritātes” ...) un kas neapšaubā neolīberālo politiku, kas ir izraisījusi iedzīvotāju lielākās daļas darba un dzīves apstākļu pasliktināšanos.*

Rezultātā nav pārsteigums, ka Parlamenta vairākums noraidīja mūsu priekšlikumus, kas:

- nosodīja faktu, ka laikā, kad sociālekonomiskā krīze ES pasliktinās, Kopienas budžets 2009. gadam ir „mazāks kā jebkad”;
- pastāvēja uz struktūrfondu un Kohēzijas fonda palielināšanu;
- uzsvēra, ka „papildu avansa maksājumi” no šiem fondiem radītu Kopienas finansējuma samazināšanos dažos nākamajos gados;
- kritizēja šo fondu nepilnīgo izmantošanu, īpaši sociālekonomisko apstākļu pasliktināšanās kontekstā ES;
- prasīja, lai šie fondi tiktu uzskatīti par izdevumu mērķiem, un ierosināja palielināt Kopienas līdzfinansējuma likmi un atcelt N+2 un N+3 noteikumus attiecībā uz šiem fondiem;
- pastāvēja uz to, ka šie fondi ir efektīvi jāizmanto, lai veicinātu reālu konvergenci, tādējādi atsakoties no to pastāvīgas pakļautības „Lisabonas stratēģijas” neolīberālajiem mērķiem;
- pastāvēja uz cīņu pret uzņēmumu pārvietošanām.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kas iesaka ātrākus, elastīgākus maksājumus strukturālajai finansēšanai. Šis ziņojums nodrošinās struktūrfondu plašu izmantošanu darbavieta saglabāšanai

un jaunu darbavietu radīšanai. Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kas aicina piešķirt līdzekļus agrāk un samazināt vajadzību pēc banku aizdevumiem.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret Kirilov kunga ziņojumu par kohēzijas politiku: ieguldījumu reālajā ekonomikā. Ir izšķiroši saprast, ka ES kohēzijas politika dod svarīgu ieguldījumu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā un ir Kopienas lielākais ieguldījumu avots reālajā ekonomikā, sniedzot mērķtiecīgu palīdzību prioritāro vajadzību segšanai un teritoriju attīstībai ar izaugsmes potenciālu gan valsts, gan privātajā sektorā. Tomēr, tam būtu jāliek mums domāt par pagātnē pieļautajām kļūdām, kas ir novedušas pie šīs nopietnās ekonomikas situācijas. Šajā jomā ir vajadzīgi arī stingri tiesību akti, pretējā gadījumā tās pašas kļūdas var periodiski atkārtoties.

7. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: sk. protokolu

(Sēde tika pārtraukta plkst. 13.55 un atsākta plkst. 15.00)

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

8. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, es gribētu vispirms lūgt jūsu sapratni un atvainoties par to, ka sēde sākas tik vēlu, bet tikai pirms divām minūtēm man pateica, ka man ir jāsniedz paziņojums par ļoti bēdīgu notikumu. Tagad ar jūsu piekrišanu es vēlētos sniegt šo paziņojumu.

Ar lielām skumjām un sašutumu mēs šodien uzzinājām par notikumiem Vinendenas pilsētā Bādenē-Virtembergā, Vācijā, kur Albertvilas vidusskolā tika traģiski nogalināti piecpadsmit cilvēki. Vainīgais, septiņpadsmit gadus vecs šīs skolas bijušais audzēknis, pēc tam izdarīja pašnāvību. Apšaudes laikā pilsētas lielveikalā tika ievainoti divi policisti, kuri piedalījās vajāšanas operācijā.

Eiropas Parlamenta vārdā es vēlētos izteikt visdziļāko līdzjūtību un manu solidaritāti upuru ģimenēm un tuviniekiem. Upuri ir nevainīgi jauni skolēni un trīs skolotāji.

Šī traģēdija notiek tikai sešus mēnešus pēc līdzīgas šausmīgas apšaudes Kauhajoki skolā Somijā. Mūsu kā atbildīgu Eiropas Savienības un dalībvalstu politiķu pienākums ir darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka šādi vardarbības akti tiek atklāti pašā iedīgļā un novērsti, ja vien mēs spējam to ietekmēt.

Mūs ir satriecis arī cits traģisks gadījums ASV Alabamas štatā, kur bruņots noziedznieks prāta aptumsumā sašāva vismaz desmit cilvēkus un pēc tam nošāvēs pats.

Es vēlētos vēlreiz visu klātesošo vārdā izteikt visdziļāko līdzjūtību un mūsu solidaritāti upuriem un viņu ģimenēm. Es būtu pateicīgs, ja jūs veltītu nelielu laiku nogalināto piemiņai.

(Parlamenta sēdes dalībnieki piecēlās kājās un ievēroja minūti ilgu klusuma brīdi.) <BRK>

SĒDI VADA: G. ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

9. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana sk. protokolu

10. Parlamenta sastāvs: sk. protokolu

11. SIS II – pašreizējais stāvoklis (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir kopējas debates par:

- mutisko jautājumu Padomei par SIS II pašreizējo stāvokli, ko uzdevuši Coelho kungs Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas vārdā, Roure kundze Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā vārdā un Lax kungs Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā (O-0005/2009 – B6-0010/2009), un

- mutisko jautājumu Padomei par SIS II pašreizējo stāvokli, ko uzdevuši *Coelho* kungs Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas vārdā, *Roure* kundze Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā vārdā un *Lax* kungs Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā (O-0006/2009 – B6-0011/2009).

Carlos Coelho, autors. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, dāmas un kungi! Eiropas Parlamentā mēs skaidri atbalstām SIS II (Šengenas informācijas sistēmas) ātru darbības uzsākšanu, kurai bija jānotiek 2007. gadā. SIS otrā paaudze ir Kopienas pieeja vajadzībai pastiprināt drošību pie ārējām robežām un ieviest tādas svarīgas inovācijas kā biometriskie dati un brīdinājumu savstarpējie savienojumi. Mēs pieņemam, ka šī sistēma var sākt darboties tikai tad, ja tā ir pietiekami robusta un var darboties 24 stundas diennaktī. Manuprāt, ir pienācis laiks noskaidrot, kurš ir atbildīgs par šo aizkavēšanos, veikt detalizētu situācijas novērtējumu un rast risinājumus, kas padarītu šo projektu tehniski dzīvotspējīgu un atjaunotu tā jau novājināto uzticamību.

Mēs zinām, ka pagājušajā gadā tika veiktas dažādas pārbaudes, kuru gala rezultāti bija negatīvi, īpaši operētājsistēmas pārbaudē. Padome un Komisija nolēma noteikt četru mēnešu termiņu, lai mēģinātu atrisināt pastāvošās problēmas, taču tas nedeva rezultātus, kā to rāda arī 2008. gada decembrī iegūtie rezultāti, kad pārbaudes tika atkārtotas. Neraugoties uz dažiem uzlabojumiem, cik mums ir zināms, joprojām ir nopietnas problēmas sistēmas darbībā un robustumā, ziņojumu zaudējumus, datu kvalitātē un nacionālo kopiju sinhronizācijas procesā ar centrālo sistēmu. SIS II noteikti nevar sākt darboties, kamēr šie jautājumi nav atrisināti. Es gribētu izsacīt šaubas par uzņēmuma, ar ko noslēgts līgums, spēju atrisināt tik īsā laikā visus šos jautājumus, kas nav iepriekš atrisināti daudz ilgākā laikā. Es ceru, ka var ierosināt projekta neatkarīgu revīziju, lai noskaidrotu, kurš ir atbildīgs. Man nav iebildumu pret SIS II sistēmai alternatīvo tehnisko scenāriju „SIS visiem”, ja vien tiek pilnībā ievērots sistēmai SIS II apstiprinātais tiesiskais regulējums. Marta beigās tiks iesniegts ziņojums, kurā būs novērtēti un salīdzināti abi scenāriji. Parlaments vēlas piekļuvi šiem pētījumiem un informāciju par jauno virzienu, kas tiek piešķirts projektam, gan par tā uzticamības līmeni tehniskajā ziņā un juridiskajās saistībās, gan par jauno grafiku un budžeta izpausmi. Es vēlētos atgādināt Padomei un Komisijai īpaši šajā laikā, ka ir sevišķi ieteicama lielāka pārskatāmība visā šajā procesā.

Martine Roure, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, kā mēs zinām, SIS II ir ļoti svarīgs instruments Šengenas zonas drošības nodrošināšanai, īpaši pēc paplašināšanās, iekļaujot 10 jaunas valstis.

Kopš juridiskā pamata pieņemšanas 2007. gadā mums ne reizi nav bijusi iespēja redzēt detalizētu ziņojumu par notikumu attīstību vai tehniskajām un politiskajām problēmām, kas varētu aizkavēt sistēmas darbības sākšanu.

Tikai no laikrakstiem mēs uzzinājām, ka visas pārbaudes centrālās sistēmas palaišanai pilnīgā drošībā ir beigušās ar neveiksmi 2008. gada decembrī.

Mēs zinām, ka Komisija ir mēģinājusi sagatavot korektīvu plānu, lai risinātu galvenās problēmas, un mēs zinām, ka dažas dalībvalstis Padomē jau apsver alternatīvu, kas būtu vienkārša pašreizējās SIS sistēmas pilnveidošana.

Tāpēc problēma nav tehniska, bet politiska. Šim Parlamentam tika prasīts definēt ar koplēmumu SIS II arhitektūru, kam būtu jānodrošina mūsu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas nepieciešamā drošība. Mēs ar to strādājām, neizlaižot no redzesloka mūsu pilsoņu drošību un pamattiesību aizsardzību.

Tagad tas ir Eiropas institūciju politisks uzdevums un arī Padomes un Komisijas uzdevums, kas ir likts uz spēles, jo mēs uzskatām, ka Parlaments ir pilnīgi attaisnots savās attiecībās ar pilsoņiem.

Mēs sagaidām tagad un nākotnē šīs radikālās virziena maiņas politiskos iemeslus. Tam varētu būt, protams, ļoti nopietnas sekas budžetam, kas paredzēts šim projektam, sākot ar pieejamo resursu nolikšanu malā, ja vajadzīgs, līdz tam laikam, kamēr projekta nākotne un tā juridiskais pamats būs pienācīgi definēti.

Henrik Lax, autors. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisār! Mums Eiropas Parlamentā ir jāzina, vai Padome un Komisija joprojām uzskata, ka SIS II jebkad būs gatavs un darbosies? Vai Komisija turpinās meklēt pašreizējo problēmu tehnisku risinājumu? Kāds ir ceļš uz priekšu? Kā sacīts divās iepriekšējās runās, mēs Eiropas Parlamentā vēlamies tikt informēti par problēmu pašreizējo stāvokli, un tas līdz šim nav darīts.

Ja SIS II nevar atrauties no zemes tās pašreizējā veidā, vai ir B plāns un vai tas tiks prezentēts? Kā minēja *Roure* kundze, SIS II jautājums galu galā ir ES uzticamības jautājums, kad tas nonāk līdz ES iekšējās drošības garantēšanai. Tomēr mums ir arī jāatceras, ka tā pati sistēma ir jāizmanto arī vīzu informācijas sistēmai VIS.

Tādējādi ilgtermiņā ES vīzu politikas uzticamība arī ir iesaistīta, proti, tās spēja cienīgā veidā pārvaldīt attiecības ar apkārtējo pasauli.

Visbeidzot, es vēlētos vaicāt Komisijai, vai tai joprojām ir pilnīgs dalībvalstu atbalsts šim projektam. Vai tās ir gatavas segt izmaksas projektam, kas varbūt nekad nedarbosies?

Alexandr Vondra, *Padomes priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs, pirms es pievērsos mūsu šodienas debašu tematam, atļaujiet man sākt ar dziļas līdzjūtības izteikšanu Bādenes-Virtembergas šodienas traģiskā notikuma upuru tuviniekiem.

Tagad es pievērsos mūsu šodienas debašu tematam. Pirmkārt, mēs esam pateicīgi par iespēju debatēt par šo jautājumu. Jūs zināt, ka tas ir svarīgs jautājums. SIS II iedarbināšanas īpašās problēmas ir radušās vairāku ekspluatācijas grūtību dēļ.

Prezidentūra vēlas, kā jūs lūdzat, būt ar jums pilnīgi atklāta par šī jautājuma vēsturi un pamatojumu. Sistēmas sākotnējo pārbaužu negatīvo rezultātu dēļ 2008. gada novembrī un decembrī tika veiktas papildu pārbaudes. Šo operētājsistēmas pārbaužu rezultāti kļuva zināmi tikai 2009. gada janvāra otrā pusē.

Komisija informēja Tieslietu un iekšlietu ministrus viņu neoficiālajā sanāksmē Prāgā 2009. gada 15. janvārī par to, ka šo pārbaužu rezultāti ir bijuši mazāk nekā apmierinoši. Ministri tūlīt vienojās par vajadzību īstenot jaunu globālu SIS II pārvaldības pieeju, iesaistot dalībvalstis kopējā darbā ar Komisiju. Jaunā pārvaldības pieeja ļaus ciešāk pārraudzīt projektu, tādējādi nodrošinot agrīno brīdināšanu par jebkādam iespējamām grūtībām. Tika arī panākta vienošanās, ka nākamajā TI Padomē, kas notika 2009. gada 26. un 27. februārī, tiks pieņemti pasākumi. Tajā sanāksmē Padome vienojās par secinājumu aicināt Komisiju regulāri informēt Parlamentu un Padomes prezidentūru par problēmām, kas saistītas ar SIS II, un par panākto progresu.

Parlaments ir jautājis, vai patlaban identificētās problēmas nozīmē to, ka sistēma ir jāpārbbūvē. Saskaņā ar Padomes saņemto informāciju par SIS II projekta stāvokli, joprojām ir vairākas problēmas. Tomēr mēs saprotam, ka Komisijas viedoklis ir tāds, ka visas neatrisinātās problēmas var atrisināt bez radikālas SIS II pielietojuma pārveides.

Februāra sanāksmē Padome apstiprināja SIS II analīzes un labošanas plānu, kas ļaus identificēt visus jautājumus un tos nekavējoties atrisināt, kā arī novērtēt tehnisko arhitektūru, lai nodrošinātu stabilu un nevainojamu SIS II sistēmu. Tomēr Padome arī piekrita, ka ir jābūt arī ārkārtas rīcības plānam, saskaņā ar kuru jādarbojas, ja rodas nopietns problēmas, ko nevar atrisināt. Attiecībā uz SIS II alternatīvu Tieslietu un iekšlietu padome februārī atzinīgi novērtēja priekšizpētes pabeigšanu, ko var izmantot par pamatu, lai radītu praktisku alternatīvu tehnisko scenāriju SIS II izveidei uz SIS I+ attīstības pamata kā daļu no ārkārtas rīcības plāna.

Padome arī pieprasīja pēc iespējas drīz, bet ne vēlāk kā 2009. gada maijā, prezidentūrai un Komisijai iesniegt Padomei padziļinātu novērtējumu un abu scenāriju salīdzinājumu. Uz šī ziņojuma pamata Padome novērtēs progresu SIS II attīstībā un attiecībā uz alternatīvo scenāriju izpētīs iespēju sasniegt tiesiskajā regulējumā par SIS II izveidi, darbību un izmantošanu noteikto mērķi uz SIS I+ evolūcijas tehniskā pamata. Šis pētījums tiks veikts cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk kā līdz Padomes sanāksmei 2009. gada 4. un 5. jūnijā.

Attiecībā uz Parlamenta pieprasītajām detaļām par pastāvošo problēmu risināšanu un jo īpaši par finanšu aspektiem Padome ir aicinājusi Komisiju ne tikai informēt Eiropas Parlamentu par SIS II problēmām, bet arī pastāvīgi un pilnīgi informēt gan Parlamentu, gan Padomi par izdevumiem centrālajam SIS II projektam un pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu pilnīgu finanšu pārredzamību.

Uz prezidentūras un Komisijas pieprasītā ziņojuma pamata Padome ne vēlāk kā līdz tās sanāksmei 2009. gada jūnijā apspriedīs SIS II darbības sākšanas grafiku. Tajā ņems vērā noteikumus par laika grafikiem, kas izklāstīti Parlamenta 2008. gada 24. septembra rezolūcijā par Padomes regulas projektu par imigrāciju no Šengenas Informācijas sistēmas – SIS I+ – uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu – SIS II. Tas tika iekļauts Padomes 24. oktobra regulas 19. pantā.

Es esmu pārliecināts, ka Komisija spēs sniegt papildu informāciju, atbildot uz uzdotajiem jautājumiem. Es tikai vēlētos apliecināt jums, šī Parlamenta deputātiem, ka prezidentūra rūpīgi sekos šim jautājumam un nodrošinās, lai tiktu stingri ievērots pagājušajā mēnesī Tieslietu un iekšlietu ministru pieņemtais ceļvedis.

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apstiprināt Vondra kunga sacīto. Man arī jāpiebilst, ka kopā ar Langer kungu, Iekšlietu ministru padomes priekšsēdētāju, mēs esam šo SIS II jautājumu padarījuši par absolūto prioritāti.

Savukārt es mēģināšu sniegt jums dažus paskaidrojumus. Komisijas galvenais līgumslēdzējs par SIS II izveidi ir veicis centrālās sistēmas darbības pārbauci sēriju interaktīvi ar dažām nacionālajām sistēmām. 2008. gada novembrī un decembrī šo pārbauci rezultāti parādīja, ka centrālā sistēma nav sasniegusi līgumā paredzēto līmeni.

Novembra vidū Komisija sāka tā SIS II risinājuma detalizētu analīzi, ko pašreiz attīsta *Hewlett-Packard/Steria* sadarbībā ar dalībvalstu ekspertiem un ar divu labi pazīstamu IT konsultāciju firmu palīdzību un atbalstu.

Pēc darbības pārbauci neveiksmes mēs īstenojam analīzes un labojumu plānu, kura pabeigšanai būs vajadzīgi aptuveni četri mēneši. Šī plāna mērķis ir novest SIS II ieviešanu līdz apmierinošam stabilitātes un veiktspējas līmenim.

Plāna mērķis ir, pirmkārt, noteikt zināmos centrālās sistēmas defektus – daži no defektiem jau ir noteikti – un, otrkārt, pārliecināties, ka SIS II īstenošana necieš no nepārvaramiem strukturāliem trūkumiem.

Ir veiktas mērķtiecīgas pārbaudes vairākās prioritātes jomās, lai novērstu pašreizējā risinājuma arhitektūras neskaidrības. Šī darbība notiek paralēli pamatproblēmu tehniskās analīzes pabeigšanai.

Komisija ir arī ieviesusi globālu pieeju projekta pārvaldībai, lai varētu labāk integrēt SIS II centrālos un nacionālos komponentus saskaņā ar Komisijas un dalībvalstu juridiski noteiktajām kompetencēm.

Konkrēti Komisija koordinē projekta apvienoto pārvaldības struktūru. Šī apvienotā pārvaldības struktūra apvieno nacionālos projektu vadītājus, centrālā projekta vadītājus un Komisijas līgumslēdzējus. Šī struktūra pavadīs projektu visā analīzes un labojumu fāzē, tad kvalifikācijas pārbauci fāzē, tad migrācijas fāzes laikā līdz SIS II pieņemšanai.

Analīzes un labojumu fāzes beigās mums būs skaidrs priekšstats par resursiem, kas vēl vajadzīgi pirms SIS II palaišanas, un par attiecīgo grafiku, kā *Vondra* kungs jau sacīja. Acīmredzot nav šaubu, ka mērķis palaist SIS II 2009. gada septembrī būs vēl jāatliek.

Pašreizējās grūtības, ar kurām saskaras SIS II, tika apspriestas ministru neoficiālā sanāksmē 15. janvārī un Tieslietu un iekšlietu padomē 26. un 27. februārī. Komisijas ieteiktās pieejas SIS II turpināšanai plašs izklāsts tika akceptēts.

Pirmkārt, Padome atbalstīja nepieciešamību turpināt priekšizpēti par alternatīvu tehnisko risinājumu uz pašreizējās SIS I+ pamata. Tādējādi mēs varam turpināt alternatīvā risinājuma priekšizpēti.

Tomēr jebkuram alternatīvam tehniskam risinājumam būs jāatbilst tiesiskajam regulējumam, kas radīts SIS II un pieņemts Parlamentā un Padomē. Acīmredzot liela vēriba būs jāvelta maksimālai ieguldījumu atkārtotai izmantošanai, kā arī dalībvalstu un to asociēto valstu situācijai, kas plāno kļūt par Šengenas zonas daļu nākamajos gados.

Ministri nolēma tikties atkal, kā jau bija sacīts, jūnijā, vēlams tā sākumā, lai novērtētu panākto progresu un vajadzības gadījumā noteiktu jaunus virzienus vai maiņas alternatīvajā variantā. Ņemot to vērā, Padome ir aicinājusi prezidentūru un Komisiju ciešā sadarbībā SIS II darba grupu un, apspriežoties ar attiecīgajām struktūrām, iesniegt Padomei ziņojumu par abu scenāriju sīku novērtējumu un salīdzinājumu. Šis ziņojums ir jārada, cik drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā līdz 2009. gada maijam.

Šim nolūkam ir saskaņoti kopēji salīdzināšanas kritēriji, lai novērtētu katra risinājuma priekšrocības un trūkumus. Skaidrības nolūkā tas nozīmē, ka mums būs Padomes lēmums jūnija sākumā. Pēdējā tiks ņemti vērā pabeigto pārbauci rezultāti, un tas, mūsaprāt, vai nu ļaus turpināt darbu ar SIS II, vai virzīties uz alternatīvo risinājumu, taču tādu, kas, protams, pildīs jūsu noteiktos uzdevumus.

Es, protams, ļoti labi saprotu *Coelho* kunga un *Roure* kundzes sacīto par augsta pārredzamības līmeņa nepieciešamību. Es gribētu sacīt, ka mēs esam sūtījuši un turpināsim ļoti regulāri sūtīt SIS II komitejas protokolus. Man jāsaka arī, ka es esmu rakstījis Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētājam *Deprez* kungam un sniedzis viņam detalizētu informāciju par SIS II stāvokli. Šis sarakstes kopija ir nosūtīta arī *Koelho* kungam.

Es arī vēlos sacīt *Lax* kungam, ka SIS II problēmas neietekmē VIS. SIS II problēmas neattiecas uz to infrastruktūru, kas tai ir kopīga ar VIS. Var sacīt, ka VIS attīstās ļoti labā saskaņā ar dalībvalstu saskaņoto plānu.

Es vēlos jums sacīt, ka mēs kopā ar darba grupu un ar Komisiju esam noorganizējuši ārkārtīgi regulāras sanāksmes ar līgumslēdzēju un diviem apakšuzņēmējiem, īpaši ar *Steria*. Mēs varam tiešām cerēt, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ka šis jautājums tiks pabeigts nākamajos mēnešos ar šo lēmumu par beigu datumu, kas ir noteikts jūnija sākumā, kad Padomei īstenībā būs jāpieņem lēmums.

Es uzņemos šeit un tagad nodrošināt Parlamentu ar aktuālo informāciju par šo attīstību.

Marian-Jean Marinescu, PPE-DE grupas vārdā. – (RO) Šengenas Informācijas sistēmas darbības problēmu nesen apsprieda kā daļu Padomes sanāsmē 2009. gada februārī. Vēlreiz tika uzsvērts, ka ir jārod tūlītējs risinājums strupceļam, kurā ir nonākusi SIS II.

Tomēr man radās iespaids, ka pēc diskusijām par SIS II atbilžu vietā ir radušies pat vēl vairāki jautājumi. Padome atbalsta analīzes un labojumu plāna īstenošanu, lai palīdzētu identificēt ar SIS II tehnisko arhitektūru saistītās problēmas ar nolūku padarīt sistēmu stabilāku un drošāku. No otras puses, Padome neizslēdz iespēju pieņemt lēmumu par alternatīvu tehnisko risinājumu, kas varētu sasniegt SIS II paredzētos mērķus.

Lai arī kurš no variantiem tiktu pieņemts, tas nedrīkst ietekmēt grafiku to valstu iekļaušanai, kuras vēl ir ārpus Šengenas zonas. Es vēlētos zināt, kādus pasākumus Komisija veiks, lai novērstu jebkādu iespējamu aizkavēšanos, un kā tiks segti ar šīm izmaiņām saistītie zaudējumi. Rumānijas piemērs runā pats par sevi. Rumānijas ārējās robežas garums ir 2000 km. Tās integrācija Šengenas zonā, kas paredzēta 2011. gada martā, ir augsta prioritāte. Visas šīs nenoteiktības var ietekmēt šī termiņa īstenošanos.

Es vēlētos minēt vēl vienu lietu. Laikā, kad Komisija gatavo projektu jaunam tiesību akta priekšlikumam par robežu pārvaldības nākamajām pakāpēm, es gribētu lūgt Komisiju vispirms novērtēt pašreizējo robežu pārvaldības sistēmu efektivitāti, lai panāktu vislabāko sinerģiju starp šīm sistēmām, un tad novērtēt iespēju ieguldījumiem robežu loģistikā.

Lai sasniegtu ES stratēģiskos mērķus, Komisijai nevajadzētu sākt jaunu instrumentu izveidi no pirmsākumiem, kamēr pašreizējās kā SIS II vai VIS pilnībā darbojas un ir drošas.

Genowefa Grabowska, PSE grupas vārdā – (PL) Priekšsēdētāja kungs, situācija, kuru mēs apspriežam, ir spilgts piemērs tam, ka dažkārt ir vieglāk panākt konsensu un politisku vienošanos par robežu atvēršanu, nekā atrisināt tehniskas problēmas.

Jaunu dalībvalstu iekļaušanās Šengenas zonā 2007. gada 23. decembrī bija liels notikums šo valstu pilsoņiem. Es to zinu, jo esmu no Polijas. Mana valsts izmantoja šo svētību un ļoti augstu vērtē robežu atvēršanu, jo tas nozīmēja pēdējā diskriminējošā apstākļa izzušanu, kas atdalīja mūs no vecās Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Manā valstī atrodas arī *Frontex* aģentūra. Es zinu, ka *Barrot* kungs ir bijis Polijā, lai vestu sarunas *Frontex* aģentūrā, un viņš apmeklēja arī daļu no ES ārējās robežas, par kuru ir atbildīga Polija. Es zinu, ka šīs robežas apsargāšanā nav nopietnu problēmu un ka tā ir droša. Tomēr mums ir tehniskas problēmas, kuru risināšana pāraug politiskā problēmā, kā norādīja kolēģe *Roure* kundze. Es viņai pilnīgi piekrītu.

Ja tomēr ir tehniskas problēmas, ja ir grūtības, tad, manuprāt, katras ES institūcijas pienākums ir vērsties pie tās struktūras, kura tik ilgi nav ieviesusi SIS II. Žēl, ka tas nav izdarīts un ka pārredzamība šajā jautājumā ir bijusi nedaudz forsēta.

Es domāju, ka visur, kur problēmu risināšana ir svarīga pilsoņiem, Eiropas Parlaments nevar piekrist tam, ka kādas darbības tiek veiktas neatkarīgi no Parlamenta vai tas tiek ignorēts, jo īpaši drošības jautājumos.

Es gribētu nobeigt ar ļoti mazu piezīmi. Ja šeit ir problēmas, ja *Hewlett-Packard* netiek galā ar tehniskām problēmām, ir jāatceras, ka mums Polijā ir lieliski speciālisti, jauni cilvēki, kuri ir brīnišķīgi IT inženieri, kas guvuši atzinību visā pasaulē. Es domāju, ka viņi varētu būt noderīgi un radītu vēlamu rezultātu ievērojami lētāk, ātrāk un labāk.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Padomes priekšsēdētāja kungs, komisār, Šengena ir un vienmēr ir bijusi sinonīms saiknei starp drošību, no vienas puses, un brīvību un liberālismu, no otras. Eiropas pilsoņiem un visiem mums tā ir bijusi daļa no Eiropas Savienības piedāvātās pievienotās vērtības. Tā ir vienmēr darbojusies ļoti labi un ir efektīvi pielietota starplaikā uz „viens par visiem” pamata.

Tas, kas tagad notiek, ir kaitinoši Tomēr ir arī kaitinoši, ka Parlamentam, kas vienmēr ir bijis ļoti pretimnākošs, nav sniegta nepieciešamā informācija. Mēs vienmēr esam informējuši Eiropas pilsoņus. Šengenas Informācijas sistēma II darbosies perfekti un laikā, un tagad mēs uzzinām, ka ir radušās problēmas, un ka šķietami nav saredzams gals dilemmai.

Būtu interesanti uzzināt, vai plašsaziņas līdzekļos publicētie skaitļi, kas rāda, ka aptuveni EUR 100 miljoni ir līdz šim izlietoti Šengenas Informācijas sistēmas II izveidei, ir pareizi. Vai uzņēmums cietīs zaudējumus? Kādēļ Komisija, Padome vai citas struktūras nav savlaicīgi ieviesušas pārbaužu sistēmu?

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Patiešām, ir dīvaini, ka jautājumi par sistēmas spēju darboties rodas ik pa laikam, kad mēs risinām šos lielos un smagos tehniskos jautājumus. Līdz šim mēs esam jau izskatījuši tehniskos jautājumus, kas saistīti ar datu apstrādi. Tādēļ sabiedrība pamatoti jautā, kādēļ mums nav profesionālu iestāžu ES līmenī, kas būtu pietiekami kompetentas, lai risinātu tehniskās problēmas, kas saistītas ar šādu ārkārtīgi lielu un visaptverošu datu bāzu darbību.

Es esmu piedalījies šajās debatēs no paša sākuma. Esmu arī strādājis kopā ar referentu *Coelho* kungu un es saprotu, ka joprojām ir zināmas tehniskas grūtības un trūkumi, ieskaitot tos, kas saistīti ar pieejamās ekspertīzes līmeni. Tādēļ, manuprāt, mums ir jāveic būtiska sistēmas tehniskā un finansiālā pārskatīšana un jāsauc pie atbildības tie, kas ir vadījuši šo projektu. Faktiski šī nav tikai mana sajūta, tā ir arī plašas sabiedrības sajūta.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es personīgi jūs augstu vērtēju, taču šeit notiekošais ir neciešams juceklis, kurā ir nepieņemama izšķērdēšanas un nekompetences pakāpe. Šī iemesla dēļ es aicinu ne tikai Komisiju, bet arī Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju un Budžeta kontroles komiteju detalizēti izskatīt šo jautājumu.

Esmu gandarīts, ka Padomes prezidējošā valsts ir Čehijas Republika, jo Bavārijai un Čehijas Republikai ir pilnīgi vienādas drošības intereses. Mēs zinām, ka, neraugoties uz bailēm par robežu atvēršanu, drošības situācija ir ievērojami un būtiski uzlabojusies kopš robežu atvēršanas teicamas policijas sadarbības rezultātā. Tas varētu būt modelis citām Eiropas daļām, un es gribētu Bavārijas vārdā pateikties par to Čehijas Republikai. Mēs ceram, ka Šengenas Informācijas sistēma galu galā pārklās visas teritorijas un nebūs ierobežota ar individuāliem, parauga, divpusējiem nolīgumiem.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties jums par šīm debatēm. Es domāju, ka tās rāda, ka ir problēma, kas jāatrisina. Padome jūsu vadībā janvārī darīja visu, ko tā varēja. Tā nopietni attiecās pret šo iniciatīvu izveidot ārkārtas rīcības vai alternatīvo plānu un uzstāt uz risinājumu, nosakot termiņus.

Tas ir viss, ko mēs varam darīt. Attiecībā uz finanšu jautājumiem, es atbrīvošu tribīni Komisijai atbildēm uz tiem. Mums tagad ir teicama sadarbība starp ministru *Langer* kungu un komisāru *Barrot* kungu, tādēļ mēs ceram, ka mēs ar to tiksīm galā.

Attiecībā uz jautājumu, vai šī ir politiska vai tehniska problēma, mēs uzskatām, ka šī ir tikai tehniska problēma. Tas nav dūmu aizsegs, kā ir teikts, lai segtu dažas politiskas problēmas. Nē – sistēmai ir jāsāk darboties, cik ātri vien iespējams.

Attiecībā uz *Grabowska* kundzes komentāriem: jā, mēs atceramies, ko nozīmē būt uzgaidāmajā telpā. Mēs to apspriedām pirms gada. Visas valstis, kuras ir ieinteresētas progresā šajā jautājumā, pēkšņi ir mūsējai līdzīgā situācijā. Mēs esam apņēmušies rast tehnisku risinājumu, kas ļaus papildu valstu nozarēm piedalīties saskaņā ar konkrēto kalendāru.

Es aprobežošos ar šīm dažām nobeiguma piezīmēm. Es daudz pasacīju sākumā. Tagad mēs iesim uz priekšu.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Vondra* kungs, paldies par Čehijas prezidentūras ieguldījumu šajā jautājumā. Jūsu atbalsts ir augstu vērtējams.

Es vēlētos vispirms atbildēt *Marinescu* kungam, sakot, ka nav īpašu problēmu, ja dalībvalstis, kas vēl nav Šengenas dalībnieces, vēlētos pievienoties arī SIS II sistēmai. Mums būs vairāki „logi” jeb laiki, kad dalībvalstis varēs pievienoties SIS II, un, ja viss būs labi, nebūs nekādu īpašu problēmu.

Grabowska kundze, man ir jāpateicas jums par to, ko Polijas Republika dara ārējo robežu aizsardzībā. Man bija iespēja uz vietas novērtēt *Frontex* veiktā darba kvalitāti ar Polijas komandām uz Ukrainas robežas.

Atbildot *Roure* kundzei un *Grabowska* kundzei, es vienkārši vēlētos teikt, ka problēma ir galvenokārt tehniska. Tā nav, kā teica *Vondra* kungs, politiska problēma. Patiesība gluži vienkārši ir tā, ka dalībvalstis vai dažas dalībvalstis izvirza arvien lielākas un lielākas prasības. Tādēļ ir jāsaņem, ka SIS II bija jāatbilst arvien sarežģītākiem mērķiem. Rezultātā sistēma ir kļuvusi sarežģītāka, un, neraugoties uz visiem jūsu ieguldījumiem informācijas

tehnoloģijā, tās īstenošana ir izrādījusies grūtāka, nekā tika gaidīts. Tomēr ir taisnība, ka problēma paliek pamatā tehniska un tādēļ ir atrisināma.

Es vēlētos teikt *Pirker* kungam, ka Parlaments tiks labi informēts, un es šeit uzņemos to nodrošināt. Es personīgi jau esmu to darījis šī projekta īstenošanas laikā un es varu sacīt, ka uzskatu to par absolūtu prioritāti. Es vēlos arī apliecināt *Brejč* kungam, ka mēs esam skaidri noteikuši tos, kas ir bijuši atbildīgi. Kopā ar Komisiju mēs esam izveidojuši darba grupu, kurā ir cieši iesaistītas dalībvalstis. Es domāju, ka mums tagad ir noteikta vadības grupa, bet mūsu līgumpartnerim ir jābūt spējīgam izpildīt mūsu noteiktās prasības.

Es vēlētos arī atbildēt *Pirker* kungam un *Posselt* kungam uz tikko uzdoto jautājumu par finansēm. Komisijas kopējais budžeta piešķirums SIS II projektam ir aptuveni EUR 68 miljoni. Atbilstīgie līgumi ietver priekšizpēti, reālās centrālās sistēmas izveidi, atbalsta un kvalitātes kontroli, s-Testa tīklu, sagatavošanos operatīvajai pārvaldībai Strasbūrā, drošību, biometrijas jautājumu sagatavošanu un sakarus. Tas ir šis ieguldījums: EUR 68 miljoni.

Attiecībā uz maksājumiem – līdz šim ir reāli izlietoti tehniskai attīstībai EUR 27 miljoni: EUR 20 miljoni sistēmas izveidei; EUR 7 miljoni tīkla nodrošināšanai, kas ir tehniskā progresa avangardā; un EUR 4 500 000 kvalitātes garantijai.

Ir jāsaka, ka pēc skaidra priekšstata iegūšanas par SIS II uzticamību vai uzticamības trūkumu Padome nolēma pāriet uz SIS I+R formulu, un tad mēs varējām apsvērt sakaru tīkla, kas bija sagatavots SIS II, atkārtotu izmantošanu, kas nozīmēja, ka attiecīgie ieguldījumi lielākoties netika zaudēti.

Mūsu reālā problēma, dāmas un kungi, ir Šengenas nodrošināšana, Šengenas brīvas pārvietošanās zonas nodrošināšana ar patiesi efektīvu instrumentu. Ir tiesa, ka, ja mēs sekmīgi realizētu Šengenu II, tā būtu visefektīvākā sistēma pasaulē, ņemot vērā rezultātus, ko tā ļaus mums sasniegt. Tomēr informācijas tehnoloģijai ir jābūt vietā.

Jebkurā gadījumā tas, ko es gribētu sacīt pēc Čehijas prezidentūras – un vēlreiz es esmu pateicīgs *Vondra* kungam par Čehijas prezidentūras ieguldījumu šajā grūtajā jautājumā – ir tas, ka es patiesi esmu pārliecināts, ka kopā ar pašreizējo prezidentūru mēs esam izdarījuši visu iespējamo, lai novērstu tālākas aizkavēšanās un patiesi palīdzētu mūsu līgumpartnerim izpildīt mūsu prasības. Jebkurā gadījumā mums būs noteikts datums, lai ļautu Padomei pieņemt nepieciešamos lēmumus. Vēlreiz es, protams, uzņemos regulāri informēt Parlamentu.

Priekšsēdētājs. - Debates ir slēgtas.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Alin Lucian Antochi (PSE), rakstiski. – (RO) Pēc manām domām, šo projektu, kura mērķis ir uzlabot Eiropas Savienības ārējo robežu kontroles mehānismu, nevajadzētu uzskatīt par mēģinājumu apturēt migrāciju kā procesu. Patiesais ES robežu drošības uzlabošanas pasākumu nolūks nav apturēt migrantu plūsmu, bet gan nodrošināt stingru robežu kontroli. Atbilstīga migrācijas pārvaldība ir izdevīga Eiropas Savienības dalībvalstu sabiedrībām un ekonomikai.

Es vēlos uzsvērt, ka Eiropas Savienībai ir jāpievērš lielāka uzmanība tās ārējo robežu kontrolei konflikta zonu tuvumā. Piemēram, īpaši ir jāpiemin Eiropas Savienības Robežu palīdzības misijas (*EUBAM*) līdz šim īstenotie pasākumi Moldovā un Ukrainā. Citu starpā tie bija vienotas muitas procedūras noteikšana pie robežas, barjeru uzstādīšana kontrabandas novēršanai un kriminālo grupējumu darbības ierobežošana.

No otras puses, tas, ka līdz šim nav atrisināts Transnistrijas konflikts, lielā mērā apgrūtina Moldovas iestāžu spēju kontrolēt šo robežas daļu, kur joprojām ir vērojama liela nelegālo migrantu plūsma.

Es esmu cieši pārliecināts, ka Eiropas Savienības rīcībā ir pietiekami efektīvi politikas, ekonomikas un drošības instrumenti, lai apturētu iepriekš minētās nelikumīgās darbības, kas cita starpā nozīmē arī aktīvāku līdzdalību neatrisināto konfliktu risināšanā pie tās ārējām austrumu robežām.

12. Horvātijas 2008. gada progresa ziņojums - Turcijas 2008. gada progresa ziņojums - Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas 2008. gada progresa ziņojums (debates)

Priekšsēdētājs. - **Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi:** - Horvātijas 2008. gada progresa ziņojums;

- Turcijas 2008. gada progresa ziņojums;

- Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas 2008. gada progresa ziņojums.

Alexandr Vondra, *Padomes priekšsēdētājs*. - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos ievadīt debates par trīs valstu - Horvātijas, Turcijas un Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas - progresa ziņojumiem.

Es vēlos sākt ar Horvātiju. Jūsu ziņojumā ir pareizi norādīts, ka pagājušajā gadā Horvātija ir guvusi vērā ņemamus panākumus. Kopš sarunu sākuma no 35 sarunu sadaļām ir atvērtas 22, no kurām septiņas uz laiku slēdza. Prezidentūra sarunas turpinās. Ir paredzētas vismaz divas pievienošanās konferences - deputātu līmenī tuvākajās nedēļās un ministru līmenī jūnijā.

Jūsu ziņojumā pienācīgi ir uzsvērtā neizšķirtā robežu strīda ar Slovēniju atrisināšanas nozīme. Es apliecinu šim Parlamentam, ka prezidentūra arī turpmāk darīs visu iespējamo, lai palīdzētu atrisināt šo jautājumu, un šai saistībā mēs pilnībā atbalstām komisāra *Olli Rehn* pašreizējos centienus rast risinājumu, lai mēs varētu turpināt pievienošanās sarunas. Pirms sanāksmes mēs kopā pusdienojām, lai plašāk pārrunātu šo jautājumu. Attiecībā uz jaunākajiem notikumiem es vēlos teikt, ka mēs atzinīgi vērtējam Horvātijas pirmdien paziņoto lēmumu pieņemt *Olli Rehn* piedāvāto starpniecības ekspertu grupas palīdzību. Mēs aicinām Slovēniju un Horvātiju konstruktīvi sadarboties, lai pēc iespējas ātrāk rastu ilglaicīgu un abpusēji pieņemamu risinājumu, jo tam nevajadzētu būt par aizbaidinājumu turpmākiem kavējumiem.

Neatkarīgi no šā būtiskā jautājuma turpmākie panākumi attiecībā uz sarunu attīstību pirmām kārtām ir atkarīgi tieši no Horvātijas. Ir jāpabeidz nepieciešamās politiskās, ekonomiskās, tiesiskās un administratīvās reformas, kā arī Horvātijai ir jāizpilda savas saistības saskaņā ar Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu. Pārskatītās pievienošanās partnerības īstenošana arī ir būtisks solis, gatavojoties turpmākai integrācijai Eiropas Savienībā. Padome uzskata, ka rīcības plāns ar norādījumiem, ko Komisija iekļāva tās 2008. gada progresa ziņojumā, ir lietderīgs instruments. Tas palīdzēs Horvātijai veikt nepieciešamos pasākumus, lai sasniegtu sarunu pēdējo posmu. Ņemot vērā iepriekš minēto un neskatoties uz panākto progresu, vēl ir daudz darāmā.

Es vēlos minēt dažas būtiskākās jomas, kurās ir nepieciešams turpmākais progress, un pirmām kārtām tā ir tiesu reforma. ES ir skaidri noteikusi, ka neatkarīgas, taisnīgas, uzticamas, pārskatāmas un efektīvas tiesu sistēmas izveide ir ārkārtīgi būtiska. Tas ir priekšnoteikums tiesiskuma stiprināšanai un atbilstīgai *acquis* piemērošanai. Būtiska ir arī profesionāla, atbildīga, pārskatāma un neatkarīga valsts pārvalde. Šajās divās jomās ir veiktas vērtā ņemamas tiesību aktu reformas, bet mēs vēlamies redzēt, kā šie tiesību akti tiks piemēroti praksē.

Tas pats attiecas arī uz cīņu pret korupciju un organizēto noziedzību, kas uzsvērtā jūsu ziņojumā. Ir nostiprinātas Korupcijas novēršanas un organizētās noziedzības apkarošanas biroja pilnvaras. Ir nostiprinātas arī krimināltiesu pilnvaras, kas izskata lietas šajā jomā. Pašlaik visbūtiskākais ir nodrošināt, lai tiktu sasniegti plānotie rezultāti. Lai risinātu šo nopietno problēmu, ļoti svarīgi ir pilnībā īstenot korupcijas novēršanas programmu un rīcības plānu.

Eiropas Savienība ir uzsvērusi, ka liela nozīme ir arī ciešai sadarbībai ar Bijušās Dienvidslāvijas Kara noziegumu tribunālu (ICTY), tostarp saistībā ar piekļuvi dokumentiem. Mēs cieši sekojam līdzi notikumu gaitai šajā jomā un aicinām Horvātijas iestādes arī turpmāk nodrošināt ciešu sadarbību ar ICTY. Mēs atzinīgi vērtējam nesen panākto vienošanos attiecībā uz pazudušajiem dokumentiem un aicinām Horvātiju to īstenot.

Attiecībā uz bēgļu atgriešanos mēs vēlamies norādīt, ka ir sākti īstenot lēmums par pilsonības atzīšanu pensijas tiesību apstiprināšanai un ka informācija par tiesību normu izmaiņām ir pieejama to personu kopienām, kas ir atgriezušās.

Attiecībā uz mājokļu jautājumu es vēlos teikt, ka 2007. gadā iesniegtie pieteikumi ir izpildīti, bet vēl nav sasniegts 2008. gadam noteiktais mērķis. Ir jāturpina darbs pie bēgļu atgriešanās ilgtspējības nodrošināšanas. Ir jāturpina darbs arī pie tiesību aktiem, lai uzlabotu minoritāšu tiesības.

Jūs savā ziņojumā esat pareizi uzsvēruši reģionālās sadarbības jautājumu. Ir jāturpina centieni uzlabot attiecības ar kaimiņvalstīm.

Tagad es vēlos runāt par Turciju. 2008. gadā turpinājās sarunas ar Turciju, un šā gada laikā tika atvērtas četras sarunu sadaļas, kas jau gandrīz ir kļuvusi par tradīciju.

Neskatoties uz ES pausto mudinājumu Turcijai pastiprināt centienus reformu jomā, 2008. gadā netika veiktas visas nepieciešamās reformas. Joprojām būtiski ir turpināt darbu pie politiskajiem kritērijiem. Kā jau uzsvērts Padomes 2008. gada 8. decembra secinājumos un Komisijas 2008. gada progresa ziņojumā, būs jāveic būtiski pasākumi vairākās jomās. Arī šim jautājumam jūs esat pievērsuši uzmanību savā ziņojumā.

Tajā pašā laikā prezidentūra atzinīgi vērtē Turcijas nesen veiktos atzinīgi vērtētos pasākumus, tostarp nesen pieņemto valsts programmu *acquis* piemērošanai un jaunā galvenā sarunu vadītāja iecelšanu. Ir būtiski, lai šīs apņemšanās īstenotos reālās un rezultatīvās darbībās.

Mēs vēlamies izmantot iespēju, lai uzsvērtu Turcijas stratēģisko nozīmi. Prezidentūra piekrīt Eiropas Parlamentam, ka Turcija ir jāuzslavē par panākto progresu energoapgādes jomā. Mēs turpinām izvērtēt virzību uz priekšu šajā ārkārtīgi būtiskajā jomā, jo īpaši, paužot atbalstu Nabuko cauruļvada projektam.

Attiecībā uz Turcijas pievienošanās sarunu progresu mēs vēlamies uzsvērt, ka sarunu vispārējā progresa nodrošināšanai ārkārtīgi būtiski ir sasniegumi vārda brīvības nodrošināšanas jomā. Neskatoties uz to, ka mēs atzinīgi vērtējam Krimināllikuma 301. panta grozījumus, kuriem ir pozitīvas sekas, joprojām spēkā ir vairākas tiesību normas, kas var ierobežot šo brīvību. Mājas lapu aizliegumi, kuru apmērs un ilgums bieži vien ir neatbilstošs, joprojām ir iemesls bažām. Atbilstīgi tiesiski risinājumi ir nepieciešami, arī lai nodrošinātu reliģiju daudzveidību atbilstoši Eiropas standartiem.

Ir jāizstrādā visaptveroša korupcijas novēršanas stratēģija. Mēs esam noraizējušies arī par pieaugošo ziņojumu skaitu par spīdzināšanu un sliktu izturēšanos, jo īpaši ārpus oficiālajām apcietinājuma vietām. Cieši ir jāuzrauga 2007. gadā grozītais Likums par policijas pienākumiem un tiesībām, lai novērstu cilvēktiesību pārkāpumus. Ārkārtīgi būtiski ir ratificēt Konvencijai pret spīdzināšanu pievienoto protokolu.

Attiecībā uz dienvidaustrumu reģionu mēs atzinīgi vērtējam to, ka ir publicētas Anatolijas dienvidaustrumu reģiona projekta vadlīnijas un vispārīgais saturs. Pašlaik mēs ceram sagaidīt konkrētus pasākumus, kas veicinās reģiona ekonomisko, sociālo un kultūras attīstību. Citu starpā ir jārisina tādi ilgstoši neatrisināti jautājumi, kā iekšzemē pārvietotas personas un ciemu apsardze.

Runājot par ES un Turcijas attiecībām ir skaidrs, ka Turcijai ir jāizpilda tās pienākums pilnībā un, nepieļaujot diskrimināciju, piemērot papildprotokolu. Kā jau tas ir uzsvērts jūsu ziņojumā, tas ir būtisks jautājums, kas jārisina pēc iespējas drīzāk, jo tas tieši ietekmē pievienošanās sarunu gaitu. Arī turpmāk tiks uzraudzīti 2005. gada 21. decembra deklarācijā minētie jautājumi, un mēs ceram drīzumā sagaidīt progresu šai saistībā.

Turklāt Turcijai ir jāpauž skaidra apņemšanās veidot labas attiecības ar kaimiņvalstīm un risināt strīdus mierīgā ceļā.

Neskatoties uz šiem sarežģījumiem, vairākās jomās ir vērojams progress. Pašlaik notiek darbs pie 16. sadaļas par nodokļu jautājumiem un 19. sadaļas par sociālo politiku un nodarbinātību. Neskatoties uz to, ka sarunām turpinoties, tās kļūst arvien sarežģītākas, Čehijas prezidentūra ir apņēmusies panākt progresu attiecībā uz tām sadaļām, kurās tas ir patiešām iespējams. Turklāt prezidentūra uzsver nepieciešamību panākt progresu attiecībā uz 15. sadaļu par enerģētikas jautājumiem saskaņā ar enerģētikas politiku, jo tā ir viena no mūsu prioritātēm.

Noslēgumā es vēlos pievērsties Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai. Tā ir dinamiska valsts ar vēra ņemamu potenciālu. Bet tajā pašā laikā tā saskaras ar vairākām būtiskām problēmām. Abi šie aspekti ir pienācīgi uzsvērti jūsu ziņojumā. Ziņojumā ir patiešām daudz tādu atziņu, kurām Padome piekrīt.

Ziņojumā jūs liekat lielu uzsvaru uz jautājumu par pievienošanās sarunu uzsākšanas datuma noteikšanu. Jūs arī atbilstīgi uzsverat visu pušu vēlmi rast savlaicīgu un visām pusēm pieņemamu šā jautājuma risinājumu.

Attiecībā uz nesenajiem notikumiem jāsaka, ka iepriekšējās vēlēšanas 2008. gada jūnijā tika organizētas vairākās kārtās, ņemot vērā būtiskās problēmas, gan gatavojoties vēlēšanām, gan arī vēlēšanu dienā 1. jūnijā. EDSO / ODIHR / Eiropas Padome norādīja, ka, gatavojoties vēlēšanām, bija vērojama „nespēja novērst vardarbības aktus” un ka vēlēšanu norise neatbilda vairākiem būtiskiem starptautiskiem standartiem.

Tādēļ mēs uzsvērām valdībai un visiem politikas dalībniekiem, ka ir svarīgi risināt šos būtiskos jautājumus, gatavojoties prezidenta un vietējo pašvaldību vēlēšanām, kas notiks pēc dažām dienām. Mums ir radies iespaids, ka šī ziņa ir sadzirdēta un ka tiek pieliktas lielas pūles, lai novērstu jebkādas traucējums. Mēs redzēsim, vai šie centieni nesīs rezultātus.

Komisijas 2008. gada progresa ziņojums ir lietderīgs dokuments. Mēs esam ņēmuši vērā Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas valdības izstrādāto plānu. Tas ir plašs dokuments, kurā pausta nopietna apņemšanās ievērot Komisijas ieteikumus. Ņemot vērā šā reģiona vēsturi, dokuments un darbs, kas ir ieguldīts, to izstrādājot, ir vērtējams pozitīvi.

Šis etniski daudzveidīgās valsts iekšējā kohēzija, neapšaubāmi, ir ārkārtīgi būtisks priekšnoteikums tās turpmākai attīstībai. Tādēļ es vēlos vēlreiz atgādināt būtisko lomu, kādu šis Parlaments piešķir Ohridas Pamatnolīgumam. Tam bija ļoti liela nozīme, novēršot konfliktu valstī un palīdzot rast ceļu uz lielāku integrāciju Eiropā.

Attiecībā uz vīzu liberalizāciju jāsaka, ka pašlaik mēs esam nonākuši līdz izvērtēšanas posmam, un es nevēlos pārāgri spriest par procesa rezultātiem. No personīgā viedokļa es varu pateikt tikai to, ka es lielā mērā atbalstu Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas vidusmēra pilsoņu cerības un centienus panākt to, ka viņi atkal varētu brīvi ceļot. Bet šai saistībā būtisks priekšnoteikums joprojām ir valsts gatavība izpildīt īpašos kritērijus, kas noteikti vīzu liberalizācijas ceļvedī. Es ticu, ka pozitīvas pārmaiņas ir drīzumā sasniedzamas.

Es esmu nonācis pie viena no būtiskākajiem jautājumiem jūsu ziņojumā un rezolūcijā. Čehijas prezidentūra pilnībā atbalsta Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas Eiropas perspektīvu. Ir iespējams panākt turpmāku progresu šai saistībā. Bet ir jāizpilda pievienošanās partnerības būtiskākie mērķi, un mums ir jāredz, cik labi būs noorganizētas vēlēšanas atšķirībā no 2008. gadā pieredzētā. Šos aspektus Komisija izvērtēs nākamajā progresa ziņojumā. Mēs ar nepacietību gaidām šo ziņojumu un turpmāko notikumu gaitu Skopje pilsētā.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

priekšsēdētāja vietnieks

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, šodienas debates ir lieliska iespēja pārskatīt pievienošanās procesu šajās trīs kandidātvalstīs.

Es vēlos sākt ar Horvātiju. *H. Swoboda* rezolūcijas priekšlikumā ir norādītas būtiskākās problēmas, ar kurām šodien saskaras Horvātija. Es pilnībā piekrītu premjerministra vietniekam *A. Vondra* attiecībā uz to, ka pievienošanās sarunas ar Horvātiju kopš to sākuma 2005. gada oktobrī ir noritējušas samēra veiksmīgi, un tieši tādēļ 2008. gada novembrī Komisija nāca klajā ar rīcības plānu, lai nodrošinātu sarunu pēdējā posma sasniegšanu līdz 2009. gada beigām, ja Horvātija izpilda visus nepieciešamos priekšnoteikumus.

Es piekrītu jūsu referenta un *A. Vondra* viedoklim arī attiecībā uz tādiem nākotnes uzdevumiem, kā tiesu reforma, cīņa pret organizētu noziedzību un korupciju un reforma kuģubūves nozarē un tās pārveide, atbilstoši mūsu valsts atbalsta sistēmai un konkurences politikai.

Diemžēl pievienošanās sarunas ar Horvātiju pašlaik ir apstājušās robežu jautājuma dēļ. Mēs šai saistībā sadarbojamies ar Čehijas prezidentūru, un es patiešām novērtēju prezidentūras atbalstu mūsu centieniem rast pieņemamu risinājumu virzībai uz priekšu.

Lai gan šis ir divpusējs jautājums, tas ir kļuvis arī par vienu no Eiropas problēmām, un tādēļ Komisija uzņēmās iniciatīvu, piedāvājot Eiropas starpniecību robežas jautājuma atrisināšanai un ļaujot Horvātijai turpināt pievienošanās sarunas, ja abām pusēm šāda starpniecība ir pieņemama.

Tieši šādu vēstījumu es janvārī sniežu Ļubļanā un Zagrebā. Kopš tā laika es esmu runājis ar abu valstu ārlietu ministriem par šāda veida starpniecības noteikumiem – pēdējo reizi trīspusējā sanāksmē vakar vakarā, pēc tam, kad abu valstu valdības, pamatojoties uz mūsu iniciatīvu, bija pieņēmušas lēmumus.

Būtībā es atzinīgi vērtēju abu valstu piekrišanu šādai Eiropas starpniecībai, ko varētu nodrošināt vecāko ekspertu grupa priekšsēdētāja *Martti Ahtisaari* vadībā. Mūsu sarunu laikā vakar mēs izvērtējām iespējas attiecībā uz vienošanos par īpašajiem starpniecības noteikumiem. Mēs vienojamies turpināt sarunas tuvākajā laikā. Tādējādi darbs pie šā jautājuma vēl turpinās.

Es vēlos uzsvērt, ka, īstenojot savus centienus, Komisija ir balstījusies uz sarunu programmu, kas ir ES un Horvātijas pievienošanās sarunu procesa pamats, par kuru vienojās Horvātija un visas ES dalībvalstis, tostarp Slovēnija.

Pieņemot un saskaņojot sarunu programmu, Horvātija un Slovēnija piekrita risināt jebkurus robežu strīdus, pamatojoties uz mierīgu strīdu risināšanas principu saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtiem. ANO Statūtos ir noteikts šādi – es citēju, jo tas ir ļoti būtiski: „Pusēm, kas ir iesaistītas jebkurā strīdā [...], ir jācenšas atrisināt strīdu sarunu, apsekošanas, starpniecības, samierināšanas, arbitražas vai iztiesāšanas ceļā, kā arī, vēršoties pie reģionālajām institūcijām vai nolīgumiem, ar jebkuriem citiem mierīgiem līdzekļiem pēc saviem ieskatiem”.

Attiecībā uz šo ANO Statūtos noteikto normu var izdarīt divus vienlīdz būtiskus secinājumus. Pirmkārt, puses var izvēlēties jebkuru no ANO Statūtos minētajām metodēm. Komisijas iniciatīvā paredzētā metode, neapšaubāmi, ir viena no tām.

Otrkārt, neatkarīgi no tā, kuru no ANO Statūtos noteiktajām metodēm puses izvēlas, tām savā starpā par šo metodi ir jāvienojas. Es ļoti ceru, ka tas notiks ātrāk, nevis vēlāk. Komisijas iniciatīva nodrošina stabilu pamatu šādas izvēles izdarīšanai un virzību uz priekšu.

Rezumējot es vēlos teikt, ka Komisijas mērķis patiešām ir atrisināt šo robežu jautājumu un vienlaicīgi atsākt ES un Horvātijas pievienošanās sarunas, lai Horvātija varētu sasniegt noteikto mērķi – slēgt sarunas par tehniskiem jautājumiem līdz 2009. gada beigām.

Es atzinīgi vērtēju R. Oomen-Ruijten rūpīgi līdzsvaroto rezolūciju attiecībā uz Turciju un atbalstu prezidentūras centienus atvērt sadaļas, kuras tehniski ir sagatavotas atvēršanai. Diemžēl mēs esam bijuši liecinieki tam, ka pēdējos gados Turcijā ir vērojama zināma politisko reformu palēnināšanās. Taču es piekrītu jūsu referentam, ka kopš pagājušā gada beigām un šā gada sākuma ir vērojamas arī pozitīvas tendences, piemēram, jauna televīzijas kanāla darbības uzsākšana, kas raida kurdu valodā, un parlamentārās komitejas izveide, kas risina dzimumu līdztiesības jautājumus. Arī jaunā „Valsts programma *acquis* pieņemšanai” un jaunā patstāvīgā sarunu vadītāja iecelšana ir soļi uz priekšu.

Mani priecē arī tas, ka premjerministrs R. T. Erdogan un galvenās opozīcijas partijas vadītājs Deniz Baykal, nesen viesojoties Briselē, puda atbalstu Turcijas pievienošanās procesam ES. Es ceru, ka šie panākumi vainagosies ar pārliecinošu politisku un sociālu apņemšanos ar jaunu spar un enerģiju īstenot ES reformas.

Es vēlos pieminēt vārda brīvību, kas ir Eiropas pamatvērtība. Atklāta un pārskatāma sadarbība starp plašsaziņas līdzekļiem un valsts iestādēm ir nepieciešams priekšnoteikums kvalitatīvām demokrātiskām debatēm jebkurā valstī. Tā ir īpaši būtiska tādai valstij, kā Turcija, kura pašlaik atrodas sarežģītajā transformācijas un reformu procesā. Tādēļ Komisija cieši seko līdzi tam, kā tiek nodrošināta preses brīvība Turcijā. Preses brīvības principa ievērošana ir nepieciešama, jo tas ir jebkuras atvērtas sabiedrības pamatprincips un tādēļ nodrošina nepārtrauktu Turcijas attīstību demokrātijas virzienā.

Es vēlos teikt dažus vārdus par Kipru. Šogad tiek piedāvāta unikāla iespēja atkal apvienot salu un izbeigt šo ilglaicīgo konfliktu uz Eiropas zemes. Ir būtiski, lai Turcija aktīvi atbalstītu notiekošās izlīguma sarunas starp abu Kipras kopienu līderiem.

Attiecībā uz Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku es vēlos pateikties E. Meijer un ēnu referentiem par līdzsvaroto rezolūciju. Es piekrītu viņu paustajai nožēlai par to, ka trīs gadu laikā pēc kandidātvalsts statusa iegūšanas vēl nav sākušās pievienošanās sarunas.

Būtiskākais izpildāmais nosacījums ir spēja nodrošināt atbilstību starptautiskajiem standartiem attiecībā uz brīvām un godīgām vēlēšanām. Tā ir būtiskākā prasība, lai nodrošinātu atbilstību Kopenhāgenas politiskajiem kritērijiem, un tādēļ martā un aprīlī paredzētās prezidenta un vietējo pašvaldību vēlēšanas būs „patiesības mirklis”.

Es piekrītu jūsu rezolūcijas priekšlikumā paustajam atzinīgajam novērtējumam par Maķedonijas panākto progresu attiecībā uz vīzu liberalizācijas ceļvedi. Komisija turpinās īstenot apņemšanos 2009. gadā nākt klajā ar priekšlikumu Padomei par bezvīzu režīmu, ja visas reģiona valstis būs izpildījušas nepieciešamos nosacījumus. Es zinu, cik tas ir būtiski Rietumbalkānu valstu parastajiem iedzīvotājiem.

Rezumējot es vēlos teikt, ka stabilitātes un miera, brīvības un demokrātijas nodrošināšanas nolūkā, neskatoties uz ļoti sarežģīto ekonomisko situāciju, mēs turpināsim darbu pie pakāpeniskas un organizētas trīs

kandidātvalstu pievienošanās. Es ticu, ka arī Eiropas Parlaments turpinās atbalstīt šo mūsu kopīgo un cēlo mērķi.

Hannes Swoboda, autors. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, pirmkārt un galvenokārt, es vēlos runāt par Horvātiju. Horvātija ir panākusi progresu vairākās jomās. Es esmu ļoti gandarīts par centieniem, ko īstenojusi pati Horvātija, jo īpaši attiecībā uz tiesu reformu. Bija nepieciešams veikt vairākus pasākumus, un pēc divu jaunu ministru iecelšanas dažās jomās ir vērojama virzība uz priekšu. Es zinu, ka ministri nevar paveikt visu, bet ievērojams progress ir panākts cīņā pret korupciju un pārrobežu noziedzību.

Otrkārt, attiecībā uz sadarbību ar Starptautisko krimināltiesu es vēlos skaidri pateikt, ka es sagaidu, ka Horvātija īstenos visus nepieciešamos pasākumus šai saistībā. Ir notikuši strīdi par vairākām komandu došanas ķēdēm un ar tām saistītajiem dokumentiem. Es ceru, ka šie jautājumi tiks atrisināti tuvākajā nākotnē, lai tie nebūtu par iemeslu sarunu pārtraukšanai vai kavēšanai.

Treškārt, Horvātija ir spērusi arī dažus soļu ekonomikas reformas virzienā. Es esmu gandarīts par plāniem šajā jomā, jo īpaši attiecībā uz kuģubūves nozari. Tas nebija viegli, bet ir izveidots stabils pamats. Mani priecē arī tas, ka būs iespējams vienoties ar kuģubūves nozarē strādājošajiem. Šīs reformas būs sāpīgas, bet tās ir nepieciešamas un īstenojamas pieņemamā veidā.

Es esmu nonācis pie būtiskākā jautājuma, kurš vienmēr ir pretrunīgs, un tas ir robežu strīdu jautājums. Komisāra kungs, diemžēl man jums jāsaaka, ka esmu diezgan sarūgtināts par to, ka jūs risināt šo jautājumu, nesazinoties ar Eiropas Parlamentu. Es nosūtīju jums dokumentus, bet jūs man neesat atbildējis. Iespējams, mēs būtu panākuši lielāku progresu, ja jūs šos jautājumus risinātu saudzīgāk. Lai nerastos pārpratumi, es vēlos teikt, ka pilnībā atbalstu jūsu priekšlikumu attiecībā uz starpniecību. Tomēr mums būtu izdevies pavisam tālāk uz priekšu, ja savlaicīgāk būtu sniegts skaidrs paziņojums par starptautisko tiesību aktu nozīmi.

Mēs esam nonākuši sarežģītā situācijā. Ir skaidrs, ka jārikojas ir abām pusēm. Jūsu sākotnējā priekšlikuma teksts nebija pilnīgs. Es būtu vēlējis, lai jūs ciešāk sadarbotos ar Eiropas Parlamentu un referentu. Iespējams, strādājot kopā, mēs būtu sasnieguši vairāk. Diemžēl tas tā nenotika, bet ne tāda ir šo debašu būtība. Šo debašu būtiskākais jautājums attiecas uz to, kā mēs varam panākt progresu.

Mēs panāksim progresu. Visticamāk, tieši šādu teksta formulējumu es rīt ierosināšu Eiropas Parlamentam. Mēs teiksim, ka jūsu piedāvātajai starpniecībai – tādai, kāda tā pašlaik ir, un es to pilnībā atbalstu – ir jābūt pamatotai uz starptautiskajiem tiesību aktiem, tostarp taisnīguma principu. Abām pusēm ir jāvienojas par progresu šajā virzienā. Gan Horvātijai, gan arī Slovēnijai ir jāatzīst ne tikai starptautisko tiesību aktu nozīme, bet arī taisnīguma, godīguma principa un taisnīga risinājuma – politiska risinājuma, ja jūs to tā vēlaties saukt, – būtiskums. Abām pusēm tas ir jāatzīst, un patiesībā ir diezgan skumji, ka mēs esam nonākuši situācijā, kurā progress nav iespējams. Ņemot vērā citas problēmas pasaulē un jo īpaši Eiropā, ir jābūt iespējai atrisināt šīs nesaskaņas savstarpējas vienošanās ceļā. Neskatoties uz pausto kritiku, es, protams, vēlu jums veiksmi jūsu centienos pārliecināt abas puses. Diemžēl vakar notikušās debātes nebija tik veiksmīgas, cik tām vajadzēja būt, bet es ceru, ka šī situācija drīz mainīsies.

Es vēlos izteikt vēl vienu vispārīgu piezīmi, kas arī attiecas uz Maķedoniju. Šobrīd pastāv vairākas divpusējas problēmas, bet nevajadzētu pieļaut, ka tās kļūst par iemeslu paplašināšanās sarunu bloķēšanai. Attiecībā uz mūsu iesniegto grozījumu, kurš bieži tiek pārprasts, es vēlos teikt, ka divpusējas problēmas, bez šaubām, nevajadzētu iekļaut sarunu programmā. Tām ir jāpaliek ārpus programmas. Šādas problēmas var iekļaut sarunās starp Eiropas Savienību un atsevišķām valstīm. Divpusējas problēmas ir jārisina paralēli sarunu procesam, ja abas puses – šajā gadījumā Maķedonija un Grieķija – ir tam gatavas. Šim Parlamentam ir skaidri jādara zināms, ka abām pusēm visos šajos strīdos ir jābūt gatavām rīkoties. Nav iespējama situācija, kad viena puse vēlas panākt kompromisu, bet otra saglabā savu nostāju. Attiecībā uz visiem šiem gadījumiem mums ir skaidri jānosaka, ka divpusējas problēmas nevar būt par iemeslu pievienošanās sarunu bloķēšanai. Šīs problēmas var risināt līdztekus sarunām, un šis Parlaments palīdzēs nodrošināt to, ka divos strīdos, par kuriem mēs šeit runājam, iesaistītās puses sper soli uz priekšu. Es ceru, ka tādā veidā mēs sasniegsim pozitīvus rezultātus.

Ria Oomen-Ruijten, autore. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sākt uzstāšanos, no sirds pateicoties visiem, kas piedalījās šā ziņojuma izstrādē. Es iesniedzu kritisku, tomēr godīgu novērtējumu Turcijas panāktajam progresam 2008. gadā. Tas ir ziņojums, kurā ietverti vairāki jautājumi, ziņojums, kurš ir Turcijas spogulis un kurā ir pausts viens skaidrs vēstījums, proti, politisko reformu jomā šajos trīs gados ir paveikts pārāk maz.

Politiskā reforma un Kopenhāgenas kritēriju izpilde ir absolūtas prioritātes. Šajā gadījumā runa nav par sadaļu atvēršanu. Runa ir par to, kas vieno Eiropas pilsoņus, proti, tiesiskumu, neatkarīgu un objektīvu tiesu varu, runas brīvību, efektīviem plašsaziņas līdzekļiem un katras personas pilsoniskajām tiesībām. Priekšsēdētāja kungs, šajās jomās vēl ir daudz darāmā. Tikai pēc tam var atvērt politiskās sadaļas.

Priekšsēdētāja kungs, Turcijai nevajadzētu uzskatīt, ka šie politiskie kritēriji ir mūsu interesēs. Turcijas valdība, sākot pildīt savus pienākumus, darīja zināmu pilsoņiem, ka Turcija ir jāmodernizē. Tāpēc ir jāveic politisko kritēriju reforma, jo, lai izveidotu sociāli orientētu tirgus ekonomiku, ir jānodrošina iespēja izpaust iedzīvotāju jaunradi, un visiem pilsoņiem ir jānodrošina vienlīdzīgas tiesības. Tieši tādēļ politiskie kritēriji ir mūsu ziņojuma centrālais elements.

Kad es kopā ar Ārlietu komitejas, Apvienotās parlamentārās komitejas (APK) pārstāvjiem un citiem delegācijas dalībniekiem viesojos Turcijā, man bija sajūta, ka kaut kas mainās, un, kā jau komisārs O. Rehn minēja, bija redzama neliela gaismīņa tuneļa galā. Desmit gadus atpakaļ es nevarēju iedomāties, ka tiks izveidota televīzijas programma kurdu valodā. Arī tas ir minēts ziņojumā. Turklāt es patiešām novērtēju Turcijas pozitīvo lomu attiecībās ar Kaukāza valstīm. Es esmu paudusi atzinību par pirmajiem soļiem, kas sperti, lai atvērtu robežu armēņiem, jo arī viņi ir jāatbrīvo no izolētības, kādā tie pašlaik dzīvo.

Priekšsēdētāja kungs, ir apstiprināta valsts programma šo reformu īstenošanai. Tie visi ir pozitīvi sasniegumi, un es patiešām ceru, ka Turcija ar jaunā sarunu vedēja līdzdalību īstenos šīs reformas. Moderna un pārticīga Turcija ir ārkārtīgi nepieciešama turku tautai un – es saku to visās dalībvalstīs – pilnīgi noteikti ārkārtīgi būtiska mums visiem šeit Eiropas Savienībā.

Es vēlos izteikt vēl dažas piezīmes, priekšsēdētāja kungs. Mēs bieži saņemam ziņojumus par to, ka mediju un preses brīvības jomā vēl ir daudz darāmā un ka pret medijiem, kas izmanto savas brīvības, tiek vērstas finansiālas sankcijas vai citas represijas. Šī situācija ir jāmaina.

Noslēgumā attiecībā uz iesniegtajiem grozījumiem es vēlos ieteikt Sociāldemokrātu grupai Eiropas Parlamentā, kas balsoja pret šiem grozījumiem, vēl pirms mums apstiprināt ziņojumu tādu, kāds tas ir. Mēs apzināmies, ka ir nepieciešami uzlabojumi, bet nevajadzētu izvirzīt papildu prasības, jo tās nav nepieciešamas un tikai veicinās polarizāciju šajā Parlamentā.

Erik Meijer, autors. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, ES paplašināšanās pašlaik ne tuvu nav tāda prioritāte, kāda tā bija laikā pirms lielajiem paplašināšanās viļņiem 2004. un 2007. gadā. Sabiedriskā doma dalībvalstīs ir daudz negatīvāka attiecībā uz šo jautājumu. Tas lielā mērā ir saistīts ar atšķirīgo labklājības līmeni un atalgojuma līmeni, atšķirībām, kas var veicināt vēl intensīvāku darbaspēka migrāciju no nabadzīgākajām dalībvalstīm uz bagātākajām.

Šīs bailes lielā mērā ir saistītas arī ar vīzu režīma problēmām, pret kurām tiek pausta negatīva attieksme Bijušās Dienvidslāvijas valstīs. Šā režīma dēļ daudziem šo valstu iedzīvotājiem, kuriem laikā līdz 1992. gadam tika nodrošināta viegla piekļuve pašreizējām ES dalībvalstīm, tagad ir sarežģīti apmeklēt mūsu valstis. Šī situācija ir jāmaina.

Ja kandidātvalstis dara visu iespējamo, lai pēc iespējas ātrāk kļūtu par pilntiesīgām Eiropas Savienības dalībvalstīm, tās šā procesa laikā var pieļaut kļūdas. Tieši šā iemesla dēļ Maķedonija 2008. gadā pārāk steidzīgi pieņēma jaunus tiesību aktus, kas, izrādās, neatbilst vispārpieņemtiem uzskatiem par piesardzīgu un demokrātisku lēmumu pieņemšanas procesu.

Opozīcija, kā arī dažādas nevalstiskas organizācijas un atsevišķi pilsoņi ir iesnieguši sūdzības par vairākiem nevērīgas pārvaldības gadījumiem. Pēc viņu domām, lielākā partija valdībā pieļauj lielāku patvaļu, nekā piederas daudzveidīgā sabiedrībā, kurā demokrātija nozīmē daudz vairāk par vēlšanu organizēšanu. Arī pret policiju ir vēsta kritika par to, ka tā neregistrē sabiedrības pārstāvju iesniegtās sūdzības. Tiek pausts sašutums par Strumitsas pilsētas mēra un citu politiķu demonstratīvo arestu.

Es ieteiktu neignorēt šo kritiku rīt, kad mēs pieņemsim rezolūciju. Mums ir iemesli atklāti teikt, ka, neskatoties uz drosmīgo mēģinājumu, viss vēl nav izdarīts. Tomēr mums ir jāatzīst, ka Maķedonija nav slīktāka par citām valstīm pievienošanās sarunu laikā un reizēm pat pēc pievienošanās. Ja pievienošanās sarunas ar Maķedoniju sāksies tagad, šī valsts varēs pievienoties ES ātrākais 2017. gadā.

Vienu gadu atpakaļ Eiropas Parlaments apstiprināja manu priekšlikumu sākt šīs sarunas pēc iespējas drīzāk. Pēc tam problēmas saistībā ar parlamenta vēlēšanām bija iemesls tam, lai nogaidītu līdz prezidenta un vietējo pašvaldību vēlēšanām, kas notiks drīzumā. Turpmākai šā procesa kavēšanai ir divi būtiski trūkumi, proti,

plašā Maķedonijas sabiedrības atbalsta mazināšanās tās dalībai ES un kandidātvalsts statusa nozīmes zudums nākotnē.

Ikviens zina, ka Grieķija nopietni iebilst pret nosaukuma „Maķedonija” lietošanu bez paskaidrojošiem vārdiem. Grieķijai šī kaimiņvalsts ir Ziemeļmaķedonija, Augšmaķedonija, Vardarmaķedonija vai Skopjes Maķedonija. Pašlaik ir vērojama daudz pozitīvāka attieksme, nekā laikā līdz 2006. gadam, kad Grieķija izvairījās lietot nosaukumu „Maķedonija” saistībā ar valsti, kas atrodas no tās uz ziemeļiem.

Salīdzinot ar citām dalībvalstīm, tieši Grieķijas interesēs daudz lielākā mērā ir, lai uz ziemeļiem esošā kaimiņvalsts pēc iespējas drīzāk pievienotos Eiropas Savienībai. Šā iemesla dēļ abām valstīm pie pirmās izdevības ir jārod risinājums. Alternatīva iespēja ir abām valstīm turpināt gaidīt līdz kāda no tām sniegs paziņojumu par piekāpšanos, bet šī otra valsts nevar būt vienīgā puse, kas rīkojas pilnīgi pretrunā tās sabiedrības nostājai.

Mums ir jāizvairās no situācijām, kad referendumā tiek izņemts par to, ka kompromisu ar kaimiņvalsti nav iespējams panākt. Kamēr nebūs panākts kompromiss, manu pienākumu pārņēmeji gadu desmitiem ilgi ziņos par to, ka progress nav iespējams.

Noslēgumā es vēlos teikt, ka nekavējoties ir jārisina arī jautājums par divpusējām nesaskaņām starp Slovēniju un Horvātiju. 2011. gadā Horvātijai ir jābūt gatavai kļūt par pilnvērtīgu dalībvalsti. Valsts atbalsts kuģu būves nozarei nevar būt šķērslis, ja citām dalībvalstīm ir atļauts sniegt valsts atbalstu bankām vai mašīnbūves nozarēm. Ir jānodrošina iespēja saglabāt attiecīgo nodarbinātības līmeni Pulā, Rijekā un Splitā

Bernd Posselt, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, runājot par paplašināšanos, mums ir jālabo trīs būtiskas kļūdas. Pirmkārt, Turcija nav Eiropas valsts, bet daļa no Mazāzijas. Kā jau Padomes priekšsēdētājs pareizi teica, Turcija ir stratēģiski nozīmīgs partneris, un tādēļ mums ir nepieciešama stratēģiska partnerība, nevis Turcijas pievienošanās ES.

Otrkārt, komisāra kungs, Maķedonijas problēmas nav saistītas ar to, ka tās demokrātijas sistēma, kā tiek apgalvots, nedarbojas. Es biju Maķedonijā vēlēšanu laikā, un tās noritēja priekšzīmīgi. Bija vērojami sarežģījumi saistībā arniecīgu minoritātes minoritāti. Patiesībā problēma ir saistīta ar nepatīkamo nosaukuma jautājumu, ko abas puses izmanto šantāžas nolūkā.

Treškārt, Horvātija jau ilgu laiku ir gatava pievienoties Eiropas Savienībai. Mēs jau šogad pavisam viegli būtu varējuši noslēgt sarunas, kā to vairākas reizes ir pieprasījis Eiropas Parlaments un, visticamāk, pieprasīs arī rīt. Iemesls tam, kādēļ mēs joprojām neesam nonākuši pie šā posma, ir tikai un vienīgi Slovēnijas bloķējošā nostāja Padomē. Padomes priekšsēdētāja kungs un komisāra kungs, es aicinu jūs rast pieņemamu risinājumu, kas galu galā izbeigtu šo bloķēšanu. Robežu problēma bija tikpat aktuāla laikā, kad pievienojās Slovēnija. Mēs nevaram pieļaut to, ka viena valsts pievienojas ES neatrisinot jautājumu, bet otrai tas tiek liegts.

Tādēļ mums ir jāatbalsta slovēņi un horvāti robežu problēmas saprātīga risinājuma meklējumos, bet tajā pašā laikā ir jāatver arī visas sarunu sadaļas. Šie abi jautājumi nav savā starpā saistīti, un sarunu sadaļu atvēršana ir prasība, lai lieliska un priekšzīmīga kandidātvalsts šogad gūtu pozitīvus rezultātus.

Attiecībā uz risinājumu divpusējam jautājumam gadījumos, kad mēs piedāvājam palīdzību, es vēlos aicināt jūs, komisāra kungs, strādāt pie tā, lai tiktu nodrošināts objektīvs strīda izšķiršanas process. Pirmdien jūs pārstāve norādīja, ka to var nodrošināt, pamatojoties uz starptautiskajām tiesībām un tiesu praksi. Es vēlos jums jautāt, vai jūs uzskatāt, ka šāds formulējums ir atbilstošs kompromisam, kas ir jāpanāk starp abām pusēm?

Jebkurā gadījumā es vēlos, lai šis formulējums...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Jan Marinus Wiersma, PSE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izteikt dažas piezīmes attiecībā uz R. Oomen-Ruijten lielisko ziņojumu par Turciju. Manis pārstāvētā grupa piekrit ziņojuma būtiskākajam secinājumam, proti, ka pēdējā laikā panāktais progress ir pārāk nenožīmīgs.

Jāatzīst, ka 2008. gads bija trauksmains gads Turcijas politikā, un šī trauksmainība ir bijusi par iemeslu tam, ka ir apturētas vairākas reformas, kā rezultātā sarunu process ir daļēji apstājies. Tagad, kad šīs problēmas Turcijā zināmā mērā ir atrisinātas, mēs ceram, ka valdība, balstoties uz izstrādātajiem plāniem, steigsies darīt to, kas ir nepieciešams, lai nodrošinātu sarunu ar Eiropas Savienību ticamību. Šai saistībā es vēlos pieminēt valsts reformu programmu, ko ir izstrādājusi pašreizējā valdība.

Lieki piebilst, ka mūsu grupa turpinās atbalstīt sarunas ar Turciju, un šīs sarunas, ciktāl tas ir atkarīgs no mums, ir par dalību ES, kaut gan mums nevajadzētu lolot ilūzijas attiecībā uz šo procesu un tā iespējamo ilgumu. Taču nav pieņemams, ka iniciatīva ir jūtama tikai no Turcijas puses. Arī mums šeit ES turpmāk šajā procesā ir jābūt uzticamiem partneriem.

Turcija ir stratēģiski nozīmīga valsts Eiropas Savienībai kaut vai mūsu energoapgādes un citu ar to saistīto jautājumu dēļ, un Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā atbalsta sarunu procesa enerģētikas sadaļas atvēršanu. Galu galā tieši Turcijai būs jāveic lielākais sagatavošanas darbs, un R. Oomen-Ruijten ziņojumā ir minēti vairāki aspekti, ko mēs esam kritiski vērtējuši un ko mums vajadzētu kritiski vērtēt arī turpmāk.

Es vēlos runāt par dažiem šajā lieliskajā ziņojumā minētiem jautājumiem. Ir jāgarantē runas brīvība. Mūs joprojām neapmierina tas, kas notiek Turcijā. Nesen tika īstenota kampaņa internetā saistībā ar Armēniju un genocīdu. Veids, kā iestādes reaģē uz šādiem pasākumiem, neapšaubāmi, apdraud šo brīvību.

Ārkārtīgi būtisks aspekts – mēs arī turpmāk to atkārtosim, un Eiropas Parlamentam nevajadzētu radīt par to šaubas – ir tas, ka mums nekad nebūs pieņemama Turcijas islamizācija un ka galu galā mēs spēsim pieņemt šo valsti, ņemot vērā tikai tās laicīgo raksturu, kā tas ir paredzēts konstitūcijā.

Noslēgumā es vēlos sniegt pēdējo piezīmi. Komisārs O. Rehn diezgan optimistiski izteicās par sarunām Kiprā. Pēc manām domām, mums nevajadzētu neko darīt, bet mums arī nevajadzētu izturēties vienaldzīgi pret to, kas tiek darīts, lai nodrošinātu šo sarunu izdošanos, un mums būs arī jāaicina Turcija nedarīt neko tādu, kas var traucēt šīm sarunām, jo ir būtiski, lai puses brīvi runātu par to, kā tās vēlas veidot savu kopīgo nākotni. Es varu pateikt tikai to, ka es ceru, ka komisāra O. Rehn paustais optimisms ir pamatots.

István Szent-Iványi, ALDE grupas vārdā. – (HU) Pagājušā gada beigās norisinājās divi būtiski ar Horvātijas pievienošanās procesu saistīti notikumi. No vienas puses, Horvātijas valdība spēra nozīmīgus soļus, lai īstenotu tiesu reformu, pieņemot izšķirošus lēmumus organizētās noziedzības apkarošanai un gūstot panākumus cīņā pret korupciju. Bet tajā pašā laikā divpusēja robežu konflikta dēļ tika apturētas pievienošanās sarunas. Šāds pavērsiens, dāmas un kungi, skar ne tikai Horvātiju, bet – kas ir daudz būtiskāk – attiecas arī uz paplašināšanās procesa ticamību. Šāda rīcība apdraud paplašināšanās procesa ticamību, un tādēļ ir ļoti būtiski pēc iespējas drīzāk pārvarēt šķēršļus. Šo sarunu bloķēšana rada ļoti bīstamu priekšstatu, ka pievienošanās nav atkarīga no priekšnoteikumu izpildes, bet gan no divpusēju strīdu atrisināšanas, kuros spēcīgākā puse cenšas uzspiest savu gribu otrai pusei.

Mēs atzinīgi vērtējam komisāra Olli Rehn ieteikumu attiecībā uz starpniecību, un mums ir patīams prieks par to, ka Slovēnija un Horvātija uz to ir reaģējušas pozitīvi. Mēs ceram, ka no šā brīža nebūs iemesla kavēt turpmākās pievienošanās sarunas. Mēs joprojām ticam, ka sarunas būs iespējams pabeigt līdz gada beigām saskaņā ar sākotnējo grafiku. Tomēr, lai tas notiktu, darbs ir jāturpina. Mēs sagaidām, ka Horvātija kļiedēs šaubas attiecībā uz tās sadarbību ar Starptautisko krimināltiesu Hāgā un iesniegs visus tiesas pieprasītos dokumentus. Tas ir ļoti būtiski. Mēs uzskatām, ka būtiski ir arī sniegt palīdzību bēgļu atgriešanas un romu minoritātes integrācijas jomā, kā arī, lai pabeigtu desegregācijas programmu un nodrošinātu efektīvu ES finansējuma izmantošanu, jo mēs esam novērojuši būtiskus trūkumus šai saistībā. Joprojām ir iespējams īstenot sākotnējo grafiku. Tā ir mūsu kopīgā atbildība. Mēs sagaidām konstruktīvu rīcību gan no Horvātijas, gan arī Eiropas Savienības puses, jo tas ir ne tikai mūsu kopīgais uzdevums, bet arī visa paplašināšanās procesa ticamības jautājums.

Konrad Szymański, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos paust atzinību R. Oomen-Ruijten, H. Swoboda un E. Meijer par viņu rūpīgi izstrādātajām rezolūcijām.

Runājot par Turciju, šajā dokumentā radītais priekšstats par mūsu attiecībām nav optimistisks, bet pilnīgi noteikti tas ir patīams. Mani priecē tas, ka rezolūcijā ir nostiprinātas mūsu prasības attiecībā uz kristiešu kopienu reliģiskās pārliecības brīvību Turcijā, tostarp uz tiesībām mācīt un apmācīt garīdzniekus un šo kopienu īpašuma aizsardzību. Par citiem jautājumiem jāsaka, ka mēs esam liecinieki tam, ka Turcija nepārtraukti un arvien kaitinošāk vilcinās tos risināt.

Neatkarīgi no pievienošanās procesa gaitas Turcija ir ļoti daudzsološs un būtisks Eiropas partneris drošības un enerģētikas jomā. Pēdējā laika būtiskākais notikums Turcijas politikā ir premjerministra R. T. Erdogan vadītās valdības un prezidenta A. Gul centieni uzlabot attiecības ar Turcijas kaimiņvalstīm. Ļoti žēl, ka šos centienus apdraudēja pārsteidzīgie pasākumi attiecībā uz Izraēlu. Traucējoši ir arī mēģinājumi saistīt stratēģisko sadarbību starp ES un Turciju, kas ir ārkārtīgi būtiska, ar sarunu procesu, kura attīstība palēninās objektīvu iemeslu dēļ. Tieši tā es saprotu Turcijas paziņojumu attiecībā uz Nabuko jautājumu. Šai saistībā mums ir nepieciešama pragmatiskāka pieeja. Šantāža ir vilinošs, bet slikts risinājums.

Attiecībā uz Horvātiju mums ir jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai saglabātu pievienošanās procesa dinamiku, kas nodrošinātu iespēju Horvātijai pievienoties ES 2009. gadā. Šā reģiona stabilitāte joprojām ir trausla. Ne robežu konflikti, nedz arī strīdi īpašumtiesību jomā var kavēt ES paplašināšanos Balkānu virzienā. Lai nodrošinātu stabilitāti reģionā, mums pēc iespējas drīzāk integrācijas procesā ir jāiekļauj Horvātija un pēc tam Serbija, Maķedonija un Melnkalne, un iespējams arī Kosova un Albānija.

Joost Legendijk, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es par R. Oomen-Ruijten ziņojumu izteikšos īsi. Kopumā tas ir labs ziņojums, kurā atbilstīgi norādītas neatrisinātās problēmas un jomas, kurās ir panākts progress. Šai saistībā visu cieņu referentei.

Patiesībā es vēlos izmantot šo iespēju, lai izvērtētu piecus gadus ilgās ES un Turcijas attiecības šā Parlamenta pilnvaru termiņa laikā. Atskatoties piecus gadus atpakaļ, var secināt, ka 2004. gads bija ārkārtīgi veiksmīgs gads saistībā ar reformām, kas patiešām pietuvināja Turciju ES. Tas ir savādi un patiesībā arī mazliet skumīgi, ka kopš 2004. gada reformu īstenošanas gaita ir bijusi pārāk lēna un ka patiesībā ES pašlaik daudz mazākā mērā vēlas sniegt Turcijai godīgu iespēju, un Turcijā ir mazinājies entuziasms par dalību ES.

Visos šajos gados publicētajos parlamentārajos ziņojumos ir skaidri noteiktas Parlamenta prioritātes jomās, kurās ir nepieciešamas būtiskas reformas. Pirmkārt, attiecībā uz runas un uzskatu brīvību – lai gan ir grozīts bēdīgi slavenais 301. pants, situācija joprojām ir neapmierinoša. Ļoti žēl, ka Turcijā joprojām nav pieejamas daudzas mājas lapas, tostarp *YouTube*, un valdība izdara nepieņemamu spiedienu uz plašsaziņas līdzekļiem.

Otrkārt, attiecībā uz kurdu jautājumu – 2007. gadā patiešām radās cerība, ka pēc kurdu nacionālistu partijas *DTP* izveides tiks rasts risinājums starp *DTP* un *AKP*. Diemžēl tas tā nenotika.

Treškārt, attiecībā uz reliģiskajām minoritātēm – lai gan ir pieņemts likums par organizācijām, kas piedāvā risinājumu dažām minoritātēm, joprojām nav rasts risinājums saistībā ar lielu musulmaņu minoritāti alevītiem. Neskatoties uz lēno progresu, vairākums šajā Parlamentā joprojām atbalsta Turcijas pievienošanos ES.

Pēc manām domām, šo debašu un pēdējos piecus gadus notikušo debašu vēstījumam Turcijas valdībai ir jābūt tādām, ka šis atbalsts, neskatoties uz neatbilstīgajām reformām, tiks nodrošināts tikai tādā gadījumā, ja nekavējoties tiks sniegti priekšlikumi reformu īstenošanai šajās trīs jomās.

Šai saistībā es zināmā mērā pievienojos komisāra optimismam attiecībā uz kurdu televīziju un uz Turcijas un Armēnijas robežas šķērsošanas punktu atvēršanu. Ir jāatgūst vēlme īstenot reformas, kāda tā bija 2004. gadā. Ja tas tā notiks, es esmu pārliecināts, ka mūsu debates un Turcijā notiekošās debates atkal būs optimisma pilnas.

Adamos Adamou, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, progressa ziņojums par Turciju ir sagatavots un tā novērtējums decembrī ir veikts, lai noteiktu, vai šī valsts ir izpildījusi Kopenhāgenas kritērijus un tās saistības saskaņā ar asociācijas nolīgumu un Ankaras Nolīguma papildu protokolu.

Pilnīgas integrācijas mērķis, kas ir būtisks gan Turcijai, gan arī Eiropas Savienībai, joprojām ir virzītājspēks dažādām reformām un pārmaiņām Turcijas politikas jomās, lai nodrošinātu visu minoritāšu tiesības, rastu politisku risinājumu kurdu jautājumam, atzītu armēņu genocīdu un atvērtu robežu ar Armēniju.

Turcijai tāpat kā visām citām kandidātvalstīm ir jānodrošina visu tās līgumsaistību izpilde attiecībā uz Eiropas Savienību. Taču Turcija nav izpildījusi savas līgumsaistības pret Eiropas Savienību attiecībā uz Kipras Republiku kā dalībvalsti. Turcija atsakās atvērt tās ostas un lidostas Kipras kuģiem un lidmašīnām un atcelt veto Kipras dalībai starptautiskās organizācijās, un, aizbildinoties ar regulējošu faktoru, tā turpina pārkāpt starptautiskās tiesības, okupējot Kipru.

Šodien mēs esam nonākuši sarunu vidusposmā, lai atrisinātu Kipras jautājumu, izveidojot divu teritoriju, divu kopienu federāciju, kurā nodrošināta politiska vienlīdzība, kā tas noteikts ANO rezolūcijās saskaņā ar starptautiskiem un Eiropas tiesību aktiem. Tādēļ Eiropas Savienībai ir jāpaliek pie tās sākotnējās nostājas un jāizdara lielāks spiediens, lai Turcija nodrošinātu ievērojamu progresu attiecībā uz sarunām, pārtrauktu okupāciju un veiktu nepieciešamos pasākumus, lai noskaidrotu, kas noticis ar pazudušajām personām. Iesniedzot grozījumus, mēs atkārtoti ierosinājam šo jautājumu, neskatoties uz to, ka pēc turku kareivja A. Olgkats nesen sniegtā paziņojuma par 10 Kipras grieķu ieslodzīto, kuri joprojām ir pazuduši, nogalināšanu tika pieņemta cita rezolūcija par pazudušajām personām. Tas patiešām ir humānās palīdzības jautājums, un tā nozīme nemazinās, lai arī cik bieži mēs to atkārtotu.

Attiecībā uz enerģētikas jautājumu sadaļu – to varēs atvērt tikai tādā gadījumā, ja Turcija ļaus Kipras Republikai īstenot suverēnās tiesības tās ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā. Jūsu ziņojumā, komisāra kungs, ir teikts, ka Komisija ir noraižējusies par Turcijas karakuģu īstenotajiem nelikumīgajiem pasākumiem pret kuģiem, kuri veica pētījumus par ogleņhidrātiem Kipras ekskluzīvajā teritorijā, un ka Padome tās 2008. gada 8. decembra secinājumos aicina izvairīties no jebkāda veida apdraudējuma, kā arī domstarpību vai tādas rīcības iemesliem, kas var kaitēt labām kaimiņvalstu attiecībām un miermīlīgai strīdu atrisināšanai.

Būtu labi, ja jūs, komisāra kungs, rādītu Turcijai pareizāko ceļu – tieši tā, kā noteikts jūsu paziņojumos. Mēs esam iesnieguši grozījumu šai saistībā, kura saturs pilnībā atbilst jūsu paziņojumiem, komisāra kungs, kas attiecīgi ir arī Eiropas Komisijas paziņojumi.

Bastiaan Belder, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, 17. punktā referente R. Oomen-Ruijten aicina Turcijas sabiedrību īstenot vispārēju reliģiskās pārliecības brīvību. Es pilnībā piekrišu šim aicinājumam, jo tas ir saistīts ar vienu no pamatkritērijiem Turcijai, lai tā varētu pievienoties ES.

Tomēr tajā pašā laikā Turcijas izglītības sistēma un Turcijas plašsaziņas līdzekļi sacenšas savā starpā par to, kurš veiksmīgāk kariķēs stereotipus par vietējiem kristiešiem, Turcijas kristiešiem kā nācijas ienaidniekiem, kā rietumu varu pārstāvjiem, kas vēlas kolonizēt turku dzimteni un sadalīt to savā starpā. Komisāra kungs, vai jūs aicināsiet pasīvo Turcijas valdību, kas arī ir atbildīga par šādas situācijas izveidošanos, sniegt paskaidrojumus par šo šķērslī pievienošanās sarunām?

Turklāt, komisāra kungs, visos Turcijas personu apliecināšos dokumentos tiek norādīta pilsoņu reliģiskā piederība, kas lielā mērā ir iemesls dažāda veida sociālai diskriminācijai pret Turcijas kristiešiem. Tas, komisāra kungs, ir pietiekams iemesls, lai sarunās ar Turcijas pārstāvi pieprasītu nekavējoties svītrot šo oficiālo dokumentu sadaļu.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, lai gan Horvātijai ir izdevies panākt pietiekamu progresu, pieņemot tiesību aktus diskriminācijas novēršanai, es iesaku pirms rezolūcijā sniegto paziņojumu slavināšanas pārbaudīt, kā tiesību akti tiek piemēroti. Piemēram, attiecībā uz piekļuvi nekustamam īpašumam, jo īpaši attiecībā uz itāļu investoru iespējām, man šķiet, ka praksē ir panākts pārāk maz. Es neatbalstu rezolūciju tādēļ, ka, neskatoties uz progresa trūkumu un neatbilstību *acquis communautaire*, tajā ir pausta cerība, ka pievienošanās notiks termiņā, kas, pēc manām domām, ir pārāk drīz. Pieprasīsim, lai Horvātija atdot to, ko tā laikā no 1947. gada ir nozagusi Istrijas un Dalmācijas bēgļiem. Un tikai pēc tam mēs varam runāt par Horvātijas pievienošanos ES.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, rezolūcija par Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, pēc manām domām, ir lielā mērā līdzsvarots dokuments, un es vēlos pateikties E. Meijer par to, ka viņš, strādājot pie šā dokumenta, ir pievērsis uzmanību reformām un mērķiem, kas jau ir sasniegti, un jautājumiem, kas vēl ir jārisina. Es esmu īpaši gandarīta par to, ka rezolūcijā ir skaidri noteikts, ka pašreizējā situācija, kad trīs gadus ir jāgaida, lai varētu sākt sarunas, ir patiešām satraucoša un nepieņemama. Ir pilnīgi skaidrs, ka Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika ir Eiropas valsts, kuras vieta ir Eiropas Savienībā.

Kad mēs runājam par šo jautājumu Parlamentā, es parasti izvairos pieminēt strīdu par nosaukumu starp Grieķiju un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku. Es uzskatu, ka aktīvāk ir jādiskutē par daudziem citiem jautājumiem, par kuriem mēs nerunājam tādēļ, ka strīdam par nosaukumu mēs veltām nesamērīgi daudz laika. Tomēr šodien pēc iepazīšanās ar vairākiem grozījumiem es vēlos stingri uzsvērt, ka nav pieņemama situācija, kad tiek izmantoti dažādi iespējami divpusēji konflikti, lai kavētu ātrāku valsts integrāciju Eiropā vai lai liegtu iespēju valstij piedalīties starptautisku iestāžu darbībā.

Daudzām valstīm ir bijuši un joprojām ir divpusēji konflikti, un mēs visi vēlamies, lai šie konflikti tiktu atrisināti pēc iespējas drīzāk tādā veidā, kas ir pieņemams abām pusēm, bet tajā pašā laikā tām, pēc manām domām, nevajadzētu likt šķēršļus citu valstu integrācijai Eiropā, jo īpaši, ja attiecīgās valstis ģeogrāfiski un politiski ir paaugstināta riska valstis.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, jau trešo gadu pēc kārtas es esmu Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā referents ziņojumam par Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku. Jāsaka, ka situācija saistībā ar Maķedoniju atgādina ainu no senas grieķu traģēdijas. Lai gan visas puses ir paidušas savu labo gribu, nekas vairāk netiek darīts. Trīs gadus atpakaļ es biju pārliecināts par to, ka pašreizējā Parlamenta pilnvaru termiņa beigās mēs varēsim runāt par panākumiem sarunās ar Maķedoniju par pievienošanos Eiropas Savienībai. Tas nav noticis. Būtiskākā problēma ir saistīta ar nosaukumu. Neskatoties uz to, kas tas ir divpusējs jautājums, kas nav saistīts ar Kopenhāģenas kritērijiem, tas ietekmē politisko situāciju sarunās ar Maķedoniju par pievienošanos ES. Grieķija ir ieinteresēta rast risinājumu, arī Maķedonija ir ieinteresēta,

bet jau vairākus gadus nav bijis iespējams panākt vienošanos šai saistībā. Kā Sociāldemokrātu grupas referents šim ziņojumam es varu tikai cerēt, ka šis jautājums tiks atrisināts, ņemot vērā Eiropas Savienības, Maķedonijas un Grieķijas intereses.

Maķedonijā ir problēmas ar politisko iestāžu stabilizāciju. Tas ir ļoti skaidri redzams. Mēs skaidri redzam arī sabiedrības, iestāžu un politisko grupu politisko gribu valstī, kas veido saikni ar Eiropas Savienību. Padomei ir jāpieņem lēmums par pievienošanās sarunu sākšanu līdz 2009. gada beigām, bet tam ir jābūt balstītam uz iepriekšējās vienošanās noteikto nozīmīgāko prioritāšu pilnīgu atzīšanu. Šai saistībā ļoti būtiskas ir tuvojošās prezidenta un pašvaldību vēlēšanas Maķedonijā. Mēs šeit Eiropas Parlamentā cieši sekosim līdzi šo vēlēšanu norisei.

Charles Tannock (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, paldies, ka precizējāt. Grieķija pievienojās Eiropas Savienībai 1981. gadā, un dalība ES ir nodrošinājusi daudzus ieguvumus valstij, kas man ir ļoti tuva. Taču gandrīz 30 gadus vēlāk arī Maķedonija vēlas pievienoties Eiropas Savienībai un izmantot tādos pašus ieguvumus. Tādēļ ir tikai pareizi, ka Grieķija kā kaimiņos esoša Balkānu valsts pauž pārliecinošu solidaritāti un sniedz palīdzību tādai mazai valstij kā Maķedonija, lai tā varētu sasniegt savus mērķus.

Bet tikai tādēļ, ka arī tās provinci sauc par Maķedoniju, Grieķija iebilst pret atsevišķa nosaukuma „Maķedonijas Republika” izmantošanu, uzstājot, ka tā vietā ir jālieto nosaukums Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika vai FYROM. Es vēlos jautāt, kādēļ Grieķija konsekvences labad neuzstāj, lai arī Igaunijas oficiālais nosaukums būtu Bijusī Igaunijas Padomju Republika?

Tādēļ es vēlos paust nožēlu par to, ka pašlaik Grieķija šā jautājuma dēļ apsver iespēju noteikt veto Maķedonijas dalībai ES. Es baidos, ka Grieķija riskē kļūt par apsmieklu, un es aicinu tās valdību Atēnās mainīt savu nostāju. Es esmu zināms šajā Parlamentā un manā vēlēšanu apgabalā kā pārliecināts Grieķijas atbalstītājs un Grieķijas un Kipras parlamentu deputātu draugs, bet es esmu arī jaunizveidotās Maķedonijas Draugu grupas Eiropas Parlamentā loceklis. Es aicinu risināt šo nenokārtoto jautājumu atbilstīgi un saprātīgi. Es arī aicinu Parlamentu nosūtīt Eiropas Parlamenta deputātu delegāciju, lai tā novērotu tuvojošās prezidenta vēlēšanas Maķedonijā un palīdzētu leģitimēt to rezultātus.

Attiecībā uz plānoto Horvātijas pievienošanos ES ir nožēlojami, ka joprojām nav atrisināti robežu konflikti ar Slovēniju. Attiecībā uz Grieķijas un Maķedonijas nesaskaņām es vēlos teikts, ka tās ir jārisina divpusējā ceļā, nevis jāpiesaista ES paplašināšanās procesam.

Slovēnija pievienojās Eiropas Savienībai laikā, kad tā nebija nokārtojusi vairākus jautājumus ar Itāliju, kas nestājās Slovēnijai ceļā un nemēģināja likt šķēršļus tās dalībai ES, tādēļ es neredzu iemeslu, kādēļ būtu jāliek šķēršļi Horvātijai. Līdzīgi arī nākotnē es neatbalstīšu Horvātijas veto Serbijas iekļaušanai ES teritoriālu strīdu dēļ.

Mani vēlētaji, kas cieš no „noguruma paplašināšanās dēļ”, daudz vairāk ir noraizējušies par organizētās noziedzības un korupcijas apmēru Horvātijā, kas valdībai patiešām ir jānosaka par risināmu valsts mēroga problēmu.

SĒDI VADA: M. ROURE

priekšsēdētāja vietniece

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos precizēt, ka es runāju par Turciju nevis savā, bet gan savas grupas vārdā. Notikumi Turcijā satrauc liberāļus un demokrātus. Trīs gadu laikā ne tikai nav sasniegts pietiekams progress reformu īstenošanā, bet ir piedzīvotas arī vairākas neveiksmes. Kā jau komisārs O. Rehn pareizi norādīja, preses brīvība ir Eiropas Savienības pamatvērtība. Valstij, kura vēlas pievienoties ES, neapšaubāmi, ir jānodrošina preses brīvība.

Tomēr mēs redzam ko pilnīgi citu. Žurnālistiem, kas pauž kritiku, ir grūti saņemt akreditāciju. Jaunajam ATV īpašniekam vēl ir jāsniedz atbildes uz ļoti daudziem jautājumiem, augstākās varas iestādes aicina boikotēt vairākus plašsaziņas līdzekļus, un kompāniju „Dohan Group” ir satriecis patvaļīgi piemērots nodokļu sods 400 miljonu eiro apmērā. Tā ir patvaļība, kas liek mums apšaubīt tiesiskumu, kas liberāļiem ir tikpat būtisks, cik preses brīvība. Arī tiesiskums ir jāgarantē. Mūs ļoti satrauc pieaugošais ziņojumu skaits par spīdzināšanu un sliktu izturēšanos pret apcietinājumā esošām personām, jo īpaši par gadījumiem, kad šādas darbības tiek veiktas ārpus legāliem cietumiem vai policijas iecirkņiem, bet, neapšaubāmi, ja šādas darbības tiek veiktas minētajās iestādēs, arī tas mūs satrauc.

Tādi simboliski vai tikai pragmatiski pasākumi, kā jaunas programmas pieņemšana vai jauna galvenā sarunu vadītāja iecelšana, ir nepieciešami, ja tos vērtē no praktiskā viedokļa. Taču ar šādiem pasākumiem nepietiek, lai dotu jaunu stimulu reformu īstenošanai. Liberāli un demokrāti uzskata, ka Turcijai ir jāveic reformas ekonomikā un sabiedrībā, politikā un konstitūcijā neatkarīgi no tās pievienošanās izredzēm pašas Turcijas un tās tautas interesēs.

Es vēlos teikt vēl kaut ko par šīm debatēm. Šīs debates atgādina man karuseli tirgus laukumā, kad ik brīdi pamišus garām brauc Turcijas zirdziņš, Horvātijas zirdziņš un Maķedonijas zirdziņš. Pēc manām domām, mums ir jāpārstrukturē šīs debates, un tas ir jādara pēc iespējas drīzāk. Turklāt es būtu ļoti pateicīgs, ja šīs debates notiktu Briselē, nevis Strasbūrā.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, attiecībā uz Horvātiju es vēlos teikts, ka tiem, kuri runā Itālijas vārdā un kurus ir ievēlējusi Itālijas sabiedrība, ir pienākums uzsvērt itāļu likumīgās tiesības. Ir pagājuši vairāk nekā 60 gadi kopš vēsturiskās mūsu īpašumu zādzības Istrijā un Dalmācijā. Horvātijai ir morāls pienākums rīkoties, un priekšsēdētāja J. M. Barroso rīcībā ir dokumenti par šo delikāto un sāpīgo jautājumu, kuram ir jāpievērš sabiedrības uzmanība. Tas ir vairāk morālas dabas, nevis politisks jautājums, jautājums par īpašuma atgriešanu tā likumīgajam īpašniekam – 1411 īpašumu sākotnēji piederēja itāļiem.

Attiecībā uz Turciju es vēlos jautāt, kā gan mēs varam domāt par tādas valsts uzņemšanu ES, kas, pamatojoties uz islāma idejām, pašlaik NATO piemēro veto attiecībā uz ģenerālsekretāra kandidātu tikai tādēļ, ka viņš pārstāv valsti, proti, Dāniju, kurā notika skandāls saistībā ar multiplikācijas filmu. Musulmaņu valsts Turcija, pamatojoties uz islāma idejām, ir pieprasījusi, lai Dānijas premjerministrs netiktu iecelts par NATO ģenerālsekretāru tikai tādēļ, ka viņš ir tās valsts premjerministrs, kurā tika rādītas multiplikācijas filmas par islāmu, brīvas valsts premjerministrs, kurā, kā redzams, atšķirībā no Turcijas, var rādīt ironiskas multiplikācijas filmas par Muhamedu. Turcijā ir spēkā likums – komisāram to vajadzētu zināt –, kas aizliedz būvēt jebkādu nemusulmaņu godināšanas vietu ielā, kurā atrodas mošeja. Citiem vārdiem sakot, ja kādā ielā atrodas mošeja, citas reliģiskas ēkas tur celt nav atļauts. Mūsu referentei, kurai, pēc manām domām, ir jaukas bikses, šodien nebūtu atļauts ieiet Turcijas parlamenta ēkā viņas bikškostīmā. Tas parāda, cik atšķirīgi mēs esam. Turcija atrodas Āzijā, nevis Eiropā.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, vispirms es Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā šodien un šeit vēlos sveikt Maķedonijas premjerministra vietnieku.

Turklāt es vēlos pateikties Čehijas prezidentūras Padomes priekšsēdētājam un premjerministram M. Topolānek par vakardienas paziņojumiem, kurš, pirmkārt, uzsvēra, ka strīds starp Maķedoniju un Grieķiju par nosaukumiem ir divpusējs jautājums un ka par to nav jādiskutē, un, otrkārt, atbalstīja Maķedonijas iestāšanos NATO pēc iespējas drīzāk, pieprasot Grieķijai atsaukt veto, – par diviem ļoti būtiskiem jautājumiem.

Iespējams, mēs, debatējot par kandidātvalstīm, reizēm esam nedaudz augstprātīgi, un tieši tādēļ es vēlos runāt par personīgo atbildību, jo mēs šeit diskutējam par kandidātvalstu izredzēm un trūkumiem, bet, no otras puses, pastāv ļoti nozīmīgi politiskie spēki, piemēram, konservatīvie spēki Vācijā, kuri atbalsta Horvātijas uzņemšanu ES un vēlas, lai netiktu uzņemtas citas valstis.

Ja tāds būs vairākuma viedoklis Eiropas Savienībā nākamajā parlamenta pilnvaru termiņā, tiks sagrauts pēc Balkānu kariem izstrādātais miera plāns, kura īstenošanā ir ieguldīti lieli līdzekļi. Mēs zaudētu uzticību, un ticamība Eiropai būs apdraudēta. Es aicinu to nepieļaut!

Attiecībā uz Horvātiju un Slovēniju mēs uzskatām, ka, neņemot vērā atšķirīgos standartus un piemērotos veto, situācija ir laba, un ka robežu konfliktu risināšanu var atlikt, un mēs ceram, ka pēc iespējas drīzāk sāksies sarunas ar Maķedoniju.

Gerard Batten (IND/DEM). – Priekšsēdētājas kundze, ja Turcija pievienosies Eiropas Savienībai, tā būs nabadzīgākā un ekonomiski vismazāk attīstītā dalībvalsts ar vairāk kā 72 miljoniem iedzīvotāju. Simtiem tūkstošu, ja ne miljoni, tās iedzīvotāju migrēs uz tādām valstīm, kā Apvienotā Karaliste.

Eiropas Savienība robežosies ar tādām valstīm kā Sīrija, Irāka un Irāna, pakļaujot sevi ārkārtīgi lieliem konfliktu un nesaskaņu draudiem nākotnē.

Taču tie, kuriem patiešām būtu jāraizējas par Turcijas pievienošanos, ir Kipras grieķi – ja Turcija pievienosies ES, turkiem būs tiesības doties uz jebkuru vietu ES. Tūkstošiem turku varēs likumīgi doties uz Kipras dienvidiem un veiksmīgi tur iekārtoties, turklāt lielā mērā likumīgi, ja viņi to vēlēšies.

Eiropas Parlamenta vēlēšanās 4. jūnijā Londonā dzīvojošajiem grieķu izcelsmes balsotājiem vajadzētu atcerēties, ka Konservatīvā partija, Leiboristu partija, Liberālo demokrātu partija un Zaļā partija aktīvi atbalsta Turcijas pievienošanos ES. Vienīgā britu partija Eiropas Parlamentā, kas ir pret Turcijas pievienošanos ES, ir Apvienotās Karalistes Neatkarības partija.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, ja nav gūti citi rezultāti, tad sarunas ar Turciju ir palīdzējušas Komisijai un Padomei izkopt eifēmismu lietošanas mākslu. Tas, kā tiek mazināts Turcijas problēmu nozīmīgums, kļūst patiešām iespējami. Par to jau šad tad pasmejas arī Turcijā.

Problēmu saraksts ir tik garš, ka ir jābrīnās, ka sarunas joprojām turpinās. Komisija patiešām solīja, ka sarunu process būs atbilstošs reformu īstenošanas procesam Turcijā. Šis solījums tagad pilnīgi noteikti ir pārkāpts, jo nepārtraukti tiek atvērtas jaunas sarunu sadaļas.

Trīs gadus ilgo sarunu rezultāti ir patiešām nožēlojami. Tādēļ izbeigsim tās! Turcija nav Eiropas valsts, un tādēļ tai nav vietas Eiropas Savienībā, tā vietā es aicinu strādāt pie privilēģētās partnerības veidošanas.

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, Horvātija ir pirmā valsts, kurai, pamatojoties uz pēdējās divās paplašināšanās kārtās gūto pieredzi, kad pievienojās Rumānija un Bulgārija, ir noteiktas patiešām ļoti augstas prasības attiecībā uz pievienošanos Eiropas Savienībai, un tieši tādēļ Horvātijas sasniegumi un panāktais progress ir vērtējams īpaši atzinīgi. Pašlaik tiek īstenotas iepriekš pieminētās nerealizētās tiesu reformas. Atbilstīgi ir nodrošināta arī cieša sadarbība ar Starptautisko krimināltiesu Hāgā, kuru Horvātija tika vairākkārt aicināta īstenot.

Runājot par Slovēniju, aktuāls ir divpusējo robežu konfliktu jautājums. Komisāra kungs, jūs pēkšņi nosaucāt tos par „Eiropas robežu konfliktiem”. Līdz 2004. gadam tie nebija Eiropas robežu konflikti; tie bija neatzīti robežu konflikti. Turklāt tajā laikā neviena valsts nevērsās ANO, lai atrisinātu šādus konfliktus; tagad tas ir izdarīts. Tātad, ja Slovēnija netraucētu atvērt nepieciešamās sarunu sadaļas, pamatojoties uz šiem divpusējiem robežu konfliktiem, kas nebija šķērslis tās dalībai Eiropas Savienībā, pievienošanās sarunas starp Horvātiju un ES būtu pabeigtas līdz šā gada beigām.

Arī kandidātvalsts Maķedonija ir panākusi ievērojamu progresu. Ja vēlēšanas, kas notiks marta beigās, būs atbilstošas starptautiskajiem standartiem, ES beidzot būs jānosaka datums pievienošanās sarunu sākšanai. Divpusējam strīdam par nosaukumiem starp Maķedoniju un Grieķiju nevajadzētu būt par vienīgo iemeslu tam, ka Grieķija piemēro veto.

Mēs varam tikai cerēt, ka abas ES dalībvalstis – Grieķija un Slovēnija – atcerēsies, kādā situācijā tās bija pirms pievienošanās ES, un pret savām kaimiņvalstīm izlems izturēties godīgi un eiropiski.

Ja ar kaimiņvalstu atbalstu Horvātija un Maķedonija šogad sasniegtu manis minētos mērķus, tas būtu pozitīvs signāls pārējām Rietumbalkānu valstīm, ka ES nopietni izturas pret Salonikos doto solījumu par visu Rietumbalkānu valstu pievienošanos ES, ko atbalsta arī Kristīgo demokrātu savienība un A. Beer.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Es vēlos izteikt dažus komentārus. Pirmkārt, ir apsveicami, ka notiek šīs debates par ES paplašināšanos, jo ir būtiski, ka pat smagas ekonomiskas krīzes laikā Eiropa neaizmirst vienu no tās nozīmīgākajām prioritātēm, proti, turpmāko paplašināšanos. Mums ir jāturpina īstenot šī prioritāte. Otrkārt, runājot par Horvātiju, es patiešām ticu, ka pievienošanās sarunas ir iespējams pabeigt šogad. Tādēļ es aicinu Padomi nekavējoties rīkoties un izveidot tehnisku darba grupu, kuras uzdevums būtu sagatavot pievienošanās līguma projektu. Attiecībā uz Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku ir jānosaka, ka diemžēl un par apkaunojumu Maķedonijai Skopje pilsētā vēl nav sākušās pievienošanās sarunas, neskatoties uz to, ka ir pagājuši jau trīs gadi kopš Maķedonija ieguva kandidātvalsts statusu. Tādēļ es aicinu Padomi paātrināt šo procesu. Un attiecībā uz Turciju es vēlos teikt, ka piekrītu tam, ka, lai varētu atvērt tā sauktās „politiskās sadaļas”, ir jāpastieidzina politiskās reformas. Tomēr es nesaprotu, kādēļ ar Turciju nevar runāt, piemēram, par enerģētikas sadaļu, kas ir ārkārtīgi būtiska gan ES, gan arī Turcijai.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Mēs – ALDE grupa – atbalstām E. Meier ziņojumu. Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika (FYROM) ir pelnījusi iespēju un labāku nākotni. Tā ir pelnījusi arī mazumiņu cieņas no starptautiskās sabiedrības puses, tostarp tiesības uz identitāti un tās valodas un kultūras atzīšanu.

Jautājuma par valsts nosaukumu risināšana ir pārāk ietilpusi, un jau kādu laiku gaisotne valstī pasliktinās. Arvien vairāk izplatās populisms un nacionālisms, politikā ir vērojama pārāk liela stagnācija, un pret kaimiņvalstīm ir vērsti verbāli uzbrukumi. Tas, ka infrastruktūras objekti tiek nosaukti dažādu Grieķijas vēstures periodu personāžu vārdā, kas dzīvojuši pirms slāvu ienākšanas, neveicina labu kaimiņattiecību veidošanos. Nav jābūvē vēl vairāk 10 metrus augsti pieminekļi.

Ja mēs vēlamies novērst nestabilitāti, mums ir jāpalīdz valstij, politiķiem un FYROM tautai sagraut blokādi. Ar vīzu režīma atcelšanu vien nepietiek. Šai valstij ir vajadzīgs, lai tiktu nosaukts sarunu sākšanas datums. Tā ir pelnījusi iespēju pievienošanās procesa laikā parādīt sevi no labākās puses. Tagad mums ir šai valstij jāpalīdz un jāparāda, ka mēs tai uzticamies. Tādējādi tiktu sekmēta stabilitāte šajā reģionā un veicināta attīstība pozitīvā virzienā. FYROM pašlaik ir vajadzīga atzinība, jo laiks ir ļoti liela nozīme. Patiesībā varētu pat teikt, ka laiks ir nauda.

Es vēlos pateikt dažus vārdus arī par Horvātiju. Komisāra kungs, bijušie Slovēnijas un Horvātijas premjerministri, proti, *J. Drnovšek* un *I. Račan*, panāca ļoti daudz, noslēdzot vienošanos par robežu jautājumu. Diemžēl viņu vairs nav starp mums, bet viņiem pietika drosmes virzīties uz priekšu, ieguldīt nākotnē un gūt zināmus panākumus. Es domāju, ka ir pareizi, ka jūs aicināt abu valstu valdības iet viņu pēdās un vēlreiz vienoties par robežu jautājumu, un izdarīt to tuvākajā nākotnē. Tas būtu ieguvums kā Slovēnijai un Horvātijai, tā arī Eiropas Savienībai un Rietumbalkānu valstīm.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, joprojām notiek sarunas ar Turciju par pievienošanos ES, kaut gan tās jau sen bija jāpabeidz. Turcijas valdība nav nākusi klajā ar vienotu un visaptverošu politisko reformu programmu. Turcija nav atsākusi darbu pie jaunas laicīgās konstitūcijas, kuras būtiskam elementam bija jābūt cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzībai, ko Turcijas valdība apņēmas garantēt.

Joprojām turpinās diskriminācija pret etniskām un reliģiskām minoritātēm. Turcija nav arī veikusi nepieciešamos pasākumus, lai nostiprinātu tiesu iestāžu objektivitāti. Turcijā joprojām netiek nodrošinātas tiesības uz runas un preses brīvību, patiesībā šīs tiesības tiek atklāti pārkāptas. Joprojām plaši izplatīta ir vardarbība ģimenē un piespiedu laulības.

Turcijas pretošanās stratēģiskajai sadarbībai starp ES un NATO ir pilnīgi pretrunā Kopienas interesēm. Turklāt Turcija neatzīst vienas Eiropas Savienības dalībvalsts, proti, Kipras, neatkarību. Tas ir skandāls! Turcija ir valsts, kurā nav demokrātijas, tā pieļauj cilvēktiesību pārkāpumus un ir balstīta uz vērtību sistēmu, kas mums ir sveša. Eiropai būtu daudz labāk, ja Turcija nekļūtu par ES dalībvalsti.

Sepp Kusstatscher (Verts/ALE). – (DE) Paldies jums, priekšsēdētājas kundze. Šajās patiešām plašajās debatēs šodien es vēlos uzsvērt tikai vienu jautājumu, un tas ir daudzvalodības jautājums Maķedonijā.

Nesen Strugas skolās izveidojās konflikts starp albāņu un maķedoniešu valodās runājošiem vecākiem. Paļaujoties šo nacionālistiski noskaņoto vecāku spiedienam, amatpersonas nolēma, ka dažādu etnisko grupu bērniem ir jāmacās atsevišķi, kas ir solis nepareizā virzienā. Valodu apguvi neveicina lingvistisko grupu nošķiršana; valodu apguvi veicina dažādās valodās runājošo iedzīvotāju kontaktēšanās neformālā gaisotnē skolā, darbā un atpūtas laikā. Angļu valodas apguve, kas skolās jau ir obligāta, neapšaubāmi, ir vērtējama pozitīvi, bet maķedoniešiem to nevajadzētu izmantot par atrunu, lai nemācītos albāņu valodu, bet albāņiem – lai nemācītos maķedoniešu valodu. Skolām daudzvalodu reģionos ir ļoti īpašs uzdevums – tām ir jāiemāca bērniem viņu dzimtā valoda un kaimiņos dzīvojošo tautu valoda.

ES devīze ir vienoti daudzveidībā, un tā ir jāņem vērā arī Maķedonijai.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka Turcijai ir jāklūst par ES dalībvalsti. Daudzos gadījumos pret Turciju vērsta kritika ir pamatota, bet ir jāizbeidz atrunas un nekā nedarīšana un ir jāizstrādā nopietns plāns, lai nodrošinātu Turcijas pievienošanos ES. Tam būs nepieciešams laiks, bet šai valstij ir jāpievienojas ES, un tas mums ir jāpasaka skaidri un nepārprotami. Liekuļotu debašu par demokrātiju Turcijā vietā mums ir nepieciešama patiesa un atklāta diskusija par to, kāda ir reliģijas loma un kādai tai būtu jābūt sociālā dialogā. Mums ir jāizveido tāda sadarbība Eiropas līmenī, kas spētu risināt problēmu saistībā ar dažādām reliģijām Eiropā. Tas ir, mums šis uzdevums ir jāveic, neaizmirstot pamatvērtības un personas neaizskaramības principu atbilstoši Eiropas vērtībām, kas veidojušās daudzu gadsimtu garumā pirms un pēc Kristus dzimšanas, saplūstot ebreju, kristiešu un grieķu kultūrai.

Carl Lang (NI). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, man ir dota viena minūte laika, lai pateiktu, ka, neskatoties uz Eiropas iestāžu apņemību un aklumu, ikvienam būtu jāredz viena lieta – ir pienācis laiks pārtraukt Turcijas pievienošanās procesu.

Sarunas ir pilnībā apstājušās, ir jūtams abpusējs izpratnes trūkums un nepārtraukta nenoteiktība. Šī situācija kaitē visiem – kā Eiropas Savienībai, tā arī Turcijai. Mums ir jābeidz liekuļot un izlikties.

Mums ir jāatceras viens acīmredzams fakts. Turcija ir valsts, kas atrodas Mazāzijas pussalā. Turcija nedz ģeogrāfiski, nedz arī kultūras ziņā nav Eiropas valsts. Turcija pašlaik, izmantojot militāru spēku, okupē daļu

no Eiropas Savienības dalībvalsts, un līdz šai dienai ir atvērtas tikai 10 sarunu sadaļas no 35 un tikai viena no tām ir slēgta. Ir pienācis laiks visām valstīm atgūt brīvību, neatkarību un suverenitāti, sākot ar Kipru.

Eiropas iedzīvotāji nevēlas redzēt Turciju Eiropā. Cienīsim mūsu valstu iedzīvotājus un cienīsim Eiropu!

Pál Schmitt (PPE-DE). - (HU) Kā ES un Horvātijas Apvienotās parlamentārās komitejas priekšsēdētājs es vēlos vērst jūsu uzmanību uz ārkārtīgi būtisku notikumu. Pirmdien Horvātijas premjerministrs – un ne tikai premjerministrs, bet arī prezidents, un visas opozīcijas partijas parlamentā – piekrita tam, ka ES ir jābūt starpniekam robežu strīda starp Horvātiju un Slovēniju risināšanā atbilstoši starptautiskiem tiesību aktiem. Pēc manām domām, tā ir nepieredzēta situācija ES vēsturē, kad viena dalībvalsts paralizē Eiropas Savienības paplašināšanos un liedz atvērt 12 sarunu sadaļas, kamēr 2001. gadā – laikā, kad notika Slovēnijas pievienošanās sarunas – šī valsts paziņoja, ka tai ar kaimiņvalstīm nav strīdu par robežām.

Kopš pievienošanās sarunu sākuma 2005. gadā ir sasniegti labi rezultāti tādās jomās kā tiesu sistēmas un valsts pārvaldes reforma, korupcijas novēršanas pasākumu īstenošana, minoritāšu tiesību aizsardzība, bēgļu atgriešana un reģionālā sadarbība. Horvātija bija pirmā valsts, kurai šai saistībā bija jāizpilda noteikti kritēriji. Horvātija veiksmīgi izpildīja aptuveni 100 šādu kritēriju. Pēc ārkārtīgi lielā ieguldītā darba Horvātijas iedzīvotāji no Eiropas Savienības vēlas dzirdēt vismaz kādu pozitīvu vēstījumu. Šī jūtīgā un biklā tauta bija sarūgtināta, kad draudzīgā kaimiņvalsts vienpersoniski bloķēja pievienošanās sarunas. Ilglaicīga, pārliecinoša stabilitāte Balkānu valstīs ir iespēja, tikai integrējot tās Eiropā. Eiropas Savienība pieļaus kļūdu, ja tā ļaus Slovēnijai kavēt sarunas par Horvātijas pievienošanos divpusēja strīda dēļ, neskatoties uz to, ka Horvātija ir darījusi visu iespējamo, lai nodrošinātu Eiropas pamatvērtību ievērošanu un pieņemtu *acquis*. Priekšsēdētājas kundze, es vēlos teikt, ka par nožēlu – iespējams, par nožēlu arī tiem, kuri mūs klausās, – mēs lemjām par trīs nozīmīgu un vēsturisku valstu likteņiem vienlaicīgi, it kā mēs runātu par vienu. Būtu bijis labāk, ja mēs diskutētu šīm valstīm atsevišķi un pēc kārtas.

Emine Bozkurt (PSE). - (NL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos runāt par jautājumu, ko minēja arī R. Oomen-Ruijten, proti, par politiskajiem kritērijiem. Sarunu ar Turciju darba kārtībā nepārprotami tika iekļauts arī pilsonisko tiesību jautājums. To atspoguļo arī šis ziņojums.

Ir skaidri redzami uzlabojumi vairākās jomās – darbu ir uzsākusi kurdu televīzija, kā arī ir izveidota sieviešu komiteja Turcijas parlamentā, par ko es kā referente sieviešu tiesību jautājumos Turcijā ļoti nopietni cīnījos pēdējos gados. Tās ir būtiskākās pārmaiņas.

Vēl viens acīmredzams sasniegums ir patvēruma vietu izveide vardarbībā cietušām sievietēm. Bet kas notiek ar šīm sievietēm, kad tās pamet patvēruma vietas? Vai par viņām un viņu bērniem kāds rūpējas? Turcijai ir jārisina šis jautājums. Pēc vietējo pašvaldību vēlēšanām, kas notiks šā mēneša beigās, pašvaldībās, iespējams, strādās lielāks skaits sieviešu.

Es vēlos pievērst jūsu uzmanību arī krāpšanas apkarošanai. Turcijai ir efektīvāk jāsadarbojas ar Eiropas Savienību cīņā pret krāpšanu un sieviešu tirdzniecību, jo ļoti daudz iedzīvotāju kļūst par tādu krāpšanas gadījumu upuriem, kuros ir iesaistīti vides fondi un labdarības organizācijas.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētājas kundze, es nekad neesmu atbalstījis neeiropēiskās Turcijas pievienošanos ES un pašreizējās ekonomiskās lejupslīdes dēļ es šādu nostāju atbalstu vairāk nekā jebkad iepriekš.

Kā nozīmīgs faktiskais maksātājs Apvienotā Karaliste nes nesamērīgi lielu nastu, finansējot ES, tādēļ, ja radīsies ievērojamas papildu paplašināšanās izmaksas saistībā ar Turcijas pievienošanos, mūsu nasta kļūs nepanesama. Ņemot vērā pazemināto nodokļu bāzi, ienākumu samazinājumu un pieaugošos izdevumus labklājības nodrošināšanai, kā arī sakropļoto parādu struktūru, kas kļūs redzama turpmākajās desmitgadēs un kas izveidosies leiboristu valdības nesaimnieciskās rīcības dēļ, mēs nevaram turpināt izmantot savu plāno čeku grāmatiņu, lai maksātu par Turcijas pievienošanos.

Ja jūs vēlaties, jūs to varat uzskatīt par šauru un savtīgu nacionālo interešu aizstāvēšanu, bet es uzskatu, ka tā visādā ziņā ir saprātīga un finansiāla domāšana.

Antonios Trakatellis (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, kā valsts šajā reģionā, kas visilgāk ir Eiropas Savienības un NATO dalībniece, Grieķija vienmēr ir bijusi un joprojām ir starp tām valstīm, kas visdedzīgāk uzstāj, lai visas Balkānu valstis tiktu integrētas Eiropas un Atlantijas struktūrās, jo tā patiešām uzskata, ka šā reģiona valstu attīstība dos labumu visiem.

Grieķija Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā ir investējusi vairāk nekā vienu miljardu dolāru un ir radījusi 20 000 darba vietu, kas ir nepieredzēti lielas ārvalstu investīcijas kādas valsts ekonomikā. Attiecībā

uz Grieķiju jautājums par nosaukumu nav tikai problēma, kas ir saistīta ar vēsturiskiem, psiholoģiskiem vai sentimentāliem aspektiem. Tā ir aktuāla un būtiska politiska problēma, kas skar visus Grieķijas pilsoņus un Eiropas vērtības labu kaimiņattiecību un reģionālās sadarbības nodrošināšanai.

Es vēlos atgādināt šim Parlamentam, ka dokumentā COM(2007)0663 Grieķija atbalstīja Eiropas Savienības kandidātvalsts statusa noteikšanu Bijušai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai, paužot skaidru apņemšanos ANO aizgādībā piedalīties sarunās par abpusēji pieņemamu risinājumu jautājumam par nosaukumu, kas veicinātu reģionālo sadarbību un labas kaimiņattiecības, jo, ja risinājums netiks rasts, draudzība nav iespējama, un, ja nav draudzības, nav iespējams veidot aliansi vai partnerību.

Manis pārstāvētā grupa neiebilst pret visiem izteikumiem ziņojumā, kurā pausts spēcīgs atbalsts risinājuma meklēšanai ANO aizgādībā. Taču diemžēl, papildus šai stingrajai nostājai, 12. un 13. punktā ir iekļautas frāzes, kas apdraud centienus atrisināt šo problēmu un mudina uz nepieķāpību, un tieši tādēļ šie punkti nav pieņemami, bet 1. un 2. grozījums atjauno atbilstīgu 12. un 13. punkta formulējumu.

Attiecībā uz pārējo tekstu ir jāsaprot, ka ziņojumā ir iekļauti vairāki elementi, kas palīdzēs Bijušai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai turpināt tās centienus ceļā uz Eiropu.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, paplašināšanās politika ir veiksmīgākais Eiropas Savienības ārpolitikas elements. Attiecībā uz Turciju vēstījumam ir jābūt skaidram – mērķis ir integrācija, bet Turcija to var sasniegt, tikai izpildot savas saistības, nostiprinot demokrātiju, nodrošinot cilvēktiesību ievērošanu un uzturot labas attiecības ar kaimiņvalstīm.

Turcija ir nonākusi kritiskā posmā gan iekšlietu jomā, gan arī attiecībā uz tās ģeogrāfiski stratēģiskās lomas noteikšanu. Ņemot to vērā, ir ļoti būtiski, lai tā turpinātu iesāktās reformas un neatlaidīgi virzītos uz Eiropu. Taču es vēlos norādīt, ka Turcijas nesen radītā saspringtā situācija Egejas jūras reģionā ir radījusi jaunas problēmas.

Attiecībā uz Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku Komisija skaidri uzsvēra, ka, ņemot vērā ievērojamo demokrātijas trūkumu šajā valstī, tā nav nodrošinājusi atbilstību būtiskākajām prasībām sarunu uzsākšanai. Attiecībā uz strīdu par nosaukumu ir jāsaprot, ka, neskatoties uz Grieķijas pausto ieinteresētību sadarbībā un reālistisko pieeju, valdība Skopje pilsētā nav uz to atbildējusi.

Taču diemžēl Eiropas Parlamenta ziņojumā, ko mēs šodien izskatām, manis pārstāvētā valsts ir minēta kā vienīgā valsts, kas ir atbildīga par sarunu uzsākšanas kavēšanu. Tas ir netaisnīgi attiecībā pret Grieķiju un nepalīdz rast risinājumu problēmai, kas vājā abas valstis jau vairāk nekā 15 gadus.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Līdz šim es esmu atbalstījis visus Eiropas Parlamenta ziņojumus par Horvātijas progresu, virzoties uz pilntiesīgu dalību Eiropas Savienībā. Arī šodien es atzinīgi vērtēju daudzos Horvātijas jaunus sasniegumus. Es ar prieku atbalstīšu šo būtisko ziņojumus, ko tik rūpīgi ir izstrādājis mans kolēģis deputāts H. Swoboda ar nosacījumu, ka kompromisa grozījumi atspoguļos līdzsvarotu un reālu pieeju. Tā ir vienīgā pieeja, kas var likvidēt šķēršļus un paātrināt Horvātijas pievienošanās procesu.

Es pilnībā piekrītu Padomes priekšsēdētāja A. Vondra teiktajam, ka mums ir nepieciešama konstruktīva un dinamiska pieeja. Šai saistībā man šķiet būtiski, ka pēc vairākiem neveiksmīgiem divpusējiem mēģinājumiem Eiropas Komisija tagad, ņākot klajā ar starpniecības iniciatīvu, ir piedāvājusi iespēju īstenot jaunu un ticamu mēģinājumu rast galējo risinājumu problēmai saistībā ar Slovēnijas un Horvātijas robežu un vienlaicīgi nodrošināt strauju progresu Horvātijas pievienošanās sarunās.

Es esmu gandarīts par to, ka abas valstis pret šo iniciatīvu izturējās pozitīvi un ka ir sākušās sarunas augstākajā līmenī. Es ceru, ka šī iniciatīva ļaus mums nokļūt daudz tuvāk trīskārtējai uzvarai – Horvātijas, Slovēnijas un Eiropas Savienības uzvarai. Mēs nevaram pieļaut, ka tikai viena puse kļūst par uzvarētāju vai ka tikai viena nostāja tiek uzskatīta par būtisku – mēs varam gūt uzvaru tikai tādā gadījumā, ja mēs strādājam, pamatojoties uz kopējiem mērķiem un vienotu gribu.

Es arī piekrītu referentam H. Swoboda teiktajam, ka mums ir jāņem vērā vienlīdzības princips, kas ir starptautisko tiesību elements. Es arī pilnībā piekrītu komisāram O. Rehn, ka piemērots atspēriena punkts robežu strīda risināšanai ir Apvienoto Nāciju Organizācijas harta un ka Komisijas iniciatīva atspoguļo hartas galvenās nostādnes.

Ir pienācis laiks izstumt sarunu galdu centrā, izvairoties no runām vai spiediena, kas var ievainot pušu pašcieņu vai ietekmēt Horvātijas pievienošanās statusu. Mums ir nepieciešama pozitīva gaisotne. Es patiešām

uzskatu, ka mums ir jāizmanto tikai viens pozitīvs risinājums, risinājums, kam piekrīt Slovēnija un Horvātija, piesaistot kā starpnieku trešo pusi, proti, Eiropas Komisiju. Es vēlos, lai tas notiktu pēc iespējas drīzāk.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es apstiprinu un atzīstu Turcijas Eiropas perspektīvu, bet, lai šai perspektīvai būtu pozitīvs iznākums, Turcijai ir jāveic šādi pasākumi.

Pirmkārt, tai ir patiešām jānodrošina minoritāšu tiesību ievērošana un jāizvairās no tāda veida politikām, kādas tiek īstenotas, piemēram, Imvros un Tenedos salās.

Otrkārt, tai ir jāuzlabo attiecības ar Grieķiju – dalībvalsti, kas atbalsta tās Eiropas perspektīvu, piemēram, reizi par visām reizēm atsaucot *casus belli* un novēršot pārkāpumus Egejas jūras reģionā.

Treškārt, ir jāpanāk progress attiecībā uz Kipras jautājumu. Par šo progresu liecinātu, pirmām kārtām, turku okupācijas armijas izvešana, un, otrām kārtām, konstruktīva nostāja attiecībā uz visiem šā jautājuma risināšanas aspektiem. Es vēlos atgādināt Parlamentam, ka es piederu paaudzei, kura izauga ar saukli „mūsu robežas ir Kirēnijā”.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Turcijas pievienošanās Eiropas Savienībai virzās uz priekšu lēni. Šobrīd šo procesu kavē nevis lēnā reformu īstenošanas gaita Turcijā, bet gan Padomes un Eiropas Komisijas kūtrība. Par šīs plānotās pievienošanās ekonomiskajām, sociālajām un politiskajām sekām tika plaši diskutēts pagājušā decembrī Polijas pilsētā Sopotā, konferencē, kurā man bija patiess prieks un gods uzstāties.

Attiecībā uz Turcijas valdības prioritātēm es vēlos pieminēt brokastu tikšanos pagājušajā janvārī Briselē, kurā piedalījās premjerministrs R. T. Erdogan. Šīs sanāksmes beigās savlaicīgi tika sniegti paskaidrojumi, un daži no mums nodibināja kontaktus ar republikāņiem un vairākām personām, un organizācijām no Turcijas Republikas, tādējādi papildinot nepārtraukto darbu, ko mēs veicam ES un Turcijas Kopējā parlamentārajā komitejā.

Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, noslēgumā es vēlos teikt, ka šis process ir izšķirošs process paplašinātai Eiropai, kas ir spēcīga un atvērta pasaulei, laicīga un demokrātiska, un kurā demokrātiski vienota Kipras Republika ieņem pelnīto vieto.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Paldies jums, priekšsēdētājas kundze. Turcijai ir būtiska loma Eiropā ģeogrāfiskā un stratēģiskā nozīmē, kā arī saistībā ar energoapgādes drošību, un tā arī turpmāk – krīzes laikā – būs stabilizējošs faktors. Tas tā patiešām ir, ka tiesvedība saistībā ar AK partijas likvidēšanu, „Ergenekon” lieta un vietējās vēlēšanas palēnināja reformu gaitu valstī, bet jaunā galvenā sarunu vadītāja iecelšana būs lieliska iespēja Turcijas valdībai paātrināt tiesību aktu saskaņošanu atbilstoši Eiropas standartiem un ļaus panākt progresu attiecībā uz politiskajiem kritērijiem attiecīgajā sarunu sadaļā.

Es uzskatu, ka Turcijai ir jāsasniedz trīs prioritātes, ja tā vēlas panākt nopietnu progresu, virzoties uz dalību ES. Pirmkārt, tai ir jāturpina konstruktīvi strādāt, lai gūtu labus rezultātus sarunās par Kipras jautājumu, bet šādi apņēmībai ir jāpieņem visām procesā iesaistītajām valstīm, un to nevar izmantot kā priekšnoteikumu sarunu bloķēšanai. Otrkārt, tai ir jānodrošina runas un uzskatu brīvība. Treškārt, Turcijai ir jāgarantē minoritāšu kopienu aizsardzība, jo īpaši to tiesības uz kultūru un izglītību. Tā kā Turcija kļūst arvien modernāka, tai ir jāatgūst savu proeiropeisko atbalstītāju uzticība. Paldies!

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es biju viens no Eiropas Parlamenta deputātiem, kas balsoja par Turciju pirms sarunu uzsākšanas, un, manuprāt, patiesībā šīs sarunas ir konfliktu novēršanas spējas pārbaudījums. Es esmu pārliecināts, ka sarunas lielā mērā ietekmēs daudzas politikas jomas. Sarunas tiek īstenotas, lai nodrošinātu labāku sociālo situāciju Turcijā, labākus vides un veselības aizsardzības tiesību aktus, un efektīvākas darba tiesības Turcijas iedzīvotājiem.

Laika gaitā sarunas nodrošinās labākus dzīves apstākļus vairākām iedzīvotāju grupām – sievietēm, reliģiskām minoritātēm, kurdiešiem un alevītiem. Tomēr progress ir pārāk lēns. Jau četrus gadus nekas netiek darīts, un vēl ir jārisina daudzi sāpīgi jautājumi. Nav pieņemama diskriminācija pret tādām partijām, kā Kurdu demokrātiskās sabiedrības partija (DTP). Ir vērojams armijas civilās un politiskās uzraudzības trūkums, un tas nekādā ziņā nav pieņemami.

Ļoti būtiska ir uzskatu un preses brīvība, un nevar pieļaut spīdzināšanu un vardarbību cietumos. Ārkārtīgi svarīgi ir arī rast politisku risinājumu kurdu problēmai. Es uzskatu, ka šajā situācijā pilnīgi noteikti sarunas ir jāturpina.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos paust atzinību komisāram O. Rehn par viņa nostāju attiecībā uz R. Oomen-Ruijten ziņojumu, un saskaņā ar to ir ļoti būtiski Turcijai aktīvi atbalstīt notiekošās sarunas starp abu Kiprā dzīvojošo kopienu līderiem. Tieši tādēļ mēs pilnībā piekrītam referentei, kura sava ziņojuma 40. punktā aicina Turciju „veicināt atbilstīgu klimatu sarunām, atsaucot Turcijas bruņotos spēkus un nodrošinot iespēju abiem līderiem brīvi runāt par viņu valsts nākotni”.

Pēc manām domām, šajā tiešo sarunu posmā, nebūtu vēlams, lai Eiropas Parlaments iekļautu tā ziņojumā ierosinājumus attiecībā uz atkāpšanos no *acquis*.

Papildinot referentes nostāju, mēs arī aicinām Turciju pildīt savas saistības attiecībā uz izmeklēšanas veikšanu, lai noskaidrotu pazudušo personu likteni, un izbeigtu darbības Kipras Republikas ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā. Izpildot šīs prasības, Turcija veicinās savu virzību uz pievienošanos ES.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vakar es Komisijai iesniedzu jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski, un saņēmu piezīmi no Parlamenta sekretariāta, kurā bija teikts, ka komisārs atbildēs uz manu jautājumu šajā pēcpusdienā.

Es vēlos darīt zināmu, ka mans uzvārds ir *Panayotopoulos* un ka es iesniedzu jautājumu par 6. punktu par sarunu ar Turciju struktūru.

Priekšsēdētāja. – **Panayotopoulos-Cassiotou kundze**, es domāju, ka komisārs jūs dzirdēja.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, šodienas debates bija ļoti ilgas, bet nozīmīgas. Šis ir ļoti būtisks gads Horvātijas pievienošanās procesam un visam Rietumbalkānu reģionam, un mēs, neapšaubāmi, pievēršam uzmanību un atzinīgi vērtējam Parlamenta nepārtraukto atbalstu, veicinot Horvātijas, Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas un Rietumbalkānu valstu tuvināšanos ES.

Daudz tika runāts par progresa trūkumu reformu īstenošanas jomā Turcijā. Tādēļ mēs atzinīgi vērtējam Turcijas atkārtoti pausto apņemšanos, kā jau R. T. *Erdogan* minēja, turpināt ceļu uz ES, un aicinām Turciju izmantot iespēju 2009. gadā pierādīt šo apņemšanos un nodrošināt turpmāku progresu ceļā uz ES.

Turcijai ir jāīsteno ilgi gaidītās reformas. Būtisks šajā procesā ir nepārtraukts Eiropas Parlamenta atbalsts, jo īpaši, ņemot vērā risināmās problēmas. Man būs iespēja tikties ar Turcijas sarunu vedēju rīt Prāgā.

Tajā pašā laikā mums nevajadzētu izturēties vieglprātīgi pret Turcijas stratēģisko nozīmi, jo īpaši šajā trauksmainajā laikā, kā arī mums nevajadzētu aizmirst iepriekš dotos solījumus. Cik man zināms, prezidents B. Obama Eiropas vizītes laikā ir plānojis apmeklēt Turciju kā musulmaņu paraugvalsti. Es domāju, ka šis nav īstais laiks, lai eiropieši pārtrauktu sadarbību ar Turciju. Pēc manām domām, *Joost Lagendijk*, jau to pareizi norādīja.

Attiecībā uz robežu strīdu starp Horvātiju un Slovēniju es vēlos teikt, ka uzmanīgi klausījos *Hannes Swoboda*, *István Szent-Iványi* un daudzu citu deputātu teiktajā, tādēļ es tikai vēlos atgādināt, ka mēs kā prezidentūra atzinīgi vērtējam to, ka Slovēnija un Horvātija ir piekritušas turpināt darbu pie komisāra O. Rehn iniciatīvas attiecībā uz šo strīdu. Mēs pilnībā atbalstām šo iniciatīvu un esam noraizējušies par to, ka tā līdz šim nav devusi vērā ņemamus rezultātus, izņemot to, ka ir izstrādāti īpaši veicināšanas noteikumi. Mēs vēlamies norādīt, ka laiks iet, un prezidentūra vēlas sasniegt konkrētus mērķus sarunās, pamatojoties uz iepriekš paveikto. Tādēļ mēs izvērtējam iespējas paust lielāku atbalstu komisāra iniciatīvai tuvākajā nākotnē. Mēs par to runājam vēl pusdienu laikā.

Attiecībā uz Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku citu starpā *Bernd Posselt* teica, ka mums ir jāatbalsta Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas centieni, un es domāju, ka viņam ir taisnība. Es tikai vēlos pieminēt, ka Čehijas premjerministrs M. *Topolánek* apmeklēja Skopje pilsētu vakar un atkārtoti apstiprināja mūsu apņemšanos atbalstīt šīs valsts virzību uz Eiropu.

Olli Rehn, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties deputātiem par ļoti konstruktīvajām, saturīgajām un atbildīgajām debatēm, un es vēlos izteikt tikai dažas piezīmes attiecībā uz jūsu runām.

Pirmkārt, ir skaidrs, ka politiku izstrādi Eiropā un pasaulē apgrūtinā pašreizējā ārkārtīgi sarežģītā situācija finanšu krīzes un ekonomikas lejupslīdes dēļ, kas skar mūsu pilsoņus un par ko, neapšaubāmi, visvairāk domā mūsu līderi Eiropas Savienībā.

Tomēr ir ārkārtīgi būtiski, lai mēs – Eiropas Savienība – turpinātu īstenot ES mērķi paplašināties Eiropas dienvidaustrumu virzienā, un tieši šāda politiskā griba tika pausta šodien šeit Eiropas Parlamentā, par ko es priecājos un ko es novērtēju.

Otrkārt, attiecībā uz Kipru mans draugs J. M. Wiersma teica, ka man ir jābūt optimistam. Es domāju, ka kaut kas ir pazudis tulkojumā, lai gan man likās, ka es runāju angļu valodā, iespējams, ar nelielu Somijas austrumu daļas akcentu. Tomēr es sevi neuzskatu ne par optimistu, nedz arī pesimistu, bet drīzāk es parasti esmu reālists, izvērtējot jautājumus, un man piemīt noteiktība attiecībā uz jautājumiem, ko es patiešām varu ietekmēt. Šajā gadījumā es uzskatu, ka ir ārkārtīgi būtiski atbalstīt pašlaik notiekošās abu līderu un abu kopienu sarunas, lai 2009. gadā mēs varētu izmantot iespēju rast pieņemamu risinājumu, un, bez šaubām, mēs sagaidām, ka Turcija veicinās labvēlīgas politiskās situācijas veidošanos šāda risinājuma panākšanai.

No Eiropas Savienības viedokļa ir būtiski nodrošināt, lai risinājums atbilstu Eiropas Savienības dibināšanas principiem – brīvība, demokrātija, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana un tiesiskums. Citiem vārdiem sakot, ES var atbalstīt tikai tādu risinājumu, kas paredz tādas vienotas Kipras izveidi, kura ņem vērā principus, uz kuriem ir balstīta ES, un spēj pildīt saistības, ko paredz dalība ES. Tā pilnīgi noteikti būtu divu teritoriju un divu kopienu federācija, kurā nodrošināta politiskā vienlīdzība saskaņā ar attiecīgo ANO Drošības padomes rezolūciju.

Noslēgumā attiecībā uz Horvātiju es vēlos pateikties runātājiem par atbalstu Komisijas iniciatīvai par starpniecību, iniciatīvai, kas ir balstīta uz starptautiskiem tiesību aktiem, un šai saistībā es vēlos minēt gan ANO hartu, gan arī sarunu starp ES un Horvātiju pamatnostādnes. Es tikai vēlos uzsvērt, ka neatkarīgi no izvēlētas metodes būs jānoslēdz divpusējs nolīgums starp abām valstīm – Slovēniju un Horvātiju. Mēs strādājam pie tā, lai veicinātu šāda nolīguma noslēgšanu.

Es patiešām vēlos, lai jūs atbalstītu Komisijas iniciatīvu jūsu rezolūcijā, lai neveidotos situācija, kad mums būtu jāatgriežas sākumpunktā, jo šis ir vienīgais reālais un iespējamais ceļš uz priekšu.

Noslēgumā es vēlos teikt, ka es patiešām ticu, ka Horvātija var sasniegt ambiciozo mērķi – pabeigt pievienošanās sarunas līdz 2009. gada beigām ar nosacījumu, ka sarunas var tuvākajā laikā turpināties. Tieši tādēļ es aicinu abas valstis drīzumā panākt vienošanos, lai atrisinātu robežu jautājumu, un bez kavēšanās atsākt sarunas par Horvātijas pievienošanos ES. Es vēlos pateikties jums par atbalstu šai iniciatīvai.

Priekšsēdētāja. – Es esmu saņēmusi trīs rezolūciju priekšlikumus ¹(²) kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt 2009. gada 12. martā.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, man ir konkrēts jautājums komisāram, proti, vai viņš piekrīt vai ierosina, ka frāzi „taisnīguma princips” Komisijas paziņojumā aizstāj ar frāzi „starptautiskie tiesību akti un judikatūra”.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētāja. – Posselt kungs, debates ir slēgtas.

Rakstiski paziņojumi (142. pants)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es sveicu Oomen-Ruijten kundzi par šo lieliski sagatavoto ziņojumu.

Es vēlētos izcelt divas ieceres:

1) Vispirms, es uzskatu, ka ES ir jāturpina atbalstīt mūsdienīgas, gadsimtiem pastāvējušas proeiropeiskas elites attīstību Turcijā, kā arī izplatīt Eiropas Savienības vērtības un kvalitatīvu informāciju par Eiropas integrāciju. Šajā nolūkā Eiropas Savienībai ir aktīvāk jāatbalsta izglītības reforma Turcijā, pašpārvaldes garantijas universitātēm, Eiropas integrācijas pētījumu un *Erasmus* programmas attīstība. Studentiem pētniekiem un pasniedzējiem, kas vēlas detalizēti pētīt ES iestādes un politikas, ir jāsniedz pamudinājums un atbalsts.

2) Otrkārt, atbalstot nacionālajām minoritātēm piederošo personu tiesības, ES ir skaidri jānosoda etnisko separātistu rīcība. Es runāju par kurdu separātismu Turcijā un turku separātismu Kiprā, taču ir arī vēl citi

(²) ¹ Skatīt protokolu.

piemēri. ES ir jāatbalsta stingra teritoriālās integritātes un labu kaimiņattiecību principu piemērošana attiecībā uz Turciju, Irāku, Kipru un citām šī reģiona valstīm.

Richard Corbett (PSE), rakstiski. – Mani uzmundrina tas, ka Ārlietu komiteja un Komisija ir pārliecināta, ka sarunas par Horvātijas pievienošanos ES var tikt pabeigtas šogad. Horvātija ir panākusi nozīmīgu virzību Kopienas *acquis* pieņemšanā, korupcijas apkarošanas struktūra *USKOK* ir padarījusi intensīvāku savu darbību un ir pieņemti tiesību akti Horvātijas tiesu sistēmas reformai.

Tomēr optimismu samazina tas, ka mēs zinām: joprojām ir gadījumi, kad starptautiskais kara noziegumu tribunāls *ICTY* nespēj iegūt atsevišķus dokumentus par iespējamajiem kara noziegumiem, uzmanība joprojām ir jāpievērš minoritāšu tiesībām, piemēram, Krajinas serbu statusam un bēgļu atgriešanās jautājumiem.

Paplašināšanās ir viens no lielākajiem mūsdienīgās Eiropas Savienības sasniegumiem. Mums, kas ir integrējuši daudzas aukstā kara gados cietušās Eiropas tautas, tagad tas pasts ir jādara Rietumbalkānos. Horvātijas pievienošanās ir pirmais nozīmīgais solis.

Alexandra Dobolyi (PSE), rakstiski. – (HU) Turcijas jautājums vienmēr ir bijis saistīts ar bažām un neticību. Šeit vienmēr ir pastāvējušas problēmas, kas ir vēl lielākas nekā vajadzība stingri īstenot pievienošanās kritērijus.

Šajā sakarībā pietiek aplūkot Turcijas kaimiņattiecības ar citām ES dalībvalstīm, piemēram, ar Grieķiju, Kipru vai arī tādu Eiropas Savienībai nepiederošu valsti kā Armēniju. Turklāt, ja mēs ņemam vērā, ka Turcija ir vienīgā valsts, kas uzskata, ka Eiropas Savienības sastāvā ir jābūt tikai 26 dalībvalstīm, ir dīvaini, ka pati Turcija vēlētos tai pievienoties un nākotnē būt tās sastāvā.

Mana nostāja ir tāda: kamēr šī valsts nav būtiski izmainījusi savu izturēšanos attiecībā pret pamatjautājumiem, tās pievienošanās process ES ir jāatliek. Kad ES izlēma uzsākt iestāšanās sarunas, tas notika ar cerību un sagaidot, ka Turcijas vieta patiesi ir Eiropas saimē. Ļaujiet man uzdot jautājumu: vai Turcijai pašlaik ir šāda nostāja?

Ja Turcija nepārprotami centīsies izveidot labas attiecības ar savām kaimiņvalstīm, risinot nenokārtotās problēmas miermīlīgā ceļā un ievērojot ANO Hartu un citus Eiropas dokumentus, tādā gadījumā ir cerība.

Ja Turcija bez ierunām īsteno šos kritērijus, tad ir iespējams, ka tā iegūs arī visu mūsu atbalstu un varbūt atgūs arī Eiropas pilsoņu simpātijas.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), rakstiski. – (PL) Pēdējo gadu laikā mēs esam pieredzējuši nozīmīgu virzību un intensīvus Horvātijas centienus attiecībā uz pievienošanās sarunām. Sarunas par pievienošanos ES rit pareizā virzienā, lai arī šai valstij ir jāpievērš uzmanība turpmākajām reformām, piemēram, tādās jomās kā pārvaldība, tiesu sistēma, ekonomika, kā arī korupcijas un organizētās noziedzības apkarošana un minoritāšu aizsardzība un aizsardzība kara noziegumu izmeklēšanā.

Ir būtiski svarīgi, lai turpinātos centieni *acquis* pilnīgai transponēšanai un efektīvai īstenošanai. Turklāt ārkārtīgi svarīgi ir uzlabot Horvātijas attiecības ar kaimiņvalstīm un jo īpaši ar Slovēniju, kā arī atrast galīgu risinājumu robežu jautājumam ar pārējām kaimiņvalstīm.

Arī Horvātijai savā attīstības politikā ir jāiekļauj tie mērķi, kurus sasniegt ir uzņēmusies Eiropas Savienība attiecībā uz klimatu, kā arī atjaunojamo energoresursu jomā.

Tālākā Horvātijas pievienošanās sarunu virzība jo īpaši ir atkarīga no būtisko politisko, ekonomisko, likumdošanas un administratīvo reformu pabeigšanas. Šajā sakarībā ir jāatgādina, ka Komisijas plāns ir ļoti lielisks un noderīgs līdzeklis, kas atbalsta atsevišķu sarunu sadaļu pabeigšanu. Es ceru, ka būs iespējams sasniegt noslēguma posmu sarunām, varbūt pat šogad.

András Gyürk (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Sadarbība enerģētikas jomā ir kļuvusi par vienu no galvenajiem jautājumiem ES un Turcijas attiecībās. Galvenais iemesls minētajam ir tāds, ka Turcija kā tranzītvalsts var dot nozīmīgu ieguldījumu ES atkarības samazināšanā no enerģijas avotiem, kā arī enerģijas piegāžu dažādošanā. Vienlaikus ciešāka sadarbība ar Turciju var būt arī svarīgs solis virzībā uz iekšējā enerģijas tirgus paplašināšanu.

Es esmu pārliecināts, ka galvenie mērķi gan Turcijai, gan Eiropas Savienībai ir līdzīgi. Mēs vēlamies apmierināt pieaugošo enerģijas pieprasījumu, izmantojot cik iespējams daudz enerģijas avotus. Vissteidzamāk ir jāveicina enerģijas piegādes daudzveidības palielināšana gāzes piegādes jomā. Šajā nolūkā *Nabucco* cauruļvada būvniecībai ir svarīga nozīme. Gāzes krīze janvārī spēcīgāk nekā jebkad agrāk parādīja, ka minētais

infrastrukturā elements ir nepieciešams. Tāpēc ir apsveicami, ka Eiropas ekonomikas stimulēšanas plāns paredz līdzekļu rezervēšanu šī gāzes cauruļvada būvei.

Attiecībā uz *Nabucco*, cik ātri vien iespējams un pirms jebkādu darbu uzsākšanas mums ir jāpanāk divpusēji starpvaldību nolīgumi, tostarp ar Turcijas valdību. Es ar nožēlu uzlūkoju komentārus, kuros Ankaras nostāja pret *Nabucco* cauruļvadu tiek tieši saistīta ar šīs valsts pievienošanos ES. Es esmu pārliecināts, ka sadarbību enerģētikas politikas jautājumos nedrīkst pārvērst par ieroci starptautiskās politikas īstenošanai. Šī iemesla dēļ dialogam par enerģētikas jautājumiem starp Eiropas Savienību un Turciju ir jābūt intensīvākam. Viens no iespējamajiem posmiem šajā ziņā varētu būt nodaļas par enerģētiku uzsākšana.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Komisijas gada ziņojums par Turciju 2008. gadā kā par kandidātvalsti ir līdzsvarots. Lai arī reformu process ir jāpaātrina un astoņas sarunu nodaļas joprojām ir bloķētas, Komisija jo īpaši atzinīgi ir novērtējusi nesenās diplomātiskās darbības un to lomu stabilitātes veicināšanā reģionā. 2008. gada vasaras notikumi parādīja Turcijas stratēģisko nozīmi, tostarp enerģētikas jomā.

Reģionālās sadarbības jomā tika ievērota Turcijas īstenotā konstruktīvā loma tās attiecībās ar kaimiņvalstīm un Tuvējiem austrumiem, aktīvi veicot diplomātiskas darbības. Attīstība Kaukāzā ir parādījusi Turcijas stratēģisko nozīmi ES enerģētikas drošībā, jo īpaši transporta maršrutu dažādošanas ziņā. Dokumentā ir uzsvērtā ciešās sadarbības nozīme enerģētikas jomā starp ES un Turciju, kur *Nabucco* projekts ir galvenais elements. Pēc Kipras grieķu un turku vadītāju sarunu uzsākšanas par Kipras jautājuma izpratni, Ankarai ir būtiski svarīgi turpināt atbalstīt risinājuma panākšanu vienlaikus ar tiem pūliņiem, ko veic ANO šajā nolūkā.

Rumānijai vissvarīgākā ir ES paplašināšanās un tālāka Rietumbalkānu valstu integrācija ES. Rumānija atbalsta nozīmīgo progresu, kas panākts sarunās ar Turciju, procesu, kas ir pietiekami dinamisks, lai veicinātu starptautiskās reformas.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. – Pēdējo piecu gadu laikā jaunās dalībvalstis ir pieredzējušas pozitīvo ietekmi no līdzdalības Eiropas Savienībā vairākās nozīmēs. Šo pieredzi nedrīkst pārvērst par monopolu un tādēļ es dedzīgi atbalstu ES paplašināšanos arī turpmāk. Tomēr, lai arī kā es vēlētos tuvākajā nākotnē piedzīvot Turcijas iestāšanos ES, progresa ziņojumā diemžēl ir norādīts kas pilnīgi pretējs.

Es esmu ar šo jautājumu vairākkārt griezies Parlamentā, norādot uz Armēnijas genocīdu, bažām saistībā ar kurdieš, kā arī norādot uz Kipras okupāciju.

Papildus minētajam, aplūkojot Turcijas virzību uz sarunu pabeigšanu par 35 *acquis communautaire* daļām kopš 2005. gada oktobra, ir redzams, ka sarunas ir uzsāktas tikai par divpadsmit daļām un tikai par vienu daļu – par zinātni un pētniecību – sarunas ir pabeigtas.

Es vēlētos vaicāt Padomei un Komisijai, kādi būtu ierosinājumi paātrināt sarunu gaitu un atrisināt nesaskaņas par Kipru.

Csaba Sógor (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Eiropas Savienības dalībvalstīm ir jāizrāda lielāka solidaritāte un tolerance pret nākamajām dalībvalstīm. Mana valsts Rumānija nebija sagatavojusies, lai pievienotos, un joprojām tajā ir sarežģījumi attiecībā uz minoritāšu tiesībām. Tomēr Ungārija neatturēja Rumāniju no iestāšanās, jo tā Eiropas solidaritāti un toleranci uzskatīja par svarīgāku. Protams, jaunajām dalībvalstīm ir jāspēr plašāki soļi, lai garantētu cilvēktiesības un minoritāšu tiesības, taču esošajām ES dalībvalstīm ir jārada labs piemērs. Tādēļ es uzskatu, ka mums vissvarīgāk ir vispirms griezties pie dalībvalstīm, lai:

- parakstītu un ratificētu Eiropas Reģionālo un mazākumtautību valodu hartu,
- atceltu vienā no ES dalībvalstīm spēkā esošo likumu, kas atzīst kolektīvo vainu,
- mācītos no Kosovas piemēra, garantējot kultūras un reģionālo autonomiju tradicionālajām nacionālajām minoritātēm, kas dzīvo atsevišķu dalībvalstu teritorijā.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), rakstiski. – (HU) Situācijas stabilizēšana Rietumbalkānos un to saiknes nostiprināšana ar Eiropu ir svarīgs uzdevums, jo šis ir Eiropai ģeogrāfiski stratēģiski nozīmīgs rajons. Tai pašā laikā, saistībā ar perspektīvām vairākās, tostarp, ekonomikas un enerģētikas jomās, Rietumbalkāni joprojām ir jūtami neaizsargāti un atkarīgi.

Mēs ceram, ka Horvātija varēs mums pievienoties 2011. gadā, Ungārijas prezidentūras laikā, taču tas ir atkarīgs no nesen uzsāktajām divpusējām sarunām ar Slovēniju, ar starptautisko starpniecību par *Piran* līča sadalīšanu. Nākamais nosacījums ir, lai Horvātija pilnībā sadarbotos ar Hāgas starptautisko krimināltribunālu

kara noziedznieku meklēšanā un kara noziegumu izskatīšanā. Turklāt mums ir jānosūta pozitīvs vēstījums tām reģiona valstīm, kuru iespējamās iesaistīšanās laiks dažādu ārēju un iekšēju faktoru dēļ joprojām ir neskaidrs. Ratificēsim pēc iespējas drīz Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu ar Serbiju, Bosniju un Hercegovinu, pilnībā piešķirsim kandidātvalstu statusu visām reģiona valstīm un izlemsim precīzu grafiku pēc iespējas drīzākai nolīgumu noslēgšanai par vīzu režīma atvieglojumiem. Finanšu krīze ir spēcīgi satricinājusi Balkānus un, ja nepieciešams, dalībvalstīm ir jāuzņemas daļa darba reģiona stabilizācijā, un mums ir jāsniedz atbalsts valstīm, kurām ir grūtības. ES ir uzmanīgi jāseko etniskajām attiecībām reģionā, īpašu uzmanību pievēršot jutīgajai situācijai Maķedonijā, kura patlaban reģionā rada vislielāko risku pāraugt nopietnā konfliktā.

13. Starptautiskā bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāla pilnvaras (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir ziņojums (A6-0112/2009), ko Reģionālās attīstības komitejas vārdā iesniedza *Neyts-Uyttebroeck* kundze par priekšlikumu Eiropas Parlamenta ieteikumam Padomei attiecībā uz **Starptautiskā bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāla pilnvarām** (2008/2290(INI)).

Annemie Neyts-Uyttebroeck, referents. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kopš savas darbības uzsākšanas 1993. gadā **Starptautiskais bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāls ir izvirzījis apsūdzību** 161 personai. Tiesvedība ir pilnībā pabeigta pret 116 pieminētajām personām, bet pret daudziem citiem apsūdzētajiem kriminālprocess joprojām turpinās.

Patlaban ir jāuzsāk tikai divu lietu izskatīšana, taču divi galvenie apsūdzētie *Mladić* un *Hadžić* kungi joprojām nav notverti. Kaut arī ANO Drošības padome ir aicinājusi Tribunālu savu darbību pabeigt līdz 2010. gada beigām, tai tomēr zināmā mērā ir rīcības brīvība.

Pēc darbības uzsākšanas, kas saprotamu iemeslu dēļ bija sarežģīta — galu galā, viss bija jauns un jārada no jauna — tribunāls izrādījās ļoti saprātīga, nopietna un spējīga juridiska struktūra, kas savu rīcību neaprobežoja ar tieslietu administrēšanu, kas, cita starpā, tika veikta ar vislielāko rūpību, kas savukārt paaugstināja tās likumību. Turklāt, tribunāls izveidoja iesaistošas programmas, lai veicinātu asimilācijas un izlīguma procesu valstīs, kuras radās pēc bijušās Dienvidslāvijas sagrūšanas.

Tribunāls sniedz arī palīdzību vairākām valsts juridiskām struktūrām, kam galu galā ir jātiek galā ar vairumu šīs informācijas par kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci. Patiešām, tribunāla nolūks nekad nav bijis pastāvīgi iesaistīties bijušās Dienvidslāvijas valstu tiesu darbā.

Gluži pretēji – tieši šīm valstīm ir jānodrošina, lai kara noziegumi un noziegumi pret cilvēci tiktu atklāti un izmeklēti. Tādēļ tribunāls vairākas lietas ir pārsūtījis valstu tiesām un uzmanību ir koncentrējis uz vissvarīgākajām lietām.

Tribunāls ir arī izveidojis atbilstīgu izpildes stratēģiju trīs posmos, lai īstenotu Drošības padomes prasības. Šis plāns paredz visas tiesvedības pabeigt līdz 2011. gada beigām ar iespēju pagarināt šo termiņu līdz 2012. gadam. Lai paredzētu visas iespējas, un, kas ir vissvarīgāk, nodrošinātu, lai *Mladić* un *Hadžić* kungi jebkurā gadījumā būtu pakļauti tai pašai procedūrai, ir jāievieš efektīvs, augsti kvalificēts un atbilstoši aprīkots mehānisms, kas var uzņemties rūpes par atlikušajiem uzdevumiem arī pēc tribunāla pilnvaru izbeigšanās.

Visu šo iemeslu dēļ mēs vēlētos lūgt Padomi mudināt Apvienoto Nāciju Organizāciju un jo īpaši Drošības padomi pagarināt tribunāla pilnvaru termiņu vismaz uz diviem gadiem, lai parūpētos par to, ka pēc šī laika perioda būtu nodrošināts uzņemšanas mehānisms un nodrošinātu, lai tribunāla arhīvi tiktu uzglabāti un būtu pieejami.

Līdzīgā, bet nedaudz plašākā kontekstā mēs vēlētos aicināt, lai kritērijs mūsu labo attiecību ar Rietumbalkāna valstīm novērtēšanai joprojām paliktu labas darba attiecības ar tribunālu un efektīvas tiesu sistēmas izveidošana, kas izskata noziegumus pret cilvēci. Mēs aicinām attiecīgās valstis turpināt to sadarbību ar tribunālu un nodrošināt pārlicinošas atbildes galvenajam prokuroram.

Nobeigumā mēs aicinām Komisiju arī turpmāk pievērst uzmanību apmācības programmām un citām iniciatīvām, kuru mērķis ir savstarpējais dialogs, kopīgi patiesības un izlīguma meklējumi. Visbeidzot, tiesu varas administrācija — lai cik laba tā nebūtu — nepanāks izlīgumu un diemžēl tas ir vajadzīgs, lai Rietumbalkānu iedzīvotājiem galu galā būtu iespējams uzsākt veidot savu nākotni.

Alexandr Vondra, *Padomes priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētājas kundze, manuprāt šīs debates notiek īstajā laikā un Neyts-Uyttebroeck kundzes ziņojumā ir iekļauti vairāki nozīmīgi ieteikumi. Tas man dod iespēju izvirzīt jautājumu, kas ir ļoti būtisks mūsu politikai pret Rietumbalkāna valstīm.

Starptautiskā bijušā Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāla (ICTY) darbs ir būtisks elements taisnīguma iedibināšanā, lai tiktu galā ar pagātņi un virzītos uz priekšu. Tas ir arī izšķirošs likuma varas nostiprināšanai reģionā. Tas var būt lēns un dažkārt arī sarežģīts process, taču tribunāls ICTY ir panācis nozīmīgu progresu. Līdz šim tas ir pabeidzis tiesvedību pret 116 apsūdzētajiem ar ļoti atšķirīgiem spriedumiem. Tikai divi no 161 apsūdzētajiem joprojām ir brīvībā.

Kad 1993. gadā izveidoja tribunālu ICTY, bijušo Dienvidslāvijas valstu vietējās tiesu sistēmas nebija sagatavotas šāda mēroga noziegumu izskatīšanai. Tomēr bija skaidrs, ka tas ir jāizdara. Bez tiesu varas nav iespējams nodrošināt līgumu, nolīgumu un sabiedrības ilgtspējību. Mūsu stratēģija attiecībā uz šo reģionu ir sniegt atbalstu Rietumbalkāna valstu stabilizācijai un palīdzēt tām realizēt savas ieceres attiecībā pret ES. Šīs politikas galvenais elements ir sadarbība ar ICTY. Mēs dažādos veidos atbalstām tā pilnvaras.

Vispirms, Rietumbalkānu valstis piedalās Stabilizācijas un asociācijas procesā (SAP). Šis process ir atkarīgs no demokrātijas, likuma varas, cilvēktiesību un minoritātēm piederošo personu tiesību, kā arī pamattiesību principa un starptautisko tiesību un reģionālās sadarbības principa ievērošanas. Tas ir atkarīgs arī no pilnīgas sadarbības ar Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunālu. SAP nosacījumu ievērošana tiek uzraudzīta, Komisijai sastādot gada progresu ziņojumus. Nākamo progresu ziņojumu publicēs 2009. gada oktobrī.

Turklāt cilvēktiesību un likuma varas jautājumi, tostarp tiesu sistēmas nostiprināšana, darbība taisnīgums un cīņa pret korupciju un organizēto noziedzību ir galvenās ES prioritātes Eiropas Savienības partnerattiecībās ar Rietumbalkāna valstīm. Tās regulāri atjaunina.

Turklāt Padome ir pieņēmusi divas kopējās nostājas, kuru mērķis ir sniegt atbalstu ICTY pilnvaru īstenošanā, piemērojot līdzekļu iesaldēšanu konstatētajiem izbēgušajiem un ceļošanas aizliegumu personām, kas palīdz ICTY apsūdzētajiem izvairīties no tiesas. Kopējās nostājas tiek regulāri paplašinātas un atjauninātas.

Eiropas Savienība atbalstīs ICTY darbu, līdz tas tiks pabeigts. Es pilnībā piekrītu tam, ka ilgākā laika posmā ICTY darba rezultāts ir jāsaglabā. Kad tas notiks – un šis nav jautājums, kas jāizlemj ES – vietējām tiesu sistēmām ir jābūt gatavām pārņemt ICTY lietas. Šis ir viens no izejām, kādēļ tiek uzsvērtas tiesu sistēmas reformas nepieciešamība un kādēļ SAP ir nepieciešama laba pārvaldība.

NVO un atsevišķu cilvēku darbs, piemēram, humāno tiesību centra Belgradā, kā arī Izpētes un dokumentācijas centra Sarajevā darbs, kas tiek veikts patiesības noskaidrošanas labad, arī ir pelnījis pilnīgu mūsu atbalstu.

Atļaujiet man nobeigt, izsakot pateicību Parlamentam par jūsu atbalstu šajā jomā un jo īpaši par noderīgo un konstruktīvo ziņojumu.

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, es apsveicu Neyts-Uyttebroeck kundzes iniciatīvu un ziņojumu. Šī iniciatīva un ziņojums ir ļoti gaidīts signāls, kas liecina par Eiropas Parlamenta apņemšanos atbalstīt Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunālu (ICTY).

Komisijai ir skaidrs, ka starptautiskajai sabiedrībai ir jāturpina pilnībā atbalstīt ICTY, lai tas varētu pabeigt savus atlikušos uzdevumus. Kara noziegumi nedrīkst palikt nesodīti un, kā jūs labi zināt, pilnīga sadarbība ar ICTY ir nosacījums, lai panāktu Eiropas integrāciju. Šis neizbēgamais priekšnoteikums patlaban ietekmē Serbijas pievienošanās procesu ES un tas ietekmēja arī Horvātiju. Es ceru, ka tas Horvātiju neietekmēs vēlreiz ar nosacījumu, ka Horvātija turpinās pilnībā sadarbīties ar ICTY.

Šis princips attiecas arī uz kara noziegumu lietu izskatīšanu, ko ICTY nodevis atpakaļ vietējām tiesu iestādēm. Mēs esam paredzējuši finansiālu atbalstu un pastiprinām savu atbalstu un pūliņus, attīstot šīs nozīmīgās nozares spējas, jo īpaši Bosnijā un Hercogovinā, kurās ir jāizskata visvairāk lietu.

Komisija nesen apstiprināja finansējumu projektam, kuru iesāka galvenais prokurors *Serge Brammertz* attiecībā uz praktiskajiem prokuratūrā, lai apmācītu kara prokurorus un jaunos speciālistus no Dienvidaustrumeiropas.

Ar galveno prokuru *Brammertz* mēs kopā strādājam arī pie citiem projektiem, tostarp pie reģionālās konferences projekta kara noziegumu prokuroriem no Rietumbalkāniem. Tā notiks Briselē aprīļa sākumā, nākamajā mēnesī.

Kopumā ņemot, Komisija joprojām pilnībā atbalsta *ICTY*, un tā turpinās atbalstīt *Brammertz* kungu un viņa uzticamos kolēģus centienos nodot tiesai tās personas, kuras ir atbildīgas par nopietniem starptautisko cilvēktiesību pārkāpumiem, kā arī turpinās atbalstīt tos, kuriem mēs vēlamies sniegt atbalstu svarīgajā darbā, lai panāktu samierināšanu un miera saglabāšanu Rietumbalkānos.

Es ceru ar Parlamentu turpināt darbu minēto ideju realizēšanā.

Ria Oomen-Ruijten, PPE-DE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos izteikt pateicību *Neyts* kundzei par viņas ziņojuma pilnīgumu. Viņai ir taisnība, sakot, ka Parlamentam patiešām ir pavisam skaidri jānosaka savas prioritātes. Kara noziedzniekus no soda nedrīkst atbrīvot. Visām reģiona valstīm ir pilnībā jāsadarbojas un Starptautiskajam kara noziegumu tribunālam ir jādod iespēja savu darbu pabeigt rūpīgi.

Priekšsēdētājas kundze, tiesa Hāgā ar 116 izskatītām lietām un lielu reģionā veiktu darbu nepārprotami var dot ļoti labu rezultātu. Nevienš vairs nevar izvirzīt pretenzijas par to, ka vainīgie paliek nesodīti. Es priecājos arī par to, ka ir uzsvērtā sadarbība ar Tiesu. Tas attiecas uz visām valstīm uz kurām krīt aizdomas. Personas, kuras joprojām bēgļo, ir jānodod tiesai un visām reģiona valstīm tiek dota iespēja uzrunāt Eiropas Savienību šajā sakarībā. Mēs kļūsim neuzticami, ja mēs pie tā nelokāmi neturēsimies. Patiesībā ar referentes piekrišanu es rīt iesniegšu grozījumu par šo jautājumu.

Priekšsēdētājas kundze, tiesas nozīme ir ievērojama, ne vien tāpēc, ka joprojām ir tik daudz darāmā tiesu sistēmā Rietumbalkānos. Arī šī iemesla dēļ ir labi, ka šajā ziņojumā ir uzsvērtā nozīme neatkarīgas un taisnīgas tiesu sistēmas darbībai. Tas galu galā ir viens no Kopenhāgenas kritērijiem.

Es gribu atzīmēt divus punktus. Attiecībā uz termiņu 2010. vai 2011. gadā, es uzskatu, ka mūsu nostājai nebūtu jābūt tik stingrai. Galu galā, daudz svarīgāk ir, lai Tiesa varētu turpināt savu darbību pēc šī termiņa beigām, ja tai ir nepieciešams pabeigt atsevišķas darbības.

Otrkārt, attiecībā uz darbības pabeigšanu, pat ja *Mladić* un *Hadžić* kungi tiks apcietināti, tiesas process nebūs pabeigts. Sistēma, kas turpinās darboties un Starptautiskā kara noziegumu tiesa šīs lietas varētu pārņemt, taču, taču pieredzi, kas ir vairāk vai mazāk laba, manuprāt, nedrīkst noniecināt.

Richard Howitt, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, kopš nodibināšanas 1993. gadā Starptautiskais bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāls (*ICTY*) ir pamatos pārveidojis starptautisko cilvēktiesību lomu un Balkānu traģisko konfliktu upuriem, kas citādi būtu palikuši neuzklausti, devis iespēju izteikties par tām šausmām, ko piedzīvojuši viņi un viņu ģimenes, un meklēt taisnīgumu.

ICTY ir parādījis, ka ikkatrs, neatkarīgi no statusa vai stāvokļa, ko viņš ieņēmis konflikta laikā, ir pakļauts tiesai – precedentu, ko tagad redzam, ka Starptautiskā kara noziegumu tiesa veicina cilvēktiesību ievērošanu pasaulē.

Šodien mēs vairākkārt atkārtojam bijušajai Dienvidslāvijai, ka apsūdzētie, kas joprojām ir meklēšanā, nedrīkst palikt nesodīti. *Ratko Mladić* un *Goran Hadžić* joprojām nav nodoti tiesai, taču tam ir jānotiek.

Mums ir arī pilnībā jāatbalsta galvenā prokurora *Brammertz* aicinājums izveidot nepieciešamo dokumentāciju, kas ir svarīga lietā pret bijušo ģenerāli *Ante Gotovina* un citiem, lai tribunālam dotu iespēju – mūsu Horvātijas draugi zina, ka šis jautājums citu starpā ir atbilstošs pievienošanās procesam ES.

Sociāldemokrātu grupa plenārsēdēi ir ierosinājusi divus grozījumus. Vispirms ir skaidri jāpasaka, ka neviens priekšlikums par iespējamo pilnvaru pagarināšanu nedrīkst novērst uzmanību no galvenā uzdevuma pabeigt lietu izskatīšanu tiesā un virzīties uz pēc iespējas drīzu tiesvedības izbeigšanu. Otrkārt, mēs aicinām, lai prokuroriem, advokātiem un arī vēsturniekiem un pētniekiem tiktu nodrošināta brīva pieeja *ICTY* arhīviem.

Es pateicos referentei un ierosinu Parlamentam pieņemt šos grozījumus.

Sarah Ludford, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, mums ir jāsniedz atbalsts iespaidīgajam Hāgas tribunāla darbam personu, kas vainojamas briesmīgos noziegumos, nodošanā tiesai un nevajadzētu uzspiest mākslīgus ierobežojumus, jo laika trūkums varētu kaitēt tiesas procesa godīgumam, bet īsākā ceļa meklējumi varētu apdraudēt iedzīvotāju drošību. Kamēr daudzas mazāk svarīgas lietas ir tikušas veiksmīgi novirzītas izskatīšanai valstu tiesās, atsevišķas personas nav varējušas vai arī nav gribējušas krimināllietu izskatīšanu

veikt atbilstoši starptautiskajiem standartiem, kas nozīmē to, ka krimināllietu pārsūtīšanu atsevišķos gadījumos atsaka cietušie vai arī liecinieki.

Lai atļautu ICTY pilnvaru termiņa pagarināšanu, mēs aicinām Padomi atbalstīt Drošības padomi nodrošināt pietiekamus līdzekļus no tās vispārējā budžeta, vismaz lai būtu iespējams saglabāt nozīmīgākos speciālistus un kvalificētos darbiniekus. Tribunālam ir jāatstāj drošs mantojums gan *ad hoc* tribunāla parauga veidā, gan arī lai veicinātu taisnīguma nostiprināšanu Balkānu valstīs.

Šeit ir jāpaliekina ES atbalsts kara noziegumu izmeklēšanai un lietas izskatīšanai, ko veic vietējās iestādes, kā arī Kopenhāģenas kritērijiem, lai piesaistītu arvien lielāku labi apmācītu un prasmīgu tiesnešu atbalstu, bet tā paliekošās sekas ir tādas, ka tribunālam ir arī jāveicina samierināšana un etniskā sapratne, un NVO darbs ir pelnījis vairāk līdzekļu.

Komisārs *Rehn* mums atgādina, ka pilnīga sadarbība ar ICTY ir priekšnoteikums, lai pievienotos ES, taču patiesība, kā to man vakar vakarā, komisāram *Rehn* klāt neesot, atklāti pateica komisārs *Orban*, ir tāda, ka Padomē nav vienprātības par to, ko minētais nozīmē. Tas ir izraisījis neizpratni un nemitīgu termiņu pārcelšanu. Tāpat kā mēs visi vēlamies, lai Serbija un Horvātija pievienotos, Komisijai un Parlamentam ir vienoti jāpasaka, ka tādi apsūdzētie kā *Mladić* un *Hadžić* ir jānodod tiesai un Horvātijas gadījumā jāatbalsta pierādījumu sagatavošanas process un liecinieki. Mēs nevaram atļauties atkāpties no šiem nosacījumiem.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es šajās šajās debatēs vēlētos pieminēt dažus jautājumus. Starptautiskā bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāla darbs ir izcili svarīgs ne tikai tāpēc, ka tas garantē, ka tie, kuri ir atbildīgi par kara noziegumiem Balkānu valstīs, tiks nodoti tiesai, bet arī tāpēc, ka tas kalpo taisnīguma apziņas veidošanai sabiedrībā. Turklāt tribunālam ir svarīga loma Eiropas politikā attiecībā pret Rietumbalkānu valstīm. Tas ir uzsvērts arī *Neyts* kundzes ziņojumā.

Tagad, kad vairs nav tālu līdz tribunāla pilnvaru termiņa beigām, mums ir jāpadomā, kā pabeigt šo darbu. Mūsu grupā par vissvarīgāko uzskata, lai esošajā līmenī saglabātos darba ražīgums, lai varētu pabeigt to lietu izskatīšanu, kas vēl nav pabeigtas, un lai pēdējos divus apsūdzētos, kas pagaidām vēl nav notverti — *Mladić* un *Hadžić* kungus — nodotu tribunālam.

Patiesām, mums nekad nevajadzētu radīt tādu iespaidu, ka pilnvara termiņš un tā izbeigšanās kaut kādā ziņā varētu nozīmēt, ka šīs personas paliks brīvībā. Vai tas tiks pabeigts, pagarinot pilnvaru termiņu vai arī izveidojot mehānismu, kas turpinās darboties pēc pilnvaru termiņa izbeigšanās, mums nav principiāls jautājums, iespējams, ka mēs arī varam atrast veidu, kā tiesnešus, advokātus un sekretariātu paturēt darba gatavībā.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienība piemēro vienādas izturēšanās principu pret visām Balkānu valstīm.

Ja no vienas puses mēs uzstājam, lai Belgrada izdotu *Mladić* kungu pirms var īstenot pagaidu nolīgumu par tirdzniecību Stabilitātes un asociācijas nolīguma ietvaros, ir skaidrs, ka mēs aicinām arī Horvātiju pilnībā sadarboties ar tribunālu.

Tomēr, maigi izsakoties, no šīs sadarbības varētu vēlēties vēl daudz ko. Galvenā prokurora *Brammertz* kunga pēdējā apmeklējuma laikā Zagrebā, kas notika februārī, kur viņš lūdza iztrūkstošos dokumentus par artilērijas izmantošanu „trīcienuzbrukumā”, kā rezultātā, kā liecina dokumenti, bija spiesti masveidā izcelt 200 000 serbu un kas izraisīja 350 civiliedzīvotāju nāvi, prokurors pieprasīja Horvātiju pilnībā sadarboties, lai arī Eiropas Komisija tikko ir devusi zaļo gaismu 23. nodaļas par tiesu sistēmu un pamattiesībām atvēršanai, atsevišķu Eiropas valstu valdības nevēlas dzirdēt ne to, nedz arī uz klausīt Eiropas Parlamentu.

Patiesībā mums nebūs atbalsta Balkānos, ja mēs nenodrošināsim mieru, un labākā garantija ir patiesība un taisnīgums attiecībā pret pagātnē pastrādātajiem noziegumiem.

Es vēlos sveikt *Neyts-Uyttebroeck* kundzi par viņas ziņojumu, kas saņēma vienprātīgu Ārlietu komitejas atbalstu.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Es sveicu referenti *Neyts* kundzi un atzinīgi vērtēju ziņojumu par Starptautiskā bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunālu, ziņojumu, kura veidošanā arī es esmu piedalījies, iesniedzot dažus grozījumus, un kurā ir izvirzītas daudzas patiesas problēmas, kuras aplūkot ir mūsu uzdevums.

Mums ir jānodrošina, lai šī tribunāla līdz šim padarītā darba rezultāti kara noziedznieku sodīšanā un izlīguma veicināšanā Rietumbalkānos tiktu efektīvi izmantoti. Tribunāla darbs ir pilnībā jāpabeidz. Ir arī jāizvērtē līdz šim sasniegtie rezultāti, jo īpaši mērķi, kuri vēl nav sasniegti. Pamatojoties uz šo novērtējumu, Padomei ir jāizskata jautājums par tā pilnvaru termiņa pagarināšanu uz tik ilgu laiku, cik nepieciešams.

Protams šis tribunāls nevarēs savu darbību turpināt bezgalīgi ilgi. Tādēļ mums ir jānodrošina, lai tiktu sagatavots mehānisms atlikušā darba turpināšanai, kas līdz šim vēl nav paveikts, un kas darbotos tik ilgi, cik tas būs vajadzīgs. Tādēļ es apsveicu Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes priekšlikumu, kura mērķis ir šajā nolūkā izveidot institūciju.

Otrs pasākums, kas man šķiet izšķiroši nozīmīgs, lai izveidotu institucionālas struktūras Rietumbalkānos, ir noteikumu un vērtēšanas kritēriju izstrādāšana tiesu sistēmām šajās valstīs, lai atbalstītu valstu tiesas.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Starptautiskais bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāls ir devis nozīmīgu ieguldījumu izlīguma procesā Rietumbalkānos un ir palīdzējis atjaunot un saglabāt mieru reģionā. Tas ir arī sekmējis jaunu pasaules standartu radīšanu konfliktu atrisināšanai pēc kara. Tomēr ir jāuzsver, ka šis atbalsts valsts tiesu sistēmas pilnveidošanai Rietumbalkānos ir būtiski svarīgs jautājums, lai vietējās tiesas varētu turpināt to darbu, ko tribunāls ir uzsācis. Atbilstoša sadarbība tiesu un prokuroru starpā Rietumbalkānu valstīs ir otrs svarīgais uzdevums, jo īpaši lietās, kas saistītas ar noziedznieku izdošanu un savstarpējas juridiskās palīdzības sniegšanu. Nepārprotami ir jāievieš arī mehānismi, kas nodrošinās, lai pēc tā darbības izbeigšanas tribunāla darbs un tā sagatavotie materiāli nostiprinātu tos valstu principus, kurus paredz likums.

Nobeigumā es vēlos vērsties pie Rietumbalkānu valstīm un pie ES valstīm un aicināt atbalstīt nevalstisko organizāciju un citu iestāžu darbu, kas sniedz palīdzību cietušajiem, veicina dialogu un sapratni etnisko grupu starpā un kas atbalsta pūliņus, lai Balkānu valstīs tiktu panākts izlīgums.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, nobeigumā es vēlos vēlreiz īsi apliecināt mūsu pilnīgo atbalstu darbam, ko patlaban veic ICTY kā nozīmīgai Rietumbalkānu valstu dziedināšanas un samierināšanas procesa daļai tagad un nākotnē.

Atļaujiet man tikai pieminēt, ka mēs tiksimies ar galveno prokuroru *Serge Brammertz* rītdien Prāgā. Es piekrītu, ka tribunālam ir jābūt spējīgam īstenot savas pilnvaras, pabeigt iesāktos tiesas procesus un uzsākt jaunus pret diviem apsūdzētajiem, kas joprojām ir brīvībā. Es piekrītu arī, ka ir jāsavstarpēji tribunāla padarītā darba rezultāts nostiprinot vietējo iestāžu spēju izskatīt atlikušās lietas. Galu galā, šīs ir lietas, kas attiecas uz Rietumbalkānu valstīm un par kurām atbildība ir jāuzņemas pašām šīm valstīm.

Olli Rehn, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos jums pateikties par ļoti kodolīgajām, bet svarīgajām debatēm un sveikt *Neyts-Uyttebroeck* kundzi par viņas ziņojumu un iniciatīvu.

ICTY patiešām realizē Eiropā pieņemtās taisnīguma un likuma varas vērtības un tādēļ šīs debātes ir tik svarīgas. Tas ir arī būtisks mūsu paplašināšanās politikas elements Rietumbalkānos.

Runājot par termiņiem, es varu tikai piekrist paša ICTY viedoklim — ka tribunāla darbības izbeigšanas stratēģijas termiņi ir tikai mērķis, taču ne absolūti negrozāms termiņš, kā tas ir pamatoti pausts arī *Neyts-Uyttebroeck* ziņojumā.

Komisijai izšķiroši svarīgs jautājums ir starptautiskās sabiedrības atbalsta atgūšana attiecībā uz tribunāla esošo pilnvaru termiņa izbeigšanu, lai nodrošinātu, ka kara noziedznieki nepaliek nesodīti nākotnē.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, referents. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties visiem, kas piedalījās šajās debatēs.

Es vēlējos arī pateikt, ka ar visiem, kas strādā vai strādāja ICTY, es esmu piedzīvojis noteikta līmeņa uzticību un apņēmību, kādu reti esmu pieredzējis citur. Tas bija ļoti patīkami.

Tas deva vēl lielāku motivāciju nākt klajā ar šiem priekšlikumiem.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt, ceturtdien, 2009. gada 12. martā.

Rakstiski paziņojumi (142. pants)

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Hāgas tribunāla darbs ir pelnījis pastāvīgu Eiropas Savienības atbalstu, galvenokārt tādēļ, ka ar to ir radīts pamats jaunam principam, kā risināt konfliktus, un arī tādēļ, ka Hāgas tribunāls ir devis būtisku artavu Rietumbalkānu reģiona samierināšanā.

Saistībā ar ANO rezolūciju, ar ko aicina izbeigt Starptautiskā bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāla (ICTY) darbību es piekrītu referentei, ka būtu jāizskata iespēja pagarināt mandātu šai iestādei. Tribunāla darbība ir jāturpina kaut vai tāpēc, ka daudzi noziedznieki joprojām ir brīvībā un liels skaits lietu joprojām prasa objektīvu izskatīšanu.

Esmu pārliecināts, ka šeit būtiski ir arī izveidot skaidru kārtību, kādā darboties Balkānu tiesu sistēmai, kura pārņems tribunāla pilnvaras pēc tā slēgšanas. Papildus iepriekš minētajam es aicinu dalībvalstis atbalstīt to nevalstisko organizāciju un arī citu organizāciju darbību, kas palīdz upuriem, sekmē dialoga un sapratnes veidošanos starp etniskajām grupām un atbalsta samierināšanas centienus.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Desmit gadus pēc tam, kad ASV, NATO un ES izraisīja šo netīro karu pret Dienvidslāviju, tie, kuri vainojami noziegumos pret Dienvidslāvijas tautu, siekalojas par tūkstošiem noslepkavoto, ieskaitot sievietes un bērnus, un par milzu postu, ko tie atnesa Balkāniem. Šajā ziņojumā ir cildināts Hāgas tribunāls, ko tie izveidoja, lai tiesātu savus upurus un attaisnotu Amerikas un Eiropas imperiālistus to noziegumos tribunālā ar izdomātām apsūdzībām, ar tiesas sēžu parodijām, kā rezultāts ir bijušā Dienvidslāvijas prezidenta *Slobodan Milošević* slepkavība. Ar neticamu nekaunību tie mudina paildzināt šo operāciju, lai varētu atrast jaunus vainīgos un izdarīt teroristisku spiedienu uz Dienvidslāvijas iedzīvotājiem, mudinot viņus parakstīt deklarāciju par nožēlošanu (ka viņi ir aizstāvējuši savu valsti) un pakļaušanos viņu Eiropas slepkavām.

Ar balsojumu pret šo nicināmo ziņojumu vien nepietiek. Grieķijas Komunistiskā partija atturas no balsošanas. Tā atsakās kaut vai ar savu klātbūtni piedalīties centienos padarīt likumīgus Eiropas Parlamenta imperiālistiskos noziegumus. Šādi tā izrāda kriptatiņu cieņas pret tiem, kuri ar savām asinīm maksāja par ASV, NATO un ES imperiālistisko barbarismu.

Tiks izveidoti īsti tautas tribunāli un īstie vainīgie un slepkavas ASV, NATO un ES, centriski kreisajās un centriski labējās valdībās, tiks tiesāti un tiem piespriedīs sodu par to noziegumiem.

14. Jautājumu laiks (jautājumi Padomei)

Priekšsēdētāja. – Nākošais punkts ir jautājumu izskatīšanas laiks (B6-0009/2009) - Padome.

Jautājums Nr. 1, ko iesniedza **Marian Harkin** (H-0040/09)

Temats: Ilgtermiņa aprūpes kvalitātes, pieejamības un finansēšanas uzlabojums

Ņemot vērā problēmas, ar kurām Eiropa saskaras tās iedzīvotāju novecošanas dēļ, kas palielina to cilvēku skaitu, kuriem ir nepieciešama aprūpe, kontekstā ar izmaiņām ģimeņu lielumā un sastāvā, pārmaiņām darba tirgū un mobilitātes pieaugumu – visi šie faktori ietekmēs darba vietu pieejamību. Komisijas Ziņojumā par demogrāfisko situāciju (SEC(2008)2911) ir atzīts, ka šīs problēmas prasa dažādus risinājumus politikas līmenī, tostarp solidaritātes stiprināšanu strap paaudzēm attiecībā uz ilgtermiņa aprūpi, plašāku profesionālo aprūpētāju atzīšanu un, vissvarīgāk, lielāku atbalstu aprūpētājiem ģimenēs.

Prezidentūra jau ir norādījusi, ka tās prioritāte ir pievērst lielāku uzmanību ilgtermiņa aprūpes kvalitātes, pieejamības un finansēšanas uzlabojumam. Kādus darbus Padome piedāvā veikt tās prezidentūras laikā, lai atbalstītu brīvprātīgos aprūpētājus visā ES? Daudzi no viņiem jau šobrīd sniedz ilgtermiņa aprūpi un patiesi aprūpes sniegšanā ietaupa mūsu veselības aprūpes iestādēm miljoniem eiro.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Ļaujiet man atbildēt uz *Harkin* kundzes jautājumu.

Prezidentūra pilnībā apzinās ilgtermiņa aprūpes nozīmību situācijā, kad iedzīvotāju sastāvs noveco. Saskaņā ar Statistikas biroja datiem paredzams, ka to iedzīvotāju skaits, kuru vecums pārsniedz 65 gadus, no 1995. līdz 2050. gadam ES divkārsosies. Tās 2008. gada 16. decembra secinājumā par sabiedrības veselības stratēģijām ar novecošanu saistīto neirodeģeneratīvo slimību apkarošanai Padome atzinīgi novērtēja darbu, ko jau paveikušas asociācijas, kas aizstāv un atbalsta pacientus un viņu aprūpētājus, un aicināja dalībvalstis un Komisiju kopīgi domāt par aprūpētāju atbalstu un iespējām to attīstīt tālāk.

Turklāt Padome ir arī aicinājusi dalībvalstis sadarbībā ar ieinteresētajām pusēm izveidot valstu stratēģiju rīcības plānus vai veikt citus pasākumus ar mērķi uzlabot pacientu un viņu aprūpētāju dzīves kvalitāti, kā

arī uzlabot nepieciešamās vajadzīgās informācijas izplatīšanu pacientiem, to ģimenēm un to aprūpētājiem, lai informētu iesaistītās puses par aprūpes principu un izveidojušos paraugpraksi.

Padome arī ieteica, ka dalībvalstīm būtu jāizvērtē to administratīvo procedūru sarežģītība vai pārlicekais apjoms, ar ko pacienti un viņu aprūpētāji saskaras, un būtu jāapsver iespējas vienkāršot administratīvās procedūras.

Papildus iepriekš minētajam, Kopīgajā 2008. gada ziņojumā par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju, ko Padome nosūtīja Eiropadomei, dalībvalstis apņēmās vairo piekļuvi kvalitatīvai aprūpei. Šim nolūkam tās apstiprināja, ka jāatrod līdzsvars starp valsts un privāto aprūpes organizāciju pienākumiem un starp profesionālo un brīvprātīgo aprūpi, kā arī ka aprūpes nodrošināšanu ir jābalsta uz iedzīvotāju dzīves vietu, nevis uz vietu, kur atrodas aprūpes iestāde vai organizācija.

Padome arī aicināja Sociālās aizsardzības komiteju turpināt veicināt pieredzes un paraugprakses apmaiņu attiecībā uz ilgtermiņa aprūpes kvalitāti, atbalstu aprūpētājiem, ilgtermiņa aprūpes organizēšanu un integrētas aprūpes nozīmību.

Prezidentūra turpinās Padomes 18 mēnešu programmas mērķa īstenošanu sabiedrības veselības jomā un ES līmenī maksimāli izmantos iespējas pilnveidot pieredzes apmaiņu saistībā ar veselības aprūpi un aprūpētāju solidaritāti, ņemot vērā problēmas veselības jomā, ko rada mūsu novecojošās sabiedrības.

Čehijas prezidentūra pievērsīs īpašu uzmanību ilgtermiņa aprūpei kopienās, brīvprātīgai aprūpei ģimenēs un vecu cilvēku tiesībām un cieņai pret viņiem. Prezidentūra organizēs Eiropas konferenci par vecu cilvēku cieņu un viņu apdraudējumu, kas notiks Prāgā 2009. gada 25. maijā.

Konferences galvenie jautājumi būs sociālās un veselības aprūpes pakalpojumi, kā spēt labāk apmierināt vecāku cilvēku un ģimeņu vajadzības un vēlmes. Konferencē cita starpā tiks aplūkoti arī tādi temati kā ilgtermiņa aprūpe kopienās, aprūpe ģimenēs, vecuma vājums, kā novērst vecu cilvēku ļaunprātīgu izmantošanu un pamešanu novārtā, kā arī pašvaldību loma.

Prezidentūra arī rīkos Eiropas konferenci ar nosaukumu "Sociālie pakalpojumi - instruments darbaspēka mobilizēšanai un sociālās kohēzijas stiprināšanai", kas notiks Prāgā 22. un 23. aprīlī. Konferencē īpaša uzmanība tiks pievērsta nodarbinātības iespēju palielināšanai sociālajos pakalpojumos kontekstā ar iedzīvotāju sastāva novecošanu, atbalstu brīvprātīgajiem aprūpētājiem un sociālo pakalpojumu nozīmi aktīvā sociālā integrācijā un aprūpes un nodarbinātības līdzsvarošanu.

Īpaša uzmanība tiks pievērsta neatkarīgai dzīvei kopienā. Konferencē būtu jādod sava artava paraugprakses apmaiņai.

Ļaujiet man noslēgt atbildi, pastāstot par nesenu notikumu nodokļu aplikšanas jomā. Ekonomikas un finanšu padome tikai vakar Briselē panāca vienošanos, saskaņā ar kuru dalībvalstīm jābūt iespējai pastāvīgi piemērot zemāku PVN likmi mājas aprūpes pakalpojumiem, kā, piemēram, palīdzībai mājās un jaunu un vecu cilvēku, slimnieku un invalīdu aprūpei.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Čehijas prezidentūra mani ir ļoti iedrošinājusi, īpaši tādēļ, ka tā ir likusi uzsvaru uz ģimeni. Apakšvirsraksts Komisijas ziņojumam par demogrāfisko situāciju, kur parādīts, ka mūsu Eiropas iedzīvotāju sastāvs noveco, ir "solidaritāte starp paaudzēm". Tomēr patiesībā solidaritāti mēs iemācāmies ģimenē, un tās pamatā ir mīlestība un rūpes vienam par otru.

Man ir arī liels prieks, ka Čehijas prezidentūra ir izcēlusi nepieciešamību parādīt cieņu pret cilvēku, jo uz šī principa balstās aprūpe. Es vēlētos, lai jūs komentētu šo jautājumu, jo, cik es saprotu, lai sniegtu aprūpi tiem, kuri bez tās nevar iztikt, parādot cieņu pret cilvēku, mums ir jāpatur prātā šis princips.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es domāju, ka ir ļoti labi, ka ir centieni atbalstīt radniekus, lai viņi varētu pārņemt ilgtermiņa aprūpi. Diemžēl praksē nepietiekami daudz radnieku to uzņemas. Tieši pretēji – mums ir vajadzīgs lielāks skaits labi apmācītu aprūpētāju. Tādēļ es uzdodu jautājumu: kādas iniciatīvas Padomes priekšsēdētājs veiks, lai nodrošinātu, ka ir pieejami pietiekami daudzi profesionāli apmācīti aprūpētāji. Vai ir apsvērta saskaņota apmācības forma, jo šīs iniciatīvas ir jaunas?

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, es pateicos visiem deputātiem par viņu devumu saistībā ar prezidentūras centieniem uzlabot vecu cilvēku dzīves apstākļus. Novecošanas problēma ir kopīga mums visiem, un mums pret to būtu jāattiecas ar cieņu.

Protams, ir tiesa, ka daudzas no šīm problēmām paliek dalībvalstu iekšējā kompetencē tomēr, debašu sākumā, es minēju divas konferences. Es domāju, ka dalībvalstis varētu nodrošināt apmācības un konsultāciju iespējas aprūpētājiem ģimenēs. Augstas kvalitātes izglītības attīstība ir pamatnosacījums aprūpes kvalitātes uzlabošanai tāpat kā rezerves aprūpe un īpašs atvaļinājums darbiniekiem, kuri uzrauga savus ģimenes locekļus. Šeit būtisks ir summētais darba laiks, nepilna laika darbs un cita aprūpei piemēroti nodarbinātības kārtība.

Visbeidzot svarīga ir arī sociālā aizsardzība aprūpētājiem ģimenēs. Aprūpe, ko sniedz kā brīvprātīgie, tā profesionālie aprūpētāji, sabiedrībai ir jānovērtē un jāorganizē. Ekonomiskā drošība tādēļ ir priekšnoteikums, lai nodrošinātu aprūpes kvalitāti.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 2, ko uzdeva **Brian Crowley** (H-0044/09)

Temats: Bezdarbs Eiropā

Kādas iniciatīvas Eiropadome šobrīd veic, lai apkarotu jaunatnes un ilgstošu bezdarbu Eiropā?

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Pateicos Brian Crowley par šī jautājuma uzdošanu. Es domāju, ka jūs noteikti zināt, ka par savas nodarbinātības politikas izstrādi un īstenošanu, pirmkārt, ir atbildīgas dalībvalstis. Tomēr Padomei ir vairākas atbildības jomas nodarbinātības sektorā, tai skaitā nodarbinātības vadlīniju pieņemšana saskaņā ar Līguma 128. pantu. Jo īpaši tagad, kad Eiropa saskaras ar finanšu un ekonomisko krīzi, Padome pievērš īpašu uzmanību dalībvalstu nodarbinātības politikai.

Jūs, uzdodot jautājumu, interesējāties konkrēti par šī brīža Eiropadomes iniciatīvām ar mērķi palīdzēt apkarot jaunatnes un ilgstošu bezdarbu Eiropā. 2008. gada decembrī Eiropadome vienojās par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, lai sniegtu saskaņotas pamatnostādnes pasākumiem, kas veicami Eiropas Savienības līmenī, kā arī pasākumiem, kuru īstenošanu noteiktu katra dalībvalsts, ņemot vērā to individuālos apstākļus. Eiropadomes secinājumā tika īpaši uzsvērtā Eiropas Sociālā fonda ātra papildu rīcība, lai sniegtu atbalstu nodarbinātībai, īpaši iedzīvotāju sastāva apdraudētākajām grupām. Eiropadome apņēmas izvērtēt plāna īstenošanu tās nākamajā marta Padomē, norādot, ka vajadzības gadījumā tajā var tikt veikti grozījumi vai iekļauti papildinājumi.

2009. gada pirmajā pusē Čehijas prezidentūra pievērš īpašu uzmanību nodarbinātības pasākumiem pavasara Eiropadomes kontekstā. Pavasara Eiropadomē tiks aplūkota nodarbinātības situācija Kopienā un tiks pieņemti secinājumi šajā jomā, balstoties uz Padomes un Komisijas Kopējā nodarbinātības ziņojuma.

Eiropas Parlamenta atzinums par šo jautājumu tiek laipni gaidīts attiecībā uz marta Eiropadomi. Balstoties uz Eiropadomes novērtējumu, Padome pieņems vadlīnijas dalībvalstu nodarbinātības politikai. Esošajās nodarbinātības vadlīnijās, kas tika pieņemtas pagājušajā gadā, un to iepriekšējās versijās pastāvīgi tikusi uzsvērtā jaunatnes un ilgstoša bezdarba novēršanas nozīmība dalībvalstīs.

Kad sāka parādīties esošās krīzes sekas nodarbinātībā, no 2008. gada rudens Nodarbinātības komiteja, ko Padome izveidoja saskaņā ar Līguma 130. pantu, veic jaunus pienākumus – ilgstoši uzrauga nodarbinātības stāvokli dalībvalstīs. Komiteja iesniedz savu pētījumu rezultātus Padomei.

Papildus minētajam prezidentūra ir nolēmusi rīkot Nodarbinātības augstākā līmeņa sanāksmi ar mērķi nodrošināt platformu debatēm un eventuaļiem lēmumiem. Tā notiks 7. maijā. Diskusiju tēmas tiks apstiprinātas pēc pavasara Eiropadomes, attiecīgi mēs plānojam rīkot politikas ievirzes debates nākošnedēļ. Šajā kontekstā jāmin arī, ka šī gada laikā Eiropas Parlaments un Padome kā likumdevēji vērtē un apsver grozījumus Eiropas Globalizācijas fonda darbībā. Šī instrumenta nolūks ir izskaust negatīvās globalizācijas sekas (protams, to skaitā ietilpst darba zaudēšana) un samazināt risku, ka atlaistie darbinieki, ir ilgstoši bez darba. Mērķis ir izvairīties no ilgstoša bezdarba, laikus palīdzot darbu zaudējušajiem caur nodarbinātības programmām, kā, piemēram, veicot apmācību, kas uzlabotu darba ņēmēju kvalifikāciju.

Kopumā nodarbinātības veicināšana, ieskaitot ilgstoša bezdarba un jaunatnes bezdarba apkarošanu, allāž ir ieņēmusi būtisku vietu Padomes un Eiropadomes darbākārtībā. Prezidentūra atbalsta elastīguma un sociālās drošības principu īstenošanu. To īstenošana valstu politikā kopā ar ilgstošām struktūras reformām palīdzēs uzlabot apdraudēto grupu stāvokli darba tirgū, kuru skaitā ir jauni un veci cilvēki, ilgstoši bezdarbnieki un zemi kvalificēti cilvēki.

Godājamais deputāts var būt drošs, ka tas turpinās 2009. gada pavasarī, kad valda pasaules finanšu un ekonomiskā krīze un pieaug bezdarbs.

Brian Crowley (UEN). – Pateicos Padomes priekšsēdētājam par atbildi. Es domāju, ka prezidentūra ir pelnījusi pateicību par to, ka tā iekārtoja konferenci par nodarbinātību, pirms mēs paši atzinām un apjautām ekonomiskās krīzes radītā bezdarba nopietnību.

Taču attiecībā uz gaidāmo augstākā līmeņa sanāksmi par nodarbinātību ir trīs būtiski jautājumi, kas ir cieši jāaplūko un jāatrisina. Pirmkārt, Eiropas Sociālo fondu ir jāizmanto ne tikai apmācībā, bet arī ar mērķi nodrošināt to, lai pēc apmācības tiešām tiktu atrasts darbs - tā, lai apmācība netiktu rīkota pašmērķīgi. Otrkārt, nekavējoties ir jāpadara aktīvāka Eiropas Globalizācijas fonda darbība, jo cilvēki zaudē darba vietas tagad. Treškārt un visbūtiskāk, ir jārosina mūsu kolēģi Padomē nenodoties valstu protekcionismam attiecībā uz darba vietām savās valstīs, kaitējot darba vietām citās valstīs, jo veiksmīgāku rezultātu ir iespējams panākt, saskaņojot rīcību un sadarbojoties.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Vai Padomes priekšsēdētājs man piekristu, ka situācija, ar ko šobrīd saskaramies, nelīdzinās 1930. gadiem, bet vairāk situācijai Otrā pasaules kara beigās, un ka patiesībā mums ir vajadzīga jauna Maršala plānam līdzīga iniciatīva, lai liktu Eiropai atgūties?

Attiecīgi, vai viņš piekristu, ka ir pamats, lai Eiropas Investīciju banka atrastu ieguldītāju, kā, piemēram, Ķīna, lai tas EIB aizdotu naudu, ko ieguldīt Eiropā? Šim ieguldītājam naudu varētu atmaksāt no papildu tirdzniecības tarifiem un PVN, ko iekasētu Eiropas Savienība. Vai viņš piekristu, ka, lai arī konference par nodarbinātību ir vērtējama atzinīgi, mums ir vajadzīgas jaunas idejas un kaut kas tikpat dramatisks kā rīcība, beidzoties Otrajam pasaules karam.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pastāvošie šķēršļi mobilitātei, bez šaubām, ir daļēji vainojami jaunatnes bezdarbā. Mums ir izcilas pārrobežu mācību programmas, ieskaitot iespējas stažēties, tomēr pastāvošie šķēršļi sociālo tiesību un veselības apdrošināšanas jomā neļauj īstenot mobilitātes un pārrobežu tālākmačības potenciālu. Ko Padomes prezidentūra dara, lai novērstu šo situāciju?

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, es domāju, ka ir divi atsevišķi jautājumi - no Crowley kunga un Mitchell kunga Domāju, ka šeit mums ir jāizvairās no dažādiem protekcionisma kārdinājumiem, kas vairākās dalībvalstīs pat varētu radīt bezdarba pieaugumu. Valsts risinājumam nevajadzētu kaitēt kaimiņiem, un par to nevajadzētu maksāt nākotnes paaudzēm.

Mums ir jābūt piemērotiem mehānismiem un ir jāreaģē esošajā situācijā, un mēs cenšamies to darīt. Es piekritu Mitchell kungam, ka mums ir vajadzīgs plāns, jā, un mums ir daži. Mums ir Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns un ir nepieciešams to īstenot. Protams, mēs apspriežamies un strādājam ar Eiropas Investīciju banku. Tās prezidents P. Maystadt pirms divām dienām rīkoja konferenci, kurā viņš parādīja, cik EIB iztērējusi kopš krīzes sākuma - par aptuveni 10 miljardiem eiro vairāk nekā iepriekšējā gadā. Vēl ir cita EIB iniciatīva: kopā ar Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banku piešķirt resursus vairāk kā 24 miljardu eiro apmērā, piemēram, lai apmierinātu MVU vajadzības Tas ir būtiski nodarbinātības saglabāšanai.

Attiecībā uz Eiropas Sociālā fonda un Eiropas Globalizācijas fonda regulu pārskatīšanu Padomē ir panākta vienošanās par priekšlikumu pārskatīt regulu par Eiropas Sociālo fondu ar mērķi vienkāršot izdevumu reģistrēšanu un palielināt dalībvalstu maksājumus. Šobrīd tiek gaidīta Parlamenta nostāja, un pārskatītā regula varētu stāties spēkā 2009. gada maijā.

President. – Jautājums Nr. 3, ko uzdeva **Mairead McGuinness (H-0046/09)**

Temats: Pasaules ražošanas standartu atšķirība

Mēs visi atzinīgi vērtējam augstos standartus, ko Eiropa prasa ievērot pārtikas rūpniecībā un ražošanā tās robežās, taču Eiropa neprasa, lai importa preces atbilstu šiem standartiem. Eiropas standarti, īpaši pārtikas rūpniecībā un apģērbu un rotaļlietu ražošanā ir labākie pasaulē, tomēr šie augstie standarti palielina izmaksas un sadārdzina ražošanu ES iekšienē. Importa preces, uz kurām neattiecas šādi vides un citi standarti, tiek liktas mūsu veikalu plauktos, bieži vien ar ievērojami lētākām cenām.

Ko Padome dara Pasaules Tirdzniecības organizācijā (PTO) un citos vispasaules forumos, lai palielinātu informētību un rosinātu ieviest augstākus standartus visā pasaulē, nodrošinot labāku darbinieku un patērētāju aizsardzību?

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Liels paldies par vēl vienu jautājumu no Eiropas Parlamenta Īrijas deputātiem - šķiet, ka īri ir visaktīvākie šajā jautājumu laikā.

Tātad, attiecībā uz iniciatīvu PTO veicināt informētību un rosināt ieviest augstākus ražošanas standartus pasaulē ļaujiet man vispirms atgādināt godātajam deputātam, ka galvenā Eiropas Kopienas sarunu dalībiece PTO ir Komisija, kas darbojas ar mandātu, ko tai devusi Padome. Attiecīgi mums šeit būtu vajadzīga komisāre *Catherine Ashton*.

Saistībā ar ražošanas standartiem Vispārējā tarifu un tirdzniecības nolīguma (VTTN) 20. pantā valdībām ir ļauts rīkoties attiecībā uz tirdzniecību, lai aizsargātu cilvēku, dzīvnieku vai augu dzīvību vai veselību ar nosacījumu, ka šāda valdību rīcība nerada diskrimināciju vai tās neizmanto šī panta nosacījumus, lai slēptu protekcionismu.

Ir arī divi konkrēti PTO mehānismi, kuru ietvaros risina šos jautājumus: sanitārie un fitosanitārie (SFS) pasākumi un tehnisko tirdzniecības šķēršļu (TTŠ) nolīgumi.

SFS ir atsevišķs nolīgums, kur iekļauti pamata noteikumi attiecībā uz pārtikas drošību un dzīvnieku un augu veselības standartiem. Tajā valstīm ļauts noteikt pašām savus standartus ar nosacījumu, ka tiem ir zinātnisks pamatojums. TTŠ nolīgumos PTO locekļiem ir noteikts pienākums nodrošināt, ka tehniskie noteikumi, brīvprātīgi standarti un atbilstības izvērtēšanas procedūras nerada nevajadzīgus šķēršļus tirdzniecībai.

PTO locekles tādēļ tiek mudinātas lietot starptautiskos standartus, vadlīnijas un ieteikumus, kur tie pastāv. PTO locekles var veikt pasākumus, kuru rezultāts ir augstāki standarti, ja vien šādai rīcībai zinātnisks pamatojums.

Eiropas Kopiena prasa ievērot augsta līmeņa standartus, ar kuru palīdzību mēs aizsargājam mūsu patērētājus. Tomēr mums ir jānodrošina, lai prasītie standarti nebūtu pretrunā iepriekš minētajiem nolīgumiem.

Mēs visi zinām, ka šajos jautājumos viedokļi dalās un ka Eiropas Kopiena ir vairākas reizes aizstāvējusies diskusijās par šīm prasībām.

Kopienas skatījumā laba regulējuma prakse var, cita starpā, palīdzēt izvairīties no nevajadzīgiem šķēršļiem starptautiskajai tirdzniecībai un nodrošināt, lai tiesību akti nebūtu pārāk ierobežojoši. Tajā pašā laikā Kopiena var aizstāvēt tiesības noteikt sabiedriskās politikas mērķus, piemēram, attiecībā uz cilvēku, dzīvnieku un augu dzīvību un vidi tādā līmenī, kādu tā uzskata par atbilstošu, ja vien tos neīsteno veidā, kas kaut daļēji būtu uzskatāms par patvaļīgu vai neattaisnojamu diskrimināciju.

Šajos finanšu pārkaršanas un ekonomiskā sabrukuma apstākļos ir ļoti būtiski pilnībā un efektīvi īstenot visus PTO noteikumus un nolīgumus.

Eiropas Kopiena strādā ar mērķi stiprināt starptautiskos standartus attiecīgajās PTO komitejās, it īpaši komitejās, kur izskata jautājumus saistībā ar tehniskajiem tirdzniecības šķēršļiem, sanitārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem, tirdzniecisko intelektuālā īpašuma tiesību aspektiem, tirdzniecības un vidi. Varu pieminēt nesenu piemēru: februāra beigās Eiropas Kopiena ieņēma stingru nostāju SFS komitejā jautājumā par atsevišķu PTO locekļu neatbilstību Pasaules dzīvnieku veselības organizācijas standartam.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Es gribētu pateikties Padomes priekšsēdētājam par sīko un tehnisko atbildi, taču ļaujiet jums minēt praktisku piemēru, kas, iespējams, tiks aplūkots šo jautājumu konkrētāk. Pēc pāris gadiem Eiropas Savienība aizliedz olu ražošanu, lietojot būru sistēmas. Taču šādu sistēmu joprojām lieto ārpus mūsu robežām, un mēs importēsim šķidrās olas vai olu pulveri, kas būs ražotas Eiropas Savienībā aizliegtajos būros. Ražotāji brīnās, kur ir loģika šajā visā.

Es jums jautāju, kā cilvēkam, kurš savās atbildēs ir visai loģisks un izsmeljošs: kā jūs aizstāvētu savu viedokli attiecībā uz minēto piemēru par šādu ražošanas sistēmu, ja vien mēs nenosakām, ka nevar importēt šķidrās olas vai olu pulveri, kas nāk no būru sistēmas? Ir smieklīgi to aizliegt ES iekšienē.

Jim Allister (NI). – Ministra kungs, es domāju, ka jautājums būtībā ir par konkurētspēju un to, kā mēs saglabājam ES ražotāju konkurētspēju. Ja ES ražotājiem, īpaši pārtikas ražotājiem, atbilstība ES standartiem rada papildu izmaksas, un tajā pašā laikā viņiem ir jākonkurē ar importa precēm no valstīm, kurās neievēro ES standartus, šajā situācijā es gribētu jums jautāt: vai esat pārliecināts, ka KLP vajadzētu lietot, lai finansētu ES ražotāju konkurences saglabāšanu? Bez šī finansējuma mēs piedzīvosim tieši tādu bēdīgu likteni, par kādu runāja McGuinness kundze.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Es neesmu starp lielākajiem KLP aizstāvjiem. Kopumā es atbalstu KLP reformu turpināšanu, taču es ceru, ka mēs nenonāksim situācijā ar šķidro olu vai olu pulvera importu. Es arī uzskatu, ka vairums EK standartu attiecībā uz preču laišanu tirgū balstās ne tikai uz to, par ko mēs

esam vienojušies šeit Eiropā, bet arī uz Pārtikas kodeksa standartiem un ANO Eiropas Ekonomikas komitejas standartiem. Ir būtiski, lai visi ievērotu noteiktus standartus un lai mēs neradītu apstākļus, kas būtiski traucētu šo principu īstenot.

TTŠ nolīgumos PTO un tās locekļiem ir noteikts pienākums nodrošināt, ka tehniskie noteikumi, brīvprātīgi standarti un atbilstības izvērtēšanas procedūras nerada nevajadzīgus šķēršļus tirdzniecībai.

President. – Jautājums Nr. 4, ko iesniedza **Claude Moraes** (H-0047/09)

Temats: Klimata pārmaiņas

Kā Padome gatavojas gaidāmajai G8 augstākā līmeņa sanāksmei jūlijā un klimata pārmaiņu konferencei Kopenhāgenā vēlāk šogad, lai virzītu uz priekšu starptautiskās sarunas par klimata pārmaiņām? Konkrēti, vai Padome var ziņot par uzlabojumiem sadarbībā starp ES un jauno ASV vadību šajā jomā?

Turpinot jautājumu, kādus darbus Padome plāno veikt tālāk, cīnīties pret klimata pārmaiņām, lai apvienotu decembrī apstiprināto pasākumu kopumu?

Alexandr Vondra, *Padomes priekšsēdētājs*. – 2008. gada decembrī Poznaņas konferencē tika panākta vienošanās par darba programmu 2009. gadam, kur tika noteikti skaidri soļi, kā rīkoties līdz Kopenhāgenas klimata konferencei, kas notiks 2009. gada decembrī. Poznaņa ir parādījusi, ka šī finanšu krīze nav uzskatāma par šķērslī tālākai rīcībai klimata pārmaiņu jomā, bet gan kā vēl viena iespēja būtiski pārveidot mūsu ekonomisko sistēmu un tuvoties zema oglekļa satura tautsaimniecībai.

Ņemot vērā teikto, mums tomēr ir jāapzinās, ka to paveikt nebūs viegli. Ekonomikas lejupslīde ietekmēs iesaistīto pušu vēlmi segt papildu izmaksas, kas saistītas ar emisiju samazinājuma saistībām, kā arī samazināšanas un pielāgošanas pasākumus.

Čehijas prezidentūra plāno darboties starptautiskā līmenī ar mērķi decembrī Kopenhāgenā veiksmīgi noslēgt nolīgumu. Kā jūs zināt, papildinot Komisijas paziņojumu ar nosaukumu “Kopenhāgenas sarunu mērķis - visaptverošs nolīgums par klimata pārmaiņām” un balstoties uz Eiropas Parlamenta izveidotās Klimata pārmaiņu pagaidu komitejas veikumu, Padome pagājušajā nedēļā pieņēma secinājumus par šo jautājumu, tā attīstot tālāk ES pozīciju par visaptverošu nolīgumu laika periodam pēc 2012. gada.

Gaidāms, ka arī drīzajā Eiropadomē tiks panāktas vienošanās par būtiskiem politiskiem vēstījumiem. Papildus kopīgam redzējumam par ilglaicīgu darbību mazināšanas un pielāgošanas, kā arī tehnoloģiju jomā, izšķiroša nozīme ES pozīcijā ir tam, kā atrast piemērotu veidu, kā finansēt efektīvu un ilglaicīgu klimata politiku. Tas arī lielā mērā noteiks Kopenhāgenas konferences izdošanos.

ES jau ir sākusi aktīvi iesaistīties informācijas sniegšanā un sadarbībā ne tikai ar sarunu partneriem un galvenajām ekonomikas jaunattīstības valstīm, bet arī ar jauno ASV vadību, kas jau ir paudusi tās gatavību atkal racionāli piedalīties.

Prezidentūrai ir bijusi pirmā sanāksme ar jauno ASV vadību, un tā tuvākajā laikā plāno turpināt vizīšu apmaiņu. Klimata pārmaiņas būs starp tematiem, kas tiks apspriesti neoficiālajā ES-ASV augstākā līmeņa sanāksmē Prāgā 5. aprīlī. Pirmie signāli no Vašingtonas jebkurā gadījumā iepriecinoši, tāpēc būs izšķirīgi nodrošināt labu sadarbību starp ES un ASV, lai mūsu pozīcijas būtu iespējami ambiciozas un lai nodrošinātu, ka ekonomikas jaunattīstības valstis drīz sekotu šīm nostājām.

Lai ES centieniem cīnīties pret klimata izmaiņām būtu panākumi, ir izšķiroši, lai mūsu vidū būtu arī pasaules galvenās CO₂ ražojošās ekonomikas. Šī iemesla dēļ vairākas no šīm valstīm - Dienvidāfrika, Ēģipte, Ķīna, Indija, Austrālija, Meksika, Brazīlija, Indonēzija un Dienvidkoreja - ir arī uzaicinātas uz G8 sanāksmi.

Ciktāl tas saistās ar klimata un enerģētikas tiesību aktu paketi, 2008. gada decembrī vienojoties par to, ES ir raidījusi ļoti nopietnu politisku signālu visiem tās sarunu partneriem pasaulē. Nu mēs sāksim tiesību aktu paketes īstenošanu, kas ietver daudz tehniskā darba.

Zinot vajadzību sīkāk noteikt kritērijus, kurus Eiropas Savienība vēlētos piemērot virzoties no 20% uz 30% samazinājumu, Padome šobrīd apsver jautājumus par centienu papildināmību un valstu iesaistes iespējamās attīstīšanas adekvātumu, pamatojoties uz Komisijas paziņojumu. Attiecīgais teksts ir iekļauts 2009. gada 9. marta Vides padomes secinājumos.

Claude Moraes (PSE). – Kas būtu jautājumu laiks bez mūsu īru kolēģiem un viņu efektīvajiem un saprotamajiem jautājumiem? Es šobrīd runāju pirmais, taču tiešām, lai prezidentūrai pateiktu ko būtisku.

Mana jautājuma būtība ir tas, ka mums ir jāapzinās, ka īpaši mūsu jaunākās sastāvdaļas - un esmu pārliecināts, ka es neesmu vienīgais šajā situācijā – vēlas rosināt prezidentūru tās pilnvaru laika vidū un arī Zviedrijas prezidentūru cieši aplūkot, ko amerikāņi mēģina darīt, nodrošinot, lai nebūtu pretrunu - un *Vondra* kungs to minēja - starp steidzamo prioritāti attiecībā uz ekonomisko krīzi, bezdarbu u.t.t. un rosināšanu rīkoties saistībā ar klimata pārmaiņām un klimata pārmaiņu tiesību aktu paketes virzīšanu un rosināšanu nozarēm iesaistīties zema oglekļa satura ekonomikā.

Es neprasu daudz, bet vēlos teikt: lūdzu, allaž apzinieties, ka šie mērķi viens otru neizslēdz. Daudzas no mūsu jaunākajām sastāvdaļām visā ES mūsu prezidentūrām saka to pašu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Paturot prātā klimata pārmaiņu sekas, kā, piemēram, ilgstošu sausumu, dzeramā ūdens resursu samazināšanos un lielu Eiropas teritorijas apgabalu pārtuksnešošanos, es vēlos jautāt Padomei, vai tā apsver Eiropas apūdeņošanas sistēmas attīstīšanu?

Es uzskatu, ka šīs ekonomiskās krīzes laikā ieguldījumiem lauksaimniecībā ir jābūt prioritātei. Turklāt Eiropas Savienības tirdzniecības bilances skatījumā lauksaimniecība ir īpaši būtiska joma un mums ir jānodrošina, lai Eiropas pilsoņiem būtu pieejams pietiekams daudzums veselīgas pārtikas, ko viņi varētu atļauties.

Avril Doyle (PPE-DE). – Es vēlos atgādināt Padomes prezidentūrai, ka augstākā līmeņa sanāksmē pagājušajā decembrī visi valstu un valdību vadītāji piekrita deklarācijai, kurā, cita starpā, kontekstā ar 2009. gada Kopenhāgenas starptautisko klimata pārmaiņu nolikumu bija minēts, ka tie, kas vēlas, daļu izsoļu ienākumu varētu izmantot, lai sekmētu un finansētu pasākumus, lai mazinātu klimata pārmaiņas un pielāgotos tām jaunattīstības valstīs, kas ir ratificējušas nolikumu. Īpaši tas attiecas uz mazāk attīstītajām valstīm.

Mans jautājums ir ļoti vienkāršs. Tā iemesla dēļ, ka augstākā līmeņa sanāksmju deklarācijas neparādās nevienā Oficiālajā Vēstnesī vai dokumentācijā, pirms jūsu prezidentūras beigām, ministr, vai jūs varētu iekļaut pilnu pagājušā decembra augstākā līmeņa sanāksmes deklarācijas tekstu Parlamenta dokumentācijā? Ir ļoti svarīgi, lai tik būtiskas deklarācijas kā šī būtu mūsu dokumentācijā.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Es domāju, ka deklarācija ir iekļauta marta sākuma Vides padomes secinājumos. Man nav līdz šim šis dokuments, tādēļ es to vēlreiz pārbaudīšu. Es domāju, ka esmu to lasījis. Tuvojās pavasara Eiropadomes sanāksme, un es gribētu saņemt visu ambiciozo mērķu apstiprinājumu.

Es nezinu - un tas rada vairākus citus jautājumus -, vai mēs savāksim pietiekami daudz naudas, ko likt galdā kā finansējumu, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm ar klimata pārmaiņu samazināšanu un pielāgošanos tām, jo mēs esam nupat sākuši sarunas ar ASV un citiem partneriem. Attiecīgi, nebūtu pamatoti tagad atklāt mūsu kārtis.

Turpinās diskusijas ar amerikāņiem. Vides ministra vietnieks šī mēneša sākumā tikās ar *Carol Browner*, un Čehijas vides ministrs *Martin Bursík*, plāno tikties ar saviem partneriem Vašingtonā – domāju, šīs nedēļas beigās vai nākamajā mēnesī -, tātad sarunas jau notiek.

Jā, protams, ka mums ir jāatrod kopīga valoda. Ir ekonomiskā krīze, ir šie ambiciozie vides mērķi. Jums ir taisnība, ka mēs varam atrast sinerģijas un nav vajadzības strīdēties. Ja palasa Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānus, ir daudz programmu, kas ir vairāk vai mazāk zaļas. Tai pašā laikā vēl daudz ir jāskaidro sabiedrībai. ES dalībvalstīs apstākļi ne vienmēr ir vienādi, tādēļ šajā jomā mums priekšā ir liels publiskais darbs un publiskā diplomātija

President. – Jautājums Nr. 5, ko uzdeva **Liam Aylward** (H-0050/09)

Temats: Ceļu satiksmes drošība

Saskaņā ar Čehijas prezidentūras prioritātēm lielais bojāgājušo skaits uz Eiropas ceļiem prasa uzlabot Eiropas mēroga centienus uzlabot ceļu satiksmes drošību.

Kādi ir prezidentūras plāni, lai risinātu šo jautājumu?

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Kā norādīja godājamais deputāts, ceļu satiksmes drošības uzlabošana un nāvējošo ceļu satiksmes negadījumu samazināšana uz Kopienas ceļiem ir starp Čehijas prezidentūras prioritātēm satiksmes jomā. Tas nav nekāds pārsteigums, jo mūsu valsts atrodas tieši kontinenta centrā. Satiksmes intensitāte un tās radītie draudi mums ir būtiska prioritāte.

Bažīdamās par tiem pašiem jautājumiem, kas uztrauc jūs, un cenšoties uzlabot esošo situāciju tuvākajā laikā, prezidentūra bija paredzējusi rīkot ministru diskusiju Padomes 2009. gada pavasara sanāksmē par attīstību

ceļu satiksmes drošības jomā, gatavojoties jauna ceļu satiksmes drošības rīcības plāna izstrādei. Tomēr, ņemot vērā faktu, ka Komisija ir prezidentūrai paudusi tās nodomu pārcelt šī jaunā rīcības plāna pieņemšanu, Čehijas prezidentūra uzskata, ka šī diskusija ir pāragra.

Viens konkrētas rīcības piemērs mūsu prezidentūras laikā ceļu satiksmes drošības jomā ir gala sarunas starp Padomi un Parlamentu par regulas priekšlikumu attiecībā uz tipa apstiprinājuma prasībām mehānisko transportlīdzekļu vispārīgai drošībai. Kā jūs zināt, prezidentūras un Parlamenta pārstāvjiem izdevās panākt vienošanos par šo priekšlikumu, un Eiropas Parlaments vakar šo regulu pieņēma. Ar vispārīgās drošības regulu paredz obligāti aprīkot visus transportlīdzekļus ar elektroniskās stabilitātes kontroles sistēmām un lielas krāvesības transportlīdzekļus aprīkot ar uzlabotu avārijas bremžu sistēmu un joslu uzraudzības brīdinājuma sistēmu. Šīs jaunās tehnoloģijas var būtiski uzlabot transportlīdzekļu drošību, un ir skaidrs, ka ceļu satiksmes drošība uzlabosies, kad tās tiks ieviestas jaunajos transportlīdzekļos kā standarta sistēma.

Vienošanas pirmajā lasījumā ļaus obligāti ieviest elektroniskās stabilitātes sistēmas jaunajos transportlīdzekļos no 2011. gada, par gadu agrāk nekā bija paredzēts sākotnējā Komisijas priekšlikumā. Tāpat Padome ir tikko sākusi izskatīt Komisijas rīcības plānu inteligēnto transporta sistēmu (ITS) ieviešanai Eiropā un ar to saistīto direktīvas priekšlikumu, ar ko nosaka pamatu inteligēnto transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem. Abos dokumentos viens no mērķiem ir ceļu satiksmes drošības uzlabošana, autotransporta jomā lietojot informācijas un sakaru tehnoloģijas.

Prezidentūra plāno aicināt ministrus pieņemt Padomes secinājumus par rīcības plānu Padomes 2009. gada marta sanāksmē un vispārēju pieeju vai politisku vienošanos par minēto priekšlikumu Padomes 2009. gada jūnija sanāksmē. ITS loma ceļu satiksmes drošībā tiks apspriesta arī neoficiālās satiksmes ministru sanāksmes laikā, kas notiks aprīļa beigās Litomeržicē manā valstī.

Inteligēntās transporta sistēmas un lietotnes, kā, piemēram, ārkārtas izsaukums un vadītāja pastiprinātas modrības sistēmas, brīdinājuma signāls par ātruma pārsniegšanu jeb *eCall* un startera bloķēšana, ja atļautais alkohola līmenis asinīs ir pārsniegts, varētu ievērojami uzlabot mūsu ceļu satiksmes drošību. Pilnībā ieviešot elektroniskās stabilitātes sistēmas un *eCall* vien, Eiropā varētu glābt 6 500 dzīvības gadā. Ņemot vērā nozīmību, kādu prezidentūra piešķir ceļu satiksmes drošībai, tā izskatīs visus citus priekšlikumus attiecībā uz šiem jautājumiem, ko Komisija var iesniegt tuvākajā laikā atbilstoši laika ierobežojumam līdz jūnija beigām.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Vēl viens jautājums no Īrijas, taču šoreiz tas ir mūsu pašu valodā. Jūsprāt, kas ir galvenie iemesli lielajam skaitam bojāgājušo uz ceļiem? Vai Čehijas prezidentūra plāno attīstīt jauna veida koordināciju starp pastāvošajiem atšķirīgajiem standartiem dažādās Eiropas valstīs attiecībā to, kā nosaka, cik labs ir automašīnas tehniskais stāvoklis? Kā arī šāds jautājums: vai jūs domājat, ka vajadzētu izmantot ko vairāk nekā tehnoloģijas vien, lai samazinātu ceļu satiksmes negadījumos bojāgājušo skaitu?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) ES nav darījusi pietiekami daudz, lai samazinātu avāriju skaitu. Ceļu satiksmes drošību var uzlabot ieguldot infrastruktūrā, uzlabojot satiksmes dalībnieku uzvedību un ievērojot ceļu satiksmes tiesību aktu normas.

Eiropas Komisija ir sagatavojusi priekšlikumu direktīvai par pārrobežu izpildi attiecībā uz noteiktajiem sodiem satiksmes noteikumu pārkāpumu gadījumā. Eiropas Parlaments balsojumā ir paudis tam atbalstu. Cik tālu ir pārvīzījies šis process, un kādas šai dokumentācijai ir izredzes tikt apstiprinātai Eiropas Savienības Padomē?

Jim Higgins (PPE-DE). – Pirmkārt, es vēlos jautāt Padomei, vai tā piekrīt, ka tas, kas mums ir vajadzīgs, ir konkrēti mērķi katrai dalībvalstij attiecībā uz bojāgājušo skaita samazināšanu uz mūsu ceļiem?

Otrkārt, vai Padome piekristu, ka mums ir nepieciešams piemērot sistēmu, ar ko paredz, ja pārkāpums ir izdarīts vienā jurisdikcijā, pārkāpēju var tiesāt šajā jurisdikcijā, lai arī viņš ir atgriezies savā dzimtenē?

Visbeidzot, pēdējais, taču ļoti būtisks jautājums: es atzinīgi vērtēju Padomes informāciju par *eCall* sistēmu, taču, kad tā būs obligāta visās dalībvalstīs? Tā ir vitāli svarīga attiecībā uz avārijām un īpaši tām, kurās ir iesaistīts viens transportlīdzeklis.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Pirmkārt, es saprotu, cik ļoti būtiski šie jautājumi ir vēlēšanu kampaņas laikā, jo visiem rūp šī ceļu satiksmes drošības problēma. Es domāju, ka mums ir jāapzinās viens: valdības un Eiropadome jo īpaši nevar būt atbildīga par katru dzīvību uz mūsu ceļiem. Tā ir arī un galvenokārt tā ir vadītāju atbildība pie stūres.

Taču, protams, mums ir jāpievērš liela uzmanība šim jautājumam, un atkārtošu, ka šis jautājums ir starp mūsu prioritātēm, tādēļ mums ir nepieciešams virzīt šo diskusiju uz priekšu. Tādēļ mēs esam to izvēlējušies kā vienu no galvenajiem punktiem neoficiālajā satiksmes ministru sanāksmē aprīļa beigās, un, protams, es arī teikšu kolēģim savā valdībā, cik būtisks šis jautājums ir jums.

Šis neoficiālās sanāksmes galvenais temats ir inteligentās transporta sistēmas (ITS) ieviešana ES. Ceļu satiksmes drošības, protams, ir viena no sešām prioritārajām rīcības jomām, ko Komisija noteica šajā ITS rīcības plānā. Mēs vēlamies virzīt šīs debates uz priekšu.

Priekšsēdētāja. – Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

Jautājumu laiks ir beidzies.

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.10 un atsāka plkst. 21.00.)

SĒDI VADA: MORGANTINI kundze

Priekšsēdētāja vietniece

15. – Zaļā grāmata par veselības jomā nodarbināto personālu (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Zaļā grāmata par veselības jomā nodarbināto personālu.

Androulla Vassiliou, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze, mans ir liels prieks būt ielūgtai izteikties Parlamentā par Zaļo grāmatu par veselības jomā nodarbināto personālu, ko Komisija pieņēma 2008. gada 10. decembrī.

Ielūgums ir nācis piemērotā brīdī, jo mēs šobrīd tuvojamies apspriešanas posma beigām, kas tiks pabeigts mēneša beigās.

Ir skaidrs, ka pieaug spiediens uz visām ES veselības aizsardzības sistēmām, ko rada novecojošais iedzīvotāju sastāvs, veselības apdraudējumi, kā arī jauno tehnoloģiju pieaugošā cena un pieaugošās pacientu vēlmes. Šis viss norisinās uz sarežģītas ekonomiskās situācijas fona.

Bez izglītotiem un motivētiem veselības jomā nodarbinātajiem visā ES teritorijā Eiropas veselības aizsardzības sistēmu finansiālā ilgtspēja būs apdraudēta un nevienlīdzība veselības jomā palielināsies.

Eiropas iedzīvotājiem kļūstot vecākiem, noveco arī tās veselības jomā nodarbinātais personāls, un no darba aizgājušos jaunie darbinieki aizstāj nepietiekamā skaitā. Mums ir jādomā par iemesliem, kādēļ jauni cilvēki nav motivēti kļūt par veselības jomā strādājošajiem.

Šis aspekts kopā ar veselības jomas speciālistu mobilitāti dalībvalstu iekšienē un starp tām rada kopējas darbaspēka problēmas vairumā Eiropas veselības aizsardzības sistēmu.

Es sagaidu daudz atbilžu par Zaļo grāmatu no daudzām iesaistītajām organizācijām veselības jomā, ka sirpdušās bažas par šo svarīgo jautājumu.

Es arī gadišu šī parlamenta deputātu reakciju. Tā tiešām vienkāršos mūsu darbu un kalpos mūsu kopējam mērķim.

Atbilžu analīze, ko mēs saņemam, rādīs mums ceļu, izstrādājot stratēģijas ES līmeņa atbalstam dalībvalstīm šo problēmu risināšanā.

Veselības jomas darbaspēka diskusija izceļas starp jautājumiem, kas ir iekļauti direktīvas projektā par pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē.

Patiesi, priekšlikumā galvenā uzmanība pievērsta noteikumiem un pasākumiem, kas vajadzīgi, lai godīgos apstākļos sniegtu piekļuvi drošai un kvalitatīvai veselības aprūpei pacientiem, pārvietojas pa Eiropu.

Tiesību akta projekta galvenais mērķis ir godīgi un konsekventi īstenot pacientu tiesības, kā atzinusi Eiropas Kopienas Tiesa. Tā mērķis nav regulēt veselības jomas pakalpojumu pārrobežas sniegšanu, brīvību veikt uzņēmējdarbību vai veselības jomas speciālistu mobilitāti.

Tomēr tas nenožīmē, ka direktīvas projektā nav ņemta vērā aprūpes drošība un kvalitāte pacientiem, kuri vēlas saņemt veselības aprūpi ārvalstīs - kas ir cieši saistīts ar kontekstu, kādā veselības jomas speciālisti nodrošina veselības aprūpi.

Šajā skatījumā direktīvas projektā ir ļoti skaidri norādīts pamatprincips, kas ir – uz pārrobežu veselības aprūpi attiecas valsts veselības aprūpes noteikumi.

Ļaujiet man arī īsi minēt citus nosacījumus, kā, piemēram, priekšlikuma 5. pantā iekļautos. Dalībvalstis apņēmtos aizstāvēt valsts kvalitātes un drošības standartus, veismīgi tos īstenot un informēt sabiedrību par tiem. Veselības aprūpes sniedzēji nodrošinātu visu vajadzīgo informāciju, lai pacientiem ļautu izdarīt uz faktiem pamatotu izvēli. Informācijā ietilptu ziņas par apdrošināšanas segumu vai citiem personiskās vai kolektīvās aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz profesionālo atbildību, kurai ir jābūt spēkā visās dalībvalstīs. Pacientiem būtu kārtība, kādā veikt sūdzības un saņemt aizsardzības līdzekļus un kompensāciju, kad tie ir cietuši saņemtās veselības aprūpes rezultātā.

Ar šo principu un noteikumu kopumu, es uzskatu, ka ar direktīvas projektu tiek noteikta skaidra saikne starp pacientu un veselības aprūpes sniedzēju, lai nodrošinātu drošu informāciju, kā arī drošu un kvalitatīvu aprūpi Eiropas pilsoņiem, kuri nolēmj doties saņemt ārstnieciskos pakalpojumus citā dalībvalstī.

Ļaujiet man arī atgādināt, ka ir vēl viens svarīgs ES tiesību akts, par ko primārā atbildība ir manam kolēģim komisāram McCreavy. Ar to tiek regulēta ārstu, māsiņu, zobārstu, vecmāšu un farmaceitu kvalifikāciju savstarpēja atzīšana. Es atsaucos uz Direktīvu 2005/36/EK, kas šobrīd ir spēkā. Ar šo Direktīvu arī paredz konkrētus pienākumus dalībvalstīm attiecībā uz informācijas apmaiņu veselības jomas speciālistu pārvietošanās gadījumā. Šis datu plūsmas vienkāršo Iekšējā tirgus informācijas (IRI) sistēmas lietojums, kas jau ļauj dalīties ar informāciju par piecām galvenajām veselības jomas profesijām. Ir paredzēts paplašināt IRI, tajā iekļaujot visas regulētās profesijas.

Visbeidzot ES veselības jomas darbaspēka problēmu risināšana, nodrošinot veselības aprūpes sistēmu finansiālo ilgtspēju, būs viens no Eiropas galvenajiem uzdevumiem nākamajā desmitgadē. Tas prasa vispārēju stratēģisku pieeju, jo neviena dalībvalsts nevar īsti atrast pati savu risinājumu atsevišķi. Risinājums nevar būt vienkārši piesaistīt veselības jomā strādājošos no jaunattīstības valstīm, kur to trūkst vēl vairāk.

Šim nolūkam saistībā ar Zaļo grāmatu tiks apsvērtas diskusijas un zīmīgo jautājumu tālāka formulēšana, kā rezultātā, kur nepieciešams, tiks noteikti kopēji pasākumi. Es zinu, ka jūs liekat lielas cerības, un es paļaujos uz jūsu palīdzību, veidojot risinājumus, lai atbalstītu to nenovērtējamo darbu, ko veselības jomas profesionāli sniedz mūsu katra dzīvē.

Priekšsēdētāja. – Komisāre, es nešaubos, ka jūs saņemsit ļoti lietderīgu atbildi no deputātiem uz jūsu lūgumu sniegt savus jautājumus, vērtējumu vai priekšlikumus par Zaļo grāmatu par veselības jomā nodarbināto personālu.

John Bowis, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties komisārei gan par sava vakara veltīšanu tam, lai pievienotos mums šajā pārpildītajā Parlamentā, bet arī par vēsti, ko viņa ir mums atnesusi. Šī ir svarīga Zaļā grāmata, un tai vajadzētu aizsākt plašu diskusiju šajā Parlamentā un ārpus tā.

Nupat iesniedzot Zaļo grāmatu, komisāre uzdeva vienu vai divus jautājumus, ieskaitot jautājumu, kādēļ nozares personālā neienāk vairāk ārstu un māsiņu. Ja es drīkstu tā teikt, es domāju, ka šī ir daļa jautājuma. Otra daļa ir, kādēļ tik daudzi atstāj darbu. Šī jautājuma būtību varēs atrisināt, atrodot veidus kā pieņemt un paturēt darbā veselības aprūpes speciālistus. Iespējams, tas īpaši attiecas uz māsiņām, taču arī uz ārstiem un citiem terapeitiem u.t.t. Es domāju, ka mums ir jāaplūko mūsu piedāvātās karjeras iespējas. Mums ir jāapskata tas, kā paaugstinājumu darbā uzskata par potenciālu. Mums ir jānoņem pāris šķēršļi, kas pastāv profesijās un starp tām. Mums ir jānodrošina, lai būtu patīkama darba vide. Tas būs sarežģīti, taču darba vide var arī radīt komforta sajūtu. Mums ir jānodrošina, lai Eiropā būtu iespējas pētniecības darbam, lai mēs nezaudētu cilvēkus ārvalstīs. Taču galvenokārt mums ir jāklausaš praktizējošo speciālistu viedokli. Pārāk bieži - es to zinu no darba valdībā, un pazīstot jūs kā komisāri – mēs ieklausāmies vadošajos cilvēkos un mēs neejam pie slimnieku gultām un neuzklausām māsiņas un ārstus, kas tiešām strādā nozares kodolā. Ja mēs biežāk rīkotos šādi, tad, iespējams, mēs izstrādātu veiksmīgāku politiku.

Es, protams, vēlos izdarīt atsauci – līdzīgi kā to darīja komisāre – uz savu ziņojumu Parlamenta analīze par pārrobežu veselības jomu. Mēs teicām jau no paša sākuma, ka tajā būtiski bija divi pasākumi, kas nenāca vienlaikus. Viens no tiem, protams, bija saistīts ar pacientu drošību, un mums ir pasākums, kas ir izstrādāts ātri un ir mums pievienojies. Savukārt šis mazliet atpaliek. Tas ir saistīts ar veselības jomas speciālistiem.

Mums ir nepieciešami veselības jomas speciālisti, kas piedāvā šo pakalpojumu, šo rezerves variantu - pārrobežu veselības jomā, kas ļautu pacientiem pārvietoties droši un ar pārliecību. Patiesi, stāvot šeit Strasbūrā, mēs domājam par Strasbūras, Lježas un Luksemburgas piemēriem, kur uzziņu tīkla princips var lieti noderēt gan attiecībā uz pacientiem, gan uz apmācību un pētniecisko darbu.

Komisāre runāja par veselības jomas speciālistu pārvietošanos, un mums ir jāaplūko veidi, kā to īstenot, neapdraudot pacientu drošību. Es domāju, ka šis jautājums ietver valodas zināšanu pārbaudes, kas nav šķērslis, bet kam ir jābūt pacientus aizsargājošam pasākumam. Komisāre runāja par kvalifikāciju atzīšanu. Ir skaidrs, ka tas ir svarīgi, vai jūs mājās ārstē ārsti no citas valsts vai jūs dodaties uz ārzemēm, lai tur satiku vietējo ārstu. Ir dažas profesijas - un hiropaktiķis ir viena tām - kas ir atzītas vienā valstī un citā nav. Mums ir jāaplūko veidi, kā iekļaut šīs blakus profesiju speciālistus plānošanas centrā.

Mums, protams, ir jānodrošina pacientu drošība attiecībā uz ārstiem, kuri disciplināri sodīti vai izslēgti no reģistra – ārsti, māsiņas un jebkurš veselības jomas speciālists –, un savā ziņojumā es aicinu Komisiju ieviest šo principu. Es domāju, ka šo jautājumu mums ir jāizskata ciešāk.

Komisāre pareizi pieminēja speciālistu aizplūšanas problēmu. Ir traģiski, ka mēs nenodrošinām pietiekami daudz veselības jomas speciālistus, bet ejam un ņemam viņus no valstīm, kuras to var atļauties vismazāk. Pavērojot skaitļus, mēs redzam, ka vidēji viens no četriem ārstiem un viena no 20 māsiņām ir mācījusies Āfrikā un strādā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) valstīs. Daļēji tas ir tādēļ, ka mēs kā valstis viņus "ciepjam", un daļēji tās ir mūsu NVO, kas viņus nodarbina un piesaista attiecīgajā valstī, maksājot viņiem vairāk nekā viņi varētu saņemt savās valstīs. Tādēļ viņi nedodas atpakaļ strādāt tur.

Visi šie aspekti ir svarīgi, komisāre. Mums ir jāapskata veselības jomas speciālistu drošība. Mūsu darba kārtībā ir jāiekļauj injekciju savainojumi un slimnīcā iegūtas infekcijas, kā arī uzbrukumi personālam. Nesen runājot ar vecmātēm, uzzinājām par grūtibām profesionālās atlīdzības apdrošināšanas saņemšanā. Šie ir daži no jautājumiem, kas, es ceru, būs mūsu diskusiju galvgalī par šo ļoti vērtīgo Zaļo grāmatu.

Jules Maaten, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos paust atbalstu lielākajai daļai no tā, ko Bowis kungs teica pirms brīža. Zaļā grāmata, ko saņēmām no jums, komisāre, ir labs dokuments. Lieki teikt, ka ar nepacietīgi gaidām reakciju uz to kā tas vienmēr ir ar Zaļajām grāmatām. Reakcija, protams, ir daļēji paredzama, bet to jebkurā gadījumā ir vērtīgi to saņemt tā, lai to varētu iekļaut, iespējams, nākošajā tiesību aktā.

Šī Zaļā grāmata ir svarīga, jo ir redzams, ka ar to regulē problēmu, kas ir jārisina. Zaļā grāmata ir tapusi pēc strīdiem, kas tolaik apvija *Bolkenstein* kunga iesniegtos priekšlikumus, un mēs atzinīgi vērtējam faktu, ka Komisija to risina šādi ar pienācīgu uzmanību, ar Zaļo grāmatu un plašām debatēm iespējām, jo, manuprāt, šis jautājums satrauc daudzus. Šī iemesla dēļ es nevēlos teikto attiecināt tikai uz veselības jomā strādājošajiem, jo es domāju, ka mēs atklāsim līdzīgas bailes no nezināmā arī Eiropas mēroga veselības aprūpes citās jomās.

Pēdējo gadu laikā Eiropas Savienībā ir padarīts daudz sabiedrības veselības jomā kā jūsu priekšteču vadībā, tā arī ar jums, Komisāre. Es tādēļ vēlos izmantot iespēju un apsveikt jūs ar punktu, ko jums izdevās pielikt šai politikai salīdzinoši īsā laikā. Es nedomāju, ka to būs iespējams paveikt tik ātri, un man šķiet, ka mēs visi varam lepoties ar veidu, kādā jums izdevās to panākt.

Pēdējos gados ir daudz sasniegts, piemēram, pediatrijas medikamentu jomā, kur problēmas esamību liela daļa sabiedrības nemaz neapzinās. Tomēr Eiropas mēroga risinājums ir nemainīgi darba kārtībā, jo dalībvalstis pašas to novērst nevar. Tas ir tieši lielražošanas ietaupījums, kam šeit ir atsevišķa nozīme. Es pieņemu, ka tas attiecas arī uz citām jomām: uz tabakas un smēķēšanas apkarošanas politiku, piemēram, kur Eiropas Savienība ir vada problēmas risināšanu ne tikai savienības iekšienē, bet arī ārpus tās. Tāpat šajā piemērā – tas ir tieši lielražošanas ietaupījums, kas padara mūs efektīvus. Mēs arī esam cieši iesaistīti pārrobežu aprūpē un pacienta tiesību aizsardzībā Eiropā, mūs arī cieši vēro referents Bowis kungs, un es ceru un sagaidu, ka mēs panāksim veiksmīgu rezultātu arī šajā jomā.

Tomēr ikreiz izskatot katru tematu, ievērojam, ka ne vien ministri, bet arī kolēģi deputāti valstu parlamentos nelabprāt vēlas padarīt ciešāku Eiropas sadarbību veselības aprūpes jomā. Eiropas Savienībā esot 27 atšķirīgām sistēmām, mēs visi esam pārliecināti, ka mūsu pašu veselības aprūpes modelis ir vislabākais. Katrs, ar kuru runājat jūs pārliecinās, ka viņa sistēma izceļas pāri citām. Tas, protams, ir neiespējami. 27 atšķirīgas sistēmas visas nevar būt labākās vienā jomā.

Lieki teikt, ka katrā valstī šī sistēma ir labi pārdomāta. Katrā veselības aprūpes iekārtā ietilpst cilvēki un labi nodomi. Kad beidzot ar grūtibām ir panākts līdzsvars, Eiropas Savienība iebrāžas ar priekšlikumu, ko savukārt mēs uzskatām par labāko. Es ļoti labi saprotu, ka tam būs pretestība.

Taču vairākās jomās tieši šis lielražošanas ietaupījums, kā, piemēram, retu slimību gadījumā, var dot labumu kā mūsu pacientiem, tā pašām sistēmām. Ir ļoti daudz iemeslu, kādēļ ir vajadzīgs, lai Eiropa iesaistītos sabiedrības veselības jomā. Gandrīz 40 000 pacientu Eiropā gaida orgānus, un ik dienu gandrīz desmit šajos gaidītāju sarakstos iekļautie cilvēki nomirst.

Ik gadu pārmērīga alkohola lietošana prasa 1 95 000 dzīvības un Eiropas ekonomikā maksā 125 miljardus eiro. Šis ir jautājums, ko drīzāk veiksmīgāk varētu risināt pat ne nacionālā, bet vietējā līmenī. Tomēr ir arī Eiropas līmeņa tendences, piemēram, pārmērīga alkohola lietošana jaunu cilvēku vidū. Mums ir jāpēta, vai tomēr to labāk nebūtu risināt Eiropas līmenī. Tas, ka mums ir jārisina šīs problēmas, ir noteikts spēkā esošajā Līguma tekstā.

Tomēr mums vajadzētu izdarīt vairāk, piemēram, attiecībā uz veselības jomas pakalpojumu patiesi brīvu kustību. Šī arī ir Zaļās grāmatas lielākā vērtība. Esmu pārliecināts, ka, ja mēs uzņemtos risināt visas problēmas – jo, protams, dažas tādas pastāv – un nāktu klajā ar atrisinājumiem, piemēram, tam, kā novērst medicīniskas kļūdas vai pilnveidot pacientu juridisku noteiktību, kā arī risinot veselības jomā strādājošo jautājumus, kam, atrodot atrisinājumu, ieguvēji būtu visi; ja vien šī kustība tiktu organizēta atbildīgi un tomēr reālistiski.

Ja (jautājumi, ko es vienmēr minu) labāka sadarbība orgānu donoru jomā un veiksmīga sadarbība pandēmiju novēršanā netiks skatīta Eiropas līmenī, esmu pārliecināts, ka mums būs ir lielas problēmas, ja kaut kad gripas epidēmija atceļos no Taizemes pie mums. Patiesībā Komisijai šādos gadījumos ir jāvar veikt ārkārtas pasākumi 24 stundu laikā.

Visbeidzot 152. pants nav izstrādāts vajadzīgajā līmenī, jo beigu beigās tas attiecas uz veiksmīgas Eiropas rīcības organizēšanu nākotnē. Ja mēs kaut kad nākotnē izskatītu izmaiņas Līgumā, manuprāt, jaunā Līgumā mums vajadzētu apsvērt juridiskā pamata paplašināšanu sabiedrības veselības jomā.

Bart Staes, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pievienoties Bowis kunga un Maaten kunga veiktajiem apsveikumiem komisārei par viņas Zaļo grāmatu, kas manuprāt, nav ne par dienu, ne arī stundu pārāgi sagatavota. Pati komisāre teica, ka, kļūstot aktuālākai iedzīvotāju sastāva novecošanas problēmai, vairāk tiks noslogotas veselības jomas sistēmas, bet arī, un galvenokārt, tajās strādājošie. Patiesi, katrs, kurš velta laiku tam, lai ieklausītos šajā nozarē strādājošajos, zinās, ka kopējie darba apstākļi ir īpaši sarežģīti tā fiziski, tā garīgi.

Darbs šajā nozarē no personāla prasa daudz un bieži tas ir nepietiekami atalgots. Tādēļ tam nevajadzētu pārsteigt, ka nozares darbaspēka mainība ir ļoti liela. Tas ir arī fakts, ka pārāk bieži darba līgumi ir ļoti neizdevīgi, tādēļ daudzi pārāgi aiziet no darba šajā jomā. Manā skatījumā, Savienībai tās politikā ir jānodrošina vairākas lietas: ilgtspējīga nodarbinātība, laba darba vide, darba drošība, speciālistu aizplūšanas novēršana un labs darbs.

Komisāre pareizi izdarīja atsauci uz direktīvu, ko šobrīd izstrādā Bowis kungs, direktīvu par pārrobežu veselības aprūpi. Tomēr, kad runāju ar nozares cilvēkiem, viņi arī zīmīgi norādīja saistību starp darbu šajā nozarē un Darba laika direktīvu. Darba laika direktīvā darba laika ilguma noteikšanai šobrīd izmanto darba līgumus, nevis cilvēkus.

Esmu atklājusi, ka ir poļu ārsti, kuri darba nedēļu nostrādā Polijas slimnīcās saskaņā ar parastu darba līgumu, bet nedēļas nogalē dodas uz Lielbritāniju nostrādāt 48 stundu maiņu. Tas, protams, ir neiedomājami. Šo piemēru noteikti vajadzētu ņemt vērā Darba laika direktīvā. Tādēļ es ceru, ka debatēs par Zaļo grāmatu mēs aplūkosim arī šo tematu.

Konstantinos Droutsas, GUE/NGL grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, Zaļajā grāmatā par veselības jomā nodarbināto personālu ir atklāti kapitāla plāni un Eiropas Savienības plāni privatizēt veselības un labklājības jomu, kas veselības nozarē paredz sāpīgas sekas strādājošo un vienkāršās tautas ģimenēm.

Šīs izmaiņas ir daļa no tās vispārīgas politikas virziena maiņas sociālās apdrošināšanas un sociālo pakalpojumu jomā, ko izstrādājuši pret vienkāršo tautu noskaņotie un ko veicina visās Eiropas Savienības valstīs ar aktīvu centriski kreiso un centriski labējo spēku atbalstu, kas pret veselību attiecas kā pret precī, peļņas avotu, un pret pacientiem un viņu ģimenēm kā klientiem.

Pamatmērķis ir nodrošināt kapitāla uzņēmējdarbības iespēju un izveidot sistēmu, kur valsts sektora veselības jomas pakalpojumu sniedzēji darbojas pēc privātā sektora kritērijiem, konkurējot ar privāto sektoru.

Šīs komercializētās veselības jomas sistēmas pirmie upuri ir paši tajā strādājošie. Šis personāls, kas veido 10% Eiropas Savienības darbaspēka, bieži vien strādā nepieņemamos apstākļos, kas ir bīstami pacientiem.

Pastāvīgie darba laika pārkāpumi droši vien vairāk princips nevis izņēmums. Privāto apdrošināšanas uzņēmumu izvēles dēļ viņu alga, vismaz valsts sektorā, tiek samazināta tāpat kā viņu darba efektivitāte. Zaļās grāmatas galvenā tēma ir strādājošo mobilitāte un *Bolkestein* direktīvas noteikumu piemērošana veselības jomā.

Veselība ir sociāla vērtība, nevis komerciāla prece. Veselības jomā strādājošie sniedz sociālu pakalpojumu, bet nav avots peļņas radīšanai. Vienīgi ar cīņu strādājošie varēs nodrošināt augstas kvalitātes bezmaksas pakalpojumus, ko sniegtu vienīgi valdība pilnīgi nesaistīti ar privātu uzņēmējdarbību.

Kathy Sinnott, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, veselības jomā strādā vairāk cilvēku nekā jebkurā citā nozarē. Kā veselības jomā strādājošo grupas mums prātā tūlīt nāk ārsti, māsiņas, farmaceiti un zobārsti, kuriem atbalstu sniedz radiologi, laboranti, pētnieki, terapeiti, bioķīmiķi un armija administratoru un personāla, kas ļauj pilnvērtīgi sniegt veselības jomas pakalpojumus.

Ir arī otra grupa speciālistu: dabas preparātu ārsti, hiropraktiķi, osteopāti, homeopāti un dietologi, kuri specializējas dabīgākā pieejā veselībai.

Visbeidzot, ir aprūpētāji ģimenēs – lielākā atsevišķā veselības jomā strādājošo grupa, kas šajā nozarē strādā dienu un nakti, nesāņemot atalgojumu.

Atgriežoties pie pirmās grupas, šajā ziņojumā Komisiju satrauc, ka speciālistu skaits, kas strādā klasiskās izpratnes veselības aprūpē nav pietiekams, lai apmierinātu pieaugošo pieprasījumu. Komisija tālāk uzsver vajadzību piesaistīt jaunus cilvēkus ievēlēt šīs profesijas. Tomēr dažās valstīs tā nav problēma.

Pagājušajā mēnesī Īrijā 3 500 jaunieši kārtoja eksāmenu cerībā iegūt vienu no pāris simtiem vietu medicīnas augstskolā. Līdzīgi, būs daudz vairāk jaunu cilvēku, kuri pieteiksies studēt māszinības, terapijas u.t.t., nekā mūsu universitātes vēlas apmācīt.

Komisāre, tas nav jautājums par jauniešu piesaisti. Jautājums ir par ļaunāku viņiem iegūt izglītību. Īrijā mūsu vidusskolēni citīgi gatavojas karjerai medicīnā, taču diemžēl neaizsniiedzamu to padara normēšanas sistēma, kurai nav saiknes ar pieprasījumu, kas tā rada būtisku kvalificētu speciālistu trūkumu.

Es zinu, ka līdzīgi pārrāvumi starp izglītību un pieprasījumu pastāv arī citās Eiropas valstīs. Man šķiet, ka pūloties piesaistīt jauniešus šai profesijai, kamēr mēs nenodrošinām viņiem iespēju iegūt šīs prasmes, jūs tikai liksiet viņiem vilties.

Neļāvuši šiem reflektantiem iegūt izglītību un tā radot mākslīgu speciālistu trūkumu, mēs tad pēc vajadzības ievēdīsim medicīnas darbiniekus no trešajām valstīm - pat nabadzīgākajām -, atstājot to iedzīvotājus bez medicīniskas aprūpes un izraisot speciālistu aizplūšanu.

Otra veselības jomas speciālistu grupa, ko minēju, kā, piemēram, dabas preparātu ārsti, šajā ziņojumā nav iekļauti. Šādi netiek atzīts tas vērtīgais darbs, ko viņi sniedz, rūpējoties, lai Eiropieši būtu veseli, un dokumentā ir zaudēta saikne ar daudzu Eiropiešu vēlmēm, kuri vērsas pēc palīdzības pie šiem speciālistiem.

Šī joma ir ļoti svarīga. Komisijas šķietamie centieni to apspiest ar direktīvām, kā, piemēram, ar vitamīnu un minerālvielu piedevu direktīvu, tālāk palielina šo augošo šķirtni starp ES politiku un cilvēku ierasto izvēli veselības jomā.

Uzstāšanās beigās es vēlos atsaukties uz trešo un lielāko atsevišķo veselības jomā strādājošo grupu: aprūpētājiem ģimenēs. Tie ir cilvēki, kuri kopj aprūpējamus vecus cilvēkus un cilvēkus ar īpašām vajadzībām. Ar katru gadu mums viņi ir vajadzīgi vairāk, ne mazāk. Eiropai novecojot un cilvēku ar īpašām vajadzībām skaitam pieaugot, mēs viņus nevaram uzskatīt par pašsaprotamiem. Vienīgais veids, kā mēs varam paturēt šos nozīmīgos aprūpētājus, ir atbalstīt viņus darbā.

Visbeidzot, mūsu veselības jomā nodarbinātais personāls ir svarīgāks kā jebkad agrāk. Komisijai ir taisnība, sakot, ka veselībai jauni un no jauna atdzimstoši apdraudējumi, piemēram, infekcijas slimības. Un tomēr Komisijai būtu cieši jāpatur prātā, ka pieaug saslimstība ar visām slimībām, kas ir saistītas ar imūnsistēmas traucējumiem, piemēram, astmu, alerģiju, izkliedēto sklerozi, autismu, diabētu, epilepsiju, fibromialģiju un daudzām citām.

Es Komisijai ieteiktu aplūkot katru no šīm slimībām, ar kuru saslimstība pieaug, un mēģināt saprast, kas izraisa šīs epidēmijas, jo ļaut tām attīstīties neizpētītām un skart arvien vairākus cilvēkus, ir gan nežēlīgi, gan neilgtspējīgi.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju Komisijas Zaļo grāmatu un tās mērķi vairāk piesaistīt uzmanību jautājumiem, kas ir saistīti ar ES veselības jomā nodarbināto personālu, un noteikt esošās problēmas un pasākumus to risināšanai.

Tomēr es vēlos izmantot izdevību uzsvērt vienu Zaļās grāmatas aspektu, proti, veselības jomā nodarbinātā personāla apmācību. Es ierosināju Rakstisko deklarāciju Nr. 0095/2008 par šo jautājumu, kura aktualitāte saglabājas. Es stingri atbalstu ideju, ka vitāli svarīgi attīstīt saziņas apmācību kursus veselības jomā strādājošiem, lai pacientiem nodrošinātu skaidrāku un pilnīgāku informāciju. Pacientu spēja saprast veselības un medicīniskos jautājumus un norādījumus ir cieši saistīta ar saziņas skaidrību. Par spīti daudzajām iniciatīvām veselības jomas informācijas kvalitātes un pieejamības uzlabošanai pētījumi parāda, ka pacienti vēlas saņemt vairāk informācijas nekā viņi saņem šobrīd un ka veselības jomā strādājošiem ir tendence par augstu novērtēt sniegtās informācijas apjomu.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, veselības aprūpes personāla trūkums ir vērojams visā pasaulē. Tomēr akūti mēs to jūtam mūsu pašu mājās. Specializētas medicīniskās palīdzības trūkums, klīniskās pieredzes trūkums noteiktās specialitātēs un konkrētu medicīnas pakalpojumu trūkums liek cilvēkiem meklēt medicīnisku palīdzību citās valstīs.

Tieši tādēļ ir ļoti svarīgi regulēt pārrobežu medicīniskās aprūpes principus. Pacientam ir tiesības zināt, cik kvalitatīvus pakalpojumus piedāvā attiecīgais veselības aprūpes centrs, kā tiks apmaksāta aprūpe, cik daudz par ārstēšanu vai rehabilitāciju maksās pacienta paša valsts veselības aprūpes sistēma un cik daudz būs jāmaksā viņam. Direktīva par šo jautājumu ir absolūti nepieciešama.

Nākamais jautājums ir medicīniskā personāla kvalifikācijas paaugstināšana, ieskaitot palīdzību saistībā ar valodu kursiem, kuriem vajadzētu veicināt mobilitāti. Es domāju, ka priekšlikums izveidot veselības jomas personāla uzziņu tīklu ir lietderīgs. Komisāre, paldies jums par jūsu Zaļo grāmatu.

Colm Burke (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, ilgtspējīga veselības jomā nodarbinātā personāla veicināšana ir ļoti būtiska, lai turpinātu mūsu veselības aprūpes pakalpojumu un centru uzlabošanu visās 27 dalībvalstīs.

Eiropas priekšā ir vairākas problēmas veselības aprūpes pakalpojumu stiprināšanā un uzlabošanā. Demogrāfiskais stāvoklis dalībvalstīs rada būtisku problēmu veselības jomā strādājošiem, jo Eiropas iedzīvotāji noveco un paredzamais dzīves ilgums pieaug par 2,5 gadiem katru desmitgadi. Palielinās spiediens uz personālu, jo, iedzīvotājiem novecojot, vecāks kļūst arī personāls. Risinājums, kā saglabāt adekvātu personālu nenovēršamās pensionēšanās apstākļos, ir nodrošināt, lai būtu pieejami pietiekami daudzi jaunāki darba kandidāti, kas aizstātu tos, kuri pensionējas.

Nav iespējams pietiekami uzsvērt, cik svarīgi ir uzlabojumi veselības aprūpes izpētes un datu jomā. Šobrīd dalībvalstu starpā trūkst aktuālas un salīdzināmas informācijas par vairākiem veselības aprūpes jautājumiem, izskaitot strādājošo izglītību, darba gaitas, vecumu, dzimumu un veselības jomas speciālistu starptautiskā plūsma. Tas, lai būtu pieejama informācija par visu Eiropu, ir ļoti būtiski nākamo veselības jomas darbinieku sagatavošanas plānošanai un nodrošināšanai un visiem veselības jomas dienestiem.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, tas ir mūsu interesēs nodrošināt, lai mūsu veselības aprūpes sistēma darbotos tik efektīvi, cik vien iespējams. Tādēļ saskaņā ar Zaļās grāmatas vadlīnijām ir jāpaaugstina medicīniskā personāla kvalifikācija un medicīniskajam personālam jānodrošina komforts un atbilstoši darba apstākļi. Mēs nevaram ļaut ārstiem strādāt pārāk ilgi.

Es vēlos pievērst uzmanību arī veselības uzlabošanai. Veselīga dzīvesveida veicināšana ir laba profilaktiska metode, kas var novērst saslimšanu ar dažādām slimībām. Šī iemesla dēļ, paturot prāta, ka saslimšanas novēršana ir labāka nekā ārstēšana, būtu jāatbalsta katra veselības veicināšanas reklāma un kampaņa. Atcerēsimies, ka, ieguldot kādā novatoriskā ārstēšanas metodē, klīniskā aprīkojumā un jaunā tehnoloģijā, iznāk ieguldījums pašā cilvēkā.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties visiem runātājiem par viņu vērtīgo uzstāšanos. Tas parāda, ka jūsu teiktais var būt ļoti noderīgs, jo tika minēti jau pāris ļoti svarīgi jautājumi.

Tajos ietilpst, piemēram, jautājums, kā mēs varam radīt pareizo darba vidi personālam, lai paturētu viņus dzimtenē un arī, kā mums risināt ļoti būtisko speciālistu aizplūšanas problēmu.

Pagājušajā nedēļā es biju Libērijā, un mani šokēja dzirdētais, ka uz trijiem miljoniem iedzīvotāju Libērijā ir 150 ārstu. Visi pārējie Libērijas ārsti ir ASV. Šī ir ļoti liela problēma ne tikai trešās pasaules valstīs, bet arī

Eiropas Savienības iekšienē, jo šeit ir vērojama nopietna speciālistu aizplūšana no austrumiem uz rietumiem. Mums ir jāskatās, kā mēs varētu rosināt veselības jomā strādājošos un speciālistus palikt dzimtenē. Lai to paveiktu, mums viņiem ir jārada labāki darba apstākļi.

Oficiālo aprūpi nevar aplūkot, neņemot vērā vajadzību pēc neoficiālās aprūpes un tās potenciālu, ko Zaļajā grāmatā mēs tiešām saskaņojam.

Sinnott kundze uzdeva ļoti būtisku jautājumu, kā izglītēt vairāk cilvēku un piedāvāt cilvēkiem vairāk iespēju iegūt izglītību. Šī ir monētas otra puse. Skatoties no viena rakursa, mums ir vajadzīgi vairāk veselības jomā strādājošie, taču no otras puses mums nav iespējas viņus apmācīt. Šie visi ir ļoti svarīgi jautājumi, uz kuriem visiem mēs varēsim atbildēt un piedāvāt risinājumus, kolīdz mēs apkoposim visus būtiskos komentārus, ko par Zaļo grāmatu sniegsat jūs un citas iesaistītās puses. Procesa beigās mēs ceram, ka nonāksim pie dažiem problēmas risinājumiem, pirms tā kļūs tiešām nepārvarama.

Priekšsēdētāja. - Debates ir slēgtas.

16. 5. Pasaules Ūdens forums, kas notiks 2009. gada 16.-22. martā Stambulā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir debates par Komisijai uzdoto mutisko jautājumu par 5. Pasaules Ūdens forumu, kas notiks 2009. gada 16.-22. martā Stambulā, ko Attīstības komitejas vārdā iesniedza *Borrell Fontelles* (O-0026/2009 – B6-0015/2009).

Pierre Schapira, autors. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi, pēc dažām dienām šī Parlamenta delegācija dosies uz Stambulu, lai piedalītos 5. Pasaules Ūdens forumā, pasākumā, kurā tiksies visi pasaules mēroga dalībnieki, kuru intereses skar ūdeni: ANO aģentūras, attīstības bankas, valstis, profesionālas organizācijas, NVO un vietējās iestādes.

Laikā, kad ūdens kļūst par aizvien nepietiekamāku resursu un klimata pārmaiņu temps liecina par to, ka ir sagaidāmi vēl vairāk konflikti saistībā ar pieeju ūdenim, es vēlējos sagatavoties šai sanāksmei, paužot stingru nostāju saistībā ar balsošanu mūsu institūcijas ietvaros, lai veidotu pamatu turpmākajai eiropiešu rīcībai šajā jomā.

Kā jums visiem zināms, situācija ir nopietna. Ūdens trūkuma problēma izplatās ārpus tradicionāli sausajām teritorijām. Mūs visus mājā bažas par pieeju ūdenim, kura kvalitāte pastāvīgi pasliktinās. ANO rādītāji liecina paši par sevi. Vienam miljardam cilvēku nav pieejams drošs dzeramais ūdens; pusmiljardam cilvēku nav pieejamas ūdens attīrīšanas iekārtas; pieci tūkstoši bērnu, kuri jaunāki par 6 gadiem, ik dienu mirst no slimībām, ko izraisis tīra ūdens vai ūdens attīrīšanas iekārtu trūkums vai to sliktā kvalitāte.

Negods ir tas, ka pirmie upuri vienmēr ir no nabadzīgo iedzīvotāju loka. Turklāt pieeja ūdenim, kas nākamajos gados būs viena no galvenajām problēmām, var papildus kavēt Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu. Nākamajam Pasaules Ūdens forumam ir jābūt iespējai kopīgi rast risinājumus, lai varētu konfrontēties ar šo ievērojamo problēmu.

Primāri es vēlējos uzsvērt, ka ūdens ir cilvēces kopējs resurss un ir jābūt universālām tiesībām pieejai tam. Tas ir pirmais ierosinātās rezolūcijas punkts un tas ir būtisks, jo no tā ir atkarīga politika, ko īstenojam. Atceroties šo pamatprincipu, ir kategoriski jānoraida centieni padarīt ūdeni par plaša patēriņa preci, jo mēs diemžēl ļoti labi zinām, kādas postošas sekas izraisītu šāda rīcība.

Apvienoto Nāciju Attīstības programmas (ANAP) 2006. gada ziņojums liecina, ka pastāv neiedomājama netaisnība. Izplatīšanas sistēmu trūkuma rezultātā bieži vien cilvēkiem, kuri atrodas visnelabvēlīgākajos apstākļos, nav bijis pieejams drošs dzeramais ūdens. Rezultātā miljoniem cilvēku ir jāizmanto neoficiālus avotus, kuri, ņemot vērā starpniecības pakalpojumus, pieprasa samaksu, kas ir par piecām vai desmit reizēm augstāka.

Mēs cīnāmies par to, lai visiem būtu pieeja drošam dzeramajam ūdenim un ūdens attīrīšanas iekārtām. Tas nozīmē, ka ūdenim ir jāpaliek sabiedrības kontrolē, tikai šādi iespējams aizstāvēt vispārējās intereses. Tas ir princips, kam būtu jākalpo par mūsu politiku vadmotīvu, un man ir prieks, ka rezolūcijā ir atsauce uz to.

Iejaucoties sabiedrībai, patiešām ir iespējams atrisināt šo problēmu saistībā ar pieeju. Godīga un ilgtspējīga cenu sistēma visiem sagādātu gan, salīdzinot ar neoficiālo avotu izmantošanu, zemākas izmaksas trūcīgajiem iedzīvotājiem, gan arī sniegtu iespēju ieguldīt nepieciešamajās infrastruktūrās.

Šo mērķi iespējams sasniegt tikai, ja mēs visi sniegsim savu ieguldījumu. Tādēļ valsts atbalsts attīstības jomā ir jāizmanto līdz ar vietējo iestāžu resursiem, banku aizdevumiem, privāto kapitālu un inovatīvām partnerībām.

Īpaši es vēlētos uzsvērt to, cik būtiski ir finansēšana, kas balstīta uz solidaritāti, piemēram, kā tas bija iespējams Francijā saskaņā ar *Oudin* likumu. Pateicoties tam, vietējām iestādēm ir tiesības ieturēt vienu centu no patērētāju rēķina par ūdens patēriņa summas, lai finansētu sadarbības pasākumus, kas paredzēti tieši ūdens apsaimniekošanas jomai.

Komisāres kundze, vai Komisija ir gatava veicināt šāda veida instrumenta attīstību? Šādu attīstību ir jāīsteno, ņemot vērā ieguvumu, ko gūs sabiedrība, un tādēļ mani iepriecina, ka rezolūcijā ir norādīts, ka precīzi jādefinē valsts un privātā sektora partnerības un tām ir jāievēro noteikumus.

Kopš pēdējā Pasaules foruma visas ieinteresētās personas, tajā skaitā Parlamenta deputāti un ministri ir atzinušas vietējo iestāžu būtisko funkciju. Nākamais forums, kas notiks Stambulā, izcelsies divu ievērojamu sasniegumu dēļ: nolīguma par ūdens apsaimniekošanu parakstīšana no vietējo iestāžu puses un divu dienu organizēšana, kas būs veltīta tikai jautājumam par vietējo iestāžu funkciju.

Komisāres kundze, vai jūs esat gatavi izmantot ievērojamās vietējo iestāžu ekspertīzes rezerves un cilvēku un finanšu resursus, lai veicinātu Ziemeļu-Dienvidu partnerību? Ziemeļu pilsētās ir ieinteresētas palīdzēt to kolēģiem jaunattīstības valstīs, izmantojot savu veiksmīgo pieredzi un tehnisko kompetenci.

Visbeidzot, ANO šodien publicēja ziņojumu par ūdens apsaimniekošanu, kas pauž dažas biedējošas nākotnes perspektīvas. Ņemot vērā divkārtšo spiedienu, ko izraisa demogrāfiskais pieaugums un klimata pārmaiņas, ūdens krīzi vēl vairāk saasina neatbilstošā politiskā rīcība. Kaut arī ūdens ir visu attīstības politiku galvenā prioritāte, šai jomai tiek piešķirti tikai 6 % no kopējā starptautiskā atbalsta.

Tādēļ vēlos, lai Eiropa, mūsu Parlaments un Komisija paustu stingru nostāju iedzīvotājiem Dienvidos, jo nedrīkst turpināties šāda nevienlīdzība saistībā ar pieeju ūdenim.

Priekšsēdētāja. – Vēlos paust īsu, personīgu komentāru: es patiesi ceru, ka ūdens nepārstās būt kopējs resurss un ka visiem būs tiesības to izmantot.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, es vēlētos paust atvainošanos mana kolēģa *Louis Michel* vārdā, kuram nebija iespējams ierasties, jo viņš atrodas Kongo. Tomēr man ir patīams prieks paust pārņemt šos jautājumus, jo tie ir patiesi būtiski.

Komisija pilnībā piekrīt tam, ka jautājums par nodrošināšanu ar ūdeni un sanācijas pakalpojumiem ir jārisina vietējā līmenī - vietējām valdībām, pašvaldībām un kopienām. Tomēr, mums ir jāatgūst, ka starp šiem dažādajiem līmeņiem pastāv vājās vietas, it īpaši vājākās valstīs, kurās pamatpakalpojumu nodrošināšana nav galvenā prioritāte.

Pagājušajā gadā Eiropas Attīstības dienās šeit Strasbūrā uzmanībā bija vērsta uz vietējo iestāžu lomu, kuras atrodas pamatpakalpojumu pieejamības centrā, kā arī uz vietējās valdības nozīmi un pilsoņu līdzdalību. Tas acīmredzami ir centrālais jautājums ūdens sektorā, un Komisija, izmantojot dažādus tai pieejamos instrumentus, strādā pie tā, lai palielinātos atbalsts vietējām iestādēm un pastiprinātos partnerības starp vietējiem dalībniekiem no Ziemeļiem un Dienvidiem.

ES līmenī ūdens apsaimniekošanas politika arī ir balstīta uz labas pārvaldības principu, rosinot pilsoņu, vietējo kopienu un NVO iesaistīšanos un līdzdalību. Tas ir atspoguļots ne tikai Ūdens pamatdirektīvā, bet arī tādās iniciatīvās kā ES Ūdens iniciatīva, ko aizsāka Pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību Johannesburgā un kuras mērķos ietilpst arī vietējo dalībnieku lomas pastiprināšana.

Āfrikā, kur joprojām nevirzās uz priekšu ar ūdeni un ūdens attīrīšanu saistītie Tūkstošgades attīstības mērķi, ir nepieciešams palielināt ieguldījumus, un Komisija ir paudusi savu politisko apņemšanos, izveidojot finanšu mehānismu.

Pateicoties Ūdens mehānismam pusmiljarda apmērā, ir iespējama divkārt lielāka mobilizēšana, līdzfinansējot lielu skaitu programmas ūdens, ūdens attīrīšanas un higiēnas stāvokļa, kādos atrodas miljoniem cilvēku, uzlabošanai. Pateicoties tam ir uzlabojusies arī ūdens pārvaldība un apsaimniekošana ĀKK valstīs. Viena no šī mehānisma pievienotajām vērtībām ir koncentrēšanās uz vietējo dalībnieku iesaistīšanu.

Pasaules Ūdens foruma Ministru segmentā ES pārstāvēs pašreizējā Čehijas prezidentūra. Sagatavotais paziņojums satur norādes par labas pārvaldības nepieciešamību, attīstot spējas visos līmeņos un veicot institucionālas reformas.

2002. gadā apstiprinātā Komisijas politika veicina integrētu ūdens resursu apsaimniekošanu jaunattīstības valstīs. Jautājumi par dažiem ūdens izmantošanas veidiem, – piemēram, dzeramajam ūdenim, ūdens attīrīšanai, apūdeņošanai, ir jārisina tās ietvaros, lai sasniegtu optimālu priekšrocību sadali starp visiem lietotājiem.

Turklāt Eiropas Komisijas atbalstītā iespējāmību pētījuma ietvaros šobrīd analizē dažādu pieredžu labas prakses piemērus saistībā ar zaļajām joslām, īpaši Āfrikā, ņemot vērā iniciatīvu "Sahāras un Sahēlas Lielais zaļais mūris". Papildus atbalsts šai iniciatīvai tiks apsvērtas Āfrikas un ES partnerības klimata pārmaiņu jomā ietvaros.

Man ir prieks paziņot, ka Ūdens mehānisms turpinās darbību 10. Eiropas Attīstības fonda pārraudzībā un šim nolūkam ir atvēlēti 200 miljoni eiro. Dalībvalstis tiek aicinātas piedalīties, ieguldot papildu līdzekļus.

Komisijas stratēģija ir balstīta uz integrētu sistēmu sadarbībai ar partneru valdībām, ES dalībvalstīm un visām ieinteresētajām personām.

Ūdens mehānisms papildina valstu programmas ar spēju sadarboties ar decentralizētiem dalībniekiem un izstrādāt inovatīvus risinājumus. Pašreizējo 10. EAF Ūdens mehānisma sagatavošanas darbu ietvaros īpaša uzmanība ir pievērsta valsts ūdens apsaimniekošanas operatoru potenciālam, kas vispārēji nodrošina 90 % no ūdens un ūdens attīrīšanas pakalpojumiem.

Tādēļ valsts-valsts partnerības šobrīd ir potenciāli izmaksu ziņā izdevīga pieeja, ņemot vērā "labas pārvaldības" principa veicināšanu ĀKK ūdens sektorā, turklāt iespējama ilgtermiņa un ilgtspējīga ietekme uz institucionālām un organizatoriskām pārmaiņām. Šādas "dvīņu" partnerības, piemēram, veicot apmācību un sniedzot tehnisku palīdzību, var būt efektīvs veids, kā veicināt labas pārvaldības principa veicināšanu ĀKK valstu ūdens sektorā.

Nobeigumā ļaujiet man apliecināt, ka ES Ūdens iniciatīvas mehānisma ietvaros ar attiecīgajiem partneriem ir pārrunāta atbalsta efektivitāte un darba dalīšana. Lai uzlabotu norītošo dialogu, ir izstrādāts ES palīdzības attīstības jomā ūdens sektorā plāns. Jautājums par palīdzību sniedzēju "bāreņiem" ūdens sektorā ir ļoti būtisks, un Komisija plāno to ņemt vērā jaunā 10. EAF fonda Ūdens mehānisma koncepcijā.

José Ribeiro e Castro, PPE-DE grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, es vēlos atkārtot to, ko pirms dažiem gadiem, 2006. gada 13. martā, šajā Parlamentā pauda Eija-Riitta Korhola. Viņa aprakstīja situāciju saistībā ar pieeju tīram ūdenim šādi: "Rādītāji ir satraucoši: ik dienu tīra ūdens trūkuma dēļ mirst 3 900 bērnu. Viena piektā daļa no pasaules iedzīvotājiem, aptuveni 1,1 miljards cilvēku cieš tīra ūdens trūkuma dēļ. Tajā pat laikā vairāk nekā 40 % dzīvo bez atbilstošiem ūdens un notekūdeņu pakalpojumiem."

Kopš šī paziņojuma ir pagājuši trīs gadi un kas pa šo laiku ir noticis? Noticis ir tas, ka satraucošā kārtā pasaules scenārijs ir palicis tāds pats kā iepriekš, kas nevar neradīt bažas. Šobrīd mēs pamata ūdens attīrīšanas jomā saskaramies ar nopietnu krīzi, kas skar mūs visus. Vēlos norādīt, ka šī problēma īpaši skar nabadzīgākos un vismazāk attīstītos pasaules reģionus, it īpaši Subsahāras Āfrikas valstis. Tā joprojām ir teritorija, kuru visvairāk skar ūdens trūkuma problēma, īpaši lauku reģionos un graustu rajonos, kas aptver lielās pilsētas. Lai vai kā - šī ir liela mēroga problēma. Man līdzi ir UNICEF 2001. gada brošūra. Taču jāatzīmē, ka informācija, ko tā satur, joprojām ir patiesa un pārsteidzoša. Kādu informāciju tā satur? Tajā ir izklāstīts, ka šis 1 miljards cilvēku patiesībā ir izsijāts pa visu pasauli. Šim vienam miljardam cilvēku nav pieejams tīrs ūdens. 4% Tuvajos Austrumos un Ziemeļāfrikā, 4% centrālajā un austrumu Eiropā, 19% Dienvidāzijā, 25% Subsahāras Āfrikas valstīs un 42% Austrumāfrikā un Klusā okeāna valstīs. Ja skatām katra šī reģiona rādītājus, ir skaidrs, ka vissatraucošākie rādītāji ir Austrumāfrikā un Klusā okeāna valstīs, kā arī Subsahāras Āfrikas valstīs, kurās 2000. gadā uzsākušās dekādes sākumā attiecīgi 24 % un 43 % iedzīvotāju joprojām nav pieejams tīrs un drošs ūdens.

Ir būtiski atcerēties šī ūdens trūkuma izraisītās veselības komplikācijas, turklāt dažas no tām ir ar letālu iznākumu, un kā tās ietekmē šī būtiskā resursa kvalitatīvā un kvantitatīvā trūkuma skarto cilvēku attīstību un progresu, kā arī saspringtās robežu situācijas, ko izraisījis jautājums par pieeju ūdenim, un to, ka pastāv risks, ka tās vēl vairāk saasināsies, jo nav veikti preventīvi pasākumi.

Eiropas Savienība kā pasaules mēroga dalībiece un *par excellence* ieguldītāja pasaules centienos atrisināt šo problēmu nevar atļauties nepiedalīties ievērojamās debatēs par šo jautājumu. Es atzinīgu vērtēju ziņojumu, ko komisāre ir sniegusi šeit Parlamentā. Tādēļ arī atzinīgi vērtēju Eiropas ietekmi un līdzdalību šajā 5. Pasaules Ūdens forumā. Šādi visiem lielākajiem dalībniekiem ir sniegta papildu iespēja apspriest šo jautājumu objektīvi un sastādīt skaidru pieeju problēmas risināšanai. Es varu tikai atbalstīt šos centienus, kā to ir darījusi arī Attīstības komiteja ar mērķi sekmēt subsidiaritāti. Vēl es pievienojos mūsu komitejas pārējām bažām saistībā

ar to, ka šajā jomā vietējā līmenī pastāv plašs pienākumu klāsts. Dāmas un kungi, ūdens ir dzīvībai būtisks resurss – tas ir būtisks ikviena cilvēka dzīvībai un visas cilvēces dzīvībai.

Inés Ayala Sender, *PSE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, kopumā es esmu iepriecināta par to, ka šis 5. Pasaules Ūdens forums noritēs Stambulā un, galvenokārt, par to, ka tajā piedalīsies Eiropas Savienības, ko pārstāvēs Komisijas delegācija, kā arī Eiropas Parlamenta delegācija. Es arī izprotu un apliecinu, ka ir nepieciešams atbalstīt vietējās valsts iestādes to centienus izveidot demokrātiskas, līdzdalības sistēmas un īstenot ūdens apsaimniekošanā uzlabojumus vai jauninājumus, kā arī atbalstīt decentralizēšanās procesus.

Primārais un pamata mērķis ir aizsargāt pamattiesības, kas attiecas uz ūdens un ūdens attīrīšanas pakalpojumiem, taču ir skaidrs, ka tam jānorit precīzas sistēmas ietvaros, kas ievēro ilgtspējīgas attīstības principu, kas Eiropas Savienībā Ūdens pamatdirektīvā ir norādīts kā atsaucis punkts, un Tūkstošgades attīstības mērķi ir pamats šai attīstībai.

Man jāsaka, ka viss minētais, ko rītdien izklāstīšu pielikumā, ko ceru, Parlaments pieņems, bija pagājušā gada rudens debašu temats Starptautiskajā izstādē *Expo 2008* Zaragozā, turklāt tā bija pirmā reizi, kad Eiropas Parlaments piedalījās līdz ar Komisiju pie vienādiem nosacījumiem. Šajā *Expo* vairāk nekā 2 000 eksperti "Ūdens tribīnē" un NVO forumā ar nosaukumu "Agora", kā arī Komisijas un Parlamenta delegācijas debatēja un izraisīja ievērojamu skaitu debašu un rosināja ļoti interesantas, radošas idejas ūdens apsaimniekošanai.

Tās apkopoja pastāvīgā formā "2008. gada Zaragozas hartā", ko pieņēma 2008. gada 14. septembrī. Tā satur 17 punktus, no kuriem dažus vēlos uzsvērt. Hartā ir noteikts, ka:

– "pieeja dzeramajam ūdenim un ūdens attīrīšanas iekārtām ir cilvēktiesības, kas ir jānodrošina visām valsts iestādēm";

– "pieeja ūdenim ievērojami ietekmē attīstību";

– "prognozes liecina, ka klimata pārmaiņas var izmainīt ūdens pieejamības un pieprasījuma stāvokli uz visas planētas";

– "ilgtspējīga pārtikas produktu ražošana ir tieši saistīta ar efektīvu ūdens izmantošanu";

– "upju baseini ir labākā vide ūdens izmantošanai un, tos labi apsaimniekojot, ir iespējams atrisināt konfliktus starp valstīm, reģioniem un patērētājiem"; un, visbeidzot,

– "valsts iestādēm ir jāuzņemas iniciatīva, veicinot likumdošanu un pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu visiem pieeju ūdenim".

Es aicinu komisāri ņemt vērā Zaragozas hartas secinājumus, kuras sastādīšanā mēs piedalījāmies, proti, Komisija un Parlaments, līdz ar ekspertiem, NVO un asociācijām, un to, ka patiesībā tā veidoja pamatu forumam debatēm pirms 5. Pasaules Ūdens foruma Stambulā.

Uzskatu par lietderīgu iekļaut hartas, kā arī "Ūdens tribīnes" secinājumus Eiropas diskusiju un debašu materiālos, ko mēs, Eiropas Savienība, prezentēsim paviljonā šajā starptautiskajā izstādē.

Roberto Musacchio, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pirms diviem gadiem mēs šeit Parlamentā apspriedām un pieņēmām detalizētu rezolūciju par ūdens jautājumu saistībā ar ceturto Pasaules Ūdens forumu, kas noritēja Mehiko. Mēs rakstījām, ka pieeja ūdenim ir uzskatāma par vienu no cilvēktiesībām un ka ir jāattīsta aktīva politika, lai šīs tiesības varētu īstenot, izmantojot valsts un privātā sektora partnerattiecības, īpašu uzmanību pievēršot vietējām kopienām.

Diemžēl Eiropas Komisija neatbalstīja šo rezolūciju, kas bija pārstāvēta Mehiko, turklāt vēlos atgādināt komisārei, ka Komisija neņēma vērā faktu, ka to atzinīgi vērtēja daudzas valstis, īpaši Latīņamerika. Diemžēl noteicošais faktors bija šāda veida foruma daba, proti, tā ir privāta struktūra. Šobrīd mums ir iespēja norīkot uz Stambulu Parlamenta delegāciju, un būtu ļoti labi, ja mūsu klātbūtni sekmētu tikpat spēcīga rezolūcija, kādu sastādīja 2006. gadā; šobrīd vēl tādas nav, tādēļ es iesniedzu šos grozījumus.

Mums ir nepieciešams šajā jautājumā sasniegt patiesu pavērsienu. Biedējošie statistikas dati par ūdens trūkumu ir ļoti zināmi, un klimata pārmaiņu ietekmē tie būs vēl sliktāki. Patiesībā tieši klimata pārmaiņu jomā ir nepieciešami jauni pasākumi. Klimata pārmaiņas padara pieeju ūdenim vēl grūtāku, un savukārt grūtības piekļūt ūdenim saasina klimata pārmaiņas. Tas nozīmē, ka mums ir jāizskata ne tikai jautājums par tiesībām un valsts un privātā sektora sadarbību, bet arī par stipru attiecību veidošanu ar Kioto protokolu. Tieši ANO ir jāiesaista ar ūdeni saistīto jautājumu būtībā. Specializētai ANO struktūrai varētu uzticēt globālo ūdens

pārvaldību, nošķirot to no privātā sektora filosofijas, kas joprojām pastāv pašreizējā forumā. Šādi veicinātos saikne ar būtiskajām klimata pārmaiņu un pārtuksnešošanās konvencijām, kas ir daļa no ANO struktūras.

Protams, šādā gadījumā būtu nepieciešami atbilstoši finanšu līdzekļi. Tos varētu iegūt no vispārējiem nodokļiem un nodevām, piemēram, par minerālūdeni, un vēlос norādīt saviem kolēģiem, ka Parlamentā mēs to lietojam lielā daudzumā. Ir jāpretojas ūdens privatizācijai: pretējā gadījumā pieeja šim vitāli būtiskajam resursam vairs nebūtu pamattiesības, bet gan tirgus prece. Uzskatu, ka visa Eiropas vēsture liecina par to, ka valsts ir tā, kurai ir jāgarantē tiesības uz ūdeni ikvienā mājā, taču citos kontinentos tas netiek īstenots, bet pastiprinās tendence, ka šo jomu pārņem privātais sektors.

Šie ir praktiski jautājumi, kuri ir arī morālā ziņā ļoti nozīmīgi. Tā nav nejaušība, ka par tiesībām uz ūdeni cīnās liels skaits pasaulīgas un reliģiskas kustības, kā arī slavenības. Nesen un arī vairakkārt iepriekšējos gadus Eiropas Parlamenta palātas ir darītas pieejamas būtiskām pasaules mēroga aktīvistu organizāciju sanāksmēm, kas ir bijusi pareiza rīcība, un par to es vēlос pateikties priekšsēdētājiem. Pēdējā šādā sanāksmē pauda ideju, ka ir jāsastāda patiess protokols par tiesībām uz ūdeni, un uzskatu, ka mums visiem to vajadzētu atbalstīt.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, vairums no mums var uzskatīt pieeju ūdenim par pašsaprotamību. Mēs ik dienu patērējam lielu daudzumu ūdens. Tomēr ir vērts atcerēties, ka saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas aprēķiniem vienai sestajai daļai no Zemes iedzīvotājiem, t. i. aptuveni vienam miljardam iedzīvotāju nav pieejams ūdens, kas atbilstu pamata, minimālajiem ūdens tīrības standartiem. Tas nozīmē, ka 21. gadsimta civilizācijā ir miljoniem cilvēku, kas cieš no slāpēm un mirst no slimībām, kas radušās piesārņota ūdens lietošanas rezultātā. Nesen es biju Āfrikas lielākajā pilsētā Lagosā, kur tikai 1 % iedzīvotāju ir pieejams tekošs ūdens.

Šāda tipa statistikas dati ir biedējoši, tomēr ūdens trūkuma problēma netiek publicēta laikrakstu pirmajās lappusēs, tā nepiesaista mediju vispārējo interesi, un tā nav diskusiju un debašu temats, kā tas ir, piemēram, AIDS, cīņas pret malāriju vai globālās saslimšanas jautājuma gadījumā. Tas noteikti ir saistīts ar faktu, ka šī problēma skar tikai 2 % eiropiešu, bet Āfrika tas skar 27 % iedzīvotāju. Ir aprēķināts, ka Āfrikā ik dienu vairāk cilvēku mirst no netīra ūdens dzeršanas rezultātā izraisītām slimībām, nekā kopskaitā no AIDS un malārijas.

Tādēļ varētu teikt, ka dzeramā ūdens trūkums vai nespēja piekļūt tam nenogalina tik iespaidīgā veidā, lai plašsaziņas līdzekļi to publicētu, un nepiesaista tik plašu uzmanību, kā katastrofas, piemēram, zemestrīces, cunami, plūdi vai bruņoti konflikti. Tomēr, kā jau minēja *Ribeiro e Castro* kungs, fakts ir, ka ūdens trūkuma izraisītu slimību rezultātā ik dienu vidusmērā mirst 6000 bērnu. Tas nozīmē, ka ik pēc 15 sekundēm mirst viens bērns. Vai spējat iedomāties, kāda būtu pasaules reakcija, atbilde, mobilizēšanās un apņēmība, ja tas notiktu Eiropā, nevis Subsahāras Āfrikas valstīs vai Āzijā?

Tādējādi problēma, kas saistīta ar pieeju ūdenim, nav tikai jaunattīstības valstu problēma, tā skar arī attīstītās valstis. Vispārēja pieeja ūdenim ir būtisks priekšnosacījums valstu attīstībai un nabadzības izskaušanai. Ja nav nodrošināta šī pamatvajadzība, nav nozīmes runāt par veselības aprūpes uzlabošanu vai izglītības attīstību. Ja nav nodrošināts ūdens lauksaimniecības vai vienkāršās rūpniecības vajadzībām, veselās sabiedrību grupas ir nolemtas cīņai par izdzīvošanu. Tā rezultātā var rasties bruņoti konflikti, migrācija un destabilizācija. Citiem vārdiem sakot, tiek kavēta attīstība un palielināta nevienlīdzība attīstības jomā.

Forumā, ko apspriežam, piedalīsies arī politiķi. Viņi apspriedīs šobrīd aktuālus jautājumus. Viens no šādiem jautājumiem ir situācija Darfūrā, kur prezidents *Omar al-Bashir* izraida visas organizācijas, kuras citu starpā palīdzēja nodrošināt Darfūras iedzīvotājiem pieeju ūdenim. Tādēļ būs iespēja citu starpā pārliecināt prezidentu *Omar al-Bashir* atļaut starptautiskām organizācijām nodrošināt Darfūras iedzīvotājiem ūdeni.

Giulietto Chiesa (PSE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, arī es, līdzīgi kā *Musacchio* kungs, vēlос atgādināt, ka februārī šis Parlaments kopā ar *Mikhail Gorbachev* Pasaules Politikas forumu rīkoja konferenci ar zīmīgu nosaukumu: "Ūdeni - mieram". Šajā konferencē sastādīja memorandu par Pasaules ūdens protokolu, ko ir nopietni jāņem vērā, turklāt to atbalstīja Parlamenta lielākās politiskās grupas, taču šķiet, ka to ir ignorējusi Attīstības komiteja, kas sastādīja šo dokumentu.

Nedomāju, ka tā ir nejaušība: patiesībā teksts, ko šodien apspriežam, ir nepārliciešs un neskaidrs būtiskākajos punktos, kas būs Stambulas foruma dienas kārtībā. Par piemēru var minēt ūdeni kā pamata cilvēktiesības. Ja ūdens ir tiesības, un būtu absurdi to noliegt, tad tas nevar būt plaša patēriņa prece. Brīvā sabiedrībā nav iespējams pārdot vai pirkt tiesības. Tiesības pērk tikai vergu sabiedrība. Tomēr mēs visi apzināmies, ka lielāko privātā sektora pārstāvju interesēs ir iegūt šīs tiesības savā īpašumā. Tātad, ko Eiropa teiks Stambulā? Piemēram, kam ir nepieciešams palielināt ūdens sektora finansējuma prioritāti, kā tas norādīts J apsvērumā? Tas ir labs piemērs neskaidram formulējumam. Vēl – vai vienīgais ūdens politikas dalībnieks ir valsts vai publiskā sektora

īpašnieks? Vai, kā teikts rezolūcijas 12. punktā, "lielākais dalībnieks"? Ko šī frāze patiesībā nozīmē? Kopumā tā ir pretrunā ar šī paša dokumenta 2. punktu, kurā ir pareizi norādīts, ka ūdens ir "sabiedrības resurss", kam ir jāpaliek "valsts kontrolē".

Īsāk sakot, sava sabiedrības attīstības modeļa ietvaros mēs atrodamies vispārējās krīzes centrā, tomēr joprojām atbalstām tāda tirgus ideju, kas pēc savas būtības kalpo personiskajam labumam. Visbeidzot, ir vēl viens ļoti vājais punkts: dokuments nesatur organizatoriskus priekšlikumus pasaules ūdens apsaimniekošanai. Savukārt iepriekš minētais memorandā ir priekšlikums par ūdens aģentūru, kas ir atkārtoti norādīts vienā no grozījumiem, ko atbalstīšu ar savu balsojumu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, 5. Pasaules Ūdens forums ir notikums, kas varētu kalpot par iespēju, lai strādātu pie valsts ūdens apsaimniekošanas sistēmām, kas būtu efektīvas, pārredzamas, reglamentētas un ievērotu ilgtspējīgas attīstības mērķus, lai apmierinātu sabiedrības vajadzības. Īpaša funkcija un uzdevumi šajā jomā ir sagaidāma vietējām iestādēm. Papildus tam pārtikas krīze skaidri ir pierādījusi, ka ir nepieciešams attīstīt jaunas tehnoloģijas, piemēram, lauksaimniecības teritoriju apūdeņošanai. Tajā pat laikā ir būtiski nodrošināt, lai lauksaimnieki izmantotu dabisku mēslojumu vai mēslojumu, kas ātri sadalās augsnē un nenonāk pazemes ūdeņos.

Visbeidzot, kā plāno rīkoties Komisija attiecībā uz Eiropas Parlamenta 15. marta rezolūcijā par ceturto Pasaules Ūdens forumu pausto gribu saistībā ar atbalstu kopīgai ūdens apsaimniekošanas finansēšanai un tās veidiem? Ūdens problēma ir būtiskākais izaicinājums, ar ko saskārusies pasaule un Eiropa.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, maniem kolēģiem ir taisnība, rādītāji ir satraucoši un atspoguļo situācijas nopietnību. Daudziem, pārāk daudziem cilvēkiem pasaulē joprojām ir liegtas pamattiesības uz ūdeni. Pēdējo gadu laikā ir ievērojami paplašinājies tiesiskais regulējums šajā jomā. Tomēr es vēlētos, lai Stambulā pievērstu uzmanību nepieciešamībai nacionalizēt daudzās starptautiskās struktūras, kas piedalās ar ūdeni saistītās pasaules dinamikas pārvaldībā, vadībā un kontrolē un kuru aktivitātes un kompetence šobrīd bieži vien pārkļūst. Vairs nedrīkst atlikt reformas.

Vēl es ceru, ka 5. Pasaules Ūdens forumā atzīs ūdens kā pasaules mēroga resursa konceptu un ka šī ideja gūs atbalstu, izveidojoties atbilstošām šī resursa aizsardzības, publiskā sektora īpašumtiesību un izmantošanas un izplatīšanas politikām.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, es uzskatu, ka mēs kopā ar šo Parlamentu jau vairākus gadus atkārtoti apspriežam vienas un tās pašas lietas.

Uzskatu, ka viss jau ir ticis pateikts saistībā ar ūdeni, par šo cilvēces kopējo resursu, un diemžēl to pašu ir jāatkārto, jo situācija ir drīzāk pasliktinājusies, nevis uzlabojusies. Patiesībā pēdējais ANO ziņojums liecina, ka stāvoklis pasliktinās. Tādēļ es uzskatu, ka neskatoties uz Eiropas Savienības sniegtajiem priekšlikumiem un īstenotajām politikām, kas ir pirmie soļi, mums ir jāturpina virzīties vēl vairāk uz priekšu, jo bez ūdens nebūs dzīvības. Vēl mums ir jāapzinās, ka daudziem iedzīvotājiem, īpaši valstīs, ar kurām mums ir tirdzniecības sadarbība un ar kurām uzturam dialogus, apturēta ūdens piegāde vai joprojām nav pieejas dzeramajam ūdenim.

Tas ir pilnībā nepieļaujami un nepieņemami. Mans viedoklis ir, ka mums patiešām ir jāatbalsta ūdens kā kopēja visas cilvēces resursa statuss, un uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jānodrošina atbalsts starptautiskā līmenī un Stambulā. Tā nav plaša patēriņa prece, ko var pirkt vai pārdot mūsu daudznacionālie uzņēmumi. Tas ir tas, par ko mums patiešām vajadzētu cīnīties Stambulā, un domāju, ka mūsu kolēģi par to cīnīsies.

John Bowis (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es klausījos, kā mani kolēģi ļoti pareizi atzīmē ūdens trūkuma problēmu, ūdens nepieejamību un attiecīgi izrietošās slimības. Visi šie faktori ir būtiski šim ūdens forumam.

Es vēlējos tikai parādīt medaļas otru pusi, jo tiem no mums, kuri nesen piedalījās ĀKK valstu reģionālajā konferencē Gajānā, guva ļoti labu informāciju par valstīm, kurās klimata pārmaiņu dēļ ir pārāk daudz ūdens. *Musacchio* kungs runāja par klimata pārmaiņu ietekmi uz ūdeni, par to, kā tas var tapt piesārņots un kā var izzūt, kā var zust pieeja tam, taču šo faktoru ir daudz, un mums ir jāpatur prātā tie, kas skar ūdens piegādes piesārņošanu un kaitē ražai, un arī pārējos.

Tādēļ uzskatu, ka ūdens forumam paredzētajā sarakstā ir jāiekļauj jautājums par apmežošanu/mežu izciršanu, jo ja nenoskaidrosim patieso situāciju, turpināsies gan plūdi, gan sausuma periodi.

Androulla Vassiliou, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētājas kundze, neviens nedrīkstētu par zemu novērtēt ūdens nozīmi un nepieciešamību labi apsaimniekot mums pieejamos ūdens resursus. Tomēr, kā minēju runas ievadā, ir nepieciešams atbalstīt nabadzīgākās pasaules daļas, lai tās varētu gūt pieeju tīram dzeramajam ūdenim. Komisija turpinās atbalstīt šīs valstis.

Ūdens pieder pie ir cilvēka primārajām pamatvajadzībām, ko atzina un apstiprināja ceturtais Pasaules Ūdens foruma laikā 2006. gadā Mehiko. Protams, kā jau iepriekš minēju, ES būs pārstāvēta un izvirzīs stingrus argumentus saistībā ar visiem jautājumiem, ko esmu sagatavojusi gaidāmajam forumam Stambulā.

Bowis kungs atsaucās uz vēl vienu būtisku jautājumu, kam es piekritu, proti, ka mēs redzam, ka klimata pārmaiņu dēļ citās pasaules daļās ir pārpludinātas ar ūdeni. Mums patiešām ir jārikojas. Kā viņš skaidri norādīja, viens no problēmas risinājumiem ir apmežošana.

Priekšsēdētāja. – Es esmu saņēmusi vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽³⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2009. gada 12. martā.

17. Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 10/2008 par Eiropas Kopienas sniegto atbalstu veselības aprūpes pakalpojumu attīstībai Subsahāras Āfrikā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir debates par mutisko jautājumu Komisijai par Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 10/2008 „Eiropas Kopienas sniegtais atbalsts veselības aprūpes pakalpojumu attīstībai Subsahāras Āfrikā”, ko Attīstības komitejas vārdā uzdeva *Borrell Fontelles* (O-0030/2009 – B6-0016/2009).

Anne Van Lancker, *autore*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi, Āfrika ir vienīgais kontinents, kas nav panācis progresu saistībā ar Tūkstošgades attīstības mērķiem, īpaši veselības aprūpes jomā, proti, attiecībā uz māmiņu un bērnu mirstību, HIV/AIDS, tuberkulozes un malārijas apkarošanu. Tas ir pilnībā izskaidrojams ar viņu vājo veselības aprūpes sistēmu un cilvēku resursu krīzi, kas ir pārņēmusi šo sektoru. Tādēļ ir visnotaļ skaidrs, ka nabadzības izskaušanas nolūkā ir vitāli būtiski ieguldīt veselības aprūpes sistēmās.

Turklāt tāds ir arī Komisijas viedoklis, taču saskaņā ar Revīzijas palātas ziņojumu, neskatoties uz to, ka Komisija jau gadiem to apgalvo, tā ir paveikusi ļoti maz, lai panāktu praktiskas izmaiņas. Komisija cenšas panākt izmaiņas, galvenokārt cīņā pret AIDS ar vertikālo fondu starpniecību, un mūsu skatījumā, tas ir nepieciešams, tomēr to nedrīkstētu veikt uz vispārējās investīciju paketes rēķina, kas paredzēta pamata veselības aprūpei.

Komisāres kundze, kopš 2000. gada pamata veselības aprūpei paredzētais budžets visas oficiālā atbalsta attīstības jomā paketes ietvaros nav palielinājies pat proporcionāli. Tādēļ Parlamentam ir pietiekami daudz iemeslu, pamatojoties uz Revīzijas palātas ziņojumu, lai uzdotu Komisijai dažus jautājumus un sniegtu ieteikumus. Es vēlos atzīmēt četrus punktus.

Pirmkārt, ir jāpalielina budžets veselības aprūpei. Ir skaidrs, ka šim nolūkam ir nepieciešama kopēja iniciatīva no ES un tās partnervalstu puses. Abudžas Deklarācijas ietvaros jaunattīstības valstis ir apņēmušās investēt 15 % no viņu budžeta. Tomēr, komisāres kundze, iespējams, to nevarēs īstenot, ja Komisija un Eiropa ir gatava investēt šim nolūkam tikai 5,5 % no Eiropas Attīstības fonda (EAF) līdzekļiem. Tādēļ vēlos no Jums uzzināt, kādā veidā Komisija vēlas nodrošināt, ka 10. EAF ietvaros palielināsies investīcijas veselības aprūpē.

Otrkārt, ir nepieciešams labāk un efektīvāk izmantot budžeta atbalstu. Kaut arī šajā ziņā Komisija var sniegt izcilu paraugu, Revīzijas palātas ziņojumā vērtējums ir zems. Tomēr budžeta atbalstam ir ievērojams potenciāls, kas varētu novērst trūkumus dienvidu veselības aprūpes sistēmās. Kaut arī veselības aprūpes sistēmās patiesi varētu izmantot sektorālo budžeta atbalstu, Subsahāras Āfrikas valstīs šo iespēju izmanto ļoti maz.

Arī vispārējais budžeta atbalsts var izrādīties noderīgs, ja Komisija varētu pārliecināt partnerus, iekvēlinot viņos entuziasmu, izvēlēties veselības aprūpi par centrālo sektoru, un mēs mudinām Komisiju to darīt. Mans

⁽³⁾ Sk. protokolu.

jautājums Komisijai ir šāds: kādā veidā jūs nodrošināsi, lai gan ar sektorāla, gan vispārējā budžeta atbalsta starpniecību īstenotu labākus un mērķtiecīgākus pasākumus?

Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) nolīgumi ir Komisijas daudzsoļošie instrumenti. Es pilnībā tos atbalstu, tomēr, godīgi sakot, tie ir nedaudz nereāli un tuvredzīgi, jo paredzēti tikai labiem studentiem, tādēļ ir ļoti nepieciešamas alternatīvas pārējiem.

Treškārt, ir jāuzlabo zināšanas par konkrēto sektoru. Saskaņā ar ziņojumu Komisijai nav pietiekami daudz kvalificētu speciālistu šajā nozarē, lai pienācīgi īstenotu veselības politiku. Tādēļ mēs vēlētos lūgt Komisiju nodrošināt atbilstošu kompetenci, piesaistot vairāk veselības aprūpes ekspertus un arī efektīvāk sadarbojoties ar PVO un dalībvalstīm.

Ceturtkārt, ir labāk jākoordinē veselības aprūpes sektors. Komisāres kundze, ir vitāli būtiski īstenot praksē rīcības kodeksu par darba dalīšanu un labāk koordinēt starp dažādajām ES dalībvalstīm investīcijas un programmas veselības aprūpes sektorā. Papildus tam mums ir jānodrošina, lai tā dēvētās trūcīgo valstu "bāreņu valstis" arī spēj nodrošināt atbalstu veselības aprūpes sektorā.

Nobeigumā es vēlos pateikties *Staes* kungam, kurš Budžeta kontroles komitejas vārdā pievienojās Attīstības komitejas paustajām bažām un lūdza Komisiju - vēlams līdz 2009. gada beigām - paskaidrot tās plānus saistībā ar budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru.

Komisāres kundze, dāmas un kungi, ir skaidrs, ka šis Parlaments mudina Komisiju ar lielāku pārliecību un labākiem instrumentiem beidzot īstenot tās politiskas prioritātes. Tas ir īpaši nepieciešams, ja vēlamies līdz 2015. gadam īstenot Tūkstošgades attīstības mērķus, jo, komisāres kundze, pamata veselības aprūpe ir pelnījusi ilgtermiņa ilgtspējīgas investīcijas.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, Komisija patiešām atzinīgi vērtē Eiropas Revīzijas palātas īpašo ziņojumu par EK sniegto atbalstu veselības aprūpes pakalpojumu attīstībai Āfrikā. Debates par šo mutisko jautājumu sniedz mums iespēju apspriest ar jums, Eiropas Parlamentu, mūsu atbalstu veselības aprūpei Āfrikā.

Es neatkārtosu Komisijas oficiālo atbildi, ko tā puda saistībā ar Revīzijas palātas īpašo ziņojumu, kas jau ir publicēts internetā.

Diemžēl šis ziņojums nav plaši publicēts presē un, ja bija pieminēts, tad fakti dažkārt bija pārāk novienkāršoti, norādot, ka "Eiropa nav izpildījusi savus solījumus attiecībā pret Āfriku". Tādēļ atļaujiet man pirms debašu uzsākšanas paskaidrot dažus būtiskus punktus.

Komisija joprojām ir stingri apņēmusies atbalstīt Tūkstošgades attīstības mērķus, tajā skaitā arī mērķi Nr. 4., Nr. 5. un Nr. 6., kas ir saistīti ar veselības aprūpi un ir neatņemama šo mērķu sastāvdaļa: bērnu mirstības samazināšana par divām trešdaļām, māmiņu mirstības samazināšana par trīs ceturtdaļām un HIV/AIDS izplatības apturēšana un samazināšana. Tas ir tas, ko atbalsta mūsu sadarbība attīstības jomā, taču mūsu apņemšanās nav mērāma tikai pēc veselības aprūpes sektoram piešķirtajiem budžetiem.

Nav šaubu par to, ka bērnu mirstība samazināsies, ja būs nodrošināti efektīvi veselības aprūpes pakalpojumi, īpaši vakcinācija. Tādēļ mēs pārbaugām vakcinēto personu īpatsvaru ne tikai mūsu veselības aprūpes programmās, bet arī daudzās mūsu vispārējos budžeta atbalsta pasākumos. Tomēr bērnu mirstība ir atkarīga arī no citiem faktoriem, piemēram, uzturs, dzīves apstākļi, pieeja drošam ūdenim, ūdens attīrīšanas iespējas un izglītība. Tādēļ mūsu ieguldījums bieži vien var būt un būs jomās ārpus veselības aprūpes sektora.

Lemjot par mūsu atbalsta attīstības jomā piešķirumiem nozarēm un to kārtību, mēs Parīzē un Akrā vienojāmies stingri ievērot atbalsta efektivitātes pamatprincipus. Minēšu tikai divus piemērus. Pirmkārt, partnervalstu valdību iniciatīva. T. i. pēc padziļinātām diskusijām ar partnervalsti, kad ir apstiprinātas atbalstam ierosinātās nozares. Tā var arī nebūt veselības aprūpes nozare, bet gan izglītība vai ūdens un ūdens attīrīšana.

Otrkārt, valstu sistēmu saskaņošana. Tas nozīmē, ka mūsu atbalsts ir jānovirza, vēlams kā budžeta atbalstu (ar nosacījumi, ka ir īstenoti pamatkritēriji). Ja valstij ir atbilstoši noformulēta stratēģija nabadzības izskaušanai, tad iespējams priekšroka tiks dota atbalsta novirzīšanai vispārējā budžeta atbalsta veidā.

Kaut arī šis atbalsts nebūs asināts kā atbalsts veselības aprūpes sektoram, tas būs saistīts ar veselības aprūpes mērķiem, piemēram, vakcinēto personu īpatsvara rādītājiem vai kvalificēta veselības aprūpes personāla klātbūtnē norītēju dzemdību īpatsvaru. Šādi mērķi parasti ir daļa no nabadzības izskaušanas stratēģijas un ir jāpārraudzīti, un bieži vien progress to sasniegšanā ir saistīts ar budžeta atbalsta piešķiršanu.

Līdz ar Akrā un Parīzē pausto kopējo apņemšanos saistībā ar atbalsta efektivitāti, mēs, Eiropas Savienība, kopīgi piekritām rīcības kodeksam, kas paredz, piemēram, to sektoru skaita samazināšanu, kuros piedalās visi atbalsta sniedzēji, lai mazinātu partnervalstīm administratīvo un pārvaldības slogu, kas rodas lielā atbalsta sniedzēju skaita dēļ. Tāds ir darba dalīšanas pieejas mērķis, kurai piekrita ES dalībvalstis un Eiropas Komisija. Mēs zinām, ka ne vienmēr būs viegli vienoties par šiem jautājumiem valstu līmenī, īpaši tādēļ, ka veselības aprūpe piesaista plašu sabiedrības rezonansi, un visi atbalsta sniedzēji un atbalstu sniedzošās valstis vēlas piedalīties un tapt pamanītas. Reizēm mums būs jāpretojas šādai tendencei un jānorīko citus atbalsta sniedzējus īstenot attiecīgos pasākumus.

Tādēļ es ceru, ka šīs dienas debates būs noderīgas turpmākajai šo jautājumu noskaidrošanai un palīdzēs nodrošināt, ka Eiropa izpilda Āfrikai dotos solījumus.

John Bowis, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es pateicos komisāres kundzei par sniegto atbildi. Esmu pārliecināts, ka Jums ir taisnība, komisāres kundze, saistībā ar to, ka rādītāji var liecināt par daudz ko un ka mums tie ir rūpīgi jāizvērtē. Tomēr šodien mēs, protams, skatāmies Revīzijas palātas ziņojumu un tas nozīmē, ka mums ir jāskatās minētie rādītāji. Dažreiz es vēlos, lai mēs drīzāk apskatītu cilvēkus, nevis rādītājus, bet piekristu sacītajam, ka "labklājība nav iespējama bez labas veselības". Tas nav tikai sauklis, tā ir realitāte daudzās zema ienākuma līmeņa valstīs.

Mēs piekrītam Revīzijas palātas teiktajam, ka tikai 5,5 % EAF līdzekļu novirza veselības aprūpei, turpretim Eiropas Savienības un Parlamenta politika paredz, ka veselības aprūpei un izglītībai ir jānovirza 35 %. Šeit ir minēts nepareizs rādītājs, un, iespējams, ka stāvoklis nav tik slikts, kā to atspoguļo šis rādītājs. Tomēr tas norāda, ka mums ir jārikojas daudz labāk, un tas ietver sevī sadarbību – ja drīkstu izmantot šo jēdzienu – saistībā ar solīto 15 % ieguldījumu, ko Abudžas Deklarācijā valstis pašas apņēmas īstenot.

Tomēr, komisāres kundze, es vēlētos atgriezties pie jautājuma par cilvēkiem. Dodieties uz Mali un ieraugiet, kā diabēta izplatīšanās ir kļuvusi nekontrolējama un kādas ir ģimeņu izmaksas: vairāk nekā 30 % no ģimenes ienākumiem ir jāizdod par insulīnu, ja to nepieciešams iegādāties, un tas ir nepieciešams. Dodieties uz Čadu un pajautāiet par garīgās veselības aprūpes pakalpojumiem – viņi jums pastāstīs, ka tādi pastāvēja pirms pilsoņu kara. Dodieties uz jebkuru vietu Āfrikā un jūs ieraudzīsiet nehumāno attieksmi pret cilvēkiem ar epilepsiju, tajā pat laikā pietiktu ar dažiem centiem, lai vairumu no viņiem atbrīvotu no lēkmēm. Dodieties uz jebkuru vietu Āfrikā un jūs ieraudzīsiet bāreņus, kuru vecāki miruši no AIDS, un ieraudzīsiet un iepazīsiet vecvecākus, kuri cenšas uzaudzināt savus mazbērņus, jo viņu vecāki ir miruši.

Ir pieejami statistikas dati. Mums ir labi zināms, ka Amerikas kontinentā 14 % no pasaules iedzīvotājiem veido 10 % no pasaules slimību sloga un 42 % no tiem ir veselības aprūpes speciālisti. Subsahāras Āfrikas valstīs ir 11 % no pasaules iedzīvotājiem, kas veido 25 % no pasaules slimību sloga, un 3 % no tiem ir veselības aprūpes speciālisti. Šie skaitļi atspoguļo jau iepriekš apspriesto. Tomēr mums ir jāizskata šie jautājumi, jo veselība nav iespējama bez veselības aprūpes pakalpojumiem, speciālistiem un izglītības šajā nozarē.

Mums ir jāizvērtē arī daži no uzsāktajiem projektiem. Runa nav tikai par tuberkulozi, AIDS un malāriju, bet arī citām slimībām. Tās ir ielaistas slimības, saistībā ar kurām Komisija lepojas par sadarbību ar farmācijas uzņēmumiem pasākumos, kas paredzēti, lai nodrošinātu medikamentus cilvēkiem, kuriem tie nepieciešami. Mums ir jāizskata jautājumi par sliktu veselību, un šī vakara debates ir vērstas uz tiem.

Tikai tad, ja apkoposim šos faktus, statistikas dati rezumēs patieso situāciju, un tas nozīmē arī cilvēku skaits palielināsies. Tas, ko paveiksim labāk, palīdzēs cilvēkiem tapt labākiem un tad arī viņu valstu ekonomika varēs labāk funkcionēt.

Bart Staes, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Budžeta kontroles komiteju oficiāli neiepazīstinās ar Revīzijas palātas ziņojumu līdz nākamajai nedēļai. Tādēļ vēlos apsveikt Attīstības komiteju un arī *Van Lancker* kundzi, kuri panāca, lai šodien notiktu šīs debates un lai rīt pieņemtu rezolūciju, kas sniegs detalizētu atskaiti par to, kādas kļūdas ir pieļautas.

Mums būtu jāpievērš vērīga uzmanība *Van Lancker* kundzes garajai runai un viņas paustajiem ieteikumiem. Komisāres kundze, mums būtu jāpievērš vērīga uzmanība *Bowis* kunga runai, kuram izdevās ļoti kompetenti uzskaitīt visus trūkumus.

Ikviens, kurš lasījis Revīzijas palātas ziņojumu, nevar palikt vienaldzīgs saistībā ar šiem jautājumiem. Rādītāji ir pieejami visiem, un *Van Lancker* kundze pamatoti norādīja, ka šajā sektorā Tūkstošgades attīstības mērķus sasniegt būs ļoti grūti, ja vispār būs iespējams. Izskatot rādītājus ar Revīzijas palātas atsauksmēm par katru valsti, jūs "ar troksni nolaidīsieties uz zemes".

Saistībā ar AIDS izplatību ir norādīts, ka tas skāris 34 % iedzīvotāju Svazilendā, 23 % iedzīvotāju Lesoto un 14 % Malāvijā. Bērnu mirstība Svazilendā 1997. gadā bija 78/1000, tagad mirstības līmenis ir sasniedzis 86/1000. Deviņdesmito gadu vidū paredzamais dzīves ilgums bija 60 gadi, tagad – tikai 41. Kenijā vairāk kā viens no desmit bērniem mirst līdz piecu gadu vecumam. Pēdējo gadu laikā Revīzijas palātas sniegtie ieteikumi un ES politikas efektivitātes analīze ir radījusi nopietnu satraukumu.

Tādēļ es ceru, komisāres kundze, ka Komisijai 10. aprīlī patiesi izdosies atbildēt uz jautājumiem, kurus es kā Budžeta kontroles komitejas referents iekļāvu šajā rezolūcijā, lai mēs varētu rezumēt atbildes budžeta izpildes procedūras ietvaros, kas notiks aprīļa beigās.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, ikviens Subsahāras Āfrikas valstu apmeklētājs var viegli konstatēt, ka vairumā valstu ir ļoti vāja veselības aprūpes sistēma un kāda ir tās ievērojami negatīvā ietekme uz iedzīvotāju veselību un dzīvi, kuriem ar šo pakalpojumu starpniecību būtu jāsniedz palīdzība.

To pastāvīgi apliecina rādītāji, ko regulāri publicē starptautiskā mērogā. Šajā sakarā ļoti kaitinošas ir idejas par to, ka, lai izglābtu dzīvības, pietiks ar vienkāršiem un praktiskiem pasākumiem, kas nav īpaši komplicēti vai dārgi. Šajā situācijā izšķiroša loma var būt Eiropas finansiālajam atbalstam, un mums vienmēr jāpatur prātā, ka sadarbība veselības aprūpes jomā ir patiesi stratēģisks solis un tā ir tieši saistīta nevis ar vienu, bet vairākiem Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM). Revīzijas palāta konstatēja, es citēju, ka "Subsahāras Āfrikas valstu veselības aprūpes nozarei piešķirtais finansējums nav palielinājies proporcionāli kopējai palīdzībai attīstības jomā kopš 2000. gada, kaut arī Komisija ir uzņēmusies saistības attiecībā uz TAM, un Subsahāras Āfrikā valda krīze veselības aprūpē". Citāta beigas. Vēl ir konstatēts, un es atkal citēšu, ka: "Komisija mobilizēja nozīmīgu papildu finansējumu un to piešķīra Pasaules fondam AIDS, tuberkulozes un malārijas apkarošanai. Tomēr Komisija pievērsa galveno uzmanību šo trīs slimību apkarošanai, nevis veselības aizsardzības sistēmu atbalstam, kam ir piešķirta prioritāte tās politikā". Citāta beigas.

Saskaņā ar Revīzijas palātas teikto, tas ir noticis tādēļ, es citēju, ka: "Komisijai nav pietiekami daudz kvalificētu speciālistu šajā nozarē, lai pienācīgi īstenotu veselības politiku". Citāta beigas.

Tādēļ Revīzijas palāta tieši atspoguļo problēmu, ar ko saskārusies Eiropas Komisija, ko es apstiprinu. No mūsu puses, es vēlos atkārtoti uzsvērt šo problēmu, pamatojoties uz šo datu objektivitāti un vērtējumu. Veselības aprūpes pakalpojumi jau ir ietverti mūsu atbalsta attīstības jomā prioritātēs, tomēr tiem jāklūst par neatņemamu sastāvdaļu, un tādēļ tiem pienākas palielināt finansējumu. Paturot prātā acīmredzami nepieciešamo pārvaldības koordinēšanu un pieeju saņēmējvalstu iedzīvotājiem, atbalsta sniegšanas uzlabošana izpaustos pakalpojumu nodrošināšanā, kas varētu izglābt daudzas dzīvības.

Eiropas Komisija nevar nekonfrontēties ar šo problēmu, un es rosinu to darīt. Mēs tikko dzirdējām Bowis kunga aizkustinošo runu, kurā viņam izdevās atspoguļot nelaimju mocīto cilvēku sejas, kas slēpjas aiz Revīzijas palātas paustajiem skaitļiem. Komisāres kundze, mūsu izaicinājums ir nodrošināt, lai sadarbības ietvaros panāktu, ka šajās sejās atspoguļojas laime un cerība. Tādēļ, komisāres kundze, ir būtiski veikt izmaiņas mūsu sadarbības veselības aprūpes jomā apmēros.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es patiesībā nevēlējos paust savu viedokli saistībā ar šo ziņojumu, tomēr vēlos piebilst vienu jautājumu, kas ir man īpaši tuvs un ko vairākkārt esmu izvirzījis dažādās ĀKK sanāksmes. Tas ir jautājums par tuaregu veselības nosacījumiem Nigērijā. Šajā sakarā, komisāres kundze, es ļoti vēlos akcentēt problēmu saistībā ar Eiropas uzņēmumiem, kas izmanto Āfrikas valstu dabas resursus, it īpaši Francijas uzņēmumu "Areva", kurš izmanto urānu Nigērijā, neinformējot par to vietējās kopienas, kā rezultātā šajā reģionā dzīvojošie cilvēki izmanto, piemēram, radioaktīvus materiālus vai metāllūžņus virtuves piederumiem.

Šodien Nigērijas iestādes nepieļauj nopietnus pētījumus par situāciju saistībā ar radioaktivitāti, kas skar šos iedzīvotājus, tomēr mums ir zināms, ka situācija ir satraucoša.

Vienas ĀKK sanāksmes laikā mēs lūdzām veikt epidemioloģisku pētījumu par šiem cilvēkiem. Šodien es atkal paužu šo lūgumu Komisijai.

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es ne tikai vēlētos klausīties šovakar paustajās runās, bet pievērsu uzmanību arī tam, kas bija teikts Revīzijas palātas ziņojumā, kā arī, kā jau iepriekš norādīju,

esmu nesen atgriezies no vizītes Kotdivuārā un Libērijā, kur pati savām acīm redzēju, kādas ir šo valstu vajadzības veselības aprūpes jomā. Tām ir vajadzības infrastruktūras, trūkst apmācīti veselības aprūpes speciālisti, ko mēs jau apspriedām, kā arī ir nepieciešami medikamenti.

Šo vajadzību apmērs ir ievērojams, un es varu tikai piekrist tam, ka nepieciešams intensificēt mūsu centienus, piedāvājot nabadzīgajām Āfrikas valstīm atbalstu veselības aprūpes jomā.

Es garantēju, ka nodošu jūsu komentārus manam kolēģim *Louis Michel*, un esmu pārliecināta, ka arī viņš, tāpat kā es, ļoti rūpīgi izskatīs jūsu ierosinājumus un komentārus.

Priekšsēdētājs. - Es esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽⁴⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rītdien.

18. Vienotas eiro maksājumu telpas (SEPA) izveide (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par Komisijai uzdoto mutisko jautājumu par vienotas eiro maksājumu telpas (SEPA) izveidi, ko Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā uzdeva *Pervenche Berès* (O-0018/2009).

Pervenche Berès, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es runāju Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā. Komisāres kundze, Eiropas Parlaments mūsu referenta *Gauzès* kunga pārraudzībā bija apņēmības pilns, nodrošinot SEPA - vienotas eiro maksājumu telpas - projekta īstenošanai nepieciešamie likumdošanas pasākumi taptu īstenība.

Sastādot papildu tiesību aktus, Direktīvu par maksājumu pakalpojumiem, mēs uzdevām sev pāris jautājumus. Šobrīd mēs apzināmies, ka šie jautājumi, iespējams, ir bijuši pamatoti.

Tagad, kad šis projekts ir uzsākts, mūs māc atsevišķas bažas, jo mums nešķiet, ka ir sasniegts nepieciešamais mobilizācijas līmenis, un, manuprāt, tas nav saistīts ar krīzes radītajām problēmām.

Faktiski šis projekts, ko atbalsta vairums nozares pārstāvju un likumdevējs, tomēr primāri tam ir jānodrošina moderna maksājumu ierīce, kas pielāgota mūsu vienotas valūtas – eiro – vajadzībām, ir apdraudēts, jo nav sasniegta nepieciešamā kritiskā masa, lai tas varētu būt pilnība efektīvs.

Mūs īpaši satrauc tas, ka aizsāktā SEPA tiešā debeta sistēma, kas nešaubīgi ir oriģinālākā šī projekta sastāvdaļa, ir saskārusies ar dažām grūtībām.

Mums šķiet, ka ņemot vērā Komisijas atbildību, ir uzdodami divi jautājumi. Pirmkārt, kā Komisija plāno veicināt un atbalstīt pāreju uz SEPA maksājumu ierīcēm? Ir noteikts konkrēts termiņš, un ir acīmredzami, ka nav ņemtas vērā visas praktiskās problēmas. Otrkārt, vai Komisija uzskata, ka darījumu pāreja uz SEPA maksājumu ierīcēm kritiskās masas apmērā ir jāpanāk līdz 2010. gadam, un, ja nē, kā nepieciešams rīkoties, lai to panāktu?

Kad mēs pieņemām šos tiesību aktus, mēs nenoteicām skaidru un saistošu datumu, līdz kuram jāīsteno pāreja uz SEPA ierīcēm. Mēs uzskatām, ka nešaubīgi ir pienācis laiks to darīt. Mēs saprotam, ka joprojām atvērti ir daži jautājumi par valstu sistēmu savietojamību ar SEPA sistēmu, un par to, kas izprotams ar galīgas pārejas jēdzienu, tomēr mums šķiet, ka atbalstīt industriju atbilžu uz šiem jautājumiem rašanā ir Komisijas atbildība.

Nākamais aspekts ir jautājums par savstarpējās apmaiņas maksu, kas acīmredzami ticis ignorēts vai atstāts bez ievērības, tajā pat laikā daudziem dalībniekiem tas ir ļoti būtisks, lai sekmīgi īstenotu SEPA projektu. Vērtējot no šāda skatupunkta, dažkārt šķiet, ka starp dažādajām kompetentajām struktūrām, piemēram, profesionālais banku sektors, Iekšējā tirgus un pakalpojumu ģenerāldirektorāts vai Konkurences ģenerāldirektorāts, atbildība kaut kādā mērā tiek novelta uz citiem.

Iespējams tā ir daļa no likumdevēja atbildības, runāt ar šiem dalībniekiem, lai rosinātu viņos kaut kādu atbildības sajūtu. Mums šķiet, ka šobrīd mēs nevaram apstrīdēt konsekvētu tiesību aktu daļu, neatbalstot

⁽⁴⁾ Sk. protokolu.

tirgus dalībniekus viņu centienos izveidot alternatīvu sistēmu. Tieši ar šādām grūtībām mēs saskaramies saistībā ar savstarpējās apmaiņas maksu.

Konkurences ģenerāldirektorāts atsevišķos gadījumos ir atzīmējis, ka uzskata šie tiesību akti ir pretrunā ar konkurences noteikumiem, tomēr tajā pat laikā uzskata, ka alternatīvu risinājumu ir jārod industrijai. Fakts ir, ka Konkurences ģenerāldirektorāts nav pārbaudījis dalībvalstīs pastāvošos alternatīvos risinājumus. Tādēļ nav iespējams konstatēt, vai Konkurences ģenerāldirektorāts var tos atbalstīt un vai daži no šiem risinājumiem ir piemēroti attiecīgo problēmu atrisināšanai.

Piemēram, iedomājieties, ka savstarpējās apmaiņas maksas sistēmas finansējums balstītos uz soda naudām, kas piemērotas atbilstoši tiesību aktiem, proti, par pieļautajām kļūdām. Praksē tas bieži vien nozīmētu, ka maksātu visvieglāk ievainojamie cilvēki, un, manuprāt, tas nav saprātīgs vai sociāli taisnīgs risinājums.

Tādēļ es aicinu Komisiju rīkoties saistībā ar diviem būtiskiem jautājumiem: pārejas termiņa beigu datuma noteikšana un atbalsta sniegšana alternatīvas sistēmas vai no Līguma par savstarpējās apmaiņas maksu noteikumu viedokļa pieņemamas sistēmas izveidošanai.

Androulla Vassiliou, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt es vēlētos paust atvairināšanos komisāra C. McCreery vārdā, kuram nebija iespējams piedalīties šajās debatēs.

Šis patiešām ir garš jautājums, tomēr uzskatu, ka abi jautājumi un rezolūcijas projekts par SEPA ieviešanu precīzi akcentē galvenos jautājumus, ko mums nepieciešams atrisināt, lai SEPA gūtu panākumus.

Pirmkārt tika jautāts, kā Komisija plāno veicināt un atbalstīt pāreju uz SEPA maksājumu ierīcēm.

SEPA primāri ir tirgus prasībām atbilstošs projekts, tomēr ņemot vērā būtiskās priekšrocības visai ekonomikai kopumā, Komisija tiecas veicināt pāreju uz SEPA, piemēram, īstenojot katalizatora funkciju, rosinot SEPA politisko profilu ar SEPA progresu ziņojuma starpniecību un mudinot valsts iestādes īstenot savlaicīgu pāreju. Tāpat arī tiecoties pati savlaicīgi pāriet uz SEPA. Un, visbeidzot, iesniedzot priekšlikumus pilnīgai SEPA sistēmas priekšrocību izmantošanai, kā tas tika paziņots arī pagājušajā nedēļā Komisijas priekšlikumā "Impulsi Eiropas atveseļošanai".

Otrkārt, bija jautājums, vai maksājumu darījumu pārejas apmērs sasniegs kritisko masu līdz 2010. gada beigām. Protams, mēs atbalstām ātru pāreju, lai garantētu minimālas papildu izmaksas pārejas laikā. Kaut arī veiksmīgi ir uzsākusies SEPA pārskaitījumu sistēmas (SEPA Credit Transfer - SCT) īstenošana, pārgājuši ir tikai 2 % no maksājumiem. Turklāt SEPA tiešā debeta sistēmu aizsāks tikai šogad. Tas nozīmē, ka pašreizējais pārejas temps ir pārāk lēns, lai līdz 2010. gadam sasniegtu kritisko masu.

Trešais jautājums bija par nepieciešamību noteikt skaidru un saistošu pārejas termiņa beigu datumu. Mēs apzināmies vitālo nepieciešamību noteikt galīgo datumu un, protams, 2012. gads mums šķiet saprātīgs termiņš. Tomēr daudzām dalībvalstīm tas joprojām ir ļoti jutīgs jautājums. Tādēļ mēs atbalstām ideju par skaidra procesa izveidošanu, lai pārbaudītu šo jautājumu, apkopotu informāciju par galīgā datuma ietekmi uz dažādām ieinteresētajām personām un uzsāktu ar tām saturīgas debates.

Šādi varētu tikt bruģēts ceļš politikajam atbalstam un, ja nepieciešams, iespējamam tiesību aktu priekšlikumam, piemēram, šī gada beigās.

Ceturtajā jautājumā ir jautāts par to, kā uzlabot SEPA tiešā debeta sistēmas juridisko noteiktību saistībā ar MIF un pastāvošajiem mandātiem.

Mums ir nepieciešams pagaidu risinājums uzņēmējdarbības modeļa problēmai, lai garantētu juridisko noteiktību un uzsāktu īstenot SEPA tiešā debeta sistēmu. Tādēļ Komisija pilnībā atbalsta Parlamenta un Padomes centienus rast pagaidu risinājumu Regulas par pārrobežu maksājumiem pārskatīšanas ietvaros.

Vēl Komisija atbalsta arī pastāvošo valsts tiešā debeta sistēmu mandātu tiesisko spēkā esamību arī nākotnē - pārejas uz SEPA ietvaros. Tomēr, tas ir juridisks jautājums, kas jārisina valsts iestādēm, piemēram, izmantojot iespēju, ko sniedz Direktīvas par maksājumu pakalpojumiem ieviešana.

Piektais jautājums bija par to, kā Komisijas risina jautājumu saistībā ar MIF (savstarpējās apmaiņas maksu) par maksājumiem ar kartēm.

Darbs šajā jomā progresē primāri pateicoties Komisijas vērtējumam atbilstoši konkurences noteikumiem saistībā ar divām lielākajām starptautisko karšu sistēmām, proti, *MasterCard* un *Visa*.

2007. gada 19. decembrī Komisija nolēma, ka *MasterCard* savstarpējās apmaiņas maksa par pārrobežu maksājumiem ar karti, izmantojot *MasterCard* un *Maestro* zīmolu kredītkartes un debeta kartes, nav saderīga ar konkurences noteikumiem. *MasterCard* apstrīd šo Komisijas lēmumu.

2008. gada martā Komisija uzsāka procedūru, lai konstatētu, vai *Visa Europe* noteiktā savstarpējās apmaiņas maksa ir uzskatāma par 81. panta pārkāpumu. Arī ar *Visa* diskusijas turpinās.

Komisija tiecas panākt līdzvērtīgi konkurences apstākļus *MasterCard* un *Visa Europe*, kā arī citām maksājumu karšu sistēmām, kas varētu izveidoties nākotnē.

Priekšpēdējais jautājums bija par to, vai Komisijai ir jāierosina konkrēti risinājumi saistībā ar savstarpējās apmaiņas maksas jautājumu. Tirgus ekonomikā pienākums ierosināt atbilstošu uzņēmējdarbības modeli ir industrijai. Saistībā ar kartēm, kā jau minēju, šobrīd norit diskusijas ar *MasterCard* un *Visa*. Saistībā ar SEPA tiešā debeta sistēmu Komisija labprāt atbalstīs industriju, ilgtspējīga dialoga ar bankas industriju ietvaros un pamatojoties uz attiecīgo tirgus dalībnieku ieguldījumu, nodrošinot norādes rīcībai steidzamos gadījumos. Šī norāde tiks nodrošināta vēlākais 2009. gada novembrī.

Beidzamais jautājums bija par to, kādus īpašus pasākumus plāno ierosināt Komisija, lai garantētu, ka pāreja uz SEPA nepamudina dārgākas maksājumu sistēmas izveidošanos.

Komisija uzskata, ka tas nedrīkstētu notikt. Pirmkārt, SEPA ir jāveicina konkurence un jāpalielina darbības efektivitāte, pateicoties apjomradītam ietaupījumam, abiem faktoriem izraisot cenas samazinošu spiedienu.

Otrkārt, SEPA ir jāpalielina pārredzamība, tādējādi ierobežojot šķērssubsidēšanu un slēptu cenu veidošanos, kaut arī daži no patērētājiem optiski varētu uztvert pāreju no augstajām slēptajām cenām uz zemajām redzamajām cenām kā cenu pieaugumu. Ir skaidrs, ka šajā sakarā būs būtiska komunikācija ar bankām.

Treškārt, Komisija rūpīgi pārbauga SEPA ietekmi uz patērētājiem, veicot pētījumus.

Visbeidzot, mēs piekrītam, ka pastāv bažas, ka efektīvas valsts debeta karšu sistēmas varētu aizvietot ar dārgākām alternatīvām. Tomēr pastāv iniciatīvas, kas varētu izveidoties par jaunām Eiropas mēroga debeta karšu sistēmām, un šobrīd ir nepieciešams visaptverošs atbalsts no pašreizējām ES pilnvarotajām struktūrām un valstu konkurences iestādēm.

Tādēļ rezumējams, ka SEPA ir jātop par efektīvāku maksājumu sistēmu un ka ES un valstu konkurences politikas ietvaros pastāv atbilstošas garantijas.

Tādēļ es ļoti atzinīgi vērtēju šo rezolūciju un Parlamenta nopietno atbalstu SEPA.

Jean-Paul Gauzès, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, jau daudz ir pateikts par to, kāda ir tapusi Direktīva par maksājumu pakalpojumiem, saistībā ar kuru es biju Parlamenta referents un ko pieņēma pirmajā lasījumā 2007. gadā.

Šīs direktīvas mērķis citu starpā bija nodrošināt dažādām banku institūcijām, kas sagrupētas Eiropas slēgto sabiedrību ietvaros, juridiskos instrumentus, kas nepieciešami SEPA ieviešanai. Tādēļ pieņēma Eiropas regulu par banku kartēm, pārskaitījumiem un tiešiem debetiem.

SEPA ir integrēts tirgus maksājumu pakalpojumiem darījumiem ar euro, kas nodrošinās, ka nepastāvēs atšķirības starp pārrobežu un valsts maksājumiem. Šāda situācija radīs priekšrocības gan bankām, gan patērētājiem.

Kā jūs jau minējāt, Komisija apņēmas nodrošināt, lai pāreja uz SEPA instrumentiem nepamudinātu dārgākas maksājumu sistēmas izveidošanos Eiropas Savienības pilsoņiem.

Kopš šī ziņojuma pieņemšanas, pāreja uz SEPA ir progresējusi ļoti lēni, pārāki lēni. Uz 2008. gada 1. oktobri tikai 1,7 % darījumi bija veikti SEPA pārskaitījumu formātā.

Tas ir iemesls, kādēļ mēs šodien atzinīgi vērtējam Eiropas Parlamenta rezolūciju, kas aicina Komisiju noteikt pārejas uz SEPA ierīcēm termiņa beigu datumu. Šis datums nedrīkstētu būt vēlāks par 2012. gada 31. decembri, un pēc šī datuma visiem maksājumiem ir jānorit, piemērojot SEPA standartus.

Tomēr pirms var notikt pāreja, ir nepieciešams atrisināt jutīgo problēmu - jautājumu par daudzpusējo savstarpējās apmaiņas maksu. Šīs maksas nevajadzētu atcelt. Maksājumu pakalpojumi ir komerciālas darbības. Sēgt izmaksas un saglabāt dalībnieku peļņas normas ir likumīgi.

No otras puses, ir jāizvairās no patvaļas nepārredzamības. Tādēļ atbilstošs risinājums ir, ka Komisija nosaka vadlīnijas, ņemot vērā šo savstarpējās apmaiņas maksu piemērošanu.

Lai panāktu lielāku juridisko noteiktību, par šīm vadlīnijām ir jāinformē pirms tiek uzsākta SEPA sistēmas tiešajiem debietiem īstenošana. Ja nebūs šī juridiskā noteiktība, bankām daudzās valstīs nebūs iespējams uzsākt tiešā debeta sistēmas īstenošanu, un tas varētu apturēt SEPA ieviešanu.

Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu un Sociālistu grupa Eiropas Parlamentā ir iesniegusi šīm vadlīnijām diezgan līdzīgus grozījumus rītdienas balsojumam. Acīmredzot, mēs ceram, ka tos ņems vērā.

Margarita Starkevičiūtē (ALDE). – (LT) Šajos grūtajos laikos ir ļoti būtiski rast resursus ekonomikas izaugsmei. Eiropas finanšu tirgus attīstība ir tieši šāds resurss iespējamajai Eiropas ekonomikas izaugsmei. Šajā gadījumā mēs runājam par maksājumu pakalpojumu tirgu, un ļoti žēl, ka mūsu pieņemtos lēmumus īsteno tik lēni. Parasti par galveno iemeslu min banku tehniskās iespējas, jo visbiežāk runa ir par tehniskiem risinājumiem, tomēr vēlos norādīt, ka banku tehnoloģiskā modernizēšana ir banku sektora un pašu banku interesēs, un tādēļ tās var modernizēt savu tirgu, maksājumu sistēmas un palielināt savu peļņu. Tādēļ ir ļoti būtiski, lai dalībvalstis ar lielāku apņēmību īstenotu Vienotas eiro maksājumu telpas izveidi.

Paul Rübīg (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs visi zinām, ka Vienota eiro maksājumu telpa ir patiesi izaicinājums maziem un vidējiem uzņēmumiem. Pēdējā laikā tie ļoti intensīvi izmanto kredītkaršu sistēmas, un ar šīm sistēmām saistītās cenas un izmaksas ir ļoti atšķirīgas. Es uzskatu, ka šajā jomā nav nodrošināts nepieciešamais pārredzamības līmenis.

Tieši krīzes laikā mums ir nepieciešams sniegt atbilstošu atbalstu uzņēmējdarbībai. Ir jābūt iespējai uzlabot uzņēmumu kredītpēju, samazinot izmaksas, jo tādā gadījumā tiem, protams, atkal būs nodrošināta piekļuve kredītiem. Es domāju, ka šajā ziņā SEPA būtu labs instruments. To vajadzētu ieviest pēc iespējas drīzāk, lai panāktu stāvokli, kad ne tika mazie un vidējie uzņēmumi darbojas ar zemākām izmaksām un efektīvāk, bet kad tādi paši nosacījumi ir rādīti arī darījumiem starp maziem un lieliem uzņēmumiem.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties Ekonomikas un monetārajai komitejai un tās priekšsēdētājam *Pervenche Berès* par šīm debatēm. Komisija atzinīgi vērtē Parlamenta atbalstu SEPA, kas ir ne tikai pašregulējoša iniciatīva, bet arī ievērojama sabiedriskās politikas iniciatīva, kas pastiprina gan ekonomiskos un monetāro savienību, gan arī Lisabonas stratēģiju. Ir acīmredzami, ka Parlamentam un Komisijai saistībā ar SEPA ir vienāds redzējums un mērķis.

Tomēr atļaujiet man atgādināt trīs būtiskus aspektus. Pirmkārt, kā jau tika iepriekš minēts, Komisija ir ļoti aktīvi atbalstījusi pārejas uz SEPA projekta virzību uz priekšu, īpaši, izdarot spiedienu uz valsts iestādēm, lai tās būtu pirmās, kas pāriet uz šo sistēmu. Mēs nerimstoši turpināsim paātrināt SEPA ieviešanu.

Otrkārt, kaut arī mēs tāpat kā Parlaments esam ieinteresēti noteikt pārejas uz SEPA termiņa beigu datumu, mēs neuzskatām, ka šobrīd ir īstais brīdis, lai to konkrēti noteiktu. Mēs esam iekustinājuši procesu un esam pārliecināti, ka pirms šādas apņemšanās ir nepieciešams veikt vēl virkni pamata darbu.

Treškārt, varu apliecināt, ka Komisija nodrošinās norādes saistībā ar daudzpusējo, starpbanku atlīdzību saderību ar konkurences noteikumiem. Mēs zinām, ka ir atlicis maz laika, līdz stāsies spēkā SEPA tiešā debeta sistēma, un ka šī iemesla dēļ mūsu norādēm ir jābūt pieejamām līdz 2009. gada novembrim. Tomēr šajā sakarā ļaujiet man uzsvērt vienu aspektu: norādes ir iespējams sniegt tikai tad, ja saņemsim no attiecīgās industrijas konkrētas idejas par iespējamiem uzņēmējdarbības modeļiem.

Priekšsēdētājs. - Es esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽⁵⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks rītdien, 2009. gada 12. martā.

(5) Sk. protokolu.

19. Humanitārās situācijas pasliktināšanās Šrilankā (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir debates par rezolūcijas priekšlikumu, ko iesniedza Ārlietu komiteja par Humanitārās situācijas pasliktināšanos Šrilankā (B6-0140/2009).

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, vispirms es vēlos pateikties Ārlietu komitejas priekšsēdētājam par to, ka viņš piekrita ievērot 91. pantā paredzēto kārtību un iekļaut šo steidzamības kārtā iesniegto rezolūciju pagājušās pirmdienas darba kārtībā, ņemot vērā, ka mūsu pēdējā plenārsēdē Strasbūrā mēs jau izskatījām steidzamības kārtā iesniegtu rezolūciju par šo jautājumu saistībā ar Šrilanku. Es vēlos arī pateikties Parlamentam par to, ka tas piekrita, ka šīs debates notiek šovakar, un paldies Jums, komisāres kundze, ka esat ieradies uz šīm debatēm, jo man ir zināms, ka šis laiks Jums nav viegls.

Mēs vēlējamies šo rezolūciju, jo Šrilankas valdībai un TAMILAS bēgļu nometnes pārstāvjiem ir jāraida spēcīgs politisks signāls, jo stāvoklis ar katru dienu pasliktinās. Mums ir ziņojumi no pirmavotiem no ģimenēm TAMILĀ un cilvēkiem, kuri atrodas Eiropa un kuri mums vienmēr sūta vēstules un ziņojumus par ar viņiem un viņu ģimenēm notiekošo, kuras ir iesprostotas konfliktā starp "TAMILAS tīģeriem" un Šrilankas armiju. Šie cilvēki jau ļoti ilgi pieredz briesmīgas ciešanas.

Mēs nezinām precīzi, cik cilvēku ir skarti, taču rēķinām, ka evakuējamo cilvēku skaits varētu būt no 150 līdz 200 000. Taču, kas tiek izprasts ar jēdzienu "evakuējami"? NVO lūdz tos evakuēt, izmantojot jūras transportu, taču šādā gadījumā man atkal rodas jautājums: "Uz kuriem tad doties? Uz kuriem dosies šie cilvēki?"

Šo pēcpusdienu es iepazīnos ar mazu meiteni, kura ir dzimusi Šrilankas bēgļu nometnē un kura tagad dzīvo Eiropā. Tas nav uzskatāms par risinājumu, ja šiem cilvēkiem ir jāpamet viņu valsts, lai uzotos uz bēgļu nometnēm, lai tur dzīvotu.

Tādēļ mēs šajā rezolūcijā lūdzam, lai tur tiktu panākts faktiskais pamiers. Protams, būs debates ar Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas demokrātu grupu ar tūlītēju vai pagaidu pamieru. Mēs lūdzam iestādes panākt tūlītēju pamieru, lai varētu evakuēt civiliedzīvotājus no apdraudētās teritorijas, jo mums ir zināms, ka ir bijuši slepkavības gadījumi. Šodien mēs saskāramies ar vēl vienu piemēru šiem apgalvojumiem. Protams, šajā rezolūcijā mēs lūdzam Šrilankas valdību sadarboties ar NVO un valstīm, kas vēlas palīdzēt atrisināt šo konfliktu. Vēl mēs jautājam, vai Eiropas Savienība var palīdzēt piegādāt vitāli nepieciešamo pārtiku un medikamentus.

Visbeidzot, atļaujiet man teikt manas grupas vārdā, ka, ņemot vērā, ka rezolūciju steidzamā kārtā pirmdien iesniedza Ārlietu komitejai pēc Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa iniciatīvas, tādēļ mēs lūdzam šo jautājumu uztvert ļoti nopietni kolēģiem, kuriem ir atšķirīgas intereses saistībā ar šo valsti. Es vēlos atgādināt jums, ka ilgu laiku atpakaļ dažas no politiskajām grupām lūdza iespēju runāt par situāciju Šrilankā un ka dažu valstu iekšēju iemeslu dēļ mums nebija iespējams apspriest jautājumu par TAMILAS bēgļu nometni un stāvokli tajā, kas kopš 1980. gada ir pasliktinājies.

Ņemot vērā, ka esat šeit kopā ar mums, komisāres kundze, varbūt varam uzdot sev vēl citu jautājumu. Eiropas Savienībai ir iespējams palīdzēt atrisināt konfliktu. Iespējams ir pienācis laiks apsvērt iespēju izveidot Eiropas Savienības ietvaros struktūru konfliktu risināšanai.

Mēs varam redzēt, ka Kaukāzā un visur citur pasaulē Eiropas Savienības priekšlikumus šādos jautājumos uztver nopietni. Lai mūsdienās atrisinātu konfliktu, mums vairs nav jābūt atbalstošam dalībniekam, bet gan faktiskajiem konflikta atrisināšanas veicinātājiem. Ja mums ir iespējams šodien izveidot pamatus konflikta atrisināšanai, ar spēcīgu Eiropas Savienības klātbūtni un nopietnu vēstījumu iestādēm, tad uzskatu, ka būsīm stiprinājuši mūsu politiskās savienības tēlu.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, kā viena no Šrilankas miera procesa Tokijas līdzpriekšsēdētājam Komisija un personīgi es ļoti rūpīgi sekojam notikumu attīstībai Šrilankā. Mēs esam ļoti nobažījušies par pašreizējo situāciju un konflikta traģiskajām humanitārajām sekām, kas ir pausts Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes (VLĀAP) 23. februāra secinājumos un līdzpriekšsēdētāja paziņojumā, ko izdeva (vietējās dalībvalstī) 3. februārī.

Mēs esam īpaši norūpējušies par nozēlojamo stāvokli, kādā atrodas tūkstošiem iekšzemē pārvietotie cilvēki; un jums ir taisnība – viņi ir iesprostoti starp ciņām ziemeļu Šrilankā. Šeit vairs nav runa par krīzi, bet gan, manuprāt, humanitāru katastrofu. To apliecina plašs neatkarīgu avotu klāsts, tajā skaitā ANO un Starptautiskā

Sarkanā Krusta komiteja. Valdības nesenašs paziņojums par evakuācijas ceļu atvēršanu drošās zonas ziemeļos un dienvidos ir pozitīvs solis, tomēr mēs vēlamies redzēt, kā to īsteno praksē.

Mēs esam aicinājuši konflikta puses - "Tamilas atbrīvošanas tīģerus" ("TLET") un Šrilankas iestādes - aizsargāt civiliedzīvotājus atbilstoši starptautiskajām humanitārajām tiesībām un atļaut drošu un brīvprātīgu iedzīvotāju pārvietošanu no kaujas zonas. Gan TLET, gan Šrilankas armija ir atbildīga par kritušo un ievainoto civiliedzīvotāju skaita dramatisko pieaugumu pēdējo mēnešu laikā. Ir nepieciešama tūlītēja un steidzama rīcība, lai izglābtu dzīvības Šrilankā, ko apstiprināja arī ANO ģenerālsekretāra vietnieks sers *John Holmes*, kurš pievērsa uzmanību augstajiem kritušo un ievainoto rādītājiem, un arī Starptautiskā Sarkanā Krusta komiteja.

Komisija ir pārliecināta, ka šīs krīzes atrisinājumam būs ilgstoša ietekme uz miera situāciju, izlīgšanu un vienotību Šrilankā, un šajā kontekstā tā nopietni atbalsta siera *John Homes* pausto aicinājumu Šrilankas valdībai pārtraukt karadarbību un atļaut civiliedzīvotājiem droši izklūst no karadarbības zonas un aicinājumu TLET atļaut civiliedzīvotājiem iet un piekrist mierīgam karadarbību nobeigumam.

Arī līdzpriekšsēdētāji aicināja TLET nolikt ieročus, tomēr diemžēl šis aicinājums ir noraidīts vai pat ignorēts. Mēs uzskatām, ka Šrilankas valdības pienākums ir aizsargāt tās pilsoņus un piekrist humanitārajam pamieram - pagājušo reizi tas tika pausts arī Padomes secinājumos - atļaut slimiem un ievainotiem cilvēkiem pamest Vanni reģionu, un nodrošināt iespēju ievest pārtiku un medikamentus. Šādus priekšlikumus pagājušo nedēļas nogali pauda arī Indija.

Mūs turpina satraukt cilvēktiesību stāvoklis Šrilankā, ņemot vērā faktus, ko sniedz ziņojumi par nāvessodiem bez tiesas sprieduma, nolaupīšanām un nopietnu plašsaziņas līdzekļu iebiedēšanu. Ir ļoti būtiski, lai valdība sekotu visplašāk zināmajām, būtiskajām lietām. Šādi kriminālnozieģumi nedrīkst palikt nesodīti.

Galarezultātā Eiropas Komisija joprojām ir pārliecināta, ka, kā es pats teiktu, Šrilankas etniskajam konfliktam nav iespējams militārs risinājums. Ir nepieciešams visaptverošs dialogs, kas rosinātu politisku izlīgumu. Ilgstošu mieru un izlīgumu ir iespējams panākt tikai, ja atrisinās problēmas, kas primāri kalpoja par iemeslu nemieriem, un visām kopienām būs nodrošināta atbilstoša telpa. Būdam līdzpriekšsēdētājs, es vienmēr teicu, ka ir iespējams tikai politisks risinājums, izmantojot sava veida dekoncentrācijas paketi, kas ir bijusi izvirzīta izskatīšanai, tad izņemta no darba kārtība, un tagad atkal ir atgriezies izskatīšanai.

Charles Tannock, PPE-DE grupas vārdā. - Komisāres kundze, brutālais civilais konflikts Šrilankā beidzot tuvojas noslēgumam. Protams, ir pārāgri minēt, vai tas nozīmēs, ka pārtrauksies "Tamilas tīģeru" teroristiskās darbības.

Mums noteikti nedrīkstam atbalstīt ilgstošu pamieru gadījumā, ja tā ietvaros tiek pieļauta "Tamilas tīģeru" pārgrupēšanās. Manuprāt, šobrīd viņu vienīgā iespēja ir nolikt ieročus vai tapt uzvarētiem militārā ceļā, palielinot ievainoto un kritušo skaitu. Ilgtermiņa pamiens būtu postošs risinājums, jo, kā pierāda nedēļas sākumā notikušie pašnāvnieku uzbrukumi Šrilankā, TLET ir cietsirdīgi un asinskāri, un Eiropas Savienības un ASV pamatoti ir klasificējusi to kā teroristu organizāciju.

Mums ir jābūt apņēmīgiem, sniedzot atbalstu prezidentam *Mahinda Rajapaksa* viņa centienos pārtraukt nemierus, kas Šrilankā ir radījuši tās iedzīvotājiem tikai neizmērojamu postu un ievērojami aizkavēja ekonomikas attīstību šajā skaistajā salā. Tomēr tūkstošiem nevainīgas civilās, valsts iekšienē pārvietotās personas joprojām atrodas slazdā šaurā piekrastes rajonā. Šiem civiliedzīvotājiem ir jāatļauj pamest šo teritoriju, lai armija varētu beigt savus uzbrukumus. Tas ir nosodāmi, tomēr sagaidāms, ka "Tamilas tīģeri" izmanto šos civiliedzīvotājus kā dzīvo vairogu. "Tamilas tīģeri" nav klausījušies starptautiskās sabiedrības aicinājumos padoties un izveidot pagaidu humanitārās palīdzības koridoru.

Tomēr, lai izvairītos no turpmākiem slaktiņiem, ir būtiski atļaut ANO un citām organizācijām noorganizēt drošu šo civiliedzīvotāju izbraukšanu no konflikta zonas. Šrilanka apzinās savu atbildību šajā sakarā un vēlas izvairīties no turpmākiem civiliedzīvotāju upuriem un ievainotajiem, tomēr saprotams, ka armijas pacietības mērs ir ierobežots un pastāv bailes, ka "Tamilas tīģeri" centīsies izbēgt, izmantojot evakuēšanu ar jūras transportu, iekļaujoties civiliedzīvotāju grupās.

Tādēļ mēs, kas atrodamies šajā Parlamenta pusē, atbalstām humanitārās palīdzības koridora izveidošanu un pagaidu un tūlītēju pamieru vai karadarbību pārtraukšanu, tomēr mēs vēlamies redzēt visaptverošu TLET sakāvi, un lai tā vietā stātos mierīga, taisnīga un multietniska Šrilanka, kurā būtu nodrošināta maksimāla autonomija Tamilas majoritātes teritorijām un taisnīga resursu un pilnvaru kopīga izmantošana vienotā Šrilankas valstī.

Robert Evans, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es ļoti atzinīgi vērtēju šīs debates, klātesot komisāres kundzei, kurai esmu ļoti pateicīgs par viņas nopietno, stipro un pamatīgo paziņojumu. Šis pavisam noteikti ir nopietns jautājums, kaut arī ir ļoti žēl, ka apspriežam to plkst. 23:00 vakarā, klātesot tik mazam skaitam dalībnieku. Tomēr, uzskatu, ka klātesamība neatspoguļo patieso interesi par šo tēmu, ne arī tās nopietnību, ar kādu daudzi deputāti to uztver. Mēs esam, citējot Komisāres teikto, nopietni nobažījušies par radušos situāciju. Šīvakara debatēs ir arī apzināts, ka situācija ir attīstījusies, un, kā ievadā norādīja *Isler Béguin*, mums ir jāraida spēcīgs signāls saistībā ar situāciju, kas ar katru dienu pasliktinās.

Es atbalstu iesniegto rezolūcijas oriģinālu, izņemot vārdu “pagaidu”. Mani māc nožēla par vārdiem, ko tikko pauda *Tannock* kungs, sakot, ka ilgtermiņa pamiers būtu postošs risinājums. Protams, es vērsos pie jums, mēs neesam ieinteresēti panākt tikai pagaidu pamieru. Katrā konflikta gadījumā, kas izcēlies pasaulē, šis Parlaments, ko veido līdzjūtīgi cilvēki, ir iesaistījies par ilgstošu pamieru, kas varētu bruņot ceļu diplomātiskai pārstrukturizēšanai, lai varētu uzsākt dialogu un, jā, lai mēs varētu panākt mierīgas, taisnīgas un multietniskas sabiedrības izveidošanos, par ko runāja *Tannock* kungs un kam es piekrišu.

Tādēļ es ļoti atzinīgi vērtēju Zaļo grupas pirmo grozījumu, 1. grozījumu, un esmu pārliecināts, ka visi saprātīgie klātesošie, kurus māc bažas saistībā ar Šrilankas civiliedzīvotājiem, arī to atbalstīs. Pagaidu pamiers pēc būtības paredz vēlāku atgriešanos pie kara stāvokļa, ko neviens nevēlas. Atgriešanās kara stāvoklī nozīmēs vēl vairāk nāves gadījumu, ciešanas, cilvēku traģēdijas, un es neticu, ka kāds no abām šī Parlamenta pusēm to patiešām vēlas.

Līdzīgi ir arī ar 2. grozījumu: es atbalstu šo grozījumu, jo tas nosoda vardarbības aktus, neatkarīgi no tā, kura puse to veic un kurā konflikta pusē. Mēs nedrīkstam piedot jebkāda veida vardarbību, tajā skaitā iepriekš minētos nesen notikušos pašnāvnieku uzbrukumus.

Pievēršot uzmanību 3., 4. un 5. grozījumam, es vēlētos nolasīt īsu vēstuli, ko saņēmu no Šrilankas Parlamenta deputāta Džafnas apgabālā *Selvarajah Kajendren*, kas datēta ar 10. martu. Viņš saka: “Es vēlos steidzami pievērst Jūsu uzmanību civiliedzīvotāju nāves gadījumiem Šrilankā. Šonedēļ, otrdien, 2009. gada 10. martā no plkst. 14:00 līdz 22:00 armija izšāva artilērijas šāviņus ar šķembu munīcijām. Šrilankas valdība bruņotie spēki neierobežotu uzbruka visām “drošās zonas” daļām, izmantojot visa veida nāvējošus ieročus, no kuriem daži ir daudzās valstīs aizliegti. Šajā neierobežotajā šķembu munīciju apšaudē nogalināja vairāk nekā 130 civiliedzīvotājus, tajā skaitā bērnus, un vairāk kā 200 iedzīvotāju ir nopietni ievainoti.”

Es apšaubu, ka kāds atļautos apgalvot, ka ziņojums ir safabricēts. Turklāt, manuprāt, mēs visi vēlamies darīt visu, kas ir mūsu spēkos, lai palīdzētu apturēt šāda veida vardarbību. Vēl viņš atsaucas uz savu kolēģi *S. Kanakarantnam*, kurš dzīvo tieši “drošās zonas” centrā. Viņš saka, ka kopš šī gada 1. janvāra līdz 6. martam bombardēšanas kampaņu rezultātā šajās “drošajās zonās” ir nogalināti 2544 civiliedzīvotāji un vairāk kā 5828 iedzīvotāju ir nopietni ievainoti. Vēl viņš saka, ka tagad Šrilankas armija bombardē gan no gaisa, gan ar artilēriju, vidusmērā ik dienu nogalinot 30 līdz 40 civiliedzīvotājus.

Es neticu, ka viņš safabricē faktus. No tā, ko teica komisāre, no pierādījumiem, ko sniegušas visas NVO, kas nav bijušas šī reģiona tuvumā, šie fakti šķiet atspoguļojam patieso situāciju.

6. grozījums: šajā sakarā vēlos atsaukties uz sera *John Holmes* ziņojumu, ko man atsūtīja Viņa ekselence Šrilankas vēstnieks Briselē. Ziņojumā ir teikts, ka tranzīta nometnes ir pārpildītas. Viņa vārdi ir atspoguļoti manā grozījumā, un mūsu bažas saistībā ar šīm nometnēm ir pamatotas. Man ir dažas šo nometņu fotogrāfijas. Ikviens ir laipni aicināts apskatīt šīs fotogrāfijas, ko man atsūtīja. Es vēlreiz apliecinu, ka tās ir patiesas un nav safabricētas. Es zinu, ka komisāres birojs Kolombo rūpīgi seko notikumiem un tam ir cieši sakari patiesi apdraudētās zonas ietvaros.

7. un 8. grozījums stiprina oriģinālo atsauci uz karadarbības zonu, lai varētu pievērst pilnīgu uzmanību civiliedzīvotāju vajadzībām. Mēs lūdzam neierobežotu pieeju ne tikai karadarbības zonai, bet arī bēgļu nometnē, lai humanitārās palīdzības aģentūrām tiktu piešķirta neierobežota piekļuve, ko atbalsta ikviens šajā Parlamentā. Ikviens šajā zālē atbalstītu humanitārās palīdzības organizāciju darbu.

Visbeidzot, 9. grozījumā ir ierosināts nosūtīt šo rezolūciju ANO ģenerālsekretāram, jo uzskatu, ka šī ir starptautiska humanitāra krīze, kā to pauž arī nosaukums, un ka ir jādara viss, kas ir mūsu spēkos. Tādēļ es pateicos Zaļo grupai par iesniegtajiem grozījumiem, un es lūdzu kolēģus atbalstīt grozījumus, ko iesniegušas visas politiskās grupas.

Marie Anne Isler Béguin, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *Ferrero-Waldner* kundzei par viņas runa un atbildi uz NVO un iesprostoto cilvēku lūgumu.

Mūs māj bažas, ka nonāksim savā veidā līdzīgā situācijā kā 2006. gadā pēc cunami Birmā, kur militārā hunta aizliedza piekļuvi humanitārajai palīdzībai. Tādēļ tagad mums ir jādara viss, kas mūsu spēkos, lai humanitārā palīdzība un mūsu atbalsts nonāktu pie tiem cilvēkiem, kam tas nepieciešams.

Tomēr es vēlētos arī uzrunāt savus kolēģus no Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu un Sociālistu grupas Eiropas Parlamentā, jo, dāmas un kungi, uzskatu, ka mums ir jārikojas pārdomāti. Patiešām, mēs iesniedzām šo priekšlikumu steidzamā kārtā pieņemamajai rezolūcijai, lai atļautu Parlamentam paust savu viedokli un pieņemt rītdien konkrētu pozīciju.

Tas, ko es nekādā gadījumā nevēlētos, ir, ka viena vai otra puse nebalsos par šo rezolūciju tādēļ, ka pastāv viedokļu atšķirības saistībā ar tūlītēju vai pagaidu pamieru, kas mums, pateicoties jau notikušajām debatēm, ir saprotams. Tādēļ es patiesi aicinu jūs rīkoties pārdomāti.

No otras puses, es vēlētos īpaši *Tannock* kungam pateikt, ka, atkārtojot *Ferrero-Waldner* kundzes teikto, bruņots konflikts vēl nekad nav atrisinājis konfliktus. Mēs to zinām. Karš nekad nav problēmu risinājums.

Manuprāt, pagaidu pamiera pieprasīšana ir bezatbildīga rīcība attiecībā pret konfliktā iesaistītajiem cilvēkiem. Patiesībā tas nozīmētu to, ka pēc kāda laika konflikta puses atsāks karadarbību, pēc tam, kad civiliedzīvotāji būs evakuēti. Kāda nākotne tā būtu? Vai mēs varam pieļaut, ka cilvēkus evakuē? Šī zeme pieder TAMILAS iedzīvotājiem. Tādēļ tie vēlas atgriezt šo zemi sev. Viņi ir šrilankieši.

Tādēļ uzskatu, ka mums jāpievērš šim jautājumam rūpīga uzmanība, bet es esmu gatava piekāpties un atcelt grozījumus ar nosacījumu, ka mēs kopīgiem spēkiem varam noteikt kopēju nostāju, lai visai pasaulei raidītu spēcīgu politisku signālu.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, mums nevajadzētu lolot jebkādas ilūzijas par kara šausmīgo ietekmi uz nevainīgiem civiliedzīvotājiem, un mūsu morālais pienākums ir darīt visu iespējamo, lai mazinātu viņu ievainojamību un palīdzētu nodrošināt humanitāro palīdzību. Tādēļ Parlaments mazāk kā pirms trim nedēļām iesniedza šo steidzamo rezolūciju par stāvokli Šrilankā.

Jau vairākas desmitgades Šrilanku skar terorisma kampaņas, ko īsteno starptautiskā mērogā aizliegtie TLET. Starp teroristiem un demokrātiskas valdības likumīgiem bruņotiem spēkiem nepastāv līdzība. Atcerēsimies, ka tieši TLET pilnveidoja pašnāvnieku bombardēšanu kā taktiku un bija pionieris sieviešu izmantošanā pašnāvnieku uzbrukumiem, un ka atklāti izmanto bērņus kā karavīrus un cilvēkus pār dzīviem vairogiem. Pēdējo 26 gadu laikā TLET sistemātiski īstenoja visā Šrilankā tūkstošiem slepkavību ar iepriekšēju nodomu, un tikai pirms divām dienām islāma festivāla ietvaros Matara apgabalā pašnāvnieku uzbrukuma laikā nogalināja 14 cilvēkus.

TLET šobrīd atrodas cīņas beigu posmā izmisuma stāvoklī un rīkojas tipiski atbilstoši šādiem gadījumiem, vērsties pie starptautiskiem aizstāvjiem, lai izkultos no šīs ķezas. Ļoti neliels mazākums Parlamenta deputātu nav iepriecināti par vairākuma iesniegto rezolūciju, un viņu vēlme novirzīt uzmanību uz Šrilankas valdības nosodišanu, ir kaunpilna un nepiedienīga. Mēs nevaram atbalstīt grozījumus, kas pamatoti ar neizskaidrotiem, bieži vien aplamiem apgalvojumiem, kādus dzirdējām, piemēram, no *Evans* kunga, vai atsevišķiem citātiem no NVO ziņojuma. Mums nav pamatotu iemeslu apstrīdēt valdības neatlaidīgo apgalvojumu, ka tās karaspēki nav veikuši apšaudes zonās, kuras tās aizliegtas, un mēs to nedarīsim.

Pirms sešām dienām ANO ģenerālsekretārs aicināja TLET aizvērt ieročus un karavīrus no teritorijām, kuras blīvi apdzīvo civiliedzīvotāji, un sadarboties visos humanitārās palīdzības pasākumos, kuru mērķis ir atvieglot iedzīvotāju ciešanas. Eiropas Savienība nosodīja TLET rīcību, kad civiliedzīvotājiem tika liegts pamest konflikta teritoriju.

Lielākais pakalpojums, ko šis Parlaments var veikt, ir aicināt TLET nolikt ieročus un atbrīvot civiliedzīvotājus no sava gūsta. Tad būs iespējams piegādāt tik ļoti nepieciešamo humanitāro palīdzību, cilvēki varēs atkal vērsties nākotnē ar labākās dzīves perspektīvām un visa Šrilanka varēs atgriezties uz demokrātiskas politikas ceļu, un veidot godīgu un pārtikušāku sabiedrību visiem iedzīvotājiem, kas būtu brīva no teroristu apspiešanas.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, es pilnībā piekrītu tam, ka Šrilankas situācijā mums nepieciešams politisks risinājums, nevis militārs. Kā Dienvidāzijas delegācijas loceklis esmu apmeklējis šo valsti vairākkārt. Es zinu, ka pēc 25 gadus ilgušās vardarbības tās iedzīvotāji ilgojas pēc miera.

Tomēr, man jāsaka, ka šāda veida karā jāatkāpjas būtu TLET, kas diemžēl netiek darīts. Arī jūs pieminējāt un 23. februārī Ārlietu ministri atkārtoti steidzami aicināja šo organizāciju nolikt ieročus un pārtraukt terorisma aktus. Tikai iedomājieties, ka pastāvētu ES dalībvalsts, kurā 25 gadus būtu valdījis terorisms. Ir viegli stādīties

priekšā, kāda apmēra haoss un nekārtība tajā valdītu. Es atbalstu Tamilu lietu, bet tikpat noteikti atsakos pieņemt TLET metodes. Vairāku nedēļu garumā mēs dzirdējām, ka šajā nelielajā apgabalā 100 000 cilvēku tika vienkārši aizturēti. Ziņu aģentūra *Reuters* vēl vakar informēja, ka saskaņā ar aculiecinieku ziņojumiem, cilvēki tiek nošauti, ja tie mēģina pamest šo zonu. Tādēļ mums jāvērsas pie TLET un spēkiem, kas aiz tās stāv, ar acinājumu pārtraukt šīs darbības. Spēle ir beigusies, viņi vairs nedrīkst turpināt šādas darbības.

Acīmredzot šajā karadarbības zonā atrodošies civiliedzīvotāji ir atstāti neaizsargāti un pakļauti sprostugunij no abām pusēm. Mums ir jāvērsas arī pie valdības ar acinājumu ievērot starptautisko tiesību aktus un atļaut veikt humanitārās palīdzības pasākumus. Tik daudzi upuri ir abas pusēs valdošā fundamentālisma dēļ. Domāju, ka mums ir jāsigatavojas pēckara stāvoklim. Kā jau minējāt, ir Šrilankas konstitūcijā ir jāievieš 13. grozījums, kas nodrošina decentralizēšanu, izmantojot reģionālo pārvaldi, ko īsteno tur dzīvojošie cilvēki, un šajā jomā ES var sniegt vērtīgu palīdzību. Esmu pārliecināt, ka jūs Komisijā un mēs ES esam gatavi šādi rīkoties.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre B. Ferrero-Waldner, dāmas un kungi, es domāju, ka komisāres teikto, proti, par to, ka nav iespējams militārs risinājums, ir nepieciešams publicēt Šrilankas laikrakstu pirmajās lapās. Proti, ņemot vērā saspringto situāciju valstī un problēmas, ko šeit uzskaitām jau vairākus gadus, valdība patiesībā cenšas sniegt piedāvājumu. Tai vienkārši trūkst veiksmīgas komunikācijas stratēģijas.

Protams, jums ir jāapzinās, ka Šrilankas stratēģiskā pozīcija paver iespēju arī ārēju faktoru ietekmei, pamudinot tādas ārējus faktorus, kurus valstij vienai ir grūti kontrolēt. Tādēļ ir nepieciešams parūpēties, lai uzlabojas ekonomiskā situācija un šajās teritorijās uzlabojas infrastruktūra, lai starp konflikta pusēm būtu iespējama komunikācija. Iespējams, šajā situācijā varētu izmantot kādu no mediatoriem.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, šobrīd Šrilankā notiekošais ir daudzus gadus īstenotu darbību rezultāts. Tā nav tikai humanitāra problēma, bet gan galvenokārt nopietna politiska kļūda. Pēc daudzu gadu vardarbīgām cīņām par valsts sadalīšanu starp ziemeļiem un dienvidiem, iepriekšējā Norvēģijas pārvalde piedāvāja īstenot mediāciju starp singalu majoritātes valdību un Tamilas nemiernieku kustību. Norvēģijas starpnieks, kurš ilgu laiku strādāja pie tā, lai panāktu mierīgus risinājumus, šobrīd ir jaunās valdības ministrs. Tomēr kopš tā laika jautājums par mierīgu risinājumu ir diemžēl atstāts novārtā.

2006. gada vasarā Šrilankas valdība pārtrauca miera uzturēšanas centienus un vienpusēji izvēlējās atkal īstenot militāru risinājumu. Iespējams valdība šobrīd strādā ar ilūziju, ka tai ir izdevies gūt ievērojamus panākumus, lai gan patiesībā šobrīd būs vēl grūtāk panākt nākotnē šo divu tautību iedzīvotāju mierīga, harmoniska līdzāspastāvēšanu kā vienlīdzīgiem partneriem. Ja neradīsim mierīgu, kompromisa risinājumu, nākotnes perspektīvas ir šaušalīgas. Mums ir jāatgriežas pie mediācijas miera panākšanai bez zaudējumiem vai uzvarētājiem.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, paldies par nepārprotamo runu. Domāju, ka galvenā uzmanība mums ir jāpievērš civiliedzīvotāju ticībai, un vienīgais, ko šajā ziņā faktiski var piemērot, ir tas, ko 23. februārī puda Ministru padomē, proti, ka ES aicina īstenot tūlītēju pamieru. Es esmu pret to, ka pievieno vārdu "pagaidu", jo pretējā gadījumā minētā humanitārā krīze turpināsies.

Vēl uzskatu, ka šajā situācijā, kad cilvēki ir ieslodzīti šajā zonā, mums ir jāpretojas visa veida vardarbības aktiem, kas liedz šiem cilvēkiem pamest karadarbības zonu. Man šajā situācijā nav nozīmes tam, vai vardarbību īsteno TLET vai valdības karaspēki. Mūsu uzmanībai ir jābūt pievērstai tieši civiliedzīvotājiem.

Varbūt es varu komentēt manu godājamo kolēģu no agrākās koloniālās varas teikto, kuri gatavojas pamest mūsu grupu. Es ceru, ka iespaids, kas man radās, ka iekšzemē pastāv noteikts dzenulis vienpusēji vērsties pret TLET, ir maldīgs. Vēl es ceru, ka viņi nepasver īpašu vēlēšanas apgabala segmentu.

Robert Evans (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, šis nav darba kārtības jautājums. Es minēju Jūsu kolēģim, ka vēlos uzstāties bez iepriekšējas pieteikšanās, ko man atļāva, un domāju, ka esmu to izdarījis.

Vēlos pateikties Meijer kungam par viņa piezīmēm. Viņš atsaucās arī uz ievērojamo darbu, ko paveica Erik Soldheim no Norvēģijas, ar kuru es pirms 10 dienām tikos Oslo.

Es pilnībā piekritu Gahler kunga teiktajam, kurš puda daudz saprātīgu aspektu: mūs māc bažas ar civiliedzīvotāju ticību. Manuprāt, no visiem grozījumiem pats būtiskākais ir 1. grozījums, kurā ir acināts nekavējoties īstenot pilnīgu pamieru, un tas ir visu Šrilankas iedzīvotāju interesēs.

Ir ļoti daudz pierādījumu. Runa nav par nejaušībām. Dažus no tiem ir sniedzis Šrilankas valdības veselības aprūpes reģionālās pārvaldes direktors, kurš runā par humanitāru katastrofu un neatbilstošajiem apstākļiem, kādos cilvēki dzīvo. To atkārtoti Eiropas Komisija, Starptautiskā Sarkanā Krusta komiteja, ANO un Starptautiskās krīzes grupas un Nīderlandes Bēgļu aprūpes centrs. Šīvakara debašu nosaukums ir humanitārās situācijas pasliktināšanās Šrilankā, un mūsu pienākums ir darīt visu iespējamo, lai novēstu to, un, manuprāt, mēs to spējam, ja atradīsim pareizo veidu, kā virzīties uz priekšu.

Priekšsēdētājs. - Dāmas un kungi, es strikti piemēroju Reglamenta noteikumus. Man bija tiesības ļaut runāt pieciem runātājiem, un, ņemot vērā, ka uzstājās tikai trīs, es nolēmu dot vārdu *Evans* kungam.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties godājamajiem deputātiem par šīm ļoti nozīmīgajām debatēm, pat ja tās bija īsas un noritēja vēl vakarā.

Kopš šīs Komisijas sasaukuma pilnvaru sākuma es kā līdzpriekšsēdētāja esmu bijusi ļoti noraizējusies par situāciju Šrilankā. Bija brīži, kad man bija cerība, īpaši sākumā, bet tagad tā ir zudusi. Es vēlējos piedalīties Ženēvas procesā, bet šķiet, ka Šrilankas valdībai tas izrādījās par grūtu. Jebkurā gadījumā, šis process ir apturēts. Es biju arī gatava doties uz ziemeļu reģionu, lai uzsāktu mediāciju, līdzīgi kā mans priekšgājējs *Chris Patten*. Taču ziemeļu reģions vēl nebija gatavs, oficiālais paziņojums bija, ka *Prabhakaran* kungam ir masalas vai bakas. Jebkurā gadījumā es pilnībā piekritu *Gahler* kunga teiktajam, ka mums primāri ir jāpievēršas iedzīvotājiem un humanitārās palīdzības problēmām, un šis jautājums satrauc arī mani.

Kā tas bieži vien ir gadījies, mēs esam lielākie Šrilankas atbalsta sniedzēji. No 2008. līdz 2009. gadam mēs piešķirām 19 miljonus eiro humanitārai palīdzībai, kas tika novirzīti ar tādu partneru kā Starptautiskā Sarkanā Krusta komiteja, ANO un arī dažu starptautisku NVO starpniecību. Šīs organizācijas ir gatavas palīdzēt skartajiem iedzīvotājiem, tomēr tās saskārās ar ievērojamām grūtībām saistībā ar piekļuvi konflikta teritorijai, par ko tās arī mums ziņo. Kopš 2008. gada Septembra Starptautiskā Sarkanā Krusta komiteja ir bijusi vienīgā aģentūra, kurai atļauts darboties TLET kontrolētājās teritorijās Vanni. Pasaules Pārtikas programmai bija atļauts transportēt pārtiku, taču tas nosedza tikai 50 % no vajadzībām. Kopš 2008. gada mēs šīm divām organizācijām nodrošinājām humanitārajai palīdzībai vēl 7 miljonus eiro. Vēl mēs pastāvīgi uzstājam Kolombo un Briselē uz to, lai humanitārās palīdzības organizācijām tiktu atļaut piekļuve šiem iedzīvotājiem.

Tādēļ varu tikai teikt, ka kopā ar citiem līdzpriekšsēdētājiem un īpaši Norvēģijas pārstāvjiem mēs esam izmantojuši visas iespējas, lai izdarītu uz konflikta pusēm spiedienu, lai tās īstenotu 2002. gada pamiera nolikumu un atrisinātu konfliktu, izmantojot mierīgus līdzekļus, tomēr neesam guvuši panākumus. Neskaitāmi aicinājumi atgriezties pie sarunām vienmēr tikuši ignorēti un diemžēl virsroku ir guvis militārais risinājums. Starptautiskās sabiedrības iejaukšanās iespējas pēdējo triju gadu laikā ir aizvien vairāk samazinājušās, bet neviens no līdzpriekšsēdētājiem nav atstājis novārtā šo misiju. Mēs visi esam apņēmušies sniegt ieguldījumu mierīga konflikta risinājuma rašanai, ko atspoguļo arī pēdējais līdzpriekšsēdētāju paziņojums presei, ko publicēja 3. februārī, un esmu pārliecināta, ka jums tas ir zināms.

Tādēļ tas, ko šobrīd varam darīt, ir atkal izdarīt spiedienu, lai panāktu piekļuvi humanitārās palīdzības sniegšanai, izvestu no apdraudētās teritorijas humanitārās palīdzības organizācijas un iedzīvotājus, un pēc tam sākt atbalstīt politisko dialogu starp konflikta pusēm un censties pārliecināt tās, ka politisks risinājums ir vienīgā izeja. Pretējā gadījumā izcelsies partizānu karš, kurš neko neizglābs uz šīs skaistās salas. Tā reiz bija paradīze un tā var atkal tapt par tādu.

Priekšsēdētājs. - Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks rītdien, 2009. gada 12. martā.

20. Nākamās sēdes darba kārtība sk. protokolu)

21. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.35)